پرده یا حجاب

لیکوال

مولانا مودودي

ژباړن

Ketabton.com

قریب الرحمن سعید

(c) ketabton.com: The Digital Library

بسم الله الرحمن الرحيم

ډالۍ

د حجاب د کتاب د ژباړې دغه هديه، ترټولو د مخه خپلې محترمې او محجوبې مور بې بې ته چې تل يې خپلې کورنۍ او دوستانو ته د شرعي حجاب او عفت د ساتلو نصيحت کړې او بيا خپلې پتمنې ميرمنې ته چې د هجرت او ليږد په ډيرو ستونزمنو شرايطو کې يې د ډيرو زياتو مجبوريتونو سره سره خپل شرعي حجاب خوندي ساتلې او بالاخره ټولو هغو پتمنو او محجوبو ميندو ، خويندو او لوڼو ته چې د خپلو ځانو په قيمت يې د اسلام د سپيڅلي دين د حجاب ، عفت او پت ساتنه کړې ، په ډير درنښت وړاندې کوم او د الله تعالې څخه يې د قبوليت هيله لرم.

په درنښت

قريب الرحمن سعيد

(c) ketabton.com: The Digital Library

دژباړې په هکله:

د الله تعالې څخه ډېر زيات ممنون يم چې ما ته يې توفيق را په برخه کړ چې د اسلام د ستر مفکر او د نوې عصر د اسلامي قافلې د سالار دغه په زړه پورې او ژوره څېړنه مې ، چې د شرعي حجاب تر عنوان لاندې يې کړې د خپلو زياتو مصروفيتونو تر څنګ په خپلې مورنۍ سپېڅلې ژبې پښتو و ژباړله.
طبيعي ده چې په دومره لږ فرصت کې به ددومره ستر کار په تر سره کولو کې ددرنو لوستونکو ترمخ څه کمښت او زيادښت تر سترګو شي چې دهغې په هکله زه په دغه کرښو کې د وړاندې څخه معذرت غواړم.
د پردې يا شرعي حجاب په هکله او همدا راز په غربي ټولنو کې د ښځې د حيثيت ، مقام او اهميت په اړوند ما په خپله څه ډېر مواد را ټول کړی چې د يوه ځانګړې کتاب د ليکلو غوښتنه کوي ، چې په هغې کې د غربي ټولنې ځانګړتياوې ، د کورني نظام ړنګيدل ، د کوچنيانو خپل سري کيدل ، ورځ په ورځ د نفوس کمښت ، د ازدواجي مسئوليتونو څخه د نرو او ښځو يو شان تيښته او دواده کولو څخه کرکه ، د فحاشت او ځانپلورنې مارکيټونه ، ددولت لخوا د (An alone mother) يا بې ميړه ښځې ته د کوچنيانو د پيدا کولو په لور ترغيب او په دې هکله ډيرې زياتې پيسې د هديې په توګه ورکول ، د يوائنيو يا بې خاونده ښځو ډيرښت ، نا پيژندل شويو کوچنيانو شتون ، يوه ښځه او بې شميره مينه لرونکې ملګري ،يو نارينه او بې شميره محبوبې ، د جنسې اشباع له پاره د حيواناتو او يا مصنوعي الاتو څخه کار اخيستل او ددې شيانو د پيدا ايښت له پاره ستر ستر مارکيټونه ، د حيواناتو په څير د شهوانی عمل تر سره کول او داسې نور.......
خو کله چې مې د سيدابولاعلي مودودي (رح) دغه ژوره څېړنه او ليکنه چې نژدې پنځوس کاله د مخه يې د غربي ټولنې او په دې ټولنو کې يې د ښځو د ارزښت په هکله ، او بلاخره په اسلامي ټولنه کې د ښځې د مقام او اهميت به هکله کړې تر نظره تيره شوه نو په دې هکله يې زما د ليکلو تنده لږه را ماته کړه او غوره مې و ګڼله تر څو د همدې ليکنې ژباړه و کړم تر څو ګران هيوادوال يې په خپلې مورنۍ ژبه د لوست څخه ګټه پورته کړاې شي.
بد بختانه چې زمونږ يو شمير روزل شوي او تعليم يافته خويندې په غربي ټولنو کې د ښځو په اصطلاح ازادي او دهغوې د ازاد ژوند څخه داسې اغيزمنې شوي چې خپل کلتور ، دين او عفت يې ټول په ډانګ پيلې توګه د خطر سره مخامخ کړی او يا يې بلکل له لاسه ورکړې. دغه کار په ښارې اوسيدونکو او په ځانګړې توګه په هغوې کې چې د غربي ټولنو په لور يې دوخت او فرصت نه په ګټې اخستلو سره هلته ليږد کړې ،ډير اغيز کړې. دوې د خپل دغه عادت له مخې نه يواځې دخپل کورني سيستم د ړنګيدو په لور قدم پورته کړې بلکې خپل اولاد يې په غربي ټولنو کې په ور غورځولو او دهغوې د ژوند په رنګ باندې په رنګولو سره يې ، له لاسه ورکړې . همدا علت دې چې په زيات شمير افغاني کورنيو کې د رواني ناروغتياو څخه پرته د ځان وژنې پيښې هم صورت نيسي ، په دې اساس هيله ده چې ددې کتاب لوست به زمونږ د ټولو وطنوالو له پاره او په ځانګړې توګه هغوې ته چې په غربي ټولنو کې ژوند کوي، ډير ګټور ثابت شي.
د الله تعالې څخه غواړم چې ټولو هغه کارکونکو ته چې ددې کتاب په چاپولو او خپرولو کې يې له ماسره بسپنه کړې ، دد نيا او اخرت ټولې ښيګڼې ور په برخه کړی.

په درنښت

قريب الرحمن سعيد

(c) ketabton.com: The Digital Library

دلمړي چاپ په هکله:
د پردي په موضوع ما نژدې څلورکاله دمخه په پرلپسي توګه يو لړ څيړني کړې چې د «ترجمان القران» مجلې په پرلپسي ګڼو کې چاپ شوې وې. په هغه وخت کې ددې څيړنې ځيني څنډې قصداً پرېښوول شوې وې او د ځينو نورو بيا د بحث او څيړنې تنده نه وه ماته ، ځکه چې ما يو مضمون ليکه ، نه کتاب.
اوس مو هماغه ټول موضوعات را ټول کړي او د پوره بحث او څيړنې سره يو ځاې مې ددې کتاب په شکل کې ترتيب کړې دی. که څه هم ددې دعوه نه کيږي چې دا به په دې موضع اخري څيړنه وي خو زه لږ تر لږه دومره هيله کولې شم چې که څوک په دې موضوع باندې په ربښتيا هم پوهيدل غواړي نو په دې ليکنه کې تر ډيره ځايه دلائل او موادتر لاسه کولې شي.
و بالله التوفيق و هوا المستعان
ابو الاعلي
۲۲محرم ۱۳۵۹ هجري قمري کال

دمسئلې څرنګوالي:

انساني تمدن د دوو ډيرو مهمو مسئلو پورې اړوند دې ، او دا مسئلې ډيرې زياتې پيچلې او تر ټولو زياتې مخته راځي. د انسان برياوې او پرمختګ د همدې مسئلو پرصحيح او متوازن حل پورې تړلي دي.
دا هغه موضوعات دي چې دهغې د حل کولو په خاطر د پخوانۍ زماني څخه تر اوسه پورې د نړۍ پوهان او عاقلان سرګردانه دي.
لمړي موضوع په ټولنيز ژوند کې د ښځې او نر ترمنځ اړيکې دي ، چې څه ډول بايد پيوند کړل شي ؟ ځکه چې همدا اړيکې د تمدن د بنسټ تيږه ده او که د دې اړيکو په پيوند کولو کې لږ څه کمښت او يا کوږوالي راشي نوتر پايه پورې به د تمدن ماڼۍ کږه خيژي.
دوېمه موضوع د وګړي او ټولنې ترمنځ اړيکې دي چې که په تناسب کې يې لږ څه نا انډولي را پيدا شي نو تر پيريو پورې به انسانيت د هغې ترخې پايلې ګالي.
يو اړخ ته ددې دواړو موضوعاتو اهميت او بل اړخ ته د هغوې نغښتې دومره پيېلي شوې چې د پو هيدو له پاره يې د فطرت په ټولو حقايقو باندې د نظر حاوې کيدلو ته اړتيا ليدل کيږي او تر هغې چې د فطرت په ټولو حقايقو د چا نظر په پوره توګه حاوی نه وي نو هغه به ددې موضوعاتو د حل نه هم عاجز وي.
دا خبره ريښتيا ده چې انسان ځانته يوه نړۍ ده ، «عالم اصغر» دي ، د هغه د جسم جوړښت ، دهغې د نفس ترکيب ، دهغه ځواکمنتوب او پوهه ، دهغه غوښتنې ، اړتياوې ، جذبې او احساسات ، اود خپل وجود نه بيرون د بې شميره شيانو سره دهغه فعلي او انفعالي اړيکي او .... دا ټول شيان يوه نړۍ ده چې په خپل ځان کې يوه بله نړۍ لري. انسان تر هغې په پوره توګه نشي پيژندل کيدې ترڅو چې ددې نړۍ يوه يوه څنډه د سترګو په وړاندې روښانه نه شي. همدا راز انساني مسايل هم تر هغې نه شي حل کيدلې ترڅو چې پخپله انسان په پوره توګه و نه پيژندل شي. دا هغه نغښتې او مسائل دی چې د پوهې او حکمت د ټولو هڅو او هاند ترڅنګ دهماغه لومړۍ ورځې څخه تر اوسه پورې شتون لري ، تر اوسه ددې نړۍ ټول حقايق د انسان ترمخ نه دي را

(c) ketabton.com: The Digital Library

 څرګند شوي . په انساني علومو کې هيڅ داسې علم نه شته چې د کمال اخري پوړۍ پورې رسيدلې وي. يا په بل عبارت: د هيڅ علم په هکله دا ادعا نه شی کيداې چې ټول هغه حقيقتونه چې ددې علم پورې اړه لري د علم دغې څانګې په خپل ځان کې راټول کړي دي. مګر هغه حقايق چې په پوره رڼا کې را پيدا کيږي د هغې د پراختياو او باريکيو حال داډي چې د هيڅ انسان يا انساني ډلې نظر پرې په يوه وخت کې نه شي حاوي کيداې. کله يې چې يو اړخ مخته را ځي نو بل اړخ يې تياره پاته کيږی ، کله نظر لنډون کوي او کله ځانګړې تمايلات پرې غالبيږي ، دهمدغې دوه ګوني کمزورتيا له مخې چې انسان د خپل ژوندانه ددغې مسائلو دحل کولو له پاره څومره تدبيرونه په کار اچوي د ناکامۍ سره مخ کيږي. او بالاخره تجربه د هغه زيانونه را بر سيره کوي. سهي حل هماغه وخت شوني دي چې د عدل او انصاف نقطه تر لاسه شي او دعدل او انصاف نقطه تر هغه وخته پورې نه شي تر لاسه کيداې تر څو چې ټول حقايق نه وي را برسيره شوی او يا لږ تر لږه د څرګندو حقايقو ټول اړخونه يو ډول تر نظر لاندې نه وي راغلي. خو چيري چې د کتنې او نظر پراختيا دومره زياته وي چې ليد او نظر په هغه نه شي حاوی کيداې او تر څنګ يې د هغه غوښتنې او د هغه رغبت ، کرکه او ميلان دومره ځواکمن وي چې د ښکاره شيانو څخه پخپله سترګې واړوي نو بيا به هلته دعدل نقطه څنګه تر لاسه کړل شي ؟ هلته خو چې حل هم را پيدا کيږي د افراط او تفريط څخه به خالي نه وي.

د کومو هغه دوه موضوعاتو يادونه چې مو وکړه د هغوې څخه يوازې لمړۍ موضوع اوس زمونږ د بحث او څيړنې له پاره ټاکل شوي ده ، کله چې په دې هکله مونږ تاريخ ته وګورو نو هلته د افراط او تفريط تر منځ دکشمکش يوه عجيبه لړۍ تر سترګو کيږي . يو اړخ ته وينو چې همغه ښځه چې د مور په حيث انسان زيږوي او همغه ښځه چې د ژوند په ټولو لوړو ژورو کې د ماندينې په څير د نارينه د خورا غوره ملګرې په توګه ژوند کوي ، د يوې مزدورې او وينځې په مرتبه کې اېښودل شوې. هغه اخيستل کيږي او پلورل کيږي ، هغه د ملکيت او وراثت د ټولو حقوقو څخه بې برخې کړل شوې ، هغه د ګناه او ذلت مجسمه ګڼل کيږی او د هغې د شخصيت د را پورته کولو او ودې له پاره هيڅ موقع او فرصت نه ورکول کيږي.

له بله پلوه وينو چې همدې ښځې ته په داسې توګه رشد او نمو ورکول کيږي چې د بد اخلاقۍ او بد نظمۍ طوفان ورسره را پورته کيږی. دهغې څخه د حيواني غوښتنو او جنسي غريزې د اشباع له پاره د لوبو اله جوړول کيږي. د هغې څخه يې په رښتيني توګه د شيطان او شيطانيت يو عنصر جوړ کړي چې په غوړيدو يې د انسانيت د پريوتو او سقوط لړۍ پيل کيږي.

دغه دواړه خواوې مونږ يوازې په نظري توګه د افراط او تفريط په نومونو نه شو نومولې بلکې دهغو ترخو حقايقو له مخې چې تجارب يې د ريکارډ په څير مونږ ته را مخته کوي ، د اخلاقو په ژبه يو ته د افراط او بل ته د تفريط نوم ورکوو. هغه تاريخي شاليد چې مونږ ورته ګوته نيسو مونږ ته را په ډاګه کوی چې کله هم يو ولس د وحشت ددورې څخه د تهذيب او پوهې لورې ته را وځي نو دهغوې ښځې د خدمتګارانو او وينځو په څير د هغوې د نارينه و سره يو ځاې موجودې وي ، په لمړيو وختو کې د کليوالې ځواکمنۍ د زور له مخې هغوې مخته ځي خو کله چې د تمدني پر مختګ يو ځانګړې منزل ته رسيږي نو هغوې ته په ډاګه کيږی چې په تورو تروږميو کې د خپلې پوره نيمې برخې د پرېښولو له امله نور مخته نه شی تللاې.

هغوې ته دخپل پرمختګ اثار او نښې ولاړې بريښې او د پر مختګ د اړتياو احساس هغوې مجبوروي چې دغه نيمه برخه هم د همغه لمړنۍ نيمې برخې سره يو ځاې د تګ وړ و ګرځوي. خو کله چې هغې ددغه زيان جبرانول پيل کړي نو يوازې د هغې په پوره کولو بسنه نه کوي او نور هم مخته ځي. ان تر دې چې د ښځې د ازادۍ څخه د کورنۍ جوړښت « چې د تمدن بنست او اساس دي» په بل مخ واوړي ، د ښځو او نرو د اختلاط

(c) ketabton.com: The Digital Library

او ګډون څخه د فحاشۍ او بد اخلاقۍ سيلاب را په څپو شي. شهوانيت او عيش د ټول ولس اخلاق د بربادۍ سره مخ کړي. د دې اخلاقي تنزل سره يو ځای د ذهني ، جسماني او مادي قوتونو تنزل هم په لازمي توګه را برسيره کيږي چې پای يې د هلاکت او بربادۍ پرته نور څه نه دي.

ښځه په مختلفو وختونو کې:

که څه هم دلته دومره ځای نشته چې مونږ د تاريخ زيات مثالونه په تفصيل سره نقل کړو خو د خپلې ادعا د ثبوت په خاطر د دري څلورو مثالونو يادول اړين ګڼو.

يونان:

په پخوانيو ولسونو کې چې د کوم ولس تهذيب او تمدن ډير ځلانده ښکاري هغه د يوناني ولس تهذيب او تمدن دي. د دې قوم په لمړنيو وختونو کې هم د اخلاقي آند له مخې او هم د قانوني حقوقو او ټولنيزو اړيکو په اړوند ، بلکې له هره اړخه د ښځې حيثيت يو لويدلې حيثيت و. په يوناني خرافاتو کې يوه خيالي ښځه پانډورا (Pandora) همغسې د ټولو انساني بدبختيو بنسټ ګڼل کيده لکه څنګه چې په يهودي خرافاتو کې بي بي حوا (عليها السلام) ګڼل کيږي.

د بي بي حوا (عليهاالسلام) په هکله د عبثو او بې هوده افسانو د خپرولو په بنسټ چې د يهودي او عيسوي ولسونو په کړچار کوم زښت زياد اغيز شوي او تر څنګ يې قانون ، اخلاق او ټولنيزې اړيکې تر کوم ناوړه اغيز لاندې راوستي د هيچا نه پټ نه دي. نژدې نژدې همدا سې اغيز د «پانډورا» کيسو او افسانو د يوناني ولس په ذهن هم کړې و. د هغوی له آنده ښځه يو پست او ذليله مخلوق و ، د ټولنيزو اړيکو په هر اړخ کې يې هغه ته په کم نظر کتل ، د عزت مقام يوازې نارينو ته ورکړل شوی و.

د تمدن د پر مختګ په لمړيو وختو کې د غه کړنلاره تر يوه وخت پورې په خپل ځای و ساتل شوه ، د تهذيب او پوهې رڼا يوازې همدومره اغيز وکړ چې د ښځې قانونی حيثيت په هماغه خپل ځای پاته شو ، البته په ټولنه کې ورته لږ څه لوړه درجه ورکړل شوه. هغه د يوناني کور ملکه وه ، د هغې د کړنو دايره يوازې د کور د چاپيريال پورې را ټوله شوې وه ، او په دې پولو کې هغې ته پوره واکمني ورکړل شوې وه ، د هغې ابرو او عصمت ډير ارزښتناکه و او د قدر او عزت په سترګه ورته کتل کيده. د عزتمندو يونانيانو د کور په ښځو کې د پردې کولو رواج و ، د هغوی ښځې به د ښځو او نارينه و په ګډو محفلونو کې نه را ټوليدې او نه به د خلکو تر مخ د ځان ښودنې په خاطر باهر را وتلې. د نکاح په واسطه د يوه نر سره د ښځې يو ځای کيدل د ښځې له پاره د شرافت او عزت مقام و. برعکس د يوې بې عصمته او نا پاکې ښځې په توګه اوسيدل ورته د ذلت او رسوايې موجب ښکاريدل. دا د هغه وخت حال دې چې يوناني ولس پوره ځواکمن و او په پوره ځواک سره د پر مختګ او ودې په لور روان و. که څه هم په هغه وخت کې اخلاقي کمزورتياوې موجودې وې خو هغه ټولې په خپلو حدودو کې را نغښتې وې. د ښځو څخه چې د اخلاقي پاکوالي او عصمت کومه غوښتنه په يوناني ټولنې کيې کيدله په هغه اندازه د نارينه و څخه نه کيدله. نه د نارينه و څخه د غسې غوښتنه کيده او نه د هغوې څخه لږ تر لږه د غسې هيله کيدله چې هغوی دې پاکيزه ژوند تر سره کړي. بې عصمته ښځې د يوناني ټولنې يوه نه بيلدونکې برخه وه او د دا سې ښځو سره د نارينو اړيکې کوم عيبجن کار نه ګڼل کيده.

بلاخره د يونان په ولس د نفس پالنې او عيش او شهوانيت غلبه پيل شوه او په هغې دور کې بې عصمته ښځو ته هغه مقام او درجه ورکړل شوه چې تر اوسه يې په انساني تاريخ کې نمونه نه ليدل کيږي. د عصمت

(c) ketabton.com: The Digital Library

پلورلو مرکزونه د ټولنې د ښکته او پورته طبقو د خلکو د راټولیدو ځایونه وګرځیدل. فلسفیان ، شاعران ، تاریخپوهان ، د ادب او فنونو ماهرین او بالاخره د ټولنې ټول ستورې د همدې لمر تر شاوخوا را څرخیدل. هغوې نه یوازې د ادب او د علم د محفلونو ستورې شوې بلکې ډیر ستر ستر سیاسي معاملات او راکړه ورکړه هم د همدوې په شتون کې تر سره کیدله.

دولس د ژوند او مړینې د پریکړو پورې د تړلو مهمو مسائلو د حل له پاره د هغو ښځو را یو ته ډیر زیات اهمیت ورکول کیده چې دوه شیې یې هم د یوه نارینه سره په وفادارۍ نه تر سره کولې. د ښایست او حسن پالنې ذوق په یوناني ولس کې د شهوانیت اور نور هم تازه کړ. هغوې چې د خپل دې ذوق څرګندونه په کومو مجسمو یا د هنر په بربنډو او لوڅو نمونو کې کوله همغې د هغوې شهوانیت ته نوره هم هوا ورکوله. ان تر دې چې د هغوې د ذهنونو څخه دا خبره بلکل ووتله چې شهوت او شهوت پالنه هم کوم عیبجن کار ګڼل کیږي. د هغوې اخلاقي معیار دومره تبدل شوې و چې د هغوې لوې لوې فلاسفه او د اخلاقو مربیانو هم زنا او فحش کوم قبیح او خراب کار نه ګڼله. په عامه توګه په یو ناني ولس کې د نکاح خبره یوه غیر ضروري مسئله وګرځیده. او د نکاح پرته د نر او ښځې اړیکې یو معقول کار ګڼل کیده چې د پټولو له پاره یې هیڅ اړتیا نه لیدل کیده. د هغوې مذهب هم د هغوې د حیواني غو ښتنو په مقابل کې ماته وخوړه ، د «کام دیوي Aphrodite» پالنه او بندګي په ټول یونان کې پیل شوه چې د هغې داستان یې په خپلو خرافاتو کې داسې جوړ کړې و چې:

(«کام دیوي» په داسې حال کې چې د یوه «دیوتا» ښځه وه د نورو درې دیوتاګانو سره یې هم اشنایي کړې وه. تر څنګ یې یو فاني انسان هم ددې سره «روحا» په یو ځای کیدو کې برخمن و. ددې د نس څخه د محبت «دیوتا» (کیوپډ) را پیدا شو چې پیدا اینبت یې ددې ښځې او د هغې د عاشقانو د عشق پایلې وې. دا ښځه ددې قوم معبوده وګرځیده.)

نو تاسې اوس ووینئ چې یو ولس چې دغه ډول فاحشه او بد کاره ښځه نه یوازې د خپل ځان له پاره نمونه وګرځوي بلکه د معبودیت او پالنې تر پوړ یې ورسوي نو د هغې قوم د اخلاقي معیار پستې به تر کومو پولو پورې رسیږي.

دا د اخلاقي را پرزیدو هغه اندازه ده چې په کې له ورغورزیدو نه وروسته یې هیڅ قوم بیا سر نه شي را پورته کولای. په هندوستان کې «بام مارګ» او په ایران کې د «مزدوکیت» را څرګندیدل د همداسې انحطاط په وخت کې شوې. په بابل کې فحاشۍ ته د مذهبي تقدس درجه په همداسې حالاتو کې ورکړل شوه چې د هغې وروسته په نړۍ کې د بابل نوم د تیرې زمانې د افسانې پرته په بل کوم حیثیت باندې نه اوریدل کیږي. کله چې په یونان کې د «کام دیوي» عبادت پیل شو نو قحبه (زنا) ځایونه په عبادت ځایو تبدیل شول. فاحشې ښځې معبوداني وګرځیدلې او زنا پر مختګ وکړ او د یوه مقدس مذهبي فعل پوړۍ ته ورسیده. د همدې شهوت پالنې یو بل ښکاروندوې دا و چې په یوناني ولس کې د لوط علیه السلام د قوم په څیر وبا خپره شوه. او مذهب او اخلاقو هغه ته ښه راغلاست ووایه. د «هومر او هیلوډ» په وخت کې ددې فعل نوم او نښه هم نه وه ، خو د تمدن د پر مختګ تر څنګ چې کله د هنر او د جمال د ذو ق (Aesthetics) تر نامه لاندې د بربنډوتوب اود نفس د لذتونو د بندګۍ ستایل پیل شول نو شهواني جذبې تر دې پولو پورې ورسیدلې چې د فطري لارې نه په تیریدو سره یې یو ناني ولس په غیر فطري لاره د خپل شهواني سکون له پاره لټون پیل کړ. هنر پوهانو خپله دغه جذبه په لوڅو مجسمو کې رابښکاره کړه. د اخلاقو مربیانو ور ته « ددوه وګړو تر منځ د دوستۍ د ټینګو رینبو» نوم ورکړ. تر ټولو د مخه هغه دوه یو نانیان چې ددې وړ وبلل شول چې هیواوال یې د

(c) ketabton.com: The Digital Library

ياد مجسمي جوړې کړې «هرموډلیس او ارستوګیتن» وو چې تر منځ یې د مینې غیر فطري (لواطت) اړیکوشتون درلود. د تاریخ له مخې ددې دورې نه وروسته یوناني قوم ته بل کوم داسې دوران بیا نه دې ور په برخه شوې. (خواوسنې دوران یې د هغې پخواني څخه له هره ارخه لویدلې او ډیر ناوړه دې. ځکه چې دیونان په ګډون په زیات شمیر اروپایي هیوادنو کې د نارینه و تر منځ د غیري فطري اړیکو (لواطت) شتون اوس قانوني بڼه نیولې ده. ژباړن)

روم:

له یو نانیانو وروسته د روم ولس په نړۍ کې د عروج او لوړتیا سترو مرتبو ته ورسید. دلته هم هماغسې د لوړتیا او ځوړتیا انځور زمونږ مخې ته راځې چې د یوناني ټولنې په اړه مو ولوست. کله چې رومي ولس د وحشت له تیارو څخه را ووت او د تاریخ په روښانه منظر باندې را ځرګند شو نو د هغوې د ټولنیز ژوند انځور دا و چې نارینه د خپلې کورنۍ سردار دې، هغه پر خپلې ښځې او کوچنیانو باندې د ملکیت پوره پوره حقوق لري بلکې په ځینو وختونو کې هغه د خپلې ښځې د وژلو واک هم لري.

خو کله چې وحشت را کم شو او په تمدن او تهذیب کې رومیانو پر مختګ وکړ، نو که څه هم پخواني کورنې نظام هماغسې پاته و خو د هغې په سختیو کې څه کمښتونه را غلل او تر ډیره ځایه پورې یې داعتدال حالت و مند. د رومي جمهوریت د عروج په وخت کې که څه هم د یونان په څیر د پردې او حجاب رواج نه و خو ښځه او ځوان نسل د کورني نظام پورې را محدود کړل شوې وو. د ښځې له پاره عصمت او عفت یو ارزښتناکه څیز و او د شرافت ستر معیار ګڼل کیده. د اخلاقو معیار کافي پورته و، یو ځل د روم د سنا دغونډې یوه غړي خپله ښځه د خپلې لور تر مخ ښکل کړه دهغې دغه عمل د ولسي اخلاقو توهین او سپکاوې و ګڼل شو او د سنا په غونډه کې د هغې د ملامتولو له پاره اواز پورته کړل شو.

د ښځې او د نر تر منځ د اړیکو شریفانه لار د نکاح پرته بله نه وه. یوه ښځه هغه وخت د عزت وړ ګڼل کیده چې هغه د یوې کورنۍ مور (Matron) وي. که څه هم هلته عصمت پلورونکو ښځو شتون درلود او یو شمیر نارینه و دهغوې سره ناروا اړیکې هم درلودل خو د عامو رومیانو په آند دا یوه ذلیله طبقه وه او د هغوې سره د اړیکو ساتونکي نا ینه و ته هم په ښه سترګو نه کتل کیدل.

د تهذیب او تمدن د پر مختګ سره سره د ښځې په هکله د رومیانو په آند کې هم بدلونونه را غلل او ورو ورو نکاح، کورني نظام او د طلاقو په قوانیو کې د پخوا پرخلاف دومره زیات تغیرات را پیدا شول چې په حالاتو کې یې پوره پوره بدلون راوست.

نکاح یوازې د یوه قانوني تړون (Civil contract) په څیر پاته شوه او پایښت یې هم د دواړو اړخونو د رضامندۍ پورې منحصر و. د ازدواجي اړیکو مسئولیتونه ډیره ساده ګڼل کیده، ښځو ته د وراثت او مال د ملکیت پوره پوره حقوق ورکړل شول او قانو ن هغه د پلار او میړه د واکمنۍ څخه بلکل ازاده کړه.

رومي ښځې نه یوازې په اقتصادي توګه خپلواکې شوې بلکې د ولسي دولت ډیره برخه دهغوې په واکمنۍ کې ورغله، هغوې به خپلو مړونو او نارینه و ته په ډیر زیات سود باندې پورونه ورکول. د شتمنو ښځو میړونه به په عملي توګه د هغوې غلامان ګرزیدل، طلاق دومره اسان او ساده شو چې په ورو ورو خبرو به دا پیوند ماتیده.

یو مشهور رومي فیلسوف او پوه «سنیکا ۴ ق م-۶۵ ق م» په ډیره کلکه توګه د رومیانو تر منځ د طلاقو په زیادښت باندې اندیښنه ښکاره کوي. هغه وایې چې اوس د روم په ولس کې طلاق د شرم خبره نه ده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښځوبه دخپل عمر حساب دخپلو میړونو په شمیر باندې کاوه، په هغه وخت کې به ښځو یو په بل پسې څو څو ودونه کول [اوس هم هماغسې دود او رواج شتون لرې ، بلکه تر هغې زیات.«ژباړن»]
(مارشل ۴۳ز-۱۳۰ز) د یوې ښځې یادونه کوی چې لس میړونه یې کړي و. (جودنیل ۲۰ز۱۳۰-ز) د یوې ښځې په اړوند لیکي چې هغې په پنځه کالو کې اته میړونه بدل کړي. (سنټ جروم ۳۴۰ز۴۲۰-ز) د یوې ډیرې هنرمندې ښځې حالات څرګندوې چې اخرې خل یې دیرشم میړه کړې و اودا دهغې د اخرې میړه یوویشتمه ښځه وه ، په هغې وخت کې د ښځې او نر تر منځ له نکاح پرته اړیکې ساتل شرم نه ګڼل کیده ان تردې چې د اخلاقو سترو سترو مربیانو هم زنا یوه معمولي ښیز ګڼله.
(کاټو Cato) چې په(۱۸۴ ز)کال په روم کې د اخلاقو محتسب ټاکل شوې و په ښکاره توګه یې د ځوانۍ بې لارې توب سهي کړچار ګڼله او د سسرو په خیروګړو خو بیا د ځوانانو له پا ره د اخلاقو په پولو کې د نرمۍ سپارښتنه کوله ، ان تردې چې (Epictetus) چې په (Stoics)فلسفیانو کې د سختو اخلاقې اصولو ساتونکې ګڼل کیږې خپلو پیروانو ته لار ښوونه کوې چې د واده تر مخه د ښځې سره دخبرو اترونه ځان په څنګ و ساتي ، خو هغوې چې په دې هکله خپل ځان و نه شي ساتلاې باید ملامت هم نه کړل شي.
هغه وخت چې د اخلاقو او معاشرت اړیکې او بند دومره کمزورې شو نو بیا په روم کې د شهوانیت ، لوڅوالې او فواحشو سیلاب راغې ، په تیاترونو کې بې حیایې او لوڅوالې پیل شو. لوڅ او بربنډ انځورونه د هر کور د ښایست له پاره اړین و ګڼل شول . د زنا بازار دومره اوج ته ورسید چې د قیصر(ټائبیزئس۴۱ز۳۷-ز) د واکمنۍ په وخت کې د عزتمندو کورنیو د ښځو د فحاشۍ نه د مخنیوې په خاطر قوانین جوړ کړل شول.
(Flora) نومې لوبه د رومیانو تر منځ ډیره مشهوره وه ، ځکه چې په دې لوبه کې به بربنډو ښځو د څغاستې مقابله کوله ، دښځو او نرو لوڅ یو ځاې غسل هم په دې وخت کې په پوره اوج کې و. په رومې ورځپاڼو او مطبوعاتو کې لوڅ انځورونه او د فحشاو په هکله لیکنې پرته له کومې ستونځې خپریدې ، او په عوامو او خواصو کې هماغه ادب ډیر مقبول و چې په کې د استعارې او کنایې پوره پرده نه ساتل کیده.
دحیوانې غوښتنو په مقابل کې د سرټیټولو وروسته د روم د عظمت او لوبې قصر داسې پرځمکه را پریوت چې یوه خښته یې هم په ځاې پاته نه شوه.

مسیحې اروپا:

د غربې نړۍ ددې اخلاقې زوال د مخنیوې او علاج په خاطر مسیحیت ډګر ته را ودانګل چې په لمړیو کې یې په زړه پورې خدمت تر سره کړ. د فواحشو مخنیوې یې وکړ. لوڅوالې او بربنډتوب یې د ژوندانه له ټولو څانګو څخه وویست ، د زنا دمخنیوې له پاره یې تدبیرونه جوړ کړل ، عصمت پلورونکو ، سندرغاړو او نڅاکونکو ښځو د خپلو دندو نه توبه وویسته او په خلکو کې یې پاک او سپیڅلې آند را پیدا کړ . خو د ښځې او صنفې اړیکو په هکله چې مسیحې مشرانو کوم لید درلود نو هغه د انتها غوښتنې څخه هم اخوا و او په حقیقت کې د انسانې فطرت پر خلاف د جنګ پیلامه وه. دهغوې بنسټیز آند داو چې ښځه د ګناه مور او د بدیو جرړې او ریښې دي ، د نارینه و له پاره د ګناه په لور د تګ سر چینه او د ددوزخ دروازه ده ، د ټولو انسانې مصیبتونو پیلامه له همدې څخه پیلیږې . دهغه ښځینه حیثیت پخپله دهغې د شرم له پاره بسنه کوي. هغه باید په خپل حسن او ښایست باندې و شرمیږې او دا ځکه چې هغه د شیطان لویه وسیله ده هغه باید ټول عمر په کفاره ورکولو کې تیر کړي ځکه چې هغې په نړۍ او نړیوالو باندې لعنت او مصیبت راوړې دي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

«ټرټوليان Tertullian» چې د مسيحي لومړيو امامانو څخه و د ښځې په هکله د مسيحي آند ژباړنه په دې ټکو سره کوي:
[هغه د شيطان د راتلو دروازه ده ، هغه دمنه کړل شوې ونې په لور ورونکې «د الله جل جلا له» د قانون ماتوونکې او د «د الله جل جلا له» دانځور «نارينه» لوټونکې ده.]
«کراې سوستم Chrysostom» چې د مسيحيت دسترو اولياؤ څخه شمېرل کيږي د ښځې په هکله وايې چې:
[ښځه يوه نه غوښتونکې بدي ، يوه پيدا ايښې وسوسه ، يو خوندور افت ، يوه کورنۍ خطره ، يوه غارت کوونکې زړه وړونکې او ښايسته مصيبت دې.]
دهغې بل آند دادې چې د نر او ښځې تر منځ اړيکې، که هغه دنکاح په بڼه هم وي ،په خپل ځاې يو نجس او ناولې او د نيوکې وړ کار دې. د اخلاقو دا را هبانه ليد د پخوا نه د اشراقي فلسفې «يا Neo- Platonism » تر اغيز لاندې په غربې نړۍ کې خپلې ريښې ټينګولې. خو د مسيحيت په را تګ سره هغه خپل حد ته ورسيدلې.
اوس تجرد او پيغلتوب د اخلاقو معيار وګرځيد . خو د واده ژوند د اخلاقو له اړخه پست او ذليل. خلکو د واده نه ځان ساتل تقوې ، تقدس او د لوړو اخلاقو علامه ګڼله. د پاک ژوند د تيرولو له پاره دا اړينه ګڼل کيده چې يا خو بايد يو څوک بلکل واده و نه کړي او که نکاح يې کړې هم وي نو ميړه او ښځه دې يو د بل سره د ښځې او ميړه په خير اړيکې نه ساتي . په ډيرو مذهبي غونډو کې دا قوانين جوړ کړل شو چې د چرچ مسئولين بايد د خپلو ښځو سره په ځانته ځاېو کې و نه ويني. د ښځې او ميړه تر منځ ليده کاته بايد په يوه ازدا ځاې کې په داسې حال کې تر سره شي چې هلته دوه درې نور کسان هم شتون ولرې. د ازدواجې اړيکو د ناولتوب فکر به دميسحيانو په زړونو کې د بيلا بيلو لارو څخه ور تززيق کيده. د نمونې په توګه يوه قاعده داوه چې په کومه ورځ چې په چرچ کې ميله جوړيده نو هغه ښځې او ميړه ته په کې د ګډون حقوق نه ورکول کيده چې ددې ميلې تر مخه به يې يو ځاې شپه تيره کړې وه. دا داسې بريښيده چې ګويا هغوې کومه ستره ګناه کړې وې او ددې ګناه نه وروسته هغوې په کومې مقدسې مذهبې ميلې کې د برخې اخستلو حق او ورتيا نه لرې. دغې را هيبانه آند او ليد ټول کورنې اړيکې (ان د مور او زوې تر منځ اړيکې) ترخه او پيچلې کړل. او ټولې هغه خپلوئ چې د نکاح په پايلو کې را منځته شوې وې ګندګې ، غلاظت او ګنا و ګڼل شوې.
دغه دواړو آندونو نه يوازې د ښځې اخلاقي او ټولنيز حيثيت د حد نه زيات را وغورځاوه ، بلکې مدنې قوانين يې دومره اغيزمن کړل چې له يوه پلوه ازدواجې ژوند د ښځو او نرو له پاره يو مصيبت و ګرځيد او د بل پلوه په ټولنه کې د ښځې حيثيت او مرتبه په هر اړخيزه ډول را پريوته .
د مسيحي کړنلارې څخه اغيزمن ټول قوانين چې په غربې نړۍ کې جارې کړل شوې دې لاندې ځانګړتياوې لرې:
د اقتصادې اړخه يې ښځه بلکل بې واکه کړه او د نارينه په ولکه کې يې وغورځوله.
د وراثت او ميراث په برخه کې يې دهغې حقوق را محدود کړل او په ملکيت کې يې له هغې نه نور هم زيات را و نغاړل. ان تر دې چې ښځې د خپلې لاس په ګټې باندې هم واک نه دلود بلکې دهغې دهر څه مالک دهغې ميړه وګرځيد .
د طلاق او خلع حقوق هم ترې واخستل شول او په دې هکله ورته د رجوع کولو اجازه نه وه ، هر څومره اختلافات به چې د ښځې اوميړه تر منځ را پيدا کيدل او يا به که څه هم کورنې ژوند د اختلافاتو په پايلو کې ددوزخ په څير سوزيدونکې ګرزيده ، خو دمذهب او قانون له مخې هغوې په يو ځاې ژوند کولو مجبور وو. په

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځینو ډیرو نابېره حالاتو کې یواځې دومره لاره پیدا کیده چې د ښځې او نر ترمنځ بیلتون (Separation) یواځې یو له بله شخه په جدا اوسیدو باندې منتج شي. ددې ډول بیلتون وروسته دهغوې دواړو شخه یوه ته هم د بلې نکاح کولو واک نه و. او دا حالت د پخوانی حال شخه هم بدتر و. چې یا خو دواړه ټول عمر راهب او راهبه شي او یا خپل پاته عمر په زنا او فحشا کې تیر کړي. د میړه د مړینې نه وروسته او یا د ښځې د مړینې نه وروسته بله نکاح یو عیبجن کار ګڼل کیده ، مسیحي علماؤ به ویل چې دا یوازې او یوازې د حیواني غو ښتنو او هوسونو بندګي ده. دهغوې په ژبه دغه کار ته « مهذبه زنا » ویل کیده. د کلیسیا په قانون کې مذهبي مشرانو او مسؤلینو له پاره دوېیمه نیکاح یو جرم ګڼل کیده. په عامو ملکي قوانینو کې په ځینو ځایونو کې هغه ته له یوه مخې اجازه هم نه ورکول کیده. خو په کومو ځایو کې چې قانون اجازه ورکوله نو هلته د عامو خلکو آند چې د مذهبي اغیز لاندې و دغه کار روانه نه ګاڼه.

نوي اروپا:

کله چې په اتلسمه پیړۍ کې د اروپا علماؤ او فلیسوفانو په ټولنه کې د وګړو د حقوقو په ملاتړ خپل اواز پورته کړ او د شخصي ازادۍ شپیلۍ یې پوه کړه نو دهغوې په وړاندې د تمدن هماغه غلط نظام و چې د مسیحي اخلاقي نظام او دژوند د فلسفي او د فیوډالي سیستم (Feudal System) دمنحوس او نا پاکه مثلث شخه راټو کیدلې و. په دې مثلث کې انساني روح په غیر فطري زنځیرونو کې را نغښتې او ډېر مختګ ټولې دروازې یې ورته بندې کړې وې. ددې نظام ماتولو او دنوې نظام د جوړولو له پاره چې د نوي اروپا پوهانو او معمارانو کوم نظریات وړاندې کړل د هغې په پایلو کې د فرانسې لوې انقلاب منځته را غې او دهغې وروسته د غرب تهذیب او تمدن د پرمختګ په هغو لارو روان شو چې اغیز یې په ننې منزل کې تر سترګو کیږي.

ددغه نوې دور په پیل کیدو سره د ښځینه ټولنې د را پورته کولو له پاره چې څه وشول هغه په ټولنیز ژوند ډیر ښه اغیز وکړ. د نکاح او د طلاق دپخوانیو قوانینو سختئ را کمې کړای شوې. د ښځو اقتصادي حقوق چې پخوا ترې بلکل اخستل شوې و تر ډیره حده پورې بیرته ورکړل شو. او هغه معیارونه اصلاح کړل شو د کومو له مخې چې ښځه ذلیله او سپکه ګڼل کیده. د ټولنې په هغه قوانیو کې چې په کې ښځې یوازې د وینځې حیثیت درلود ، اصلاح وکړل شوه. د لوړو ښونو او روزنو دروازې لکه د نارینه و په څیر د ښځو تر مخ هم پرانستل شوې ددې تدابیرو له مخې د ښځو هغه وړتیاوې چې د ټولنیزو غلطو قوانیو او د جاهلانه غلطو اخلاقي تصوراتو په واسطه تر فشار لاندې راغلې و بیرته را وټوکیدل. هغوې خپل کورونه ښایسته کړل ، په ټولنه کې یې پاکیزه والې را پیدا کړ او د عمومي رفاه له پاره یې ډیر ګټور کارونه تر سره کړل. د عامه روغتیا پالنې پر مختګ ، دنوې نسلونو پالنه او روزنه ، د ناروغانو پالنه ، کورني فنونو ته وده ورکول .... دا ټول دهغه بیدارئ لومړۍ میوه وه چې د نوې تهذیب په واسطه ښځو ته ور رسیدلې وه. خود هغو نظریاتو دمتن نه چې دا نوې غورځنګ را ټوکیدلې و په هغې کې د هماغه لومړۍ ورځې شخه د افراط په لور میلان موجود و. په نولسمه پیړۍ کې دې میلان په ډیره ګړندۍ توګه پر مختګ وکړ او شلمې پیړۍ ته په رسیدو سره غربي ټولنیز جوړښت د بې اعتدالۍ یوې بلې انتها ته ورسید.

دنوې غربي ټولنې درې اصول:

هغه لید چې د غربي ټولنې بنسټ پرې ایښوول شوې ددې عنوانو لاندې څېړل کیږي:

د ښځو او نرو ترمنځ برابروالې.

د ښځو اقتصادي خپلواکي (Economic Independence)

(c) ketabton.com: The Digital Library

ددواړو صنفونو ازادان اختلاط.
هغه پايلې چې د ټولنې د جوړښت له پاره ددغه درې اصولو څخه تر لاسه کيدل غوښتل هغه بلاخره را په ډاګه شول.
دبرابرۍ د اصل نه دا موخې تر لاسه شوې چې نر او ښځه نه يوازې دا چې په اخلاقي پولو او انساني حقوقو کې يو له بله سره برابر دي بلکه د تمدن په پر مختګ کې ښځه هم بايد همغسې رول ولوبوي لکه څنګه يې چې نر لوبوي. اخلاقي بنديزونه دې د ښځو له پاره هم همغسې نرم کړل شي لکه څنګه چې د نارينه و له پاره نرم کړای شوي دي.
د مساوات او برابرۍ دغه غلط آند ، ښځه د خپل هغه فطري دندو څخه غافله او بې لارې کړه چې په پاېښت پورې يې دتمدن او انسانيت لړۍ تړلې ده. اقتصادي ، سياسي او ټولنيزو کړچارو د هغې شخصيت په مکمله توګه په خپل ځان کې جذب کړ ، ټاکنيزو منډو ترړو ، په دفترونو او کارخانو کې ماموريت ، په ازدو تجارتی او صنعتی معاملو کې د نارينه و سره مقابله ، په سپورتي مسابقو کې ګډون ، د ټولنې په تفريحي کړو وړو کې فعاله ونډه ، دکلب ، ستيج ، نڅا او سرود مصروفيتونه ، دا او داسې نور ، د نه ويلو شيان ،په هغې باندې داسې اغيز کړې چې دهغې د ازدواجي ژوند فعاليتونه ، د خپلو کوچنيانو روزنه ، دکورنۍ خدمت ، د کورنۍ نظم او نسق او ..... ټول دهغې د عمل د ساحې څخه بيرون پاته شول بلکه په ذهني توګه يې د خپلو اصلي او فطري مصروفيتونو او وجايبو څخه کرکه پيدا کړه.
اوس په غربي ټولنو کې کورني نظام چې دتمدن د بنسټ د تيږې په څير دي په ډيره بده توګه د خپريدو او له منځه تللو په لور روان دي. کورني ژوند چې په سکون او ډاډ يې د انسان د کړو وړو نشونما تړلې ده ، عملا پايې ته رسيدلې دي. دنکاح ربنبې چې دتمدن په خدمت کې د ښځې او نر تر منځ د اړيکو غوره لاره ده د غنې د تار نه هم زياته کمزورې شوې ده ، د نفوسو د ډيرښت مخنيوې د ولادت دکنترول ، دحمل دضايع کولو او د مور په رحم کې د کوچنې د وژلو لارې چارې او ...... داخلاقي برابرۍ دغو غلطو خيالاتو د ښځو او نرو تر منځ د بداخلاقۍ برابرۍ را پيدا کړې. هغه بې حيايي چې کله به د نارينه و له پاره هم د شرمونې وو اوس هغه د ښځو له پاره بلکل د شرم وړ نه بريښې.
دښځو اقتصادي خپلواکۍ هغوې د نارينه و څخه بې پروا کړې دي ، هغه پخواني اصول چې نر دې يې و ګټي او ښځه دې د کور نظم جوړ کړي اوس په يوې نوې قاعدې اوښتې چې ښځه او نر يې دواړه بايد و ګټي او د کور نظم بازار ته وسپارل شي. ددې بدلون نه وروسته ، ددواړو په ژوندون کې د شهواني اړيکو پرته نوري کومې داسې اړيکې نه پاته کيږي چې دهغې په درلودلو سره دوې دواړه به يوځاې اوسيدو مجبور کړي. او ښکاره ده چې يوازې د شهواني غوښتنو پوره کول داسې کوم کار نه دي چې دهغې له پاره نر او ښځه حتماً خپل ځانونه په تل پاتې اړيکو کې را ونغاړي او يا د يوې کورنۍ په جوړښت سره ګډ ژوند پيل کړي. هغه ښځه چې خپله روزي په خپله پيدا کوي او دخپلو ټولو اړتياو کفالت په خپله کوي او په ژوند کې د نورو ساتنې او مرستې ته اړتيا و نه لري نو هغه به ولې يوازې د دخپل شهواني تسکين په خاطر د يوه نر پورې ځان تړي او يا به ولې په خپل ځان ډير دا ډول قانوني او اخلاقي بنديزونه عايدوي او ولې به د يوې کورنۍ د مسؤليتون په بار ځان درونوي؟ په داسې حال کې چې د اخلاقي برابرۍ آند دهغې له مخې ټول هغه بنديزونه لرې کړي دي چې هغې ته د ازدۍ او شهوت پالنې د لارو په غوره کولو کې خنډ واقع کيږي؟ هغه د خپلو غوښتنو د تسکين له پاره اسانه ، د مزو او خوندونو نه ډکه لاره پرانيزي او د مسؤليتونو ، قربانيو د درونډ او ستونزمن بار څخه ډکه د قيانوسي زړه اوپاتې لار (Old Fashioned) د خپلولو څخه ځان ساتي. د

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګناه خیال د مذهب سره یو ځاي له منځه تللي ، ټولنیزه ویره هم په دي اساس چي ټولنه اوس هغه د فاحشي او بدلاري ښځي په نوم نه ملامتوي ، له منځه تللي ، اخري خطر چي د یوه حرامي بچي پیدا کیدل و نو دهغي څخه د ځان ساتني لاري، د حمل د منه کولو لاري او وسایل شته خو که ددي وسایلو د استعمال سره سره بیا هم حمل صورت و نیسي نو دهغي د اسقاط او ضایع کیدو په هکله هم کومه ستونزه نه پیدا کیږي او که په هغي کي هم بریا تر لاسه نه کړی نو بیا په پټه خوله د کوچنی د وژلو کار هم په ډیره اسانه توګه کیدای شي او که چیري د مورنی جذبي په اساس چي «تر او سه لا په پوره توګه له منځه نه ده تللي» کوچني د وژلو او هلاکیدو څخه خوندی شي نو د حرامي بچي په ساتلو او پیدا کولو کي هم کوم شرم نه احساسیږي، ځکه چي اوس یوازي د پیغلي او ناجایز بچي په هکله دومره تبلیغات شوي چي ټولنه هغه ته د کرکي په نظر د کتو جرئت هم نه شي کولي او که څوک داسي جرئت هم وکړي نو د «تیار فکري» دالزام لاندي به را ځي.
دا هغه شیان دي چي د غربي ټولني بنسټ «کورني نظام» یي له بیخه نړولي . نن په هر هیواد کي په سلونو زره ځواني ښځي یواځي ژوند خوښوی ، او خپل ژوند د ازاد شهوت له لاري پرمخ بوزي ،ددوي تر منځ یو شمیر ښځي داسي دي چي په عارضي ډول د محبت د جذبي تر اغیز لاندي واده کوی خو ځرنګه چي د شهوانی اړیکو پرده ته د نر او ښځي تر منځ کومي داسي اړونده اړیکي نه دي پاته شوي چي هغوي په خپلو کي د ازدواجي ژوند په تیرلو مجبور کړی نو په دي خاطر د نکاح په ترون کي اوس کوم پایښت نه موندل کیږی.
ښځه او میړه چي اوس یو د بل څخه بلکل بي پروا شوي دي د خپلمنځي اړیکو دمراعاتولو په خاطر هیڅ ډول جوړجاړي (Compromise) ته تیار نه ښکاری. ښکاره ده چي یوازي شهواني جذبات ډیر زر سړیږي او بیا لږ اختلاف او ډیر کله صرف سړي اړیکي دهغوي تر منځ د بیلتون له پاره بسنه کوي. همدا علت دي چي د ډیرو زیاتو نکاحګانو پاي طلاق یا تفریق ته رسیږي. دحمل مخنیوي ، اسقاط ، د اولاد وژنه ، د پیدا ایښت په سلنه کي کمښت او د ناروا بچیانو ورځ په ورځ زیاتیدونکي شمیر تر ډیره حده پوري دهمدي لامل پوري تړلي دي.
بدکاري ، بي حیایي او د خبیثه ناروغتیاو په پرمختګ او زیاتوالي کي هم همدغي حالت ډیر زیات رول لوبولي دي ، دښځو او نرو ازادانه اختلاط ، په ښځو کي د ښکلا ننداري ، لوځوالي ، بربنډ توب او فحاشی ته ډیره وده هم همدي لاملونو ورکړي ده.
صنفي میلان (Sexual Attraction) چي په فطري توګه د نر او ښځي تر منځ له مخکي نه شتون لري او پوره ځواکمن دی ددواړو اړخونو د ازادانه اختلاط داسانتیاو سره چټک پر مختګ کوي او په داسي یوي مخلوطي ټولنه کي په طبیعي توګه دا جذبه په دواړو صنفونو کي ځواکمنه کیږي چي د مقابل جنس له پاره خپل ځان ډیر جذبونکي جوړکړي. داخلاقي نظریاتو د بدلون وروسته دا کار عیب نا که هم نه دي او په ښکاره توګه ځان سینګارول او په زړه پوري(Attractive) جوړول د خلکو له نظره ښه ښکاري. نو دحسن او جمال د ښکلا دغه ننداره ورو ورو ټولي پولي او بندیزونه ماتوی او دلوځوالي او بربنډتوب اخري حد ته په رسیدو سره د ارام ساه اخلي. په غربي تهذیب کي اوس همدا کیفیت را پیدا شوي. د مقابل لوري د جذبولو له پاره دمقناطیس دغه ځانګړتیاوي په ښځینه طبقه کي دومره زیاتي شوي او ورځ په ورځ په پر لپسي تو ګه داسي زیا تیږی چي د شوخ لباس ، د رنګونو او سرخیو او سینګار په نوی الاتو او سامانونو دهغوي تنده نه ماتیږی. په دي خاطر هغه بیچاره په تنګ شي او د خپل لباس څخه ځان بیرون را وکاږي. ان تردي چي کله کله یو تار هم په ځان نه پریږدی او بل اړخ ته د نارینه و له لوري هم هر وخت د « هل من مزید » غوښتنه وی په دي خاطر چي هغه اور چي په جذباتو لګیدلي هغه د حسن په هري بی حجابۍ سره نه مړ کیږي بلکي نور هم

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډیرښت مومي او دنورې بې حجابۍ غوښتنه کوي. دهغې غریبانو تنده هم وخت په وخت زیاتیږي. داسې لکه ځوک چې جل وهلي وي او د اوبو هر غړپ يې دتندې د ماتولو په ځای ددې اور لمبې نورې هم زیاتوی .تردې حده چې د زیاتي شهواني تندې ځخه بې تابه ، هر وخت د هرې ممکني لارې ځخه دهغې د تسکین سامان او وسایل را پیدا کوي.

دا لوخ انځورونه ، دا شهواني کتابونه ، دا دعشق او محبت قصې ، دا لوځه دوه ګونې نڅا ، د شهواني جذباتو ځخه ډک فلمونه.....اخر دا ټول څه دی ؟ دا خو ټول ددې اور د وژلو سامان نه بلکې په اصل کې ددې اور د لمبو د نوروزیاتولو سامانونه دی چې دژوند دغې غلطې تګلارې د ټولنې د هرو ګړې په سینې کې ورتومبلې دي.

او بیا یې د خپلې دغې کمزورتیاو د پټولو به خاطر په هغې د هنر (Art)نوم ایښې دي.

دا وبښه(کوچنې چینجیان) په ډیره چټکتیا سره د غربې ټولنو دژوند ځواکمنې خوري. ددې وبښو د لګیدو نه وروسته هیڅ قوم اوولس خوندي نه پاته کیږي. دا ټول هغه ذهنې او جسمانی ځواکونه یو په بل پسې له منځه وړي چې قدرت انسانانو ته د ژوند او پر مختګ له پاره وربښلي دي. ښکاره ده چې کوم وګړي چې دهرې لورې ځخه په شیطاني محرکاتو کې را ګیروي او جذبات یې هره لحظه د یو نوي تحرک او اشتعال سره مخ کیږي او په چا چې د سخت هیجانی چاپیریال خپسکه راخپره شوې وي او د چا لوخ عکسونه ، فحش کتابونه ، راپاروونکې سندرې او ګډې نڅاګانې د مینې او محبت فلمونه ، زړه وړونکې نندارې او د مقابل لورې ځخه د لیدنې او ملاقاتونو پر لپسې زمینې دهغه احساس تل په جوش را ولې نو هغه به دکوم ځایه دامن ،سکو ن او ډاډ هغه حالت په ځان کې را پیدا کړي چې د تعمیرې او تخلیقي کارونو له پاره ورته اړتیا لیدل کیږی او نه یوازې دا بلکه ددغسې هیجاناتو په منیځ کې به هغه ته او په ځانګړې توګه د هغه ځوان نسل ته هغه یخه او دسکون نه ډکه فضا له کومه او ځنګه میسره شي چې دهغې د اخلاقي او ذهنې قوتونو د ودې له پاره ورته اړتیا ده.

دانساني فکر دردونکی سرغړونه:

ددرې زره کلن تاریخي لوړتیاو او ځوړتیاو او لوړو او ژورو دغه پر لپسې داستان د ځمکې د یوې ستړې برخې پورې اړه لري چې د پخوا ځخه ددوه سترو تهذیبونو زانګو شمیرل کیږي او اوس هم دهغې د تهذیب ډنډورې په نړۍ کې وهل کیږي. همدا ډول افسانې په مصر ، بابل ، ایران او ځه نورو هیوادونو کې هم شتون لري او پخپله زمونږ په هیواد هندوستان(دا کتاب د هندوستان د ویش نه مخته لیکل شوې دې) کې هم دپیړیو پیړیو را هیسې په همدغه ډول افراط او تفریط سره شتون لري او دغه هیواد بې په خپل ځان کې را نغاړلي دي.

له یو اړخه ښځه خدمتګاره او نر دهغې مالک او بادار دي ، هغه په کوچینوالي کې د پلار ، په ځوانۍ کې د میړه او په کونډتون کې د اولاد مملوکه وی. هغه د میړه په خاطر دهغه د مړي سره یو ځاي په اور کې سوځول کیږي ، د وراثت او ملکیت د حقوقو نه بې برخې شوې. په هغې د نکاح داسې سخت قوانین ورتپل شوي چې دهغې له مخې هغه دخپلې خوښې او رغبت پرته یو نارینه ته ورحواله کیږي او بیا د خپلې اخرې سلګۍ پورې دهغې د ملکیت ځخه نه شي وتلاي. همدا راز هغه د یهودو او یونانیانو د ګروهو په څیر د ګناه ، اخلاقي او روحاني ذلت مجسمه ګڼل کیږي او دهغې د ځانګړې شخصیت د منلو ځخه انکار کیږي. خو د بله اړخه کله چې د هغې په لور د محبت په نظر کتل کیږي نو بیا د حیواني غوښتنو له پاره د لو بو اله ګرځي. هغه د نر په اعصابو باندې سپریږي ، داسې سپریږي چې په خپله هم ډوبیږي او ټول ولس هم له ځانه سره ډوبوي. دا د شرم د ځاي(دتناسل د الې) عبادت کول او په عبادت ځایو کې لوڅې مجسمې درول، دا مذهبي فحاشي

(c) ketabton.com: The Digital Library

(Religious Prostitutes) ، دا دهولي لوبې (Holly Play دهندوانو درسم رواج یوه لوبه ده چې ښځې او نر په کې یو د بل سره یوځای نڅاوې کوي او یو په بل رنګونه شیندی او .....) او ددریابونو نیمې لوڅې(او یا پوره لوڅې) لامبوګانې اخر دکوم شي یادونه ده ؟
که چیرې دا ټول داستان په غور سره وکتل شی نو معلومه به شي چې د ښځې په هکله دعدل ټکې میندل ، او په هغې پوهیدل ، او په هغې باندې ټینګ دریدل د انسان له پاره خومره ستونزمن ثابتیږي. دعدل نقطه دا هم کیدای شي چې د یوه اړخه نه ښځې ته دخپل شخصیت او ورتیاو د ودې پوره فرصت په لاس ورشي او ددې وړ وګرځی چې د ډیرو پر مختللو صلاحیتونو سره یو ځای د انساني تمدن په ارتقاء او پر مختګ کې خپله ونډه ادا کړي او له بله اړخه د اخلاقي تنزل او انحطاط ذریعه و نه ګرځي او نه د انساني تنزل له پاره دتباهی اله جوړه شي. بلکه د نر سره یوه سوی ځای ورته د تعاون او بسپنې داسې لارې و ټاکل شي چې ددواړو ګډ عمل د تمدن له پاره صحتمند واقع شي. دعدل همدغه نقطه ده چې نړۍ یې د موندلو پسې د پیړیو پیړیو راهیسې سرګردانه ده ، خو تر اوسه پورې یې په موندلو نه دي بریالي شوې. کله د یوې انتها په لور دورمې او دانسانیت پوره نیمه برخه بیکاره ،په تورور تروړمیو کې پریږدي او کله بیا دبلې انتها په لور دورمې او د انسانیت دواړه برخې را یو ځای کوي او د پرزیدو او ډوبیدو په لور یې بیايې.
اما د عدل نقطه ناپیدا نه ده ، شتونه لري ، خو د زرګونو کالود افرا او تفریط تر منځ د ګردش کولو په اساس دخلکو سرونه د ومره ګنګس شوې چې ددې نقطې په مخته را تلو کې یې هم نه شي پیژندلای او نه په دې پوهیدلای شي چې دا هماغه مطلوب شي دي چې زمونږ فطرت یې د میندلو په لټه کې و. کله چې دغه رښتیا او حقیقت ورته مخته راځي نو مخ ترې اړوي په هغې باندې ډول ډول اوازونه کوی او د چا سره چې هغه په نظر راشي نو بیا دهغې د شرمولو هڅې کوي. ددې مثال دهغه کوچنی په څیر دی چې د ډیرو د سکرو په کوم کان کې پیدا شوی وی ، هملته د ځوانۍ عمر ته رسیدلي وي نو ځرګنده ده چې هغې ته هماغه اوبه او هوا او هماغه توره تیاره فضا یو فطري شي ښکاري. خو کله چې هغه د کان څخه بیرون را وویستل شي نو د طبیعت په پاکیزه فضا کې چې هر شي ویني نو حتماً به یې د لمړي ځل له پاره په لیدلو دحیرانتیا سره مخ کیږي. خو انسان اخر انسان دي دهغې سترګي به د سکرو د کان د چت او د ستورو د ډک اسمان تر منځ د توپیر د محسوسولو څخه تر کومه وخته انکار وکړاې شی. دهغې سرې به تر کومه د ناولي او چټلې او دپاکۍ او صافي هوا تر منځ توپیر نه کوي ؟

داوسني وخت مسلمان:

که د افراط او تفریط په کرږه لاره کې ولاړه، لالهنده او سرګردنه نړۍ ته څوک د عدل او انصاف په لور لارښوونه کولای شي نو هغه یوازې مسلمان دي. ځکه چې دهغه سره د ټولنیز ژوند د ټولو غوټو دخلاصون او پرانستو د حل لاره شته خو د نړۍ د بدنصیبۍ یو عجیب او دردناک اړخ دادې چې د هغه چاسره چې د دغې تیارې څراغ او روښنايي موجوده ده هغه کمبخت پخپله د شپې ړندیدو(شبکورۍ) په ناروغۍ اخته شوې. نورو ته لار ښوونه خو پریږده پخپله د ړندو په څیر تنیدوکونه خوري او دهرې بې لارۍ پسې منډې وهي.
دپردې یا حجاب اصطلاح چې د کومو احکامو د مجموعي عنوان په توګه استعمالیږي په اصل کې هغه داسلام د ټولنیز نظام په خورا مهمو برخو مشتمل دي که ددې مکمل او بشپړه نظام په قالب کې دغه احکام په سهي ځای کې کینبول شي نو هغه وګري چې لږ هومره هم د فطریي لید او بصیرت خاوندان وی په ددې داعتراف کولو پرته نه شي پاته کیدای چې په ټولنیز ژوند کې له دې پرته د اعتدال او برابرۍ بله کومه لار نه

(c) ketabton.com: The Digital Library

شته او که چیرې دا ضوابط د خپل اصلي روح سره یو ځای د ژوند برخه وګرځي نو په هغه باندې نیوکه کول خو پریږده چې په مصیبتونو کې ککړه او پریوتې نړۍ به د سلامتیا دغې سر چینې ته په خپله را منډې وهي او دهغې څخه به دخپلو ټولنیزو ناروغیو دوا ترلاسه کوي. خو دا کار به څوک کوي؟ چا چې دا کار کولای شو هغه پخپله د یوې مودې را هیسې په ناروغتیاو کې ککړ دي.

راځئ چې دمخکې تللو دمخه دهغې د ناروغتیاو په هکله هم لنډه څیړنه وکړو.

تاریخي شالید:

داتلسمې پیړۍ اخري او د نولسمې پیړۍ لمړنۍ ورځې وې چې د لویدیځوالو د ښکیلاک سیلاب د طوپان په څیر په اسلامي هیوادونو وروخوت او په لږ وخت کې یې له ختیځه تر لویدیځه پورې ټوله اسلامي نړۍ خپلې کرغیرنې وزرې خپرې کړې او د نولسمې پیړۍ ترنیمایي پورې د ډیر اسلامي هیوادونه د اروپا غلامان شوې و. او څه چې لا تر دې وخته غلامان شوي نه و نو د ویرې او مغلوبیت ژوند یې تیراوه. کله چې دا بدلون سرته ورسیدنو د مسلمانانو سترګې هم په غړیدو شوې. هغه ولسي غرور چې اسلامي امت ته په نړۍ باندې دسلونو کالو بریالي حکومت کولو په بایلو کې په پوره فخر سره ور په برخه شوې و هغه یو دم دخاورو سره خاورې شو او دهغې شرابي په څیر وګرځید چې د شرابو نشه یې د یوه ځواکمن دښمن د پر لپسې وهلو ټکولو په واسطه له سره وتلې وي او اوس یې خپلې ناکامي او د فرنګیانو د سوبو په لاملونو باندې غور شروع کړې وي. خو لا تر اوسه یې ماغزه ځای ته نه و راغلي او خپل توازن یې لا نه و برابر کړې چې د بدلون نور توپانونه یې مخې ته را پورته شول.

له یوې خوا د ذلت هغه قوي احساس و چې ددې حالت د بدلون غوښتنه یې کوله او له بلې خوا د پیړیو راهیسې دهغې ارام غوښتنې او هوسایي غوښتنه وه چې د بدلون تر ټولو آسانه او لنډه لار یې لټوله او له دریم پلوه دتفکیر هغه زنګ وهلي او له کاره لویدلې ځواکونه وو چې د پیړیو راهیسې شنډ شوې و او ورڅخه کار نه اخستل کیده او تر دې ټولو زیات هغه مرغوبیت او ویره وه چې په هر ماتې خوړلي او غلام قوم کې په طبیعي توګه را ټوکیږي ، دې مختلفو لاملونو اصلاح غوښتونکی مسلمانان په ډیرو عقلي او علمي بې لاریو کې اخته کړل. دهغوی زیات شمیر وګړو دخپل وروسته والي او د اروپا د پرمختګ رینښتوني عوامل و نه شو پیژندلای او چا چې هغه پیژندل په هغوی کې دومره ځواک ، همت ، او مجاهدانه روح نه و چې د پرمختګ هغه سختې لارې خپلې کړي، او ددې اخوا ویره پرې یو اضافي بارو. نو ددغه وران ویجاړ او ماتې خوړلي ذهنیت سره هغوی ته د پرمختګ اسانه لاره دا ښکاریده چې خپل ژوند د غربي تمدن په رنګ کې رنګ کړي او دهغې هینداري په څیر شي چې په هغې کې د باغ او بهار ښکلې نندارې او مناظر ټول موجود وي خو به حقیقت کې نه باغ وي او نه بهار.

ذهني غلامي:

د همدې کړکیچن حالت په وخت کې د غربي لباس ، غربي ټولنیزو اړیکو ، د غربي دودونو او لارو چارو خپلول پیل شول او ان تر دې چې په خبرو اترو کې به هم د غربي ټولنې نکل او پیښې کیدلې؟

په غربي قالبونو کې د اسلامي ټولنې د وراچولو هڅې ګړندۍ شوې. پرته له پوهې او درک نه ،الحاد ، دهریت او ماده پالنه د یوه فیشن او رواج په څیر خپله کړای شوه. هر خام یا پوخ فکر به چې د غرب نه را ته ،

(c) ketabton.com: The Digital Library

دهغي په پټو سترګو منل او په خپلو علمي غونډو کي هغه د بحث او څېړني لاندي نيول د يوه روڼ اندي له پاره اړين ګڼل کيده. شراب ، جواري ، لاتري ، ګډې ګډې ګغاستي ، تياتر ، ډانس ، نڅا او سرود د غربي ټولني نورو ثمراتو سره يوځاي لاس په لاس اخيستل کيده. د اخلاقو ،ټولنيزو اړيکو ، اقتصاد ، سياست ، قانون او ان تر دې چې د مذهب او عقايدو او عبادتو په اړوند ټولې غربي تګلارې منل کيدې اوداسې بريښيدې چې دا ګويا د اسمان څخه را ښکته شوي وحې ده چې د هغې په وړاندې د اوريدو او منلو(سمعنا وا طعنا) د ويلو پرته بلکه کومه چاره نشته. د اسلامي تاريخ پيښنو ، د اسلامي شريعت د احکامو او د قران او نبوي احاديثو د ارشاداتو څخه به چې په کوم اصل د اسلام دښمنانو نيوکه کوله او د نفرت په سترګو به يې ورته کتل په هغې باندې مسلمانانو هم د شرم احساسول پيل کړل او هڅه يې پيل کړه چې د اسلام د لمنې څخه دا داغ په څه توګه پريمنځي. دنمونې په توګه هغوې په جهاد نيوکه وکړه نو دوې وويل چې مونږ چيرته او جهاد چيرته ؟ هغوې په غلامۍ نيوکه وکړه ، دوې وويل چې غلامي زمونږ له اړخه بلکل ناروا ده. هغوې له يوه څخه په ډيرو ودونو نيوکه وکړه ، دوې فورا د قرآن په يوه ايت د نسخ خط را کش کړ ، هغوې وويل چې د ښځې او نر تر منځ مکمله برابري په کار ده ، دوې وويل چې دا خو زمونږ دين دې. هغوې د نکاح او اخلاقو په قوانينو نيوکې و کړې ، دوې سمدستي په هغوې کې د ترميم عمل پيل کړ ، هغوې وويل چې اسلام د هنر (Art)دښمن دې نو دوې وويل چې اسلام خو تل د ګډا ، نڅا ، سندرو او انځورۍ(رسامۍ)او بت جوړولو پالنه کړې ده.

دحجاب دمسئلې پيلامه:

دمسلمانانو په تاريخ کې دا دشرم نه ډکه دوره ده. همدغه دوره ده چې د پردې پر موضوع بحث پيل شو. که چيرې پوښتنه يوازې همدومره واي چې په اسلام کې د ښځې د ازادۍ له پاره څومره حدود ټاکل شوي نو ځواب به يې هومره ستونزمن نه و لکه څومره اختلاف چې په دې مسئله کې ليدل کيږي. هغه يوازې د مخ لاسونو د ښکار کولو د جواز او نه جواز پورې اړه لري او دا څه دومره ډيره د اختلاف وړ موضوع نه ده. خو په اصل کې دلته خبره بله ده څکه چې په مسلمانانو کې دا مسئله په دې خاطر را پيدا شوې چې اروپايانو پردې او نقاب ته په کرکه کتلي او پخپلو ليکنو کې يې دهغې ډير خراب او بد انځور د لوستونکو مخته ښکلې او د اسلام د عيبونو په لړليک کې يې دښځې «بندي کولو » ته يو ځانګړې ځاي ورکړې. اوس څنګه ممکن وه چې مسلمانانو د خپل دود او رواج مطابق په دې کار د شرم احساس نه وې کړې. په دې اساس هغه څه چې هغوې د جهاد ، غلامۍ ، او يا د ښځو د شمير په هکله او يا د همداسې نورو مسايلو په هکله تر سره کړې و نو همغسې يې ددې مسئلې سره هم وکړل. د قرآن ، احاديثو او مجتهدينو کتابونه يې په دې خاطر پاڼه پاڼه واړول چې ووينې چې هلته په اصطلاح ددې «بدداغ» د پريمينځلو له پاره څه پيدا کيږی او که نه ؟ ښکاره ده چې ځينې علماو د لاس او مخ د ښکاره پريښوولو اجازه ورکړې ، دا هم په ډاګه شوه چې ښځه د خپلو ورځنيو اړتياو په خاطر دکوره وتلای شي او دا هم په ډاګه شوه چې د جنګ په ډګر کې په زخميانو پټۍ لګولې شي او هم مجاهدينو ته اوبه ور رسولې شي. مسجدونو ته د لمانځه داداء کولو له پاره او هم د پوهې او د زده کړې او يا درس او تدريس په خاطر د تللو اجازه هم ورته شتون لري. بس همدومره موادو ورته پوره وو چې وواېي اسلام ښځې ته پوره ازادي ورکړې. پرده يوازې يو جاهلانه رسم او رواج دې کوم چې تياره ذهنو او تنګ آندو مسلمانانو د لمريو پيړيو را هيسې خپل کړې . قرآن او حديث د پردې د حکم نه خالي دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه یوازې د شرم او حیا اخلاقي ښوونه اوروزنه کوی. کوم داسې چوکاټ نه دې جوړ شوې چې د ښځې پر تګ راتګ کوم بندیز و لګوي.

بنسټیز لاملونه:

دا د انساني فطرت کمزورتیا ده چې کله د ژوند په چارو کې کوم مسلک او لاره غوره کوی نو په عمومي توګه د هغې پیل د یو احساساتي غیر عقلي میلان په واسطه کوي او بیا د خپل دغه میلان د معقول ثابتولو په خاطر د عقل او استدلال نه کار اخلي.
د پردې په هکله هم همداسې حالات را مخته شول. د هغه د بحث پیلامه د کوم عقلي یا شرعي اړتیا و په احساسولو سره و نه شوه بلکه د هغو تمایلاتو له مخې وشوه چې د یوه برلاسی قوم د خوشحاله تمدن تر اغیز لاندې او د اسلامی تمدن پر خلاف د همغه ولس د تبلیغاتو او پروپاګنډ څخه د ویرې به پایلو کې را پیدا شوې و.
زمونږ اصلاح پالو او ښیګڼپالو وګړو چې کله د ویرې او دهشت نه په ډیرو سترګو دفرنګي (انګلیسي) ښځو ښکلا او نندارې، دهغوې ازادنه تګ را تګ او په فرنګي ټولنه کې دهغوې کړو وړه لیدل نو په غیر عادی توګه دهغې په زړونو کې هیله پیدا شوه چې ارمان دې چې زمونږ ښځې هم همداسې شي ، تر څو زمونږ تمدن هم د فرنګي تمدن سیال وګرځي.
بیا نو هغوې د ښځو د ازادی، دښځو د ښوونې او روزنې او دښځو او نرو تر منځ د برابری د هغو نوو آندونو څخه هم اغیزمن شول چې د ځواکمنې تلیغاتي ژبې او د غوره چاپ او خپروني سره یو ځای د باران په څیر په پر لیسې توګه پر هغوې را وریدل. دغې خپرنیز ځواکمنتوب د هغوې د تنقید ځواک بې حسه کړ اود هغوې په وجدان کې یې دا خبره ورننویسته چې په دې آندونو باندې بالغیب ایمان راوړل او په لیکنو او ویناو کې دهغوې وکالت کول او دهمت او جرئت په اندازه په عملي ژوند کې هم دهغې رواجول به دهر هغه وګړي له پاره اړین وي چې خپل ځان روڼ اندي ګڼې اود تیاره آندی د ناوړه تورنه ځان ژغورل غواړي.
د نولسمي پیړی په اخري وختونو کې دښځو د ازادی تر نامه لاندې چې کوم غورځنګ په مسلمانانو کې پیل شو دهغې اصلي لاملونه همدغه احساسات او میلانو. د ځینو خلکو په تحت الشعور کې دا جذبه پټه وه او هغو ته پخپله هم دا خبره روښانه نه وه چه په اصل کی کوم شیان هغوې د دغې تحریک لورې ته را کاږي.
دا خلک اصلاً د خپل نفس په غولولو کې اخته دي خو ځینو نورو ته دخپلو جذباتو پوره احساس و خو هغوي ته دخپلو اصلي احساساتو په را څرګندولو کې شرم محسوسیده. دوي په خپله غولیدلي نه و خو غوښتل یې نړی په غولونه اوفریب کې وا چوي. په هر صورت دواړو ډلو یو کار وکړ او هغه دا چې د خپلو جذباتو بنسټیز عوامل یې پټ او د یوه احساساتی غورځنګ پر ځای یې د یوه عقلي خوزښت د جوړولو هڅی پیل کړې.
دښځو روغتیا ، دهغوي عقلي او علمي ارتقاء ، دهغوي فطري او پیدایښي حقوق ، دهغوي اقتصادي ازادي، د نارینه و د تیری او تجاوز څخه د هغوې خلاصون ، او د ولس د نیمایي برخې په توګه دهغوې په پرمختګ د ټول تمدن د پرمختګ انحصار او همداسې نوري حیلې او بهانې چې نیغ په نیغه د اروپا نه را وراریدي دي ددې غورځنګ په تائید کې را وړاندې کیدلې. تر څو عام مسلمانان په فریب کې ولویږي.او دا حقیقت د هغوې مخته را بربنډ نشی چې ددې غورځنګ اصلي موخې په هغه لاره دمسلمانانو ښځو بوول

(c) ketabton.com: The Digital Library

دي چې د اروپايانو ښځې په کې رواني دي. همدا راز دا غورځنګ په اقتصادي نظام کې هم دهغو لارو پيروي کوي چې په هغه وخت کې په فرنګي ولسونو کې رواج وې.

تر ټولو زيات غولونه :

تر ټولو زيات بد او ناکاره فريب چې په دې لړکې مسلمانانو ته ورکړل شوې دې هغه د قرآن او احاديثو نه په استدلال سره دا غورځنګ د اسلام موفق ښوول دي.
حال دا چې د اسلام او غربي تهذيب په موخو او د ژوند په دود کې د ځمکې او اسمان هومره توپير شتون لري .د اسلام موخې د انساني شهواني ځواک د اخلاقو په جوکاټ کې په داسې توګه را نغاړل دي چې د بې ځايه ضايع کيدو څخه و ژغورل شي او د يو پاک او صالح تمدن د جوړښت له پاره په کارو اچول شي .
برعکس د غربي تمدن موخې دا دي چې د ژوند انه په ټولو اړخونو کې د ښځې او نر په برابر ګډون سره د مادي پرمختګ مزل نور هم ګړندي کړل شي. او د دې تر څنګ شهواني غوښتنې په داسې فنونو او مصروفيتونو کې استعمال کړاي شي چې د ژوند ټولې ترخې په خوندونو او لذتونو باندي تبديل کړي.
د مقاصدو او اهدافو د اختلاف لازمي پايلې دادي چې د ټولنيزو اړيکو په لارو او طريقو کې هم د اسلام او غربي تمدن تر منځ پوره توپير موجود وي. اسلام د خپل مقصد او هدف له اړخه د ټولنيزو اړيکو داسې نظام جوړ کړې چې په کې د نر او ښځې د کار ډګرونه تر ډيره حده پورې جدا کړل شوي . په دې نظام کې د دواړو صنفونو د ازادانه اختلاط مخنيوې شوې او ټولې هغه لارې چارې او وسايل يې بيخي د ريښو نه غوڅ کړي چې د دغه ډول نظم وضبط د له منځه وړلو سبب ګرځي. خو د بله اړخه هغه مقاصد چې غربي تمدن يې په طبيعي توګه مخته لري دا غوښتنه لري چې دواړه صنفونه (نر او ښځه) د ژوند يوازې يوه ډګر ته را ټول کړې او دهغوی تر منځ ټولې هغه پردې له يوه مخې لرې کړي چې دهغوی د ازادانه اختلاط او تعامل تر منځ بنديزونه را پيدا کوي او هغوی ته يو دبل د ښايست او صنفي کمالونو څخه دخوند او لذت اخيستو څخه نه پای ته رسيدونکې مواقع را پيدا کوي.
اوس هر دعقل خاوند په دې پوهيداې شی چې هغه وګړي که له يوه اړخه دغربي تمدن پيروي کوي او د بله اړخه د اسلام ټولنيز قوانين دخپل ځان له پاره د حجت او دليل په څير وړاندې کوي نو هغوی څومره په خپله په فريب کې ډوب دي او يا نور خلک په کې ډوبول غواړي. په اسلامي ټولنيز ژوند کې د ښځې له پاره دازادی اخري حد دادې چې د اړتياو په وخت کې مخ او لاسونه ښکاره کولې شی او دخپلو اړتياو په خاطر له کوره وتلاي شي خو دا خلک هغه اخري حد خپل ځانته د سفر پيلامه ګرځوی يعني هلته چې په تلو سره اسلام ددريدو حکم کوي دوي تګ پيلوي. او تر هغې حده پورې مخته ځي چې حيا او شرم يو لورې ته ړدي او يوازې د مخ لو اخوالي نه بلکه خپل ښايسته غړي د لوخو اوږو او سينو(تيونو) سره يو ځاې دخلکو د سترګو تر مخ وړاندې کوي او دخپل جسم پاتې ښايست هم په داسې نازکو لباسونو کې را نغاړي چې تر څو هغه څه چې د نارينه و د شهواني تندې د ماتولو سبب کيږي ترې په ښه توګه رابرسيره شي. بيا د دې ډول لباسونو او زيب و زينت سره يوازې دخپلو محرمانو تر مخه نه بلکه د ملګرو غونډو او ګډو محفلونو ته ښځې ، لورګاني او خوينديورل کيږی او هغوی ته د پرديو سره دخبرو ،خندا کولو ، سندرو ويلو ، نڅا او رقص کولو او بالاخره په لوبو کولو کې داسې ازادي ورکول کيږی چې يوه مسلمانه ښځه يې دخپل سکه ورور سره هم زغم نه شي کولاي ، دکوره د وتلو اجازه چې د ځانګړې اړتياو او پوره ستر او حيا د شرط سره يو ځاې ورکړل شوې هغه په هغه بې باکه «ساړيو »(يوډول هندي لوې ټادر دي چې دهندوستان ښځې يې له ځانه داسې را تاووي چې د

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګيډې او شا برخې يې لوڅې پاته کيږي) او نيمو لوڅو بلاوزرو او دبې باکه او بې حيا نظرونو سره په سړکونو د ګرځيدو په پارکونو کې د تفريح ، د هوټلونو په چکرونو او دسينماګانو په سيل کولو کې استعماليږي. د ښځو له پاره چې د کورنۍ چارونه پرته په نورو امورو کې کومه ګټوره مشروطه ازادی په اسلام کې ورکړل شوې ددې له پاره ددليل په توګه وړاندې کوي چې مسلماني ښځې دې هم د فرنګي ښځو په څير کورنۍ ژوند او د هغې مسئوليتونو ته طلاق ورکړي اود سياسي ، اقتصادي او ټولنيزو کارونو په هر ډګر کې دې د نارينه و سره يو ځای منډې ترړې ووهي.

دا خو د هندوستا حالت دي خو په مصر ، ترکيه او ايران کې سياسي ازادي لرونکې ذهنی غلامان ددې نه لس قدمه وړاندې تللي. هلته مسلماني ښځې همغسې لباس اغوندي لکه په اروپا کې چې اغوستل کيږی تر څو په اصل او نقل کی کوم توپير رانشي او ددې نه يو څو قدمه ور وړاندې د ترکيې د ښځو عکسونه په نيم بربنډ حال کې خپريږي چې د سمندر په غاړه د غسل په لباس کې لامبي . هغه لباس چې په هغې کې د وجود درې برخې ښکاره او يوازې يوه کوړچنۍ برخه داسې پټه شوې وي چې د جسم ټولې لوړې ژورې يې د لباس څخه په ډاګه ښکاري.

ايا قران کريم او احاديثو څخه د ژوند دداسې شرمناکې طريقې او دود کوم جواز په لاس راځي ؟

کله چې تاسې په دې لارو روان ياستنو بيا په ډاګه اعلان وکړئ چې د اسلام او د هغې دقانونو څخه سرغړونه کوو . دا څومره ذلت، منافقت او بد ديانتي ده چې دکوم ژوند دود او ټولنيز نظام او دهغې اصولو، اهدافو او عملي اړخونو ته چې قران حرام وايي تاسې په ښکاره توګه خپلوئ مګر په دې لار کې تر هر څه لومړې د قران نوم اخلئ تر څو په دې ترتيب نړۍ په دې دوکه کې وا چوئ چې پاته قدمونه به مو هم د قران مطا بق وي.

زمونږ تر مخه کار:

دا د نوي دور د مسلمانانو حال دي اوس زمونږ تر مخ د خيرني دوه اړخه دي او په دې کتاب کې ددغې دواړو اړخونو لحاظ ساتل شوي دي.

لمړی دا چې مونږ بايد ټولو انسانانو ته ، که مسلمانان وي او که دبل فکر خاوند ، د اسلام د ژوند ټولنيز نظام (ژوند دود) تشريح کړو او دا ورته ووايو چې په دې نظام کې د حجاب احکام د څه له پاره را غلي دی.

دوهم دا چې مونږ ددغه نوي زمانې د مسلمانانو په وړاندې د قرآن او احاديثو احکام او د غربي تمدن او ژوند دود نظريات وړاندې کړو او دهغوی دواړو پايلې يو دبل مقابل لورې ته کيږدو تر څو هغه منافقانه تګلاره چې هغوي خپله کړې له منځه ولاړه شي او دوې د نورو شريفو خلکو په څير دددې دواړو نه يوه لاره خپله کړي. نو که مسلمان پاته کيدل غواړي نو د اسلام لار به خپله کړي او که نه ، نو د اسلام سره به اړيکې پرې کړی چې په دې صورت کې به د شرم نه د ډکو هغو پايلو منلو ته تيار وي دکومو لورې ته چې غربي نظام ددې بو تلل غواړی.

آندونه :

دکومو لامولونو په بنسټ چې د پردې مخالفت کيږي هغه يوازې په سلبي توګه ، بلکه پر يو ايجابي بنسټ بنا شوې دې. دهغې اساس يوازې دا نه دې چې خلک ښځه په کور کې پاته کيدل او د نقاب سره بيرون ته تلل يو ناروا قيد وبند ګڼي او دهغې له منځه تلل غواړي بلکه د هغوې له آنده ژوند د ښځې له پاره يوه بله نقشه ده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

دښځې او نارينه ترمنځ د اړيکو په هکله هغوي خپل يو ازاد ليد لري. هغوي غواړي چې ښځې دې داسې نه کوي بلکه څه نور دې وکړي او په پردې باندې نيوکې يې څه داسې دي چې ګويا ښځه په کور کې په ناسته او(يا په بهر کې په) مخپټونې سره نه دخپل ژوند نقشه بدلولې شي او نه نور څه کولې شي.
اوس مونږ وينو چې دا نور څه، څه دي؟او دهغې ترشا کوم ليد او اصول شتون لري؟ او هغه ترکومه ځايه درست او معقول دي؟او په عملي توګه دهغه څخه کومې زيېښنې ترلاسه شوي دي؟ ښکاره ده چې که دهغوي آندونه لکه څنګه چې دي همغسې و منل شي نو بيا به پرده او هغه ټولنيز نظام چې پرده يې يو برخه جوړوي له يوه سره غلط و ګرځي خو مونږ پرته له کوم تنقيد ، او عقلي او عملي ازموينې ولې دهغوي آند و منو؟ آيا يوازې نوښت ، يا يوازې دا چې يوه پيښه په نړۍ کې په زوږ او شور سره روانه وي ددې خبره له پاره بسنه کوي چې انسان د پلټنې او تحقيق پرته دهغې منلو ته سرټيټ کړي ؟

داتلسمي پيړۍ د ازادۍ آند:

لکه څنګه چې مخته مور ورته اشاره وکړه په اتلسمې پيړۍ کې چې کومو فيلسوفانو ، طبيعت پوهانو او د ادب خاوندانو د اصلاح اواز پورته کړي و هغوي د تمدن د داسې يوه نظام سره په مقابله کې وو چې په ډول ډول بنديزونو رانغښتي و. په هغې نظام کې هيڅ ډول نرمي نه ليدل کيده ، د نامعقوله رواجونو ، جامدو اساساتو او د عقل او فطرت پر خلاف د ځرګندو تناقضاتو څخه ډک و.
د پيړيو پيړيو پر لپسې انحطاط هر لوري ته دهغوي پر مختګ ستونزمن کړي و ، د يوه اړخه نه عقلي او علمي بيدارۍ د ټولنې په منځنۍ طبقه کې، په ذاتي کوښښونو ولاړه ، د پرمختګ جذبه را پاروله او د بله اړخه د اميرانو او مذهبي مشرانو طبقه وه چې د ځواک په چوکيو ناست د رواجی بنديزونو غوټې يې نورې هم ورکلکولې. دکليسا ،پوځ ، محکمو ، د کرنې او مالي را کړې ورکړې ادارو ، ټولنيزو ارګانونو بلکه دژوند ټولو شعبو په داسې ډول کار کاوه چې د نوي را پورته شوې زيارايستونکې کارګري طبقې دکار او کوکښښ ټول محصول او ګټه د يوې ځانګړې طبقې لاس ته ورشي. هرهغه هڅه به چې ددې حالت د اصلاح له پاره کيده د ځواکمنې طبقې د غرور ، جهالت او خپل غرضۍ په اساس به د ناکامۍ سره مخ کيدله. دهمدې لاملونو په اساس په اصلاح او بدلون غوښتونکو کې ورځ په ورځ يو ړوند انقلابي جوش را پيدا کيده. ان تردې چې د دغه ټول ټولنيز نظام او د هغې د هرې ځانګې او هر اړخ پرخلاف د بغاوت او تيرې جذبه خپره شوه او د شخصي ازادۍ داسې افراطي غوښتنې عوامي مقبوليت پيدا کړ چې د ټولنې په مقابل کې يې وګړي ته مطلق خپلواکي ورکوله. غوښتنه کيدله چې بايد وګړي ته د پوره خپلواکۍ سره دا حق ور په برخه وي ترڅو هرکار يې چې زړه وغواړي ويې کړي او کوم کار يې چې زړه و نه غواړې پريږدي يې . ټولنې ته دهغه وګړي د شخصي ازداۍ د سلب کولو هيڅ حق نه شته.
د ازادۍ دغه افراطي آند چې په حقيقت کې د يوه ظالمانه ټولنيز نظام پر خلاف د قهر او غضب پايلې وي ، پخپله پخپل ځان کې د ډير ستر فساد جراثيم او مکروبونه درلودل ، کومو خلکو چې دا فکر راوړاندې کړي و هغوي پخپله هم د هغې د منطقي پايلو څخه بې خبره نه وو او که چيرې دهغې پايلې ورته له مخکې نه په تمثيلي ډول ترمخ اېښودل شوې واې دکومو په نتيجه کې چې داسې بې قيده ازداې او داسې خپل سرې انفراديت منځ ته راته ، نو روح به يې په جسم کې په لړزه راغلي واې. هغوي د ازادۍ دا شعار د هماغه ناروا ستونزو او دغير معقولو بنديزونو د ماتولو له پاره د يوې آلې په توګه استعالوو چې په هغه وخت کې دهغوي

(c) ketabton.com: The Digital Library

په ټولنه کې موجود وو خو با لاخره دغې آند دغربي ولس په ذهنونون کې ريښې ټينګې کړې او وده يې په کې پيل کړه.

دنولسمي پېړۍ بدلونونه :

دفرانسي انقلاب' د ازادۍ دهمدغي فکر تر اغيز لاندې منځته راغي. په دې انقلاب کې پخواني ډير اخلاقي آندونه او دتمدن او مذهبي ضوابطو ريښې را وويستې شوې او کله چې ددې ريښو د له منځه تلل د پرمختګ اساس وګرزيد نو انقلابي دماغونو دهغې ځخه دا پايلې را وويستې چې ګويا هره هغه نظريه او يا تګلاره چې د پخوا څخه را روانه ده د پرمختګ په لار کې خنډ جوړوي او دهغې د له منځه وړلو پرته مخ په وړاندې قدم نه شي اخيستل کيداي. په دې توګه چې د مسيحي اخلاقو د غلطو اصولو دماتولو نه وروسته ډير زر دهغوي تنقيد د انساني اخلاقو د بنسټيزو آندونو په لور متوجه شو. ويل يې دا عصمت او پاک لمني څه بلا ده ؟ په ځوانۍ باندې د تقوې مصيبت ولې را نازل شوې دې ؟ د نکاح نه مخکې که څوک د چا سره محبت کوي نو څه بده به پيښه شي ؟ او د نکاح نه وروسته ايا د انسان زړه د سينې نه بهر کيږي چې د مينې او محبت حق ترې وا خيستل شي ؟
دا او دا ډول نورې پوښتنې په دغه انقلاي ټولنه کې هرې لورې ته خپرې شوې او په ځانګړې توګه ورته د رومانتک ادب د ښوونځي پلويانو (Romantic School) زياته هوا ورکړه.
د نولسمي پيړۍ په پيل کې جيورج ساند(George Sand) نومې ښځه ددې ډلې مشره وه. دې ښځې ټول هغه اخلاقي اصول ورمات کړل چې تل پرې د انساني شرافت او په ځانګړې توګه د ښځې د عزت حساب کيده. هغې په داسې حال کې چې ميړه هم درلودتر څنګ يې د نکاح دداېرې څخه بهر هم ازد اړيکې درلودل .
بالاخره د ميړه نه جدا شوه او دهغې وروسته يې دوست په دوست بدلاوه. دهيچا سره يې ددوه کالو نه زيات وخت تير نشو کړاې. دهغې د ژوند په لنډ تاريخ کې د شپږو داسې کسانو نومونه شته چې ورسره يې تل پټه او ښکاره دوستي او اشنايي درلوده. دهغې دهمدې دوستانو څخه يوه دهغې په هلکه ليکلي دي چې:
«جورج ساند لمړۍ يوه پروانه(پتنګ) رانيسي او هغه د ګلونو په پنجره کې بندوي. دا دهغې د محبت وخت وی. بيا هغه دهغې به زبيښلو پيل کوي او دهغې د پرتکو څخه خوند اخلي ، دا دهغې د سوړتيا او مخ اړونې وخت وي. ژر يا وروسته داسې وخت هم راځي چې بيا دهغه وزرونه کاږي او ټوټه ټوټه کوي يې او دهغې پروانو (پتنګانو) په ډله کې يې ورواچوي د کومو نه چې هغه دخپلو داستانونو د قهرمان په څير کار اخلي.»
فرانسوي شاعر الفردو موس(Alfred do musse) هم د هغې د عاشقانو څخه و خو دهغې د بې وفاتوب څخه دومره زړه ماتې شو چې د مړينې په وخت کې يې وصيت وکړ چې جورج ساند دهغې د جنازې ليدلو ته پرينښول شي، داد هغې ښځې ذاتي کرچار او کريکتر و چې ليکنو يې لړتر لړه تر ديرشو کالو پورې د فرانسوي ځوان نسل په ذهنونو اغيز کړې و .
(۱)[دوګړيزې ازدۍ د تخيل څخه ، اوسنې پانګه وال نظام او د جمهوري تمدن نظام او اخلاقي بې لاريتوب را پيدا شو . او نژدې يوه نيمه پيړۍ يې په اروپا او امريکا کې دومره تيرې وکړ چې انسانيت دهغې پر خلاف بعاوت ته اړ شو. ځکه چې دې نظام وګړې ته د ټولنيزو ګټو پر خلاف دخپلو نفساني غوښتنو د پوره کولو واک ورکړې و او ټولنيزې ښيګړې يې د هغې تر مخ حلالې او قربان کړې وې او د ټولنيز نظام شيرازه يې خورو ره کړې وه ، سوسياليزم او فاشيزم دواړه دهمدې بغاوت نښې دي خو په دې نوې جوړښت کې هم دهماغه لومړۍ ورځې څخه داخرابوالي په يوه بڼه کې پټ پروت دې. او دا ځکه چې دا د يوه انتها علاج به

(c) ketabton.com: The Digital Library

بلې انتها باندې کول دي. د اتلسمې پیړۍ د وګړیزې ازادۍ کمښت دا و چې ټولنه یې په وګړی ځاروله او د شلمې پیړۍ د ټولنیز فکر کمښت دا دي چې وګړې د ټولنې ښخه ځاروې. ددوې تر منځه د انسان دژغورنې له پاره یوه متوازنه لار لا تر اوسه هم هماغسې ورکه ده لکه څنګه چې په اتلسمه پیړۍ کې ورکه وه.]
جیورج ساند(George Sand) په خپل یوه ناول (Lelia لیلیا) کې د لیلیا له اړخه استینو ته لیکي چې:
«څومره ډیر چې ماته د نړۍ د کتلو فرصت تر لاسه کیږي نو زه احساسوم چې د محبت په هکله زمونږ د ځوانانو افکار ډیر زیات په غلطه دي. دا ډیر غلط فکر دي چې یوازې د یوه کس سره دې محبت او مینه وکړل شي او دهغې په زړه دې پوره تسلط پیدا کړل شي اودا تسلط دې بیا د تل له پاره شتون ولري. بې له شکه ټول مختلف فکرونه باید وزغمل شي زه ددې خبرې منلو ته تیاره یم چې ځینې ځانګړې روحونه په ازدواجي ژوند کې د وفادار پاته کیدو حق لري خو زیات یې نورې اړتیاوې لرې . دې ته اړتیا ده چې دواړه خواوې یو بل ته ازادي ورکړي ، یو بل وزغمي او دغه خپل غرضي د زړه نه وکاږي چې دهغې له مخې د رقابت اوبدنیتې لړۍ پیل کیږي ، ټول محبتونه سهي دي ، که هغه تیز او تند دی او که ارام ، شهواني دي یا روحاني، پایښت لرونکې وي او که بدلون مندونکې وي ، خلک دځان وژنې په لور بوځي او یا دخوند او لذت په لور.»
په خپل یوه بل ناول (Jaccuse ژاک) کې دهغه میړه کریکټر او کرچار وړاندې کوي چې دهغې په وړاندې د ښه میړه نمونه او مثال دي. دهغې هیرو د «ژاک» ښځه د یوه پردي سړي په غیږ کې ځان ور اچوي خو هغه د پراخ زړه خاوند میړه دهغه نه نفرت نه کوي. بیا د نفرت دنه کولو لامولونه بیانوي او وایي:«کوم ګل چې زما پر ځاې بل چاته خوشبویې ورکول غواړي نو ماته ددې څه حق دي چې هغه تر پښو لاندې و مرووړم.»
او بیا مخکې د ژاک د ژبې نه راوتلي الفاظ داسې وړاندې کوي:
«ما خپل فکر نه دې بدل کړې ، د ټولنې سره مې سوله نه ده کړې ، زما له آنده نکاح په ټولو ټولنیزو اړیکو کې یوازې هغه وحشیانه لاره او طریقه ده چې تصور یې کیدای شی. زه باورلرم چې با لاخره به دا طریقه له منځه ولاړه شي ، که چیرې انسانی نسل په ریښتوني توګه د انصاف او عقل په لور قدم پورته کړي بیا به ددې ځاې یو بل رواج و نیسي او هغه به دنکاح ښخه لږ څه هم مقدس نه وي خو دهغې ښخه به ډیره انساني طریقه او لاره وي. په هغه وخت کې به انساني نسل دداسې ښځو او نارینه و ښخه جوړښت موندلې وي چې یو دبل په ازدۍ به هیڅ ډول بندیزونه نه لګوي. اوس خو نارینه دومره خپل غرضي او ښځې دومره بې زړه دي چې دهغوې ښخه یو هم د موجوده قانون نه د بل ډیر شریفانه قانون غوښتنه نه شی کولې. بلې ! په هغوې کې چې د ضمیر او نیکۍ کمښت وي نو هغوې باید په درنو زنځیرونو کې و تړل شی.»
دا هغه آندونه دي چې د ۱۸۳۳ زیږدیز کال په شاوخوا وختونو کې بیانیدل او جیورج ساند(George Sand) هم یوا ځې تر همدې ځایه ولاړه او خپل دغه افکار یې اخري منطقي تومنې ته و نه شورسولاې. ددې ټولې ازاد فکرۍ او روڼ پالنې سره سره پخوانیې رواجي او اخلاقي تیارې دهغې په ذهن کې څه نا څه پاتې وې. تژدې دیرش یا پنځه دریرش کاله وروسته په فرانسه کې د ادیبانو ، فیلسوفانو ، ډرامه لیکونکو یو بل لښکر راپورته شو چې مشري یې الکزانډر ډوماس(Alexander Dumas) او الفرید ناکې(Alfred Nquet) کوله. دې خلکو خپل ټول ځواک ددې فکر په خپرولو تیر کړ چې:« ازادي او د ژوند نه خوند اخیستل د انسان فطري حق دي او په دې حق باندې د تهذیب او اخلاقو قیود او بندیزونه لګول په وګړي باندې دټولنې تیرې دي». ددې نه مخته د وګړي له پاره دعمل د ازادۍ غوښتنه دمحبت په نامه کیدله خو ووروسته خلکو ته یوازې دا عاطفي او جذباتي غوښتنه یوه کمزورۍ ښکاره شو. په دې خاطر هغوې د وګړیزې خپل سرۍ ، بې قیدو بنده

(c) ketabton.com: The Digital Library

ازادۍ او اواره ګۍ ، دعشق ، فلسفي او حکمت او تدبيرد ټينګو بنسټونو د جوړولو هڅې پيل کړې . ددې د پاره چې ښځې او نارينه په پوره ازدۍ، ډاډ او احساس سره هر هغه څه چې و غواړۍ ويې کړي اودهغوې هر کار د ټولنې له اړخه يو روا او نيک عمل و ګڼل شي.

د اتلسمې پيړۍ په اخري وختو کې پاول آدم(Paul Adam) او هنري بتايلا (Henry Bataille) پيير لوييې (Pierne Louis) او نورو زيات شمير اديبانو خپله ډيره ځواکمنې په ځوانانو کې د جرأت په پيدا کولو کې صرف کړه تر څو پخواني اخلاقي اغيز که لږ څه پاته هم وي په مکمله توګه له منځه يوسي.

پولي اوان په خپل کتاب(Lamorale De Lamour) کې ځوانان په دې حماقت او بې عقلۍ دزړه دخلاصه ملامتوي او وايې چې: « کله چې هغوی (هلک يا نجلۍ) په خپلو منځو کې د محبت اړيکې پيدا کوی نو يو دبل د قانع کولو په خاطر درواغ وايې چې ګويا دهغه په خاطر ځان وژلو ته هم تيار دې او دهغې سره د زړه نه غواړي مينه وکړي او د تل له پاره غواړي دهغه يا هغې په څنګ کې واوسي» بيا وايې:

«دا ټولې خبرې په دې خاطر کيږي چې د جسماني خوندونو دغه غوښتنه چې په فطري توګه د هريوه کس سره شتون لري اوپه کې د ګناه يابدۍ کومه خبره هم نشته خو د پخوانيو فکرونو په بنسټ هغه معيوب ګڼل کيږي نو دهغې له پاره انسان خامخا ددرواغو د پردې تر شا دپټيدو هڅه کوي. دا د لاتيني ولسونو ستره کمزورتيا ده چې په هغې کې محبت کونکې جوړې يو بل ته په ډاګه دا څرګندول شرم بولي چې ووايې چې: د ملاقات او ليدنو څخه ددوې موخې يوازې جسمانی غوښتنې پوره کول او خوند اخيستل دي».

ددې نه وروسته ځوانانو ته مشوره ورکوي او ورته وايې چې:« ښه پوه او معقول انسانان شي ، دخپلو غوښتنو او خوندنو د خادمانو ٔڅخه خپل معبودان مه جوړوئ ، هغه خلک ډير بې عقله او ناپوه دي چې د محبت بوت خانه جوړه کړی او بيا په هغې بت خانې کې يوازې د يوه بت عبادت کوي ، د لطف او خوند په هره ګړی کې د يوه نوی ميلمه انتخابول په کار دی.»

پيرلوييې (Pierne Louis) ددې ټولو نه څلور قدمه مخته ځې او اعلان کوي چې اخلاقي بنديزونه په حقيقت کې د انساني ذهن او دماغي ځواکونو د ودې په وړاندې خنډ جوړوي. تر څو چې هغه په مکمله توګه مات نه کړل شي او انسان د پوره ازادۍ سره د جسماني لذتونو څخه خوند وانخلي ، هيڅ ډول عقلي ، مادي ، علمي او روحاني ارتقاء شوني نه بريښي. (Pierne Louis) په خپل کتاب افروديت(Afrodite) کې په ډير کوښښ سره ددې خبرې د ثابتولو هڅه کوي چې بابل ، اسکندريه ، روم او د تهذيب او تمدن د ټولو مرکزونو د بهار ، عروج او شباب وخت هماغه و چې هلته عشق ، اواره ګي او نفس غوښتنې(Licentiousness) په خپل اوج کې وې. خو کله چې هلته اخلاقي او قانوني بنديزونه د انسان په نفسي غوښتنو باندې و لګيدل نود غو ښتنو سره سره د انسان روح هم همدې بنديزونو کې را و نغښت.

پيرلوييې (Pierne Louis) همغه وګړی دې چې په خپل وخت کې دفرانسې يو نامتو اديب ، ليکوال او د ادب د يوه ازاد مکتب لاربنود و . هغه د خپل قلم ټول ځواک د لوڅوالي ، بربنډتوب اود ښځې او نارينه دازادۍ په صفت کې تير کړې. په خپل دغه کتاب کې هغه د يونان په ستاينه کې ليکې چې:

«لکه د لوڅ انسان..... پوره صورت چې مونږ يې په خپل مخکې انځورولې شو... د چا په هکله چې مذهب مونږ په دې ډاډمن کړي يو چې هغه په خپله الله جل جلاله په خپل صورت کې پيدا کړې دې.... د يوې مقدس عصمت پلورونکې په بڼه د ټولو نازو نخرو سره يو ځاې د شل زره نندارچيانو تر مخ خپل عصمت را ښکاره کوي چې د شهوانی محبت اخري مرتبه ده... دا هماغه بختور اسماني محبت دې چې مونږ ټول ترې پيدا شوې يو ... نه ګناه وه ، نه د شرم کوم شې و نه ناپاکه او نجسه کارو.»

(c) ketabton.com: The Digital Library

(۱)[ددې لفظ په پوهيدو کې غلطي و نه کړئ ددې څخه هدف هغه ښځې او نارينه دی څوک چې يو سړې يا يوه ښځه دخپلو نفسي غوښتنو د سرښت له پاره استعمالوي]

او وروسته بيا په داسې حال کې چې تولې شاعرانه پردې او رموز يوې لورې ته ړدې او په پوره بې باکۍ سره په ډانګ پيلې توګه ليکې چې: «د يوه ځواکمن اخلاقي تعليم په واسطه ددغه مکروه فکر له منځه وړل اړين دي چې ښځې د مور په څير په هرې بڼه د شرم نه ډک ، ذليل او د شرف او عزت نه لويدلي کار هم ګڼل کيداې شي.»

د شلمې پيړۍ پرمختګونه :

په نولسمې پيړۍ کې د افکارو پرمختګ تر دې ځايه رسيدلې و خو په شلمه پيړۍ کې نوې باز په فضا کې را ځرګند شو چې دخپلو مخکينو څخه يې هم ډيورته الوتو هڅه کوله. په(۱۹۰۸) زيږديز کال پيروولف (Pierre Wolff) او ګيستان ليرو(Gastonlerouk) يوه ډرامه د(Lelys) خپره کړه چې په هغې کې دوه ځوانې نجونې د خپل ځوان ورور تر مخه د خپل پلار سره په دې موضوع خبرې اترې کوي چې ګويا هغوې ته د ازادانه محبت کولو حق شته. او دا چې د زړه لګيدو (محبت) پرته يوې ځوانې نجلۍ ته د وخت تيرول څومره دردمن کار دې. دهغې زوړ پلار خپله يوه لور په دې خبره ملامتوې چې هغه د يوه ځوان سره نامشروع اړيکې لرې . د خپل پلار په ځواب کې لور وايې چې (زه تا ځنګه و پوهوم. ته په دې نه پوهيږې چې هيڅ نارينه ته دا حق نه شته چې د کومې نجلۍ څخه که څه هم دهغې لور يا خور وې دا غوښتنه وکړې چې هغه دې د محبت پرته زړښت ته ورسيږې.)
نړيوالې جګړې د ازادۍ دغه غورځنګ ته نور هم ځواک وروبانښه. بلکه د اخرې مراتبو پورې يې ورساوه . د حمل د منعې کولو غورځنګ د فرانسې په ولس ډير زيات اغيز وکړ . څلويښت کاله په پرلپسې توګه د فرانسې ولس ددکوچنيانو دپيدا اينښت(ولادت) د کمښت په لور روان و . ددې هيواد د(۸۷) ولسواليو څخه يوازې شل داسې وې چې د توالد شمير په کې د مړينې له شمير څخه ډير و. په پاتې(۲۷) ولسواليو کې د مړينې شمير د پيدا اينښت له شمير څخه ډير و ، ان تر دې چې په ځينو ولسواليو کې د هرو سلو کوچنيانو دپيدا اينښت په مقابل کې د مړو شميره (۱۳۰-۱۴۰) او ان تر (۱۲۰) پورې رسيدله. کله چې جنګ و نښت نو په داسې حال کې چې د فرانسې ولس ته د خپل مرګ او ژوند په دغه کشمکش کې دخپلې بقا او پاينښت موضوع ترمخ وه ، نو دفرانسې پوهانو ته دا په ډاګه شوه چې د فرانسې په غيږ کې د جنګياليو ځوانانو شميره ډيره کمه ده. نو که چيرې اوس دغه کم شميره ځوانان دفاع وکړی او خپل ولس خوندي هم کړې نو بيا به ددښمن ددويمې حملې په وخت کې د ولس خوندی کول شونې نه وي. نو همدې فکر په فرانسې کې د ولادت د زيادښت احساس د ليونتوب تر پولو پورې ورساوه او هرې خوانه ليکوالانو ، ژورنالستانو ، خطيبانو او ددې نه اخوا پوهو علماو او سياست پوهانو په يوه اواز پورته کولو سره وويل چې: (بچې پيدا کړئ ، د نکاح د رسمي بنديزونو پروا مه ساتئ ، هره پيغله يا کونډه چې د بچې د پيدا کولو له پاره خپل رحِم يا ګيډه په خپله خوښه وړاندې کړې ، هيڅ ډول به نه ملامتيږې. بلکه برعکس به د عزت وړ وی.
په دې وخت کې دښځو ازادې غوښتونکو وګړو ته يو طبيعي ځواک تر لاسه شو او ددې فرصت او وخت نه په ګټې اخستو سره يې ، ټول هغه آندونه خپاره کړل چې د شيطان په ځولۍ کې لا تر اوسه هم پاته وو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د همغې وخت يو مشهور اخبار ليکونکې چې د (Republical La Lvon) اخبار مدير و په دې موضوع چې په زور زنا کول ولې جرم دې؟ داسې وليکل:

[کله چې غريب وګړې د لوګې له لاسه تنګ شي او په غلا او لوټمارۍ لاس پورې کړي ،نو ويل کيږي چې دې ته ډوډۍ ورکړۍ نو لوټماري او غلا به په پخپله بنده شي. خو عجيبه خبره دا ده چې کله د همدردۍ او مرستې احساس د جسم د يو ډول طبيعي اړتيا و په خاطر په جوش راځي نو بيا هغه د همدغسې يوې بلې طبيعي همدغومره مهمې اړتيا يعنې محبت له پاره ولې پراختيا نه مومي ؟ لکه څنګه چې غلا د تل له پاره د لوږې د شدت له مخې صورت نيسي په همدې ترتيب هغه څه چې زنا بالجبر (په زور د کومې ښځې ابرو لوټول) او زيات وختونه وژنه د همداسې اړتياو د زياتو او سختو غوښتنو په پايلو کې پيښيږي چې د لوږې او تندې څخه کم طبيعي نه دې......... يو صحت منده وګړي چې غښتلي او ځوان هم وی خپل شهوت نه شي کنټرولولي ، لکه څنګه چې هغه خپله لوږه ددې وعدې په اساس ، چې په راتلونکې اونۍ کې به غذا را پيدا شي ، نه شي تم کولاې..... په داسې حال کې چې زمونږ په بازارونو کې هر څه په پوره افراط سره موجود دي . ديوا ځوان وګړی شهواني لوږه همدومره د افسوس وړ ده لکه څومره چې د يو وږي انسان د نس لوږه. لکه څنګه چې يو فقير او غريب ته غذا په مفت ډول ورکول کيږی نو په همدې ډول د بل ډول لوږې څخه چې کوم خلک مري نو د همغې له پاره هم مونږ ته څه انتظام کول په کار دي].

بس په دې باندې همدومره پوه شئ چې دا کوم د ټوکو ټکالو مضمون نه و. دا په پوره غور سره ليکل شوې و او په پوره تدبير او پوهې سره په فرانسه کې خپور شو او ولوستل شو . په همغه وخت کې د پاريس د پو هنتون د درمل جوړونې په فاکولته کې يو مضمون د(پي ، ايچ ، ډي) د ورکړې په خاطر غوره کړاې شو او په رسمي جريده کې خپور کړې شو چې د هغې يو څو جملې دلته را اخلو.

[مونږ هيله لرو چې هغه ورځ به هم راشي چې مونږ د دروغجنو بهانو او د شرم او حيا د احساس پرته وو ايو چې ما ته په شل کلنۍ کې د سوزاک ناروغتيا پيدا شوې وه او لکه څنګه چې تاسې پرته له ويرې او تکلف نه دا وايا ست چې زه يې د ويني د توکولو په خاطر غره ته ولېږلم....دا ناروغتيا وې د ژوند څخه د خوند اخيستو قيمت دې چا چې خپله ځواني په داسې ډول تيره کړه چې د هيڅ ډول ناروغتيا اغيز پرې را ښکاره نه شو نو هغه يو نامکمله وجود دي. هغه دبې زړه توب سره دمزاجي او يا د مذهبي غلط فهمۍ په اساس د دغې طبيعي دندې د سرته رسولو څخه ډډه کړې چې ښايي د هغې په فطری دندو کې تر ټولو لومړنۍ دنده وه.

د (Neo-Malthusian Movement) د غورځنګ ليکنې:

د مخکې تللو تر مخه په هغو افکارو باندې هم نظر اچولو ته اړتيا ده چې د حمل(د کوچني د پيدا ايښت) د مخنيوی د خوزښت په لړ کې منځته راغلي. د اتلسمې پيړۍ په اخر کې ، يعنې هغه وخت چې انګريز اقتصاد پوه (Malthus)مالتهوس د نفوسو د کمښت له پاره د حمل (د کوچني د پيدا ايښت) د کنټرول وړانديز وکړ نو په همغه وخت کې د هغه په فکر او ذهن کې دا خبره هم نه ګرځيده چې ددې د دغه وړانديز به يوه پيړۍ وروسته د زنا او فحش د خپرواې له پاره تر ټولو ستر عامل او مرستندويه ثابت شي. هغه د نفوسو د ډيرښت نه د مخنيوي په خاطر ،په نفس کنټرول او په زيات عمر کې د نکاح کولو مشور ورکړې وه خو د نولسمې پيړۍ په اخر کې چې کله نيومالتهوسي (Neo-Malthusian Movement) غورزنګ سر را پورته کړ نو د هغې بنسټيز اصول دا وو چې د نفس غوښتنې دې په پوره ازادۍ سره تر سره شي او د هغې فطري زيږنه يعنې د اولاد د پيدا ينبت مخه په علمي او طبي لارو چارو سره ونيول شی. د دې غورزنګ د غه وړانديزونو د زنا او

(c) ketabton.com: The Digital Library

بدکارۍ په وړاندې هغه اخرۍ بند هم ورمات کړ چې د ازادو جنسي اړیکو په مخ کې خنډ واقع کېداى شو. ځکه چې اوس یوه ښځه پرته له دې ویرې خپل ځان د یوه سړي په غېږ کې وراچولې شي چې د هغې به اولاد پیدا شي او په هغې به د مسؤلیتونو بار وا چول شي.
دلته د هغې پایلو د بیانولو فرصت نه شته. مونږ یوازې یو څو داسې نمونې وړاندې کوو چې د دنسل د پیدا ایښت د کنټرول (Birth Control) په لیکنو کې ډېرې یادې شوې دي. په دې لیکنو کې چې دمالتهوسي غورزنګ پلویانو کوم استدلال کړی هغه په لنډه توګه دادي چې:
[هر انسان په فطري توګه د دري ډېرو قوي اړتیاو سره مخ کېږي. د غذا اړتیا، د ارام اړتیا او د شهوت اړتیا. فطرت د هغه دري واړه اړتیاوې په انسان کې په پوره ځواکمنۍ سره پیدا کړې دي. او د هغوې په پوره کولو کې یې ځانګړې لذت ایښې دي، تر څو انسان د هغې د پوره کولو لیوال وي. د عقل او منطق غوښتنه داده چې انسان د هغې د پوره کولو له پاره هڅه وکړي. د لمړۍ دوو شیانو په هکله د هغه تګلاره همدا ده خو د دریم په هکله د هغه تګلاره لږ څه توپیر لري. ټولنیزو اخلاقو په هغه بندیز لګولي چې جنسي غوښتنې د نکاح نه پرته باید تر سره نه شي او د هغې نه اخوا یې دا شرط هم پرې ایښې چې د اولاد پیدا ایښت باید تم نه شي. دا ټولې خبرې له یوه سره عبث دي. دعقل او فطرت پر خلاف دي. په خپلو اصولو کې غلطې دي او د انسانیت له پاره د ډیر بد استثمار او زبېښناکۍ سبب ګرځي.]
په دې لکینو کې چې دکومې ودانۍ جوړښت شوي لږ څه هغه هم ووینئ:
[د جرمني د سوسیال دیموکرات ګوند مشر (Bebel) ډیر په ډانګ پیبلي توګه لیکي چې:
«ښځې او نارینه حیوانات دي، نو ایا د حیواناتو په جوړو کې نکاح او بیا د تلپاتې نکاح پوښتنه را پیدا کېداى شي؟»
ډاکټر ډریسډېل (Dr. Drysdale) لیکي چې:
[نړدې د ټولو غوښتنو په خیر محبت هم یو تغییر خوړونکې شیز دي نو هغه د یوې لارې سره ځانګړې کول د فطرت به قوانینو کې ترمیم کول دی. په ځانګړې توګه نوي ځوانان دې بدلون لورته میلان لري او د هغوې د غه رغبت د فطرت د هغې منطقي نظام مطابق دي کوم چې غوښتنه کوي چې زمونږ تجربې باید بې شمیره وي.... ازاد اړیکې د نورو سترو اخلاقو ښکاروندې دي ځکه چې هغه د فطرت د قوانینو سره ډیر مطابقت لري. او په دې خاطر هم چې هغه نیغ په نیغه د جذباتو، احساساتو او بې غرضه محبت او مینې ښکارندوې دی. دکوم میلان او رغبت څخه چې د غه اړیکې پیدا کیږي هغه ډیر اخلاقي ارزښت لري نو دا ارزښت کله هغه تجارتي راکړې ورکړې ته په برخه کیږی چې نکاح په حقیقت کې خپل کسب (Prostitution) ګرځوي.]
ګورئ چې اوس تصور او آند بدلیږي، بلکه سرچپه کیږي. لمړۍ دا هڅه کیدله چې د زړونو څخه دا تصور وکاږي چې ګویا زنا له اخلاقي اړخه یو ناوړه کړچار دې او دا ثابته کړي چې زنا او نکاح دواړه برابر دي. اوس یو قدم مخته ړدې او نکاح یو معیوب کار او زنا ته د اخلاقي لوړوالي مرتبه ورکوي. لکه چې بل ځاې همدا ډاکټر وایې چې:
[دداسې تدبیرونو غوره کولو ته اړتیا ده چې د واده پرته هم محبت یو معزز شیز و ګرځوي......دا دخوښۍ ځاې دي چې د طلاقو اسانتیا دنکاح رسم و رواج ورور ورو ختم کړې اوس نو نکاح ددوه کسانو تر منځ د یو ځاې ژوند کولو یو داسې تړون دي چې کله هم دواړه خواوې و غواړی هغه له منځه ورلاې شي او دا د جنسي اړیکو یوه سهي لار ده.]
دفرانسي مشهور نومالتهوسي مشر پرل روبین (Paulrobin) لیکي چې:

(c) ketabton.com: The Digital Library

[په تيرو پېنځه ويشت کالو کې مونږ ته دومره سوبې را په برخه شوې چې د هغې په پايلو کې مو د حرامي(دازادو جنسي اړيکو په واسطه د پيدا شوي) کوچني مور دحلالي کوچني دمور سره په يوه مرتبه کې ودروله. اوس يوازې دومره کمښت پاته دې چې هماغه لومړۍ ډول (حراميان) کوچنيان پيدا کړل شي تر څو د مقايسې پوښتنه له يوه سره شتون و نه لري.]
د انګليستان يو مشهور فيلسوف مل په خپل کتاب ازادي(On Liberty) کې په دې خبره ټينګار کوي چې [دداسي خلکو د ودونو څخه بايد قانوناً مخنيوی وشی چې هغوي ددې پوره شواهد وړاندې نه کړې چې ګويا هغه د ټول ژوند له پاره کافی وسايل لري.]خو کله چې په انګلستا کې د قحبه (زنا) ځايونو (Prostitution) د مخنيوې پوښتنه را پورته شوه نو بيا همدغې فيلسوف د هغې دله منځه وړلو کلک مخالفت وکړ ، علت يې دا وواېه چې دا په وګړيزه ازادۍ يوه حمله ده او د کسب ګرو سپکاوې او توهين دې. ځکه چې دا دهغې سره دکوچنيانو په څير سلوک کول دې.
غور وکړئ ، د وګړيزې ازدۍ درنښت په دې خاطر کيږې چې له دې څخه په ګټې اخيستلو سره د زنا کولو له پاره لاره هواره شي. خو که کوم بې عقل دهمدې وګړيزې ازادۍ نه په ګټې اخيستلو سره نکاح کول وغواړي نوداسې وګړي هيڅکله هم ددې وړتيا نه لري چې ازادي دې يې خوندي وساتله شی. دهغې په ازدای کې نه يوازې داچې د قانون مداخله وزغمل شي بلکه دا دازادۍ غوښتوونکی فيلسوف دضمير په بنسټ ، پخپله يوه مطلوبه لاسته راوړنه ده.
دلته د اخلاقي افکارو انقلاب خپل اخر ته ورسيد کوم. چې بد او ناروا وو هغه ښه شو او کوم چې ښه او نيکې وه هغه بد وګرځيده.

زبيښې او پايلې ئې :

ليکنه مختهځې او دخلکو افکار دهغې پسې وروسته څغلې. په آخر کې ټولنيز اخلاق ، د ټولنی اصول او دحکومت قوانين ټول مقاومت له لاسه ورکوې. هلته چې يوه نيمه پيړې په پرلپسې توګه فلسفه ، تاريخ ، د پوهې فنون ، ناولوونه ، ډرامې ، هنر او بالاخره ددماغونو دتيارولو او د قالب کول ټول الات د خپل متحد ځواک په واسطه يوازې او يوازې يو فکر او تګلاره د انسان د ذهن او دماغ دريښو ، ريښو سره نښلوې نو بيا هلته په همداسې يو فکر د ټولنې اغيزمن کيدل يو حتمې کار دې او بيا هلته چې د حکومت او ټولو ټولنيزو ګوندونو بنسټ په جمهوري اصولو ولاړوي داهم شوني نه ده چې د عوامو دفکر د بدلون سره سم قوانين هم تغير و نه مومي.

صنعتي انقلابونه او اغيزې ئې:

په زړه پورې دا وه چې په همغې وخت کې چې صنعتی انقلاب (Industrial Revolution) منځته راغې، ګن شمير نور تمدني وسايل هم برابر شول. دغه انقلاب چې په ټولنيز او اقتصادي ژوند کې ئې په مدني ژوند ، دګڼو بدلونونو په راوړلو سره ،کوم اغيز و شيند ، دهمدې اغيز له امله دټولو حالاتو مخه هماغه لورې ته وړل کيده کومی لورې ته چې انقلابي ليکنو د هغې بوتلل غوښتل.
دوګړيزې ازدای په آند ولاړ پانګه وال نظام ته دمشينونو ايجاد اود توليد(Mass Production) امکاناتو ډير ځواک ورېخښلې و. پانګه والو طبقو ستر ستر صنعتي او تجارتي مرکزونه جوړ کړل او دغه مرکزونه

(c) ketabton.com: The Digital Library

بالاخره په لويو لويو ښارونو بدل شول. د كليو او بانډو څخه په سلونو زره اويا په ميلينونو انسانان دغې لورې ته دكار موندلو له پاره وروهځول شول او هملته را ټول او ځاي په ځاي كړل شول. ژوند كول تر ډيره حده پوې سخت شو. كور، كالي او خوراك او څښاك او د ژوند په ټولونورو اړتياو باندې اور لگيدل پيل شو. او دا ټول ، څه د تمدن په بركت او څه د پانگه والو په هڅو تر سره شول. د عيش او عشرت بې شميره نور وسايل هم د ژوندانه په اړتياو كې ورداخل كړل شول. خو پانگه وال نظام ددولت ويش په داسې ډول و نه كړ چې دهغې په واسطه د دغې ټولو اسانتياوو د لاسته راوړلو وسايل هم په همدغه پيمانه خلكو ته ور ورسيږي. پانگه وال نظام هومره اقتصادي وسايل د عام ولس په واک كې ورنه كړل دكومو د لاس ته راړولو له پاره چې هغوي ښارونو ته راغلي وو ، تر څو د ژوند لمړنۍ اړتيا وې لكه (كور ، كالي او ډوډۍ) پرې په اسانۍ سره تر لاسه كړي . دهغې زيبنباک يا استثمار پايله دا شوه چې په ميره باندې ښځه او په پلار باندې خپل بچيان يو دروند بار وگرځيد . هر چاته د خپل ځان ساتل ستونزمن شول . اقتصادي حالات تر دې ځايه خراب شول چې هر وگړې پخپله خپل ځان و ساتي . ځوانو ، واده شوو او كونډو ښځو ته په خپله د رزق د پيدا كولو له پاره دكوره وتل ورپيښ شول. او بيا چې كله ددواړو صنفونو تر منځ د اختلاط مواقع او فرصتونه نور هم زيات شول او دهغې فطري زيبښې هم را منځته شوې ، نو دهمدغې وگړيزې ازادۍ تصور او د اخلاقو نوې فلسفي ، پلرونو ، لوڼو ، خويندو ، ورونړو ، ميړونو او ښځو ته دا ډاډينه وركړه چې د ويرې او خوف كومه پراوه و نه ساتي. څه چې كيږي ډير ښه كيږي. دا را پرزيدل نه دې بلكه پورته والې (Emancipation) دې ، دا بد اخلاقي نه بلكه د ژوند نه خوند اخيستل دي. په كومه كنده كې چې پانگه وال تاسې ورغورځوي هغه دوزخ نه دې بلكه جنت دې جنت.

پانگه واله ځان غوښتنه :

بيا خبره په دې پولو كې هم را تاوه نه شوه، د وگړيزې ازادۍ په كوم آند چې ددې پانگه وال نظام بنسټ ايښودل شوي و هغه نظام وگړې ته د هرې شونې لارې څخه دپانگې دپيداكولو بې قيد او شرطه اجازه وركړه. داخلاقو دې نوې فلسفي هره هغه طريقه حلاله او پاكيزه وگرځوله چې دهغې په واسطه پانگه او شتمنې تر لاسه كړل شي كه څه هم ددې لارې دهغه شتمنيدل د نورو ډيرو وگړو په له منځه تللو منتج شي. په همدې ډول د تمدن ټول نظام په داسې يوې لارې جوړښت وموند چې د ټولنې له خوا وگړې له هر اړخه ساتل كيدل خو برعكس د وگړي د خپل غرضيونه ټولنه په هيڅ ډول خوندى نه وه. خپل غرضه وگړو ته په ټولنې د سپړيدو ټولې لارې پرانستي وې . هغوي ټولې انساني بې بسې نابسامانۍ را ټولې او هغه يې دخپلو شومو اغرضو د (Exploit) استثمارولو له پاره دنوو لارو په څير استعمالولې. دنمونې په توگه:
يو سړې راپورته كيږى او دخپل جيب د ډكولو په خاطر يو زيات شمير وگړي د شرابو په تلپاتې ناروغۍ ككړوي ، هيڅوک نه شته چې ټولنه ددغه ساري ناروغتيا له جراثيمو څخه و ژغوري.
بل راپورته كيږى او په نړۍ كې د سود خوړلو جال خپروي، هيڅوک نه شته چې دغه وينې زبيښونكې «ژوره» د خلكو د وينې د ښبلو څخه لرې كړي. بلكه برعكس ټول قوانين دهمدغې وينې څښونكې ژورې د گټو د ساتنې په خاطر جوړيږي تر څو هيڅوک ورڅخه يو ځاڅكې وينه هم خوندي نه كړاى شي.
دريېم را پورته كيږي او هغه د قمار او جوارۍ عجيبې لارې پرانيزي. ان تر دې چې د تجارت هيڅ يوه څانگه هم د قمار او جوارۍ د اغيز څخه خالي نه پريږدي. هيڅوک نه شته چې ددې وبايي خپريدونكې ناروغۍ څخه د انسان اقتصادي ژوند خوندي وساتى. د وگړيزې ازادۍ ، سركښۍ ، بغاوت او دښمنۍ په

(c) ketabton.com: The Digital Library

دي کرغيرن وخت کې دا شوني نه وه چې د خپل غرضو او ګټه پالو انسانانو نظر د انسان په دې ستري او ډيرې زياتې ناتوانی «شهوت»......باندې پرې نه وځي ،دکومې د راپارولو له لارې يې چې ډيرې ګټې تر لاسه کولاې شوې . په دې توګه د انسان ددې کمزورتيا او ناتوانۍ څخه ګټه پورته کړاې شوه . د تياتر ، نڅا ، او ګډا په ځايو د فلم جوړونې په مرکزونو او .... کې د ټولې راکړې ورکړې اساس همدا «شهوانيت» وګرځيد. د حسينو او ښايسته ښځو څخه کار اخيستل پيل شول. هغوې بايد زياتې لوڅې اوپه زياته را پارونکې توګه دخلکو مخ ته راوړاندې کړې. او په همدې توګه دخلکو شهواني ځواک څومره چې کولاې شي را وپاروي او دهغوې په جيبونو ډاکه واچوي . ځينې نورو خلکو بيا ښځې په کرايه د چلولو تجارت پيل کړ او د قحبه ځايونو (زنا ځايونو) دندې ته يې توجه وکړه او دا کاريې د يوې منظمې بين المللي تجارتي دندې تر پولو پورې ورساوه ، ځينو نورو وګړو د ښکلا او آرايش عجيب عجيب سامانونه را وويستل او هغه يې ښه خپاره کړل تر څو د ښځو پيدا ايښې ښايست ته نوره هم وده ورکړي او د ليونتوب تر پولو يې ورواړوي او په دې ترتيب په دواړو لاسو دخلکو جيبونه لوټ او دهغوې دولت را ټول کړي.

ځينو نورو وګړو بيا د لباس نوې شهوت پاروونکې او لوڅ فيشن را وويست. ښکلې ښځې يې په دې خاطر و ګمارلې چې دغه راپارونکې لباس واغوندي اوپه ټولنه کې وګرځي تر څوله يوه اړخه ځوان کول ځانته متوجه کړ او تر څنګ يې په نورو ځوانو نجونو کې ددې لباس د اغوستنې شوق را پيدا کړي او په دې ترتيب د نوو فيشني کاليو جوړونکو د تجارت له پاره د ودې ښه زمينه برابره شي.

ځينې نورو بيا دلوڅو عکسونو خپرول او د فحش مضامينو ليکل يې خپل ځانته د پيسو د پيدا کيدو وسيله جوړه کړه او په دې ترتيب يې عام ولس د اخلاقي جذام او ناسور مرض په ناروغتيا ککړ او دخپلو جيبونو ډکول يې پيل کړل.

په کلار کلار نوبت تر دې ځايه را ورسيد چې د تجارت هيڅ څانګه د شهوانيت ددې عنصر څخه خالي پاته نه شوه. که د تجارتي راکړې ورکړې ، اعلاناتو او اشتهاراتو ته ځير شئ نو و به وينئ چې د ښځې لوڅ او يا نيم لوڅ عکس د هغې يوه نه بيليدونکې برخه ګرځيدلې. ان تردې چې د ښځې پرته اعلان ، اعلان نه ګڼل کيږي. هوټل ، رستورانټ ، شوروم(Show Room)، اوهيڅ ځاې به داسې پيدا نه کړئ چې هلته ښځه ددې غرض په خاطر نه وې ساتلې شوې چې نارينه دې دهغې په لور را جذب کړل شي.

بې وزله ټولنه چې هيڅ ساتونکې نه لري يوازې د يوې لارې دخپلو ګټو ساتنه کولاې شي او هغه دهغوې خپل اخلاقي آند دې. کولاې شي دهمدې آند په واسطه دغه حملې په شا و تمبوي. او ددغه شهوانيت څخه ځان و ژغورې. خو پانګه وال نظام په داسې خامو بنسټونو نه دې ولاړ چې په دې اسانۍ به د هغې د حملې مقا له وکړل شي. هغه د خپل ځان سره يوه مکمله فلسفه او يو شيطاني لښکر لري چې د اخلاقي نظرياتو په ويجاړتيا او له منځه وړلو کې پوره پوره اغيز لري. دقاتل کمال همدا دي چې دکله چې چا د وژلو پسې ځې نو هغه په خپلې خوښې او رغبت سره وژلو ته تيار کړي.

د جمهوري نظام سياست :

غم او مصيبت په دې ځاې هم پاې ته نه رسيږي. ددې نه اخوا د ازادۍ همدغې آند او فکر په غرب کې جمهوري نظام را و زيږاوه. او بيا همدغه نظام دپورتني اخلاقي انقلاب د سر ته د رسولو يوه ځواکمنه وسيله وګرځيده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

دنوي جمهوريت بنسټيز اصل دادي چې خلک په خپله ځان حاکمان ګڼي او د ځان له پاره پخپله قانون جوړه وي. هرډول قوانين چې غواړي ځانته يې جوړ کړي او کوم قوانين چې نه غواړي نو دخپلې خوښې مطابق يې اصلاح کړي او يا يې له منځه يوسي. دهغوي د پاسه کوم داسې ځواک نه شته چې د انساني کمزروتياو نه پاک وي د کوم په اطاعت کولو چې انسان د بې لارۍ څخه خوندي پاته کيداې شي. دهغوي سره داسې کوم اساسي قانون هم نه شته چې تل پاتې وي او د انسان د لاس وهنې څخه پاک پاته شوي وي او اصول يې د هر ډول اصلاح او ترميم څخه پورته وي. دهغوي سره داسې معيار هم نه شته چې د سهي او غلط د بيلتون له پاره پيمانه وګڼل شي او د انسان غوښتنو اوهوا او هوس سره بدليدونکي نه وي ، بلکه ازاد او ثابت وي. ددې ډول جمهوريت نوي آند انسان بلکل خپلواکه او غير مسؤل ګرځولې او دخپل ځان له پاره يې پخپله شارع کړې او دهر ډول قانون جوړونې حق يې دپرګنو د راې پورې اړوند کړې دې.

دا څرګنده ده چې هر چيرې چې د ټولنيز ژوند ټول قوانين د عمومي فکر تابع وي او چيرې چې حکومت ددې نوې جمهوريت غلام وي نو هلته بيا قانون او سياسي ځواکونه ټولنه د هيڅ ډول اخلاقي فساد څخه نه شي ژغورلې. بلکه ژغورل خو پريږده چې هغه پخپله د ټولنې په تباهۍ اوبربادۍ کې ونډه اخلې. دعمومي رايو د هر بدلون سره سم قانون هم بدليږي ، دحق ، خير او اصلاح هيڅ معيار ددې نه پردته بل نه وي چې ووټ او رايې د چا ډيرې زياتې دي. نو که يوه خبره او وړانديز که څه هم هغه ډيره ناپاکه وي خو په عام ولس کې يې منښت پيدا کړې وي او دسلو څخه يو پنځوس ووټونه يوسي نو هغه د وړانديز ددرجې څخه پورته کيږي او دقانون او تشرع درجې ته رسيږي. ددې بدترينه نمونه دالمان د نازی دور څخه يو پخوا پيښه ده. په هغه وخت کې د جرمني يوه ډاکټر ماګنوس هرشفيلډ (Magnus Hirsch Feld) چې د نړۍ د جنسي اصلاح (World League of Sexual Reform) د غونډې رئيس هم پاته شوي د لواطت په حق کې شپږ کاله پرلپسې مبارزه وکړه ، تر دې چې د جمهوريب په واسطه يې دغه حرام کال حلال کړ او د جرمني پارلمان د زياتو رايو په واسطه دا پريکړه وکړه چې اوس دا فعل (لواطت) په دې شرط چې د دواړو خواو په خوښه تر سره شي جرم نه ګڼل کيږی او د مفعول دکوچنيتوب په صورت کې دهغې کوم پالونکي دهغې قانوني اجازه ورکړې وي.

قانون د جمهوريت د غلامۍ په تر سره کولو سره کمزوري شوې دهغې د اوامرو تابعداري کوي خوکه چيرې په تنبلۍ سره کوم کمښت چې د غلامۍ په تکميل ترې پاته کيږي نو هغه د حکومت اداري پرزې پوره کوي. هغه وګړی چې ددغه جمهوري حکومتونو دندې پر مخ بوزي هغوی د قانون نه د مخه د هغو ليکنو او دهغو اخلاقي فلسفو او دهغو عامو ميلاناتو اغيز مني چې دهغوي په شا وخوا خپرې شوې. دهغې په اساس هره هغه بد اخلاقي په رسمي توګه منل کيږي چې رواج يې عام شوې وي. که څه هم هغه تر اوسه د قانون له مخې ممنوع وخو د عملي نفاذ څخه يې پوليس اوقضا دواړه ځان ژغوری او په دې ترتيب هغه د حلال درجې ته رسيږي. د نمونې په توګه د حمل داسقاط معاملې ته توجه وکړئ. دا په غربي قوانيو کې تر اوسه پورې ممنوع دې خو هيڅ داسې هيواد نه شته چې هلته دهغې په ډانګ پيلې ارتکاب نه وی شوې. په واده شوو ښځو کې لږ تر لږه پينځه ويشت په سلو کې داسې دي چې يا خو پخپله اسقاط کوي او يا دکوم فني وګړي تر سترګو لاندې . په ناواده شوو ښځو کې ددې تناسب دواده شوو ښځو نه ډير زيات دې. په ځينو ځايو کې د حمل د اسقاط کلبونه جوړ شوې چې ښځې ورته اونيز فيس ورکوي. تر څو د اړتيا په وخت کې ترې د يوه پوه وګړی خدمات تر لاسه کړاي شي. په لندن کې يو زيات شمير (نرسنګ هوم) جوړ شوې چې زيات شمير ناروغان يې هماغه دې چې د حمل اسقاط يې کړې وي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

(په دې هکله پروفيسو جوډ په خپل کتاب«Guide to Modera Wickedness » کې ډير حقايق خپاره کړي دي ، د نورو زيات پوهاوی په خاطر هلته مراجعه وکړئ).
خو ددې سره د انګليس په قانون کې د حمل ضايع کول جرم ليکل شوې دې.

حقايق او شواهد :

اوس غواړم خپله خبره و غځوم او وخيړم چې دغه درې واړه شيان يعنې نوې اخلاقي آندونه ، مدني پانګه وال نظام او سياسي جمهوري نظام درې واړه يو ځاې په څه ډول ټولنيز اخلاق او د ښځې او نارينه ترمنځ جنسي اړيکې اغيزمنې کوي . او په حقيقت کې د دغې څخه څه ډول پايلې را ولاړيږی. څرنګه چې تر اوسه پورې ما ډير د فرانسې نوم اخستې ، ځکه چې د همدغه ځايه د دغې غورزنګ پيلامه شوې وه نو په همدې خاطر زه غواړم په خپل څيړنه کې د فرانسې ټولنه د شاهد او ګواه په ډول را وړاندې کړم.
[ما په دې هکله ډير معلومات د فرانسې د يوه ستر پوه پول بيرو (Paul Bureau) د کتاب(Towards Moral Bankruptcy) څخه چې په ۱۹۲۵ زيږديز کال کې په لندن کې خپور شوې ، تر لاسه کړې دي.]

د اخلاقي احساس بې کاره کيدل:

په مخکينو پاڼو کې چې د کومو افکارو يادونه وشوه د هغې د خپرولو لمړنۍ اغيز دا و چې په صنفي کړو وړو کې د خلکو اخلاقي احساس مفلوج(شل) پاته شو . شرم ، حيا ، غيرت او شرافت ورځ په ورځ د ترې تم کيدو په لور روان و . د نکاح او بدکارۍ تميز له منځه ولاړ او زنا يو پاک عمل وګرځيد ځکه اوس هغه خلکو ته داسې کوم عيب نه ښکاري چې پټ يې کړی.
د نولسمې پيړۍ تر نيمائې بلکه تر اخره پورې د عامو فرانسويانو په اخلاقي آند کې يو ازې همدومره بدلونونه راغلل چې د نارينه و له پاره زنا بلکل يو معمولي او فطري عمل ګڼل کيده. مور ، پلار به د خپلو ځوانو زامنو خپل سري (په دې شرط چې هغه د خبيثه ناروغيو سبب و نه ګرځې او يا د پوليسي قوانينو خلاف عمل و نه کړي) په خوښۍ سره زغمله. بلکه که هغه به په مادی توګه کتوره وه نو په هغې به يې خوښي هم ښووله. دغوې په فکر د نکاح پرته د کومې ښځې سره اړيکې کوم عيبجن کار نه و . داسې نمونې هم شته چې مورو پلار خپل ځوان زامن په خپله هڅولی چې د کومې اغيزمنې او مالدراې کورنۍ د ښځې سره اړيکې ټينګ کړې او خپله را تلونکې ددې لارې روښانه کړي. خو تر دې وخته پورې د ښځې په هکله فکر ددې نه ډير توپير درلود . ځکه چې د ښځو عصمت په هر حال يو ارزښتناکه متاع ګڼل کيده. هماغه مورو پلار چې د خپل ځوان زوې خپل سري يې د ځوانۍ يو ترنګ ګڼانه ، خو د خپلې لور په لمن يې داغ هم نه شو زغملې. لکه څنګه چې بد کاره سړی بې عيبه ګڼل کيده بدکاره ښځه هغسې بې عيبه نه ګڼل کيده. د فاحشو ښځو يادونه به په پوره ذلت سره کيده. په همدې توګه د ښځې او نر ترمنځ اخلاقي مسؤليتونه هم برابر نه و.
د ميره بدکارې زغمل کيده خو د ښځې بدکارې ډير معيوب اوکر غيړن عمل ګڼل کيده. د شلمې پيړۍ په راتلو سره دا حالت بدل شو. د ښځو د ازادۍ غورزنګ چې د ښځې او نر د اخلاقي برابرۍ په خاطر کومه شپيلۍ ووهله دغې اغيز دا شو چې خلکو د ښځو بدکارۍ هم د عيب نه داسې پاک کار و ګڼانه لکه څنګه يې چې د نارينه و ګڼانه او د نکاح پرته د کوم سړي سره د ښځې اړيکې ټينګيدل کوم داسې فعل پاته نه شو چې د هغې عزت او شرافت ترې زيانمن شي.
پول بيرو (Paul Bureau) ليکي چې:

(c) ketabton.com: The Digital Library

[نه يوائې په لويو لويو ښارونو کې ، بلکه د فرانسې په کليو او بانډو کې هم ځوان نسل دا اصول مني چې که چيرې مونږ پاک نه اوسو نو د خپلې کوژده شوې ځخه هم بايد د پاکۍ او عفت اميد ونلرو . په برګنډي ، بون او نرورو سيمو کې اوس دا يوه عامه خبره ده چې يوه نجلۍ د واده تر مخه زياتې «دوستۍ او انډيوالۍ» کولای شي او د واده په وخت کې د خپل زلمي ځخه د خپل پخواني ژوند د پټولو هيڅ اړتيا نه لري . د نجونو نژدې خپلوان هم د نجونو په بدلمنۍ باندې کوم خجالت نه باسي . هغوی د هغې د دوستيو يادونه په خپلو غونډو کې داسې کوي لکه ځوک چې د لوبو او يا ورځني ژوند به هکله خبرې کوي .]

[د واده په وخت کې يوازې دا نه چې ميړه د خپلې ښځې د تير ژوند په هکله معلومات لري بلکه د هغې هغه ټول دوستان هم پيژني چې هر وخت به يې د هغې د جسم ځخه خوند اولذت اخيست . دا هڅه کوي چې ځوک دا ګمان هم و نه کړی چې ګويا هغې ته د خپلې نوې ښځې په کړو وړو ځه ډول نيوکه شته]

مخته ليکي چې :

«په فرانسه کې د منځنۍ درجې د زده کړو خاوندانو کې دغه حالت په زښته زياته توګه ليدل کيږی . اوس په هغې کې کوم غير معموليت نه دې پاته چې د کومې ښه کورنۍ روڼ اندې نجلۍ چې په کوم دفتر يا تجارتي مرکز کې کار کوي او په ښه ټولنه کې ناسته پاسته لري د کوم ځوان سره اشنا شي او د هغې سره يو ځای واوسي . اوس دې ته بلکل اړتيا نه شته چې هغوی دې په خپل منځ کې واده وکړي ، ځکه چې دواړه د واده پرته ژوند ته د لمړيتوب حق ورکوي . او دا په دې خاطر چې د دواړو د زړونو د لګيدو او بيا وروسته د بيليدو او په بل کوم ځاي کې د زړه د لګيدو ازادي ورته په برخه وی . په ټولنه کې د هغوی اړيکې به همدغه ښه ټولو ته روښانه وي . نه يې هغوی خپله د خپل ځان په هکله د پټولو هڅه کوی او نه نور د هغوی په دغسې ژوند کې ځه بدې احساسوي . په لمړيو وختو کې دغه تګلاره په فابريکو کې کارکوونکو وکړو پيل کړه مګر اوس دا خبره په روڼ آندو او پورته طبقو کې عامه ګرځيدلې ، او په ټولنيز ژوند کې يې همغسې ځاي نيولې لکه ځنګه يې چې تر مخه په نکاح کولو کې نيولې و .(۹۲-۹۴ مخونه)»

دغه ډول ملګرې اوس پرته له کومې ستونزې منل کيږي . د فرانسې د پوهنتون د قانون استاد «موسو برتليمي (M- Berthelemy)»ليکي چې :

[په کلار کلار ملګرې ته همغسې قانوني حيثيت تر لاسه کيږی چې پخوا ښځې ته ور په برخه و . په پارلمان کې اوس په دې خبرې بحث او ځيړنه کيږي ، حکومت د هغوی د ګټو د ساتلو له پاره هڅه کوي . ديوه عسکر ملګرې (معشوقې) ته همغومره نفقه ورکول کيږی لکه ځومره يې چې ښځې ته ورکول کيږی . که چيرې عسکر و مړی نو ملګرې (معشوقې) ته يې همغومره تقاعد ورپه برخه کيږي ځومره چې د هغې منکوحې ښځې ته . په فرانسوي اخلاقياتو کې د زنا د نه معيوب کيدلو اندازه ددې نمونې د يادولو نه په ډيره ځرګنده توګه معلوميدای شي چې په (۱۹۱۸ ز) کې د يوه مکتب معلمه د پيغلتوب په وخت کې حامله شوه ، د ښوونې او روزنې په اداري کې د پخوانيو فکرونو خاوندان هم موجود و . هغوی لږځه غږونه پورته کړل او د هغې په دغه کار يې نيوکې وکړې . د هغوی په دې نيوکو د معززينو يو هيئت د ښوونې او روزنې اداري ته حاضر شو او د دغه لاندې درنو دلايلو په وړاندې کولو سره يې د معلمې معامله حل کړه :

د چا په شخصي ژوند کې د خلکو کار ځه دې ؟

هغې د کوم جرم ارتکاب کړې دې ؟

ايا د نکاح پرته مور کيدل ډيره جمهوري لاره نه ده ؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

په فرانسوي پوځ کې عسکرو ته دا ښوونه کيږي چې د خبيثه ناروغيو څخه د خوندي پاته کيدو او د حمل د مخنيوی له پاره بايد څه ډول کامونه واخستل شي ؟ يعني دا خبره حتمي ده چې هر عسکر به زنا کوي . په (۱۹۱۹ز) کال د مۍ په درېيمه د فرانسې د (۱۲۷ مې) فرقې قومندان د عسکرو په نوم يو پيغام وليکه چې د هغې الفاظ په دې توګه دي:

[داسې بريښي چې په عسکري زنا ځايو نو باندې د ټوپک لرونکو عسکرو د هجوم له امله د سپور او پلي ځواک عسکرو ته ستونزې پيدا شوي . هغوي شکايت کوي چې ټوپکوالا و په زناځايونو اجاره کړې ده او نور هلته نه ورپرېږدي. د عسکري قواو عمومي قوماندانۍ هڅه کوي چې د ښځو په شمير کې ډيروالي راوړي خو تر څو چې دا شميره زياتيږي ټوپک والاو ته لارښوونه کيږي چې ډير زيات دننه پاته نه شي او خپلې جنسي غوښتنې دې په بيړه تر سره کړي.]

فکر وکړئ چې دا اعلان د نړۍ د يوه پر مختللي هيوا د عسکري قواو د قوماندانۍ څخه په ځانګړي توګه صادريږي. ددې معنې داده چې په اخلاقي توګه د زنا د معيوب ګڼل کيدو وهم او ويره هم د هغوي په زړونو او دماغونو کې باقي پاته نه ده. ټولنه ، قانون او حکومت ټول ددې آند او فکر څخه خالي شوي دي[1]

ددويمې نړيوالې جګړې څخه لږ پخوا په فرانسې کې يوه مؤسسه په دې خاطر جوړه شوې وه چې هره ښځه چې د خپل چاپيريال ، مالي کيفيت او عادی اخلاقو له اړخه هر څنګه وي بايد د يوې تجربې له پاره تياره کړل شي . هر څوک چې د کومې ښځې سره اړيکې ټينګول غواړي هغه دې همدومره وکړي چې د هغې ښځې نوم او ادرس دې و ښيي او پنځه ويشت فرانکه دې د وړاندې څخه اداري ته تحويل کړي. د هغې وروسته د هغې ښځې راضي کول د همدغې اداري کار دي.

ددې د نوملړ(Regester) دليدلو څخه دا په ډاګه کيږي چې د فرانسې د ټولنې هيڅ داسې طبقه نه شته چې يو زيات شمير خلکو يې په دغه کته ور تجارت کې برخه نه وي اخيستې ،او دا ټوله را راکړه ورکړه دحکومت د سترګو لاندې کيده (پول بيرو ۱۴ مخ)

ددې اخلاقي ذلت لنډيز دا دی چې د فرانسې په زياتو ولسواليو سترو ښارونو کې د ډيرو نژدط خپلوانو تر منځ ان ترې چې د پلار او لور او ورور او خور تر منځ د دغه ډول شهواني اړيکو جوړښت کومه ځانګړې پيښه نه بريښي.

---

(۱) دهغه د عسکري ځواک چې غه حال وي نو تاسې فکر وکړئ چې هغوی کوم هيواد ته فاتحانه داخليږي نو دهغوي په لاس د يوه مغلوب ولس په ابرو او عزت به څه لوبې نه کيږي دا ددوي له نظره د عسکري اخلاقو معيار دي. خو د قران معيار بيا داسې دی چې وايي «الذين ان مكناهم في الارض اقاموا الصلوة و آتوا الزكاة و أمروا بالمعروف و نهوا عن المنكر و لله عاقبة الامور .» [که چيرې مونږ هغوي ته په ځمکه د حکومت واګې په لاس ورکړو نو هغوي بيا د لمانځه او زکات نظام جوړوي او د نيکۍ حکم به کوي او له بدو به منه کوي او د ټولو چارو پای د الله په لاس کې ده.]

يو هغه عسکر دي چې پر ځمکه پر لاره بد مغزه او دمغرور په خير ګرځي او بل هغه دی چې په دې خاطر يې سر په لاس کې نيولی چې د انساني اخلاقو ساتنه وکړي او نړۍ ته د پاکوالي درس ورکړي. نو ايا انسان دومره ړوند شوي چې ددواړو تر منځ توپير نه شي کولای ؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

دبدکارۍ ډیربښت :

د نړیوالي جګړې ترمخه د فرانسې د هیواد لوي قانون پوه موسیو بیلوټ (M. Bulot) په خپل را پور کې د هغو ښځو شمیر چې خپل جسمونه نوروته په کرایه ورکوي د پنځه لکو څخه زیات ښوولي. خو دهغې ځاې د بازار ښځې د هندوستان د لوېې وچې په کسب ګرو فاحشو باندې مه قیاسوئ. ځکه چې هغه یو پر مختللي هیواد دې ټول کارونه یې په پوره ظرافت او تنظیم سره په ډیره ښه توګه مخته روان دی. هلته په دې کسب او دندو کې د اعلان او اشتهار څخه ډیره ستره ګټه اخستل کیږی. اخبار ، پوسټ کارډ ، ټیلي فون او شخصي بلن لیکونه او .... ټولي لارې د اخیستونکو د توجه د را ګرځولو په خاطر استعمالیږي، او ټولنه په دې کار د چا ضمیر او او احساس نه ملامتوي. بلکه دې کار کې چې کومو ښځو ته زیاته سوبه وربه برخه کیږی نو بیا هغوی دملکي سیاست او اقتصاد په ډګرونو کې او د هیواد د لوړ رتبه خلکو ترمنځ د ډیرواک او ځواک خاوندانې وی ، دا همغسې پرمختګ دې چې یو وخت د یونان په تمدن کې دغه ډول ښځو ته ور په برخه شوې و.

دفرانسې د سنا د غونډې یوه غړې (موسیو فرناند دریفوز M. Ferdinand Dreyfus) د اوس نه څو کاله پخوا لیکلې و چې د قحبه ځایو کسب اوس یو انفرادې کسب نه دې بلکه ددې اداراې څخه چې ځومره سترې مالي ګټې ترلاسه کیږی دهغې په اساس اوس دغه یو تجارت (Business and organized Industry) او یو منظم کسب ګرځیدلې دې. دهغې د خامو موادو تیاروونکې ایجنټان نور دې. سفرې ایجنټان یې جدا دې. ددې تجارت له پاره اوس ستر ستر مارکیټونه موجود دې. ځوانې نجونې او کم عمره نجونې هغه تجارتي مال دې چې هم واردیږي اوهم صادریږي. خو په دې هکله د لسو کالونه د کم عمرو نجونو غوښتنه زیاته ده. پول بیرو لیکي چې:

[دا یو ډیر مظبوط نظام دې چې په ډیره منظمه توګه د معاش لرونکو مسؤلینو او کارکوونکو له پلوه پرمخ ځي. د قلم خاوندان او خپرووکې اداراې (Publicist)، خطیبان او واعظان ، ډاکټران او قابلې (Mid Wives) او تجارتي سیاحان ددې اداراې اساسي غړې دی او ددې د اشتهار او اعلان له پاره د نوو طریقو څخه کار اخیستل کیږی]

د فحش ددې مرکزونو ترڅنګ په هوټلونو ، رستورانونو او د ډانس او نڅا په ځایونو کې هم په ډانګ پیلي توګه د قحبه ګرۍ کاروبار کیږې او په ځینو وختونو کې د انتهاې تیرۍ او قساوت تر پولو رسیږي. په ۱۹۱۲ زیږدیز کال کې یو ځل د شرقي فرانسې د ښاروالۍ د رئیس په مداخلې سره د یو ې داسې نجلۍ ژوند وژغورل شو چې د په یوې ورځې د ۷۲ اخیستونکو سره مخ شوې وه او نور خریداران یې لا تر اوسه په قطار کې ولاړ و. دوېمې نړیوالۍ جګړې ته دا شرف ور په برخه شو چې د تجارتي قحبه ځایو ترڅنګ ئې خیراتي قحبه ځایونه هم پرانستل . دجنګ او جګړې په وخت کې په وطن مینو ښځو د فرانسې د ځمکې څخه ددفاع په خاطر د جنګیدونکو ځوانانو د زړه د اخلاصه خدمت وکړ او هغوې ته ددې خدمت په بدل کې له یوه اړخه بې پلاره بچې په لاس ورغلل او له بله اړخه ورته د مقدس جنګ د میندو (War-God Mother) عزتمند لقب ورکړ شو. دا داسې یو حیرانونکی خیال دې چې زمونږ ژبه یې د ژباړې څخه هم عاجزه ده.

دې ښځو به منظمه توګه قحبه ګرۍ پیل کړه او دهغې سره بسپنه کول یو اخلاقي کړنلاره وګرځیده. ورځنیو سترو سترو اخبارونو او په ځانګړې توګه د فرانسې دوه مشهورو تصویرې جریدو فنتاسیون (Fantasion)

(c) ketabton.com: The Digital Library

او لاوي پاريزان(La Vie Parisienne) د هغوي په لور د نارينه و د توجه په ورګرځولو کې ستر رول لوبولې دي. په ۱۹۱۷ ز کال کې د وروسته ياد شوي اخبار يوه ګڼه ددې ښځو په ۹۹ اعلانونو ډکه وه.

دشهوانيت او بې حيايۍ توپان :

دفحش اوبدکارۍ دغه ډيربښت او په خلکو کې دهغې منښت چې دکوومو شهواني څپو دراپارولو په پايلو کې منځته راغي هغه د هغو جنسي ليکنو ، لوڅو انځورونو ، سينما ګانو ، تيارترونو ، دګډا ، نڅا او لوڅوالي د هغه ډيربښت پايلې دي چې په ټولنه کې په څرګنده توګه شتون لري. دڅان غوښتو او ګټه پالو پانګه والو يو لوې لښکر دهمدې لارې د خلکو د شهواني قوې د راپارولو پسې لګيدلې او ددې لارې څخه اوس خپل کارو بار ته وده ورکوي. ورځني او اونيز اخبارونه ، انځوريزې جريدې او مياشتنۍ او نيمه مياشتنۍ مجلې تر اخري پولو پورې فحش مضامين او شرمناکه تصويرونه خپروي. او دا ځکه چې د خپرونو د تيراژ د لوړولو دا تر ټولو اغيزمنه وسيله ده. په دې کار کې اعلي درجه ذهانت ، هوښياري او سيکالوجي په کار اچول کيږي تر څو ښکار په هيڅ صورت د پنجې څخه و نه وځي. ددې تر څنګ په جنسي مسايلو باندې ډيرې ناپاکه ليکنې ، د وړو رسالو او يا کتانو په شکل کې را وځي چې هر چاپ يې د پنځو سو زرونه زيات وي. ان تردې چې ځينې چاپ ځايونه يوازې او يوازې دهمدې له پاره ځانګړې کړل شوې دي او ځينې داسې د قلم خاوندان هم شته چې دهمدې لارې د عزت او شهرت مقام ته رسيدلي دي. اوس د فحش کتاب ليکل د هيڅا له پاره دبې عزتۍ خبره نه ده. بلکه که کتاب مقبوليت پيدا کړي نو داسې ليکونکي بيا د فرانسې د اکاډومۍ غړي يا لږ تر لږه د (Corix De Honneus) ورګرځي.

واکمنان دغه ټول حالات په سړه سينه څاري ، کله چې ډير د شرم نه ډک څه خپاره شي نو پوليس په ډيره ناخوښۍ سره دهغې پوښتنه کوی خو د پراخه زړه قاضيان دغه ډول مجرمينو ته يوازې يوه انتباه ورکوي. ځکه چې کوم وګړي چې د قضاوت په ګدۍ ناست دي هغوي پخپله ددغسې ليکنو څخه خوند اخلي ، ان تر دې چې د ځينو قاضيانو قلمونه هم په همداسې کثافت کې ککړ دي. خو که چيرې په اتفاقي ډول کوم قاضي د «پخواني يا زوړ فکر خاوند» په دې کار د نقد ګوته کيږدی نو بيا د قلم خاوندان ، اديبان او ټول په دې هکله مداخله کوي او اخبارونه په يوه اواز ليکي چې د ليک اولوست دپرمختګ له پاره ازاده فضا په کار ده اود پخوانيو پيړيو په څير د اخلاقي بنديزونو معني داده چې د لطيفه فنونو په مرۍ منګلۍ ښخې کړل شي.

اوس نو ووينئ چې ددې لطيفه فنونو پر مختګ څه ډول صورت نيسي. ددې د خپريدو يوه ستره برخه دهغه لوڅو عکسونو او عملی انځورونو په بڼه ده چې په لکونو البمونه يې تيارېږی او نه يوازې په بارازونو ، هوټلونو او دچايو په ځايونو کې بلکه په مکتبونو او ليسو او پوهنتونو کې هم خپرول کيږی.

اميل پوريسي (Emil Poureisy) چې د فحاشۍ د بنديدلو د ټولنې په دريمه غونډه کې کوم راپور ولوست په هغې کې يې کښلي دي چې :

[دا نا پاکه انځورونه دخلکو په حواسو کې ډير سخت توپان او کشمکش را پيدا کوی او خپل بدقسمته اخستونکي داسې جرايمو ته راکاږي چې په آند او فکر کې يې هم نه راځي. په ځانګړې توګه په ځوانانو هلکانو او ځوانونجونو کې دهغې بده اغيزه د حد نه زياته ده. د ډيرو مکتبونو او ليسو حيثيت

(c) ketabton.com: The Digital Library

دهمدغسي اعمالو په واسطه په اخلاقي او جسماني توګه دتباهۍ سره مخ شوي په ځانګړې توګه د نجونو له پاره ددي نه زيات غارت کوونکي لوېونکي بل څه نه شي کيدا ي.]
دهمدغي لطيفه فنونو په خدمت کي تياتر، سينما ، موزيک ځايونه او قهوه ځايونه ټول فعاله رول ادا کوی.
هغه ډرامې چې د فرانسي لوړ پوړي طبقي په پوره علاقي او مينې سره وينې او ليکونکو او تمثيلونکو ته يې افرين او شاباس وايي پرته له شکه ټولې د شهوانيت نه ډکې دي او دهغوي ځانګړتياوې دادي چې هغه کرچار (کريکټر) چې په اخلاقي توګه ډير بد دي هغه په ډيره ښه توګه تمثيل او د يوه ډير اعلي کرچار(کرکټر) په توګه يې دهغوي تر مخ ږدی.
د پول بيرو دخبرې په اساس: [د (۳۰-۴۰) کالو راهيسي زمونږ ډرامه ليکونکي چې مونږ ته د ژوند کوم آنځور وړاندي کوی دهغي شخه په ډاګه ښکاري چې زمونږ په ټولنه کي ټولې واده شوي جوړې خاينې دي او د ازداواجي وفاداريو شخه عاري دي. يا خو ميړه بې عقله دي او يا دښځي له پاره د ځان بلا. او دښځي بهترين صفت که چيرې کوم يو وي نو هغه به داوي چې هر وخت د ميړه نه زړه بدې او د نورو سره به ددوستۍ په لټه کې وی.]
کله چې د پورته طبقي د تياترونو دغه حال وی نو دعمومي تياترونو او تفريح ځايو به څه حال وي ؟ ډير بد او اره خلک چې دکومو کرو رو ، د ژبي دنرمښت ، لوڅ توب او فحاشت شخه ډاډ من وي هغه پرته له څه شرم و حيا هلته را وړاندې کوي او خلکو ته د اعلاناتو په واسطه دا ډاډ ورکول کيږي چې هر څه چې ستاسي شهواني تنده ماتوی هغه ټول دلته حاضر دي. زمونږ ستيج د تکلف نه پاک او په حقيقت(Realistic) ولاړ دي.
اميل پوري په خپل کتاب کي زيات شمر مثالونه بيان کړي چې د مختلفو تفريح ځايو شخه يې را ټول کړی او د تهجی د حروفو په پرده کي يې را نغشتی دي. دنمونې په توګه:
«ب» کي د يوې لوبغاړې سندرې ، خبرې اترې(Monologues) او حرکات په اخري درجه د فحش وو او هغه شاليد چې په پردې باندې مخته راته نو هغه د جنسي اختلاط اخري درجو ته رسيده. د زرو کسانو نه زيات کتونکي موجود وو ، چې شرفا هم په کي تر سترګو کيدل. او ټولو د بې هوشۍ په حال کې د افرين او شاباش اوازونه پورته کول.
«ن» کي وړې سندرې او دهغي تر منځ وړې وړې خبرې او دهغی سره خوځيدل را خوځيدل د بې شرمۍ انتها ته رسيدلي و. کوچنيان د خپلو والدينو سره ناست ، دغه تماشايې کتله او په پوره جذبې سره يې هرې بې شرمۍ ته لاسونه پړکول.
«ل» د حاضرينو هجوم پنځه ځله زوګ پورته کړ او داسې يوه لوبغاړې يې بيا را وغوښتله چې خپله لوبه يې په يوه ډيره فحشه سندره باندې پاي ته رسوله.
«ر» کي تماشاچيانو بيا بيا دهمدغسي يوې لوبغاړې نه غوښتنه کوله چې يو ډير فحش حرکت بيا بيا تکرار کړي. اخر هغې په ناخوښۍ سره وويل ، (تاسو څومره بې شرمه ياست نه وينۍ چې په هال کي کوچنيان هم ناست دي) ددې خبرو په ويلو سره يې خپل ځاې پريښود. دا دومره فحش کار و چې هغه فاحشې يې هم د بيا تکرار ولو زغم نه درلود .
«ز»ټولو تماشاچيانو د تماشا نه وروسته په لوبغاړو باندې لاټرې واچوله او دغه دلاټرې ټکټ په لس لس سانيم باندې پلور کيده ، د هرچا په نوم به چې د کومې لو بغاړې نوم را ووت نو هغه به دهغې سره شپه سبا کوله.

(c) ketabton.com: The Digital Library

پول بیرو لیکي چي: [ډیروخت به په ستېیج باندي بلکل لوڅي ښځي راوتلي چي پر وجود به یې د کالیو یو تار هم شتون نه درلود.]

ډولف بریسان (Adolphe Briason)یو ځل د فرانسې په یوه مشهور اخبار (Tamps) کي په دې شیانو احتجاج وکړاو ویې لیکل چي اوس یوازې همدومره پاته دي چي په ستېیج باندي د ښځي او نر جنسی عمل و ښوول شي. او دا ریښتیا ده چي د فن تکمیل به بیا په همغه وخت کي تر سره شي.

د حمل د منه کولو غورځنګ او د (Sexual Science) تش په نامه د جنسي علومو طبي لیکنو هم د بې حیایي او فحش په خپرولو او دخلکو د اخلاقو په خرابولو کي لویه ونډه درلوده. په عمومي غونډو کي دویناو او په مطبوعاتو کي د انځورونو او ځیرونکو خبرو کي د حمل او د حمل نه د منه کونکو الاتو داستعمال د لارو چارو په هکله هغه تفصیلات په ډانګ پیلي الفاظو سره د خلکو په مخ کي بیا نیدل چي د هغي نه زیات بیا هیڅ شي نه پاته کیده چي تشریح یې وشي. په همدې ترتیب په جنسی کتابونو کي تر اخره پوري د بدن تشریح داسي تر سره کیده چي د جنسي کړو وړو په هکله تري هیڅ پټ نه پاته کیدل. په ښکاره توګه یې په دغه ټولو شیانو د ساینس پرده و غوړوله ، تر څو د نیوکو نه پورته وي. بلکه نور هم پر مختګ ورکړي او دغه کار دخلکو دخدمت په نامه یاد کړي. اوعلت یې دا بیا ن کړل شي چي مونږ خو خلک په جنسي عمل کي دغلطیو څخه ژغورو. خو حقیقت دادي چي دي لیکنو او دغه ډول ښووني او روزني په ښځو ، نرو او ځوانانو کي ډیره کاواکه بې حیایي را پیدا کړه او د همدغي په برکت نن نوبت دي ځاي ته رارسیدلي چي یوه ځوانه نجلۍ چي په مکتب کي درس وايي او تر اوسه د بلوغ مرحلي ته هم نه وي رسیدلي خو د جنسي اړیکو په هکله د ومره معلومات لري چي یو وخت واده شوو ښځو ته هم نه و وریه برخه.

همدا حال د نابالغه تنکو ځوانانو هم دې د هغوي جذبات دوخته مخکي را بیداریږي په هغوی کي د جنسي تجربي شوق را ولاړیږی او دځوانی مرحلي ته د رسیدو تر مخه خپل ځان د نفس د غوښتنو په غیږ کي ور غورځوي. په داسي حال کي چي د نکاح له پاره یو حد ټاکل شوي خو ددې تجربو له پاره هیڅ حد نه شته. د ۱۲ کلنۍ یا ۱۳ کلنۍ څخه ددې کار لړی پیلیږي.

دولس دبربادی نښې :

هلته چي بد اخلاقي ، نفسي غوښتني او د جسماني لذت غلامي تردې پولو پوري رسیدلي وي او هلته چي ښځه ، نر ، ځوان او زوړ ، ټول په عیش و عشرت کي دومره ډوب شوي وي چیري چي انسان د شهوانیت اغیز د خپل حال نه بیرون را باسي نو په داسي ځاي کي د ولس د هلاکت او بربادیدو طبیعي اسباب پخپله برابریږي. نو بیا چي خلک ددغسي (علي شفاحفرة من النار) را پرزیدو او راپریوتو په لار د روانو ولسونو لوړه الوتنه ګوري نو فکر کوي چي دهغو عیش پالنه د هغوي د پرمختګ تر مخه خنډ شوي نه ده ، بلکه بر عکس یې کومک ورسره کړي او دا چي یو ولس هغه وخت د لوړي الوتني ځاي ته رسیږي چي هغوي د لذت او خوند اخستني هغه پورته پوړی ته ځان ورسوي. خو دا ډیره غلطه زیبنبه ده. هلته چي د تعمیر او تخریب ځواکونه یو ځاي مصروف وی او په مجموعي ډول د تعمیر نښې ښکاره په نظر را ځي نو هلته بیا تخریبي ځواکونه هم د تعمیري وسایلو په ډله کي شمیرل دهغو وګړو کار دي چي عقل یې له لاسه ورکړي وی ، دنموني په توګه که یو هوښیار تاجر د خپل استعداد او ذهانت په اساس په لکونو روپۍ ګټي. او دهغي تر څنګ هغه په شرابو ، جواری او عیاشۍ کي هم ککړ وي ، نو تاسي به څومره غلطي وکړئ چي دهغي د ژوند

(c) ketabton.com: The Digital Library

دواړه اړخونه د هغې د خوشحالۍ او پر مختګ په وسایلو کې و شمیرې. په حقیقت کې د هغې لومړنۍ صفت دهغې د خوبنۍ او دویم صفت یې په تخریب کې کار کوي. که چیرې د لومړي صفت په اساس تعمیر جوړښت مومي نو ددې معنې دا نه ده چې دویم صفت (تخریبي ځواک) دهغه په ژوند کې کوم اغیز نه لري. که لږ ژور و ګورو نو درک به کړو چې په اصل کې دغه تخریبي قوتونه د هغې د ذهن او وجود ځواک په کلار کلار خوري. دهغې په زحمت سره ګټلې دولت تری غلا کوي او په تدریج سره دهغې د بربادیو پسې نښتې وی او هر وخت ددې انتظار کوي چې کله به پرې اخري حمله کوی تر څو د تل له پاره یې کار ورفیصله کړي . په دې هکله د جوارۍ یا قمار شیطان هر وخت د هغه تول زیار په یوې ثانیه کې لوټولې او چورولې شي او هغه دهمدغې ثانیې انتظار کوي ، د شرابو ځښلو شیطان د بې هوشۍ په حالت کې په هغې داسې یوه غلطې کولې شي چې په هغه سره یې د هر څه خلاص کړي . د بدکارۍ شیطان هم همداسې په مورچل کې ناست وي چې هغه هر وخت د ځان په وژلو یا دبل په وژلو د تباهۍ په کنده کې ورټیل وهي. نو ایا تاسې ګمان کولې شئ چې دداسې سترو سترو شیاطینو په پنجو کې د راګیر انسان د پر مختګ به څه حال وي؟

په همدې ترتیب یو ولس در واخلئ ، هغه د تعمیري ځواکونو په بنسټ پر مختګ کوي خو د صحیح لارې د نه میندلو په صورت کې د ځو قدمه مخې تګ وروسته پخپله خپل ځانته تخریبي وسایل برابروي. تر یوه وخته پورې تعمیري ځواکونه په خپل قوت سره دهغې د مخکې تللو هڅه کوي. مګر ددې سره سم تخریبي ځواکونه دهغې د ژوند قوت دهغې د وجود په داخل کې د لرګي د واینه د چینجو په ډول له منځه وړي ، تر هغې پورې چې دهغې منځ دومره دخالې کړي چې یوه ناڅاپي پیښه د هغې د عظمت ځلې د ځمکې سره ځمکه کړي.

دلته مونږ په لنډه توګه د هلاکت او بربادیدو د هغو سترو سترو عواملو او لاملونو یادونه کوو چې دفرانسې د ولس غلط اجتماعي نظام دهغوې له پاره را پیدا کړي:

د جسماني ځواکونو ځوړتیا :

دشهوانیت ددې تسلط لومړنۍ پایلې دا شوې چې د فرانسویانو جسماني قوتونه ورو ورو د تنزل او ځوړتیا په لور روان شول. د فرانسې د ولس اعصاب د تلپاتې هیجانونو په پایلو کې کمزوري شول . د بدنې غوښتنو غلامې په هغوې کې د زغم ځواک ډیر زیات کمزوري کړ او د خبیثه ناروغیو تویان دهغوې په روغتیایې حالت ډیر بد اغیز وکړ.

دشلمې پیړۍ په پیل کې یې حال دا و چې د فرانسې عسکري قومندانانو هر کال د نوي عسکری خدمت کوونکو د غوره کولو له پاره د وضع کړل شوو جسماني شرایطو کې کمښت راوست. ځکه چې په ځوانانو کې دا هلیت هغه لومړنې معیارونه ورو ورو کمیدل. دا د ترمامیټر په توګه یوه ښه پیمانه ده چې مونږ ته ځرګندوي چې د فرانسوي ولس بدني ځواکونه په تدریجي ډول د ځوړتیا او تنزل په لور روان دي او خبیثه ناروغتیاوې ددې تنزل یو مهم سبب دي.

د لومړنۍ سترې جګړې په لومړنیو دوو کالو کې چې یوازې د سوزاک د ناروغۍ له امله چې کومو عسکرو ته په شفا خانو کې دداخلیدو له پاره پاڼې ورکړل شوې وې دهغوې شمیره (۷۵۰۰۰) کسانو ته رسیده. یوازې په یوه منځنۍ درجه عسکري قشله کې نژدې (۲۴۲) کسه عسکرو په دغه خبیثه ناروغۍ ککړ وو.

اوس یوې خواته د وخت دا حساس پړاو ووینئ چې د فرانسې ولس د ژوند او مرګ په کشمکش کې اخته و او دخپل وجود د پایښت له پاره یې دد ې عسکرو په خپله خاوره ځاریدو ته اړتیا درلوده ، یوې یوې روپۍ

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډير ارزښت درلود. د وخت، ځواک او وسايلو ډيره برخه بايد د هيواد څخه په دفاع کې مصرف شوې واې خو له بله اړخه ددې ولس ځوانانو ته وګورئ چې څومره زره وګړې ددې عياشۍ په اساس نه يوازې دا چې څو ځو مياشتې بيکاره پراته و بلکه دخپل قوم دولت او وسايل يې په دغه ارزښتناکه وخت کې په خپل علاج باندې لګول.

ديو فرانسوي ډاکټر (Dr.Laredde) وينا ده چې په فرانسه کې هر کال د سوزاک او دهغې نه د را پيدا شوو ناروغيو له امله (۳۰۰۰۰) کسان مړه کيږي. دا يوازې د يوې خبيثه ناروغۍ حال دې په داسې حال کې چې د خبيثه ناروغيو لړليک په يوه ناروغۍ نه را لنډيږي.

د کورنۍ ژوند بربادېدل:

ددې کاواکه شهوانيت او خپل سرۍ دعام رواج موندلو په بنسټ د فرانسې په ولس يو بل مصيبت را غې او هغه د کورنۍ نظام بربادېدل و.

کورنۍ نظام د ښځې او نر ترمنځ د هغو تلپاتې اړيکو له مخې جوړښت مومې چې نوم يې نکاح ده. ددې اړيکو په بنسټ د وګړو په ژوند کې سکون، ارامتيا، استقلال او ثبات را پيدا کيږي او همدغه نکاح دهغوې وګړيز ژوند په ټولنيز ژوند تبديلوي. د انتشار او ګډوډيو ميلان تر پښو لاندې کوي او انسان د تمدن له پاره د يوه ښه خدمتګار په څير وړاندې کوي. دهمدغې نظام په چاپيريال کې د مينې، محبت، امن او ايثار پاکه او پاکيزه فضا را پيدا کيږي چې په هغې کې په نوو نسلونو کې سهې اخلاق، سهې روزنه، ښه تعميرې خوې او خاصيت وده کوي. خو کله چې د نر او ښځې د ذهن او فکر څخه د نکاح آند او فکر بلکل لرې کړل شي او د هغوې ترمنځ جنسي اړيکې يوازې او يوازې د شهوانيت د جذبې د مړه کولو څخه اخوا بله کومه موخه او هدف و نلرې نو بيا هلته داسې نظام جوړښت نه شي موندلې او که جوړ هم شي پايښت نه مومې. ځکه چې هلته په ښځو او نرو کې دا صلاحيت بلکل پاته کيداى نشي چې د ازدواج د مسؤليتونو، حقوقو او فرايضو د اخلاقي پولو بار په خپلو اوږو پورته کړې. دهغوى د ذهني او اخلاقي کيفيت او خرنګوالي اغيز داسې وي چې د هر نسل روزنه د بل څخه خرابه پرمخ ولاړه شي. په وګړو کې ځان غوښتنه او خپل سرې تر دې ځايه وي چې د تمدن شيرازه د يوې مخې خوره وره کړې په خلکو کې تلون او ښکته پورته کيدل دومره ډيرشي چې په کورني سياست او بين المللي اړيکو کې هم ثبات د لاسه ورکړې. دکورنۍ سکون د نه پيدا کيدو له امله د وګړو ژوند ورځ په ورځ تريخيږي او يو تلپاتې انديښنه د هغوې ارامتيا او سکون د تل له پاره له منځه وړي. دا د نړيوال جهنم هغه عذاب دې چې انسان دخپلو احمقانه او بې عقله لذت غوښتنو په اساس په کې ځان پخپله را نغاړې.

په فرانسه کې هر کال په منځنۍ توګه په زرو کې يوازې (۷ يا ۸) ښځې او نر د واده له لارې خپلې اړيکې جوړوې. دا سلنه دومره کمه ده چې هر څوک ترې دا اندازه کولاې شي چې څومره خلک د واده نه پرته په خپلو کې سره ژوند کوی. بيا نو دومره کوچنۍ شمير چې نکاح کوي دهغوې څخه ډير لږ داسې خلک دې چې په پاک لمنۍ سره ژوند تيروې او دپاک اخلاقي ژوند په نيت نکاح کوي. خو دهمدې يوې موخې نه اخو نورې شونې موخې هم دهغې مخې ته پرتې وې. ان تردې چې د همدې موخو څخه يو داوې چې دواده تر مخه چې کومې ښځې کوم ناجايز کوچنې زيږولې وې هغه هم دنکاح په کولو سره جائز وګڼل شي. لکه چې پول بيرو ليکي:

(c) ketabton.com: The Digital Library

[د فرانسي دکارگرانو د طبقي يا (Working Class) حال دادي چې د نکاح نه مخکې ښځه دخپل کيدونکې ميړه څخه دا وعده اخلي چې دهغې(پخواني نا جايز اولاد به) خپل اولاد گڼي].
په (۱۹۱۷) کې د (Seine) په محکمه کې يوې ښځې دا وينا وکړه چې «ما دوادوه په وخت کې خپل ميړه په دې خبر کړې و چې ددې واده څخه زما موخه داده چې د نکاح تر مخه چې د ازادانه اړيکو له شتون له مخې زما څه کوچنيان پيدا شوي هغه ټول حلال او جايز و گڼل شي. پاته شوه دا چې زه دهغې سره کورنۍ ژوند وکړم نو دا کار نه هغه وخت زما په ذهن کې و او نه اوس شته. په دې اساس په کومه ورځ چې مونږ واده وکړ په همغه ورځ په پنځه نيمو بجو زه دخپل خاوند نه بيرته جلا شوم او تر ننورځې پورې مې بيا ورسره نه دي کتلي او دا ځکه چې زه د واده د مسؤليتونو د پورته کولو نيت او اراده نه لرم.»
د فرانسې د يوې مشهورې فاکولتې مدير د پول بيرو په حواله ويلي چې عموما ځوانان په نکاح کولو کې يو ه موخه لري او هغه دا چې په کور کې دې هم يوه وينځه خادمه ولري. لس دولس کاله هغوې هرې لورې ته د مزو او عياشيو څخه ستومانه راگرځي بيا داسې يو وخت راځي چې ددې بې بندوباره او خپل سرې ژوند څخه ستړتيا احساسوي نو بيا ديوې ښځې سره واده وکړي تر څو دکورسکون او ارام هم تر يوه حده پورې تر لاسه کړاې شي او تر څنگ يې زادنه شوق هم د لاسه ورنه کړي.
په فرانسته کې د واده شوو ښځو سره زناکول کوم ناوړه او کرکجن عمل نه دي. که څوک د نکاح کړې ښځې تر څنگ بله ملگرې (معشوقه) هم ولري نو هغه ته ددې خبرې د پټولو اړتيا نه شته او ټولنه دغه کار يو معمولي او متوقع کار گڼي. په دې حالاتو کې نکاح دومره کمزورې ده چې په وړو وړو خبرو ماتيږي او له منځه ځي. ډيرو ختونه دهغې عمر د څو گړيو څخه ډير نه وي لکه چې د فرانسې يو معزز وگړي چې څو ځله يې د وزارت منصب هم سنبال کړي د خپل واده پنځه ساعته وروسته يې دخپلې ښځې طلاق واخيستل.
داسې کو چنۍ کوچنۍ خبرې د طلاق او جدا کيدو سبب کيږي چې په اوريدو يې انسان ته خندا ورځي.
دنمونې په توگه که ددواړو څخه يو په خوب کې خراټې کوي يا يو دبل سپې نه خوښوي[او يا يو دبل د تلويزن پروگرام نه مراعاتوي] نو دا هم دطلاقو سبب کيداې شي. د سين (Seine) محکمې يوځل په يوه وار او په يوه تاريخ(۲۹۴) نکاح گانې ماتې کړې کله چې په(۱۸۴۴ ز) کال کې د طلاقو نوې قانون جوړ شو (۴۰۰۰) جوړې طلاقې شوې په(۱۹۰۰ ز) کال کې د اشميره تر اوه نيم زرو او په (۱۹۱۳ ز) کې (۱۲ زرو) او په (۱۹۳۱) کې (۲۱ زرو) جوړو ته ورسيده.

نسل وژنه :

دکوچنيانو پالنه د يو لوړ اخلاقي نظام کاردې چې پر نفس کنټرول ، د نفسي غوښتنو پرېښودل ، د سختيو او زيارونو گالل او د ځان او مال ځارول دې. ځان غوښتې ، نفس پاله خلک چې د وگړيز ژوند او حيواني فطرت آند پرې سپوروي دداسې خدمت دتر سره کولو له پاره هيڅ کله هم نه تياريږي.
د اوو(۷) کالو را هيسې په فرانسې کې دحمل د منعې په هکله پوره پوره تبليغات کيږي. دهمدې پر پاگند په اساس د فرانسې هر وگړې ، ښځه او نر دهغو ټولو تدابيرو څخه پوره پوره خبر دي چې انسان ددې وړ گرځوي چې د جنسي فعل او دهغې څخه دلذت اخيستو سره سره بيا هم دحمل د ثبات ،استقرار او د نسل دتوليد مخنيوې وکړي. هيڅ کلې، بانډه او ياښار نه شته چې هلته دحمل څخه د مخنيوی ادويات او وسايل نه وي ور رسيدلي، او هر سړې ترې نه وي گټور شوي . د دې پايلې داشوې چې نه يوازې د ازدې لارې د شهوت

(c) ketabton.com: The Digital Library

پوره کوونکو وګړو بلکه د واده شوو جوړو ترمنځ هم دغه ډول تدبيرونه استعمال شي. ځکه چې د هرې ښځې او سړې دغه غوښتنه وي چې د هغوې ترمينځ کوچني ، يعني هغه بلا چې دهغوې د ژوند ټول لذت له منځه وړي په هيڅ توګه پيدا او دهغوې د اخلال سبب و نه ګرځي. په فرانسي کې چې د پيدا اينبت کچه په کومه اندازه ورځ په ورځ کمښت مومي دهغې له رويه پوهان دا ګومان کوي چې دحمل د مخنيوې ددغې وبايي ناروغتيا په اساس لړترلړه د شپږو لکو انسانانو پيدا اينبت درول کيږي.

ددې ټولو تدريرونو ترڅنګ چې بيا هم حمل منځته راشي نو بيا د اسقاط په ذريعه دهغې د ضايع کولو هڅه کوي. او په دې ترتيب د نورو څلورو يا پنځه لکو انسانانو د پيدا اينبت څخه هم مخنيوی کيږی.

دحمل اسقاط يوازی ناواده شوې ښځې نه کوي بلکه واده شوې ښځې په دې معامله کې دهغوې هم پله دي. دغه فعل د اخلاقي اړخه د نيوکې وړنه دې بلکه د ښځې خپل حق ګڼل کيږی خو قانون ورڅخه خپلې سترګې تړلې دي. سره ددې چې د قانون په کتاب کې دغه کار ترا وسه پورې جرم ګڼل کيږي خو په عملي توګه په درې سوه پيښنو کې يواځې يوه پيښه محکمې ته رسيږي او هغه هم په سلو کې (۷۵) خلک په کې د محکمې څخه براءت اخلي.

د اسقاط طبي تدبيرونه دومره اسانه او عوامو ته دومره روښانه شوي چې ډيرې ښځې (د ډاکټر پرته)پخپله اسقاط کوي او کومې يې چې نه شي کولې هغوې ته د طبي مرستو په ترلاسه کولو کې هيڅ ډول خنډ نه پيدا کيږي. په ګيډه کې د ماشوم يا کوچني وژل دې خلکو ته دومره اسان ښکاري لکه څوک چې يوه درد لرونکې غاښ باسي.

دغه ذهنيت مورني فطرت دومره مسخ کړې چې هغه مور چې محبت يې په نړۍ کې د ټولو محبتونو نه زيات ګڼل کيږي نن نه يواځې د خپل کوچنی څخه بيزاره او کرکجنه بلکه دهغې دښمنه ده ، د حمل د منعې او اسقاط نه د خوندې پاته کيدو په صورت کې چې کوم کوچني پيدا هم شي نو بيا دهغه سره ډير بې رحمانه سلوک کيږي . پول بيرو دغه دردناکه حقيقت په دې ټکو بيانوي:

[هره ورځ ددې کوچنيانو په هکله په اخبارونو کې خبرونه خپريږي چې مور او پلار يې پرې ډير زيات تيرې کوی. په اخبار کې يوازې د غير معمولي پيښنو يادونه کيږی خو خلک پوهيږي چې ددغو کوچنيانو ،(نابللي ميلمنو) ، سره څه ډول بې رحمانه سلوک کيږي د کومو څخه چې د هغوې والدين په دې خاطر زړه توري دي چې دهغوې په پيدا کيدو سره ددوې د ژوند ټول لطف له منځه ځي. د جرأت کمښت کله کله د اسقاط د پيښنو مخنيوې پيدا کوي او په دې ترتيب هغو مظلومانو ته د پيدا کيدو فرصت په لاس ورځی خو کله چې پيدا شي نو بيا به هغوی ددې پيدا اينبت سزا تيرولو له پاره تيار وي.](۷۴م مخ).

دغه بې زاری او کرکه تردې حده رسيږي چې يوځل د يوې ښځې شپږ مياشتني کوچني ومړ نو دهغې مړ جسد يې ترمخ کيښود او په ګډا او سندرو يې پيل وکړ او خپلو ګاونډيانو ته يې وويل چې اوس به مونږ هيڅکله بچې پيدا نه کړو. ځکه زما ميړه ددې په مړيني پوره سکون ترلاسه کړ . ګورئ يوکو چني څه شي دي؟ هر وخت په ژړا ژړا مور او پلار سرګردانوي. ګندګې خپروي او انسان ته ترې هيڅکله ازادی نه په برخه کيږی.

ددې ټولو نه دردناکه خبره داده چې د کوچنيانو وژونکې وبايي ناروغتيا په ډيره چټکۍ سره خپريږي او فرانسوي حکومت او محاکم د حمل د اسقاط په څير ددغې ستر جرم په هکله هم د پوره غفلت او بې پروائي نه کار اخلي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د بیلګې په توګه د (۱۹۱۸ز) کال د فبروري په میاشت کې د لورا (Loira) په محکمه کې دوه ښځې د خپلو کوچنیانو د وژلو په جرم د محکمې مخ ته راوړلې شوې. په دې کې یوې ځوانې ښځې خپل کوچنې په اوبو کې ډوب کړې او وژلې یې و ځکه چې د دې لومړنې ماشوم د هغې خپلوانو پاله او هغه دویم کوچنې پاللو ته تیاره نه وه. خو بیا هم هغه پریکړه وکړه چې دا بیچاره ژوندې پرې نه ږدي. د محکمې په آند دهغې جرم د معاف کیدو وړو. یوې بلې بیا دخپل زوې ستونې ورخپه کړې و او کله چې د ساه دخپه کولو سره سره بیا هم په هغې کې څه ساه موجوده وه نو په دیوال یې وویشت او سر یې ورته مات کړ. دا ښځه هم د فرانسې د محکمې له خوا د قصاص د سزا وړ نه وه. په همدغه وخت کې د مارچ په اتلسمه د سین (Seine) په محکمه کې یوه نڅونکې (رقاصه) راوړاندې شوه چې دخپل کوچنې ژبه یې دحلق څخه را ښکلې وه، سر یې ورمات کړې او مرۍ یې وربنده کړې وه. دا ښځه هم دمحکمې له خوا برې او پاکه وختله.

هر هغه قوم چې د خپل نسل په دشمنۍ کې تردې ځایه پورې ورسیږي نو دنړۍ هیڅ تدبیر یې د فناکیدو څخه نه شي خوندي ساتلې. دنوې نسل پیدا ابینت د یوه قوم د موجودیت له پاره حتمي دي. کوم ولس چې دخپل نسل سره دښمني کوی په حقیقت کې د خپل ځان سره دښمني کوی. دوې خو ځان وژنه کوي. که بیرون دښمن یې هم نه وي نو پخپله دخپل ځان د له منځه وړلو له پاره کافي دي. لکه چې د فرانسې د نوي نسل پیدا ابینت د تیرو شپیتو کلونو څخه په پرلپسې توګه د کمښت په لورې روان دي. ځینې کلونه د مړینې شمیره د پیدا ابینت د شمیرې څخه ډیره وي او کله کله دواړه یو شان وي او کله د پیدا ابینت شمیره چیرته په زرو کې یو زیاته وي. د بلې اړخه په فرانسه کې د نورو ولسونو د مهاجرینو شمیره مخ په زیاتیدو ده لکه چې په (۱۹۳۱ز) کال کې د فرانسې په څلور کروړه او اتلس لکه نفوسو کې اته ویشت لکه او نوي زره د نورو ولسونو خلک وو که چیرې دا ستونزه په همدې توګه پاته شي نو د شلمې پیړۍ تر پایه پورې به دا دحیرانتیا خبره نه وي چې خپله فرانسوي ولس په خپل وطن کې د لږه کې په توګه واوسي.

دا دهغه فکرونو او آند یو منطقي پایله ده چې په بنسټ یې د ښځو د ازدۍ او د ښځو د حقوق غورځنګونه نولسمې پیړۍ په لمړیو کې پیل شول.

څو نورې بیلګې :

امریکا :

مونږ یوازې د تاریخي پیښنو د بیان لړۍ د پرلپسې والي د قایم ساتلو له پاره د فرانسویانو آندونه او هلته په فرانسه کې دهغې په پایلو باندې لنډه څیړنه وکړه. خو دا ګومان کول به درست نه وي چې فرانسه په دې هکله یوازې ده. حقیقت دادې چې نن د ټولو هیوادونو، کومو چې همدغه اخلاقي آندونه او ټولنیز دغه نابرابره اصول خپل کړې، نږدې هماغسې حال دې، چې یادونه یې د کتاب په تیرو بانونو کې وشوه. دنمونې په توګه د امریکا متحده ایالات را واخلئ، ځکه چې هلته هم همدغه نظام په پوره زور او شور سره خپل اوج ته رسیدلې دي.

پرکوچنیانو د شهوانې چاپیریال اغیزې:

(c) ketabton.com: The Digital Library

قاضي بن لنډسي (Ben Lindsy) چي په ډنوور(Denvar) کې ورته د کوچنیانو د جرائمو دمحکمې(Juvenile Court)درئیس په څیر ، د امریکا د تنکیو ځوانانو داخلاقي حالت د پيژندلو ښه زمينه برابره وه ، په خپل کتاب(Revolf of Modern Youth) کې لیکي چې:[په امریکا کې کوچنیان له وخته مخکې بلوغ ته رسیږي ، او په ډیر خام عمر کې په کې د جنسي اړیکو احساس را پاریږي.]
هغه دنمونې په توګه د (۳۱۲) نجونو په هکله څیړنه کړې چې په هغوی کې (۲۵۵) داسې وې چې د (۱۱) او (۱۳) کالو په عمر کې بالغې شوې وې او په هغوی کې دومره جنسي او بدني غوښتنې را پیدا شوې وې چې په یوې (۱۸) کلنې نجونې او یا دهغې څخه د زیات عمر په نجونو کې را پیدا کیږي.(د۸۲-۸۲ مخونه)
ډاکټر ایډت هوکر(Dr. Edith Hooker) په خپل کتاب (Laws of Sex) کې لیکي چې ډیرو مهذبو او شتمنو طبقو کې هم دا کومه غیر معمولي خبره نه ده چې د اووه کالو نجونې دې د خپلو هم عمرو هلکانو سره عشق او محبت وکړي. او ډیر وخت دا محبت او مینه د هغوی تر منځ په مباشرت کولو پاي ته رسیږي. هغه لیکي چې: [یوه اووه کلنه کوچنۍ نجلۍ چې د یوې درنې کورنۍ لور وه ، د خپل مشر ورور او دهغې ددوستانو سره جنسي اړیکي لري.]
په یوې بلې پیښې کې د پنځه کوچنیانو یوه ډله چې ددوه هلکانو او ددرې نجونو څخه جوړه شوې وه او کورونه یې یو د بل سره ډیر لنډوو ، یو د بل سره په ښه کلکو شهواني اړیکو کې ککړو. هغوی نور هم عمره کوچنیان هم دې لورې ته ترغیبول. په دې ډله کې د ترټولو د لوې هلک عمر لس کاله و. یوه بله پیښه د یوې نهه کلنې نجلۍ ده چې په ښکاره توګه یې خپل ځان ډیر کلک ساته خو دې نجلۍ په خپلو ډیرو عاشقانو فخر کاوه.]
د بالتې مور(Baltimore)د یوه ډاکټر په راپور کې ویل شوې چې د یوه کال په جریان کې د هغوی په ښار کې تر زرو زیاتې داسې پیښې شوې دي چې د ۱۲ کالو څخه د لږ عمر پر نجونو جنسي تیرې شوې.
دا دهغې هیجان پاروونکې چاپیریال لومړنۍ میوه ده چې هر لورې ته په کې د جذباتو او احساساتو د راپارولو وسایل برابر شوې و. د امریکا یو لیکوال لیکي چې:[زمونږ د ولس ډیره برخه چې نن کوم ډول ژوند مخته بیایي هغه دومره غیر فطري دي چې په کې نجونو او هکانو ته په لس کلنۍ کې دا فکر پیدا کیږي چې هغو باید یو دبل سره عشق وکړي. ددې زیبنې ډیرې زیاتې غمناکې دي. ددغه ډول مخکې له وخته د جنسي غوښتنو څخه ډیر بد ې پایلې را څرګندیداې شي. او همداسې کیږي. دهغې لږ تر لږه پایلې دادې چې نوې ځوانې نجونې د خپلو دوستانو سره تښتي ، یا په کم عمرۍ کې واده کوي او که چیرې په محبت کې ناکامي ورپه برخه شي نو ځان وژنه هم کوي.

دښوونې اوروزنې مرحله :

په دې توګه چې په کومو کوچنیانو کې د وخت نه تر مخه کوم جنسي احساسات راپاریږي د هغوی له پاره لومړنې تجربه ځاې ښوونځې دي. شوونځې او مکتبونه دوه ډوله دي ، یو ډول هغه دي چې د یوه صنف یا یوه جنس کوچنیان په کې داخلیږي. او بل هغه ډول دي چې هلته صنفونه مخلوط وي. په لومړي ډول صنفونو کې د همجنسو محبت«Homo Sexuality» او د موټک وهلو«Masturbatio» وبا خپریږي ځکه هغه احساسات چې په کوچنیانو کې را پاریدلې دي ، نو ددې پاریدنې وسایل هرې لورې ته خپاره وي نو هغوی دخپلې جنیسي غریزې د تسکین له پاره یوه نه یوه لاره پیدا کوي. ډاکټر هوکر لیکي چې د ښوونې اوروزنې په

(c) ketabton.com: The Digital Library

دي ډول مرکزونو ، ليسو ، د نرسنگ په مکتبونو او مذهبي مدرسو کې تل داسې پيښې پيښيږي چې په هغې کې د يوه جنس دوه کسه په خپل منځ کې شهواني اړيکي ټينگوي او د مقابل جنس سره دهغوي محبت له منځه ځي. په دې لړ کې هغه ډيرې داسې پيښې بيان کړي چې په کې نجونې د نجونو سره[1] او هلک د هکلکانو سره په جنسي اړيکو کې ککړ ښوول شوي دي.

[1] (د ښځو د ښځو سره مينه او جنسي اړيکي د ((Lesbian) په نامه ياديږي او هم د نارينه د نارينه و سره اړيکي د «Homo Sexuality» په نامه ياديږي نن په غربي ټولنو کې دغه ډول اړيکي ډير زيات شوي دي. (ژباړن)

د ځينو نورو کتابونو څخه هم همداسي را څرگنديږي چې دا د «همجنسود محبت» د وبا ناروغتيا څومره ډيره په خپريدو ده. ډاکټر لوري(Dr.Lowry) په خپل کتاب (Hereself) کې ليکي چې يو ځل د يوه مکتب سر معلم (۴۹کورنيو ته په پټه خبر ورکړ چې دهغوي کوچنيان اوس په مکتب کې نه شي ساتل کيداې ځکه چې په هغوي کې بد اخلاقي ويرونکي حال ته رسيدلي ده.

اوس يو بل ډول مکتبونو ته ووينئ: دا هغه ښوونځي دي چې نجونې او هلکان په کې يوځاې درس وايي. په دي ښوونځيو کې د راپارولو وسايل هم شته او د هغې د تسکين او سړولو وسايل هم. دهغه هيجان ابتداء چې د وړکتوب څخه شوي دلته په رارسيدو سره هغه پوره کيږي. ډيرې خرابې ليکنې او کتابونه د هلکانو او نجونو د لوست لاندې وي ، دعشق قصې په اصطلاح د نن (Art) مجلې په جنسي مسايلو باندې ډير چټل کتابونه او دحمل د مخنيوې په هکله معلومات او مضامين لري. دا هغه څه دي چې د ځوانۍ په مرحله کې د ليسو او پوهنتونونو د شاگردانو (نجونو او هلکانو) نظر ځانته را اړوي ، يو مشهور امريکايي ليکوال هيندرچ فان لون(Hendrich Von Loain) وايي چې دا ليکنې چې په پوهنتونو او کالجونو کې يې ډيره غوښتنه کيږي د گندگۍ ، غلاظت ، فحش او چټلتيا هغه ټولګه ده چې يوه وخت په دومره ازاده توگه عوامو ته نه وړاندي کيده.

ددې ليکنو څخه چې کوم معلومات تر لاسه کيږي نو ددواړو صنفونو اړوند ځوانان پرې په ډيره ازادۍ او بې باکۍ سره بحث کوي او دهغې وورسته د عملي تجربو په لور قدم ږدي. نجونې او هلکان يو ځاې (Petting Parties) ميله ځايو ته ځي او هلته په ازادانه توگه سگرټ او شراب استعمالوي او د گډا او نڅا نه پوره خوند اخلي(How I can get married? P. 172).

د لنډسې د وينا له مخې چې د ليسو د شاگردانو څخه(۴۵) په سلو کې نجونې د ښوونځي د پريښودو تر مخه استعمال شوي وي او بيا وروسته تعليمي مدارجو کې يې منځنۍ کچه ددې نه هم زياتيږي (او سنۍ شميرنې ښئ چې اوس په ښوونځيو کې نجونې نژدې سل په سلو کې استعماليږي ، ان تر دې چې په دې هکله ورته په ښوونځيو کې د جنسي زده کړو يو اونيز او يادوه اونيز کوروسونه جوړيږي «ژباړن»). دليسي هلک شاگرد ، د نجلۍ شاگردې په پرتله د جذباتو په شدت کې ډير وروسته پاته وي ، نجونې په دې هکله مخکې والي کوي او هلکان د هغوي په اشاره خوځيږي.

درې ستر پارونکي:

په ښوونځيو او ليسو کې خو بيا هم يو ډول نظم او ډسپلين شتون لري چې تر يوه حده پورې ددې عمل په ازادۍ کې خنډونه را پيدا کوي . خو کله چې دا ځوانان دخپلو هماغه شهواني پاريدلو احساساتو او بدو عاداتو سره د عملي ژوند په ډگر کې قدم ږدي نو بيا دهغوي خوځښت د ټولو حدودو او قيوداتو څخه ازاد

(c) ketabton.com: The Digital Library

وی.دلته د هغوي د جذباتو د اورد لازیاتولو له پاره د اورځاي شتون لري او د جذباتو د ارامولو له پاره يې هر ډول سامان پرته له کوم ځنډه او خنډه تیاریږي.

یو امریکای مجلې هغه وسایل چې دهغې له لارې بد اخلاقۍ ته پوره وده ورکول کیږی دا ډول بیانوي:

]درې شیطانی ځواکونه دی چې دهغوي مثلث نن زمونږ په نړۍ باندې را خپور دې او دغه درې واړه د یو دوزخ په جوړولو کې مصروف دي.

لمړی محرک : فحش لیکنې دي، چې د نړیوال جنګ نه وروسته په ډیره تیزۍ او ډیرې بې شرمۍ سره په زیاته اندازه خپریږي.

دویم محرک: عکسونه دي چې نه یوازې د شهواني جذباتو د راپاریدو کار ترسره کوي بلکه نمونه او انځور يې هم وړاندی کوي.

دریم متحرک : د ښځو هغه را لویدلي اخلاقي معیار دي چې دهغوي د کالیو او ډیر وخت د هغوي د لوڅوالي او دسیګرټو د ورځني زیات استعمال او د نارینه و سره دهر قیدو بند نه د ازاد اختلاط په شکل کې را ښکاره کیږی.

دغه دروې واړه شیان زمونږ په ټولنه کې ورځ په ورځ ډیرښت مومي او دهغې زیښینه د مسیحي تهذیب او ټولني زوال او با لاخره تباهي ده. که ددې مخنیوې و نه شی نو زمونږ تاریخ به هم د روم او نورو هغه ولسونو په شان شي چې دهمدغي نفس پالني او شهوانیت ، د شرابو د څکلو او د ښځو د نڅا د خوندونو سره یو ځاي فنا شول.

دغه درې علتونه دي چې د تمدن او ټولنې په چاپیریال باندې را خپاره شوی د هر ځوان سړي او ځواني ښځي په جذباتو کې یوتلپاتط خوځښت را پیدا کوی. نو د چا په وجود کې چې لږه ګرمه وینه هم موجوده وي د فواحشو ډیرښت دهغې د خوځښت لازمي زیښینه ده.

د بدکاریو ډیروالي :

کومو ښځو چې په امریکا کې زنا او فحشا خپله دنده ګرځولې دهغوي شمیره لږ تر لږه د ځلورو او پنځه لکو تر منځ ښوول شوې ده(Prostitution in the United States pp64-69)(اوس دا شمیره د میلیونو ښځو پورې شمیرل کیږي«ژباړن») خو امریکایې فاحشې د هندوستانی فاحشو په څیر نه دي. ځکه چې امریکایي فاحشې هغه ښځې دي چې تر پرونه پورې یې د یوې ازادې ښځې په څیر خپله دنده درلوده ، خرابو عاتونو د بدۍ لورې ته را ښکوده او په زنا ځایو کې کیناسته. هغه یو څو کاله دلته تیروي بیا دا کار پریږدي او په یوه کور یا دفتر کې ځانته دنده پیدا کوی. د یوې سروې له مخې د امریکا (۵۰) سلمه فاحشې په کورنو کې دکارکوونکو ښځو (Domestic Servents) څخه او پاته (۵۰) سلمه یې په روغتیایې مرکزونو ، روغتونونو، دفترونو او دکانونو کې خپلې دندې پریږدي او دغه دنده پیلوې او د (۲۵) یا (۳۰) کالو عمر ته په رسیدو سره فحاشي پریږدي او بله کومه ازاده دنده تر لاسه کوی.

اوس تاسې ګمان کولې شئ چې په امریکا د ځلورو یا پنځو لکو زناکارو او فاحشو موجودیت څه معنې لري. لکه چې پخوا مو وویلې په غربی هیوادونو کې زناکاري او فاحشه ګرې د یوه منظم بین المللي کارو بار او تجارت(International Buseniss) حیثیت لري. د امریکا د نورو لویو ښارونو په څیر په نیویارک ، ریوډې جننز او بیونس آیرس کې ددې کاروبار لوې لوې مارکیټونه او پلورنځې دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د نیویارک ددوو لویو ماڼیو هر یوه یې یوه مشورتي اداره لري چې رئیس او سکرتریې د غړو له خوا ټاکل کیږي. هر یو قانوني پوه مشاورین لري ، تر څو چې په کومې عدالتي پریکړې کې د ښځو په وخت کې د هغوي د ګټیو ساتنه وکړي. د ځوانو نجونو په را جذبولو کې هلته په زرګونو دلالان کار کوي . دغه دلالان په هر ځای کې د ښکار کولو په لټه کې مشغول اوسي. د دې ښکاریانو د زیبښو او لاسته راوړنو اندازه ددې څخه معلومیږي چې د شکاګو نه د راتلونکو مهاجرینو د اتحادیې مشر یو ځل د ۱۵ میاشتو شمیره را ټوله کړه نو ځرګنده شوه چې په دې وخت کې د (۷۲۰۰) نجونو لیکونه د مهاجرینو د اتحادیې دفتر ته رسیدلي و چې هغوي شکاګو ته را روان دی خو د هغوې څخه یوازې (۱۷۰۰) خپل منزل ته را ورسیدلې دپاته نجونو درک و نه لګیده چې چیرته او له چا سره ولاړې.

د زنا ځایو څخه اخوا نور د لیدنو کتنو ځایونه یا (Assignation Houses) او (Call Houses) دي چې په دې خاطر تیار ساتل کیږی چې که «شریف» وګړی او ښځې کله وغواړی یو د بل سره ووینې نو هلته د هغوې د لیدنو کتنو له پاره تیاري نیول کیږی. د خیړنو څخه را ځرګندیږي چې هلته په ښار کې د (۷۸) دغسې کورونه او ماڼی شته . په یوه بل ښار کې (۴۳) او په یوه بل کې (۳۳) داسې ځایونه موجود دی. دغه ځایو ته یوازې ناواده شوې ښځې نه ورځې بلکه ډیرې واده شوې ښځې هم هلته خپل سکون تر لاسه کوي.

د یوه مشهور اصلاح غوښتونکې (ریفارمر Reformer) وینا ده چې: [د نیویارک د واده شوو وګړو یو په دري برخه داسې ده چې د اخلاقي او جسماني پلوه خپلو ازدواجي مسؤلیتونو ته وفاداره نه دي او د نیویارک حال د هیواد د نورو برخو د حالاتو څخه ډیر توپیر نه لري.

د امریکا د اخلاقو د مصلحینو یوه ټولنه چې د (Commettee of Fourteen) په نامه یادیږي . ددې ټولنې د ارخه د بد اخلاقی د مرکزونو لټون او دهیواد د اخلاقي حالت د څیړنې او د اخلاقو د اصلاح په خاطر د عملي لارو چارو د راپیدا کیدو کار تر ډیره حده پورې تر سره شوی. دهغې په راپورونو کې ویلې شوي چې په امریکا کې چې څومره د نڅا ځایونه ، نایټ کلبونه Night Clubs او د حسن او ښایست ځایونه (Beauty Saloons) او د لاسونو دښایسته کولو دکانونه(Manicure Shops) د مالش او چاپي کولو ځایونه (Massage Rooms) او د ویښتانو دښایسته کولو دکانونه(Hair Dressings) شته ، ټول په قحبه ځایو تبدیل شوي بلکه د هغوې نه یې هم بدتر حال غوره کړې دي. دا ځکه چې هلته د نه بیانیدونکې افعالو ارتکاب کیږي.

خبیثه ناروغتیاوي :

دفواحشو ددې ډیرښت حتمي زیبښې د خبیثه ناروغتیاو خپریدل دي. ګومان کیږي چې د امریکا نږدې (۹۰) سلمه خلک په دغه ناروغیو ککړ دي. د «انسائیکلو پیډیا بریټانیکا» د څیړنو نه معلومیږی چې دهغې ځای په دولتي روغتونو کې په منځنۍ کچه هر کال د اتشک د دوه لکو او د سوزاک د یو لک او شپیته زره ناروغانو علاج کیږي.(۲۵) روغتونونه دهمدې ناروغتیاو د درملنو له پاره ځانګړي شوي دي. خو ددولتي روغتونو په ځای خلک شخصي درملتونو ته د درملو په خاطر رجوع کوي چې د اتشک (۶۱) سلمه او د سوزاک (۲۹) سلمه یې د ناروغانو په ډله کې دي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د (۳۰) او (۴۰) زرو تر منځ کوچنیانو مرینه یوازې د میراثي اتشک په واسطه صورت نیسي. د سوزاک د ماهرینو د تخمیني په اساس (۲) سلمه ځوان وګړي په دغه موضي ناروغتیا ککړ دي چې په هغوې کې واده شوي هم شته او ناواده شوي هم.

دښځو دځانګړو ناروغتیاو پوهان وايي چې د واده شوو ښځو په جنسي غړو چې څومره عملیات کیږي د هغوي څخه (۷۵) سلمه داسي دي چې د سوزاک اغیز پرې پیدا کیږي.

طلاق او بیلتون :

په دغسې حالاتو کې ښکاره ده چې د کورنۍ نظم او د ازدواج مقدس اړیکې په خپل ځای نه پاته کیږي. په ازادۍ سره ځانته روزی پیدا کونکي ښځې چې د شهواني اړتیاو پرته دخپل ژوند په هیڅ اړخه کې نارینه و ته اړتیا نه لري او د واده پرته ورته هم په ډیره اسانۍ سره نارینه پیدا کیداي شي واده یو عبث او فضول کار ګڼي.

نوي فلسفي او ماده پاله فکرونو د هغوي د وجدان څخه دا تصور هم لري کړې چې د واده پرته د کوم نارینه سره اړیکې ټینګول هم کوم عیب ناکه کار دي. ټولنه دغې چاپیریال دومره بې احساسه کړې چې څوک هم دا ډول ښځو ته د نفرت یا ملامت په سترګو نه شي کتلې.

«قاضي لینډسي» د امریکایي عامو نجونو د افکارو ترجماني په دې ټکو سره کړیده.

[زه ولې واده وکړم زما تر څنګ چې په دې تیرو دوو کالو کې کومو نجونو ودونه کړي دي، دهغې د هرو لسو څخه پنځه په طلاق منتج شوي دي. زه پو هیږم چې په دې وخت کې هره نجلۍ د محبت په معامله کې د ازادۍ فطري حق لري. مونږ ته د حمل نه د خوندی پاته کیدو تدبیرونه هم پوره پوره معلوم دي نو په دې خاطر دا خطر هم لرې کیداې شي چې د یوه حرامي کوچني پیدا کیدل کوم ستونزمن کار وګرځي. مونږ ډاډ من یو چې رواجي لارې او طریقې په نورو لارو او طریقو باندې بدلول د عقل غوښتنه ده.]

ددا ډول آندونو لرونکې بې شرمه ښځې که چیرې کوم احساس واده تیاروي هم، نو هغه یوازې او یوازې د محبت او میني جذبه وي. لیکن د غه جذبه هم د زړه له کومې نه وي. او یوازې د یوه عارضي کشش پایله وي او د نفسي غوښتنو د نشې د ښکته کیدو نه وروسته بیا د میړه او ښځې تر منځ الفت او محبت نه پاته کیږی. د مزاج او عاداتو ډیر کوچني اختلاف دهغوې تر منځ منافرت او تفریق پیدا کوی.

«لینډسي» لیکي چې [په (۱۹۲۲م) کې په (ډینوور) کې دهر واده تر څنګ د طلاق او تفریق پیښه هم منځته راغلې او ددوه ودونو تر منځ د طلاقو یوه پیښه هم منځته راغلې.]

دا یوازې د (ډینوور) حالات نه دي بلکه د امریکا د ډیرو ښارونو حالات همد غسې درواخله او بیا مخته لیکي چې :[د طلاقو او جدایي پیښې مخ په زیاتیدو دي او که چیرې همدغه حالت پاته شو لکه څنګه چې

(c) ketabton.com: The Digital Library

معلومیږي نو په اغلب ګمان چې په هیواد کې چې څومره د واده لایسنسونه ورکول کیږي په هماغه اندازه به دا طلاقو پیښېي هم منځته را ځي .](Revolt of Modern Youth "p.211-214)

څه وخت د مخه د ډیټرویټ(Detriot) په ازادو خپرونو(Free Press) کې په دغه حالاتو یوه مقاله خپره شوه چې دهغې یوه جمله داسې ده: [دنکاحګانو کمښت ، د طلاقو زیادښت او دنکاح پرته د ناجائزو تلپاتې او یا مؤقتو اړیکو زیاتوالې ددې معنې لرې چې مونږ د حیوانیت په لور روان یو. د کوچنې دپیدا کولو فطري غوښتنه له منځه تلونکې ده ، د پیدا شوو کوچنیانو په هکله غفلت کیږي او ددې خبرې احساس له منځه ځې چې کورنۍ او دکور ابادي د تهذیب او ازاد حکومت د بقا او پایښت له پاره اړین دي. ددې برعکس د تهذیب او حکومت به امورو کې ډیره بې درده بې پروائي را پیدا کیږي. د طلاق او تفریق ددغه ډیرښت علاج اوس دا ښوول کیږي چې باید (Comissionate Marriage)«ازمیښتي نکاح» ته رواج ورکړل شي خو دا علاج هم د اصل ناروغتیا څخه ډیرې بدې پایلې لري]

د ازمیښتي نکاح معنې داده چې نر او ښځه په« زړه طریقه Old Fashion » د واده پرته تر یوه وخته پورې یو دبل سره واوسي ، که چیرې ددې یو ځای والي په واسطه ددوې زړونه یو له بله سره و لګیدل نو واده دې وکړي او که نه ، نو دواړه دې یو دبل څخه جدا شي او بل چیرته دې خپل قسمت او بخت و ازمایي. د ازمیښت په دوران کې به د اولاد د پیدا کیدو مخه نیسي. څکه چې د کوچني دپیدا کیدو سره سم هغوې باید نکاح وکړي. دا هغه څه دي چې په روسیه کې د ازاد محبت یا د (Free Love) په نامه یادیږي.

ولسي ځان وژنه :

نفس پالنه ، د ازدواجي مسؤلیتونو نه کرکه او نفرت ، د کورني ژوند څخه بې زاره کیدل او د ازدواجي اړیکو نه پایښت ، ښځه د خپل فطري مورنۍ جذبې څخه ډیره لرې کړې چې په نسواني جذباتو کې تر ټولو اشرف او اعلي روحاني جذبه ده ، او پایښت یې نه یوازې د تمدن او تهذیب له پاره اړین دي بلکه د انسانیت پایښت هم په همدې جذبې کې را نغښتې دي.

دحمل منه کول ، دحمل اسقاط او دکوچنیانو وژل دهمدغې جذبې د مړینې نه را پیدا کیږي. د حمل د منعې کولو معلومات د ټولو قانوني بندیزونو سره سره په امریکا کې د هر ځوان هلک او هرې ځوانې نجونې په واک کې شته.

دحمل د منه کولو درمل او وسایل په پوره ازادۍ سره په درمل پلورنځیو او دوکانونو کې پلورل کیږي. عامې ازادې ښځې خو پریږده ، د لیسو او او پوهنتونو شاګرداني هم دغه الات او درمل تل له ځانه سره ساتي.

قاضي «لینډ سي» په دې هکله لیکي چې:

[د یوې لیسې(۴۹۵) کمه عمره نجونو په خپله ماته اقرار وکړ چې هغوې د هلکانو سره جنیسي اړیکې تجربه کړې دي. دهغوې د ډلې څخه یوازې(۲۵) نجونې داسې وې چې حمل یې په ګیډه شوې و. په پاته نجونو کې ځینې اتفاقاً خوندي پاته شوې وې. لیکن زیاتو دحمل دمنه کولو په هکله اغیزمن تدبیرونه نیولې و. دحمل دمنه کولو په هکله د هغوې پوهه دومره زیاته ده چې عام خلک یې د پوهیدو څخه عاجز دي.]

(c) ketabton.com: The Digital Library

پیغلي یا ناواده شوي نجونې دا تدبیرونه په دې خاطر استعمالوی چې د هغوي په ازادۍ کې کوم خنډ پیدا نه شي. واده شوي ښځې په دې خاطر د هغې نه ګټه پورته کوي چې د کوچني د پیدا کېدو په خاطر نه یوازې په هغوي د روزنې او ښوونې بار باریږي بلکه د میړه څخه د طلاق او بېلتون د اخستو په وخت کې هم دا لوې خنډ ګرځي. دا ډول ټولو ښځو په دې خاطر د موروالي څخه نفرت پیدا کړي چې د ژوند څخه د پوره خوند اخیستلو له پاره هغوي ته د جنجال نه د خوندي پاته کېدو اړتیا ده. او د دې تر څنګ د کوچني په پیدا کېدو سره د هغوي په ښایست کې هم توپیر را پیدا کیږي.(Macfaddin, Manhood and Marriage)

په هر صورت لاملونه چې هر څه دې خو د (۹۰) په سلو کې د ښځو او میړونو تر منځ اړیکې داسې دي چې د هغې فطري پایلې (د حمل منه کول) د همدې وقایوي تدابیرو له لارې صورت نیسي او پاتې پنځه په سلو کې داسې پیښېږي دي چې هلته اتفاقا حمل صورت نیسي د هغوي له پاره بیا د اسقاط او د کوچنیانو د وژلو لارې پرانستې دي.

«لینډسي» وایي چې:[په امریکا کې لږ تر لږه هر کال (۱۵) لکه کوچنیان د حمل د اسقاط له لارې ضایع کیږي او په زرګونو نور کوچنیان د پیدا کېدو څخه وروسته وژل کیږي].(۲۲۰م مخ)

د انګلستان حالت :

زه نه غواړم د غو غمناکو پیښو ته نور هم تفصیل ورکړم خو مجبوریم چې په دغه برخه کې د «جارج رائلي سکاټ» د کتاب (A History of Prostitution)[د فحشاء د تاریخ] نه څو اقتباسات را واخلم. د دې کتاب لیکونکې پخپله انګلیس دی. نوموړي د خپل هیواد د اخلاقي حالت انځور په دې ټکو کې وړاندې کوي.

[یو ډول هغه ښځې دي چې ژوند یې په دې پورې تړلې چې د خپلو وجودو په کرایه ورکولو سره ځانته روزي و ګټي. د دوې نه پرته یو زیات شمیر نورې ښځې دي ،اود هغو شمیره ورځ په ورځ زیاتیږي ، چې د ژوند د اړتیاو د لاسته راوړلو په خاطر نورې لارې لټوي او تر څنګ یې فاحشه توب او زنا هم کوي. تر څو په خپل عاید کې ډېر والي راوړي. دا د کسب ګرو فاحشو څخه څه ډېر توپیر نه لری خو هغوي په دغه نومونو نه نومول کیږي ، مونږ دا ډول ښځو ته غیر کسب ګرې فاحشې (Amateur Prostitution) ویلې شو. د دغې شوقي یا غیر کست ګرو فاحشو ډېربنت نن سبا دومره دي چې په تاریخ کې هیڅکله هم دومره نه و. د ټولنې د ښکته طبقې څخه نیولې تر پورته طبقې پورې ټولې ښځې په کې شاملې دي. که چیرې د غو معززو ښځو ته به کومه کنایه کې هم فاحشه وویلې شي نو دوې د اور سکروټه شي خو د هغوي په دغه نارضایت باندې حقیقت نه شي بدلیدای. په هر حال حقیقت همدا دی چې د هغوي او نورو د فاحشو تر منځ په اخلاقي معیار کې هیڅ توپیر نه شته . اوس د یوې ځوانې نجونې له پاره بد چلنې او بې باکي د فیشن حیثیت لري او د سیګرټو څکول ، ترخه شراب استعمالول ،په شونډو سرخې لګول ، د جنسي اړیکو او د حمل د مخنیوي په هکله د خپلې پوهې څرګندول ،په فحش لیکنو باندې بحث اوخبرې کول دا ټول شیان د هغې فیشن له ډلې څخه شمیرل کیږي. همدا راز د داسې ښځو او نجونو شمیره ورځ په ورځ زیاتیږي چې د دواده ترمخه ، پرته له کومې ستونزې، صنفي اړیکي جوړوي او هغه نجونې ډېر په سختۍ موندل کیږي چې د کلیسا په وړاندې د نکاح د وفا د تړون په وخت کې په سهي معنا پیغله پاته شوي وي.]

(c) ketabton.com: The Digital Library

لیکوال لږ څه مخته ځي او لیکي چې: [دهر څه د مخه د ارایش شوق ووینئ چې دهغه له امله په هره نجلۍ کې د نوي فیشن د قیمتي کالیو او ښایست د زیاتوالي مختلف ډوله سامانونو د رانیولو حرص راپیدا شوې. دا دا هغه بې بندو باره فاحشه ګرۍ په وسایلو کې تر ټولو لوې لامل دې.]

هر هغه څوک چې لیدونکې سترګې ولري نو په اسانۍ سره کتلې شي چې هغه په سلګونو او زرګونو نجونې چې هره ورځ دهغوې تر سترګو کیږی عموماً دومره قیمتي کالي اغوندي چې دهغې خپل جایز معاش او مزدوري په هیڅ صورت دهغې ددا ډول قیمتي لباس بار نه شي پورته کولې. لهذا نن دا خبره همدومره سهي ده څومره چې نیمه پیړۍ مخته سهي وه. چې نارینه د هغوې له پاره کالي اخلي خو فرق دادې چې هغه وخت به هغه سړې ، دهغوې پلار ، ورور یا میړه و او اوس دهغې پر ځاې څه نور خلک دي.

ددغې ډول حالاتو په راپیدا کیدو کې د ښځو ازادي هم پوره پوره دخیله ده ، د تیرو څو کالو راهیسي په نجونو د والدینو کنترول تر دې حده پورې کم شوې چې هغه ازادي چې (۳۰) یا(۴۰) کاله پخوا هلکانو ته هم ور په برخه نه وه خو نن نجونو ته ورپه برخه شوې ده.

یوبل مهم لامل چې په ټولنه کې په پراخه پیمانه د جنسي خپل سرۍ د خپریدو سبب شوې دادې چې ښځې مخ په زیاتیدونکې توګه په تجارتي کاروبار ، دفترې دندو او نورو ډول ډول کارونو کې ورننوځې او هلته شپه او ورځ د نارینه و سره د خلط ملط کیدو موقع په لاس ورځې. دې کار د ښځو او نرو اخلاقي معیار ډیر را ښکته کړې اوتر څنګ یې د نارینه و داقدام په وړاندې د ښځو د مزاحمت ځواک هم ډیر را کم کړې دې او د دواړو صنفونو شهواني اړیکې یې د ټولو بندیزونو څخه ازدې کړې دې. اوس د ځوانو نجونو په ذهن کې د واده او پاکیزه ژوند تصور هم نه شته. ازادانه خوشحاله وخت تیرول چې پخوا به یوائې خپلسري نارینه وروپسې ګرځیدل اوس هره نجلۍ دهغې پسې منډې تررۍ وهي. پیغلتوب او بکارت ته د یو ارتجاعی آند په سترګو کتل کیږی او د نوي زماني نجونې خو هغه یو مصیبت ګڼي. دهغوې په آند د ژوند خوند په دې کې را نغښتې چې د ځوانۍ په دوران کې د نفس د لذتونو جام ښه په ډک زړه و چښل شي. دهمدې څیز د لټون په خاطر هغوې د نڅا ځایو د نائیټ کلبونو ، د هوټلونو او چاي خوړلو ځایونو شاوخوا ګرځي را ګرځي او په همدې ارزو هغوې د یوه ناپیژندل شوې سړې سره دهغه په موټر کې چکر وهلو ته هم تیارې وي. یا په بل عبارت هغوې پخپله دخپل نفس د غوښتنې سره هم خپل ځان داسې یو چاپیریال ته وررسوي چې جنسي جذبه نوره هم را وپاروي او بیا چې د دې کومي طبیعی زبیښې دې د هغوې نه د وي ویریږې هم نه ، بلکه هغه ته ښه راغلاست هم وایي.

پریکنده پوښتنه :

زمونږ د هیوادپه ګډون په ګڼو نورو شرقي هیوادو کې هم چې کوم وګړې د پردې ممانعت کوي نو د هغوې په وړاندې په حقیقت کې د ژوند همدغه یادکړل شوې انځور موجود دې. د همدغې ژوند ځلاندو وړانګو دهغوی حواس اغیزمن کړی دي. د همدغه افکار و اخلاقي اصولو او دهمدغې مادي او حسي ګټو او خوندونو روښانو اړخونو د هغوې په زړه او دماغ پنجې ښخې کړې دې. په دې خاطر هغوې دپردې نه کرکه او نفرت کوي. سره له دې چې ددوې اخلاقي فلسفه د هغه غربي اخلاقي فلسفي سره تو پیر لري چې دوې پرې ایمان

(c) ketabton.com: The Digital Library

لري او عملا دهغې ګټو او لذتونو د ترلاسه کولو په مخ کې خنډ وي چې دې وګړو دخپل ځان له پاره هدف ټاکلې.

اوس دا پوښتنه چې د ژوند ددغې انځورد تیاره اړخ یعنې دهغې دعملي زیبښو د منلو له پاره هم دا وګړي تیار دي او که نه؟

نو په دې خبره کې دهغوي تر منځ یووالي نه شته ، یوه ډله په دغه زیبښو پوهیږي او دهغې منلو ته هم تیار دي. دهغوي په وړاندې په حقیقت کې دا د غربي ژوند یو روڼ اړخ دي نه تیاره اړخ. یوه بله ډله دا تیاره ګڼي او دهغې دپایلو منلو ته تیار نه دی. مګر دهغې په هغه ګټو باندې یې زړونه له لاسه ورکړي چې ددې ډول ژوند سره تړلي دي. دریمه ډله نه خو په دې افکارو پوهیږي او نه یې د پایلو څخه واقفیت لري او نه په دې خبره غور کوي چې ددې افکارو او دهغې د پایلو تر منځ څه ډول اړیکي شتون لري. هغوي یوازې هماغه کار کوي چې په نړۍ کې یې رواج موندلې وي .

دغه دري واړه ډلې په حقیقت کې دومره سره را نژدې شوي او رانښتي چې د خبرو اترو او بحث په وخت کې ډیر وخت دا توپیر نه شی کیدای چې زمونږ مخاطب دکومې ډلې پورې تړلې دي . دهمدغې اختلاط په اساس غلطه خیرنه مخته راځي. په دې خاطر دې ته اړتیا ده چې دا دري واړه ډلې یو له بله جدا کړل شي او ورسره د هغوي دحیثیت په اندازه خبره وشي.

شرقي غرب پالونکي:

لمړۍ ډله په همغه فلسفي افکارو او تهذیبي اصولو پوخ باور لري چې غربي تهذیب او تمدن پرې ولاړ دي. دوي د نوي اروپا د جوړونکو په خیر د آندلرونکي او د ژوند مسایلو ته د غربي زاویې څخه ګوري او د خپلو خپلو هیوادونو تمدني او ټولنیز ژوند د غربي نقشې مطابق جوړول غواړي.

ددوي له آنده ، د ښځو د ښوونې او روزنې هغه اخري موخې دادي چې هغوي د ګټې وړتیا ترلاسه کړي او ترڅنګ یې د زړه راښکون سره له لطیفه فنونو څخه هم پوره پوهه او واقفیت ولري. په کورنۍ کې دښځې صحیح حیثیت دهغوي په وړاندې همدا دي چې هغه د سړي په خیر یو ګټور غړې وګرځي او په ګډه بودیجه کې خپله ونډه وا چوي ، په ټولنه کې دښځې اصل ځای د هغوي له آنده همدغه دي چې هغه دخپل ښایست او نازو نخرو له مخې په ټولنیز ژوند کې یو لطیف عنصر ور زیات کړي . دخپلو خوندورو خبرو په واسطه د زړونو تودوخه نوره هم زیاته کړي. دخپلې موسیقۍ په واسطه د غوږونو پردې و تخنووي او دخپلې نڅا په واسطه په نفسونو کې لار را پیدا کړي ، هغوي هڅه کوي چې د خپل جسم ټوله ښکلا راڅرګنده کړي ترڅو د ځوانانو زړونه خو شحاله ، سترګې یې یخې او سړه وینه یې ګرمه شي. دهغې په وړاندې په ولسي ژوند کې دښځې کار ددې نه اخوا نور څه نه دي چې هغوي دې ټولنیز کارونه کوي، ښاري او مشورتي غونډو ته دې ځي، په کنفرانسونو او کنګرو کې دې ګډون کوي ، د سیاسي ، مدني او اقتصادي ستونزو په حل کې دې خپل فکر او ذهن مصرف کړي. په لوبو ، سپورتونو او د منډو او ځغاستو په مسابقو کې دې برخه واخلي. لنډه دا چې ټول هغه څه دې وکړي چې د کوره دباندې دي او دهغه څه سره هیڅ کارونه لري چې دکور دننه دي. هغوی همدغه ژوند ته نمونه یې ژوند وایي. دهغوي په وړاندې د نړۍ د پرمختګ همدغه یوه لاره ده او په دې لار د تللو په مخکې چې څومره پخواني اخلاقي آندونه خنډ شوي دي هغه له یوه سره لغو او باطل دي. ددغې نوي ژوند له پاره پخواني اخلاقي ارزښتونه (Moral Values) په هغه ډول په نوی ارښتونو تبدیل کړي لکه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځنګه چي اروپایانو تبدیل کړی و. مالي ګټې او نوې جسماني ننداره دهغوې له آنده ډیر ارزښتناکه ده. او دهغې په پرتله حیا او عصمت ، پاکوالي او اخلاق په ازدواجي ژوند کې وفادار پاته کیدل ، د نسب ساتنه او په دې ډول نور شیان نه یوازې دا چې بې ارزښته بلکه د تیاره فکرۍ یوه نمونه وه. چې د له منځه وړلو پرته یې د پر مختګ په لور قدم نه شو اېښودل کیدای. دا وګړي په حقیقت کې په غربي دین باندې ایمان لرونکې و او په کوم لید یې چې ایمان راوړی و ، په شرقي هیوادونو کې یې دهغې د خپرولو له پاره د ټولو هغو تدبیرونو ځخه ، چې په اروپا کې ترې کار اخستل شوې و ، کار واخیست.

نوي اداب :

د ټولو تر مخه د هغوی هغو لیکنو ته و ګوري چې د ذهنونو د تیارولو له پاره تر ټولو ستر ځواک جوړوي. ددوي تش په نامه ادب کي... چي په اصل کي بي ادبي ده... ددې هڅه کیږي چې د نوې نسل مخې ته دغه نوي اخلاقي فلسفه په ډیره ښکلې بڼه وړاندې کړي او د همدې لارې پخواني اخلاقي ارزښتونه د زړه او د ماغ د ریښو ځخه بیرون را وکاږي. دنمونې په توګه زه دلته د اردو ادب څو نمونې وړاندې کوم.

د هیواد یوې مشهورې میاشتنۍ مجلې د (خوږ سبق) تر عنوان لاندې یو اوږود مضمون نشر کړ. ددې مضمون لیکونکې داسې یو شخصیت دې چې د اعلي روزنې خاوند ، په ادبي حلقو کې مشهور او په یوه ستر منصب باندې کار کوي. د مضمون لنډیز دادې چې:[یوه ځوانه نجلۍ له خپل استاد نه د سبق د ویلو له پاره ناسته وه ، د سبق په دوران کې یې د استاد مخې ته د خپل یوه ځوان دوست د محبت لیک کیښود ترځو د ځواب له پاره یې ترې مشوره واخلي. هغې دخپل دغه محبوب سره د چایو په یوه ټولنه کې کتلي و. هلته کومې ښځې ددې دواړو ترمنځ پیژندګلوي کړې وه. ددوي ترمنځ دهمغې ورځې ځخه یو بل ته نژدیوالې او د لیکنو لړۍ پیل شوې وه اوس دغه نجلۍ غواړي د خپل استاد ځخه د مینې او محبت د لیک اخلاقي ځواب تر لاسه کړي. استاد هڅه کوي چې دا نجلۍ د بې هوده او عبث فکر نه واړوي او د لوست په لور یې متوجه کړي ، نجلۍ په ځواب کې استاد ته وایې چې:(لوست خو زه غواړم چې ویې کړم خو داسې لوست چې زما د وینبې دخوبونو او امیدونو په بریالتوبو کې له ماسره کومک وکړي ، نه داسې لوست چې له همدا اوسه ما زړه کړي. استاد ترې پوښتنه کوي چې ایا ددې ښاغلي نه پرته اخوا نور دوستان هم لري ؟ شاګرده ځواب ورکوي چې څو نور هم دي مګر په دې ځوان کې یوه ځانګړتیا ده چې هغه په ډیر خوند سره مارا پاروي. استاد ورته وایې چې که چیرې ستا پلار ددې لیک له لیکنې ځخه خبر شي نو څه به درپیښ شي ؟ شاګرده ځواب ورکوي او وایې چې ایا پلار به مې د ځوانۍ په وخت کې دا ډول لیکونه نه وی لیکلي؟ هغه خو ډیر فیشني سړې دې. څه د حیرانتیا وړ نه ده چې اوس به یې هم لیکي. الله دې نه کړي زوړ شوې خو نه دې. استاد ورته وایې چې: له اوس نه پنځوس کاله وړاندې دا تصور هم شونې نه و چې د کومې شریفې کورنۍ نجلۍ ته څوک د مینې لیک واستوي . نجلې ورته وایې چې ایا دهغې وخت خلکو یوازې بد ذاته خلکو سره مینه کوله. دا خو دهغې وخت بد ذات ډیر په مزو کې او شریفان یې په ډیر بد حالت کې وو. دمضمون اخري ټکې چې لیکونکي پرې دخپل ادبي ظرفیت ټوله هڅه تمامه کړې دادې چې:[مونږ ځوانان ستر مسؤلیت لرو ، هغه خوښئ او لذتونه چې زمونږ مشرانو او پخوانیو له لاسه ورکړي مونږ یې باید بیرته را ژوندي کړو او هغه د قهر او ددرواغو عادتونه چې تر اوسه ژوندي پاته دي بیرته خښ کړو.]

(c) ketabton.com: The Digital Library

په يوې بلې ادبي مجله کې نژدې يو نيم کال دمخه يوه لنډه قصه د «پښيماني» تر عنوان لاندې نشر شوه چې لنډيز يې په دې توګه دې.

د يوې معززې کورنۍ کوژده شوې نجلۍ د بل سړي سره سترګې جنګوي. دخپل پلار په نه موجوديت کې او دمور نه په پټه هغه خپل دوست کورته رابلي دهمدغه ناروا اړيکو په واسطه ښځې ته حمل پيدا کيږي. ددې وروسته هغه خپل دغه کار دخپل ځان له پاره حق ګڼي او په زړه کې د ځان سره داسې استدلال کوي چې: زه ولې خفه شم، زړه مې ولې و غورزيږي... ايا زما ضمير ما ملامتوي ؟ ايا زه په خپلې کمزورتيا باندې پښيمانه يم ؟ ممکن هو ! ليکن دهغې رومانتيکي روڼې سپوږمۍ شپه خو زما د ژوند په يادونو کې په طلايي الفاظو ليکل شوې ده. د ځوانۍ مست وختونه او دهغې ياد زه دخپل ځان له پاره ډيره ستره خزانه ګڼم.

ايا زه دهغو وختونو د بيا دراوستلو په لاره کې دهر څه قربانولو ته تياره نه يم ؟ نو بيا ولې زما زړه رپيږي ؟ د کومې ګناه ويره ده ؟ ايا ما ګناه کړې ؟ نه ما خو ګناه نه ده کړې. زما د ګناه څخه چاته څه زيان رسيږي ؟ ما خو قرباني ورکړه. قرباني دهغې له پاره ، کاشکې چې ما دهغې له پاره نوره قرباني هم ورکړې واى... زه د ګناه څخه نه ويريږم ليکن زه ددغې ويره ونکې ټولنې نه ويريږم چې هغوي به خنګه څنګه د شک په سترګو ماته ويني . اخر زه ولې دهغوې نه وويريږم ؟ د خپلې ګناه په خاطر ؟ خو اخر زما ګناه څه ده ؟ ايا هغه څه چې ما کړي د ټولنې بله کومه نجلۍ يې نه کوي ؟ هغه طلايي شپه او هغه يوازيتوب ، هغه خومره ښايسته وه ، هغه څنګه خپلې شونډې زما په شونډو کيښودې او خپلې غيږې ته يې زه ورکش کړم. او زور يې را کړ....اف ، دهغې د ګرمۍ او معطرې سينې سره زه خومره په ډاډمنه توګه و نښتم.، ما ټوله نړۍ په لغته ووهله او خپل ټول هر څه مې د عيش په هغه لحظو باندې قربان کړل. بيا څه و شول ؟ بل چا به څه کړې واى؟ ايا په نړۍ کې کومه ښځه په داسې وخت کې ددغسې لمحو سره ټکر کولې شي؟ ګناه ! ما هيڅکله نه ده کړې ، زه هيڅکله پښيمانه نه يم ، زه يو ځل بيا همغسې کولو ته تياره يم ، عصمت ! عصمت څه شې دې ؟ يوازې پيغلتوب ؟ يا د فکرونو پاکوالي ؟ زه باکره نه يم ، ليکن ما خپل عصمت له لاسه نه دې ورکړې ؟ د فساد نه ډکه ټولنه چې څه کولاې شي هغه دې وکړي هغه زما څه کولې شي ؟ هيڅ ؟ زه د هغوې د احمقانه ګوت نيونې څخه ولې نا ارامه شم ؟ زه دهغوې د پس پسکو څخه ولې وويريږم ؟ ولې خپل مخ ژير کړم ؟ زه د هغوې د بې معنې خندا او تمسخر څخه ولې ځان پټ کړم ؟ زما زړه وايي چې ما صحيح کار کړې ، ډير ښه مې کړي ، نو زه بيا ولې د غلې په څير و ګرځم ؟ ولې په ډانګ پيبيلې توګه اعلان و نه کړم چې ما دغسې کړي او ډير مې ښه کړي؟

دا هغه استدلال او طرز فکر دي چې زمونږ د زماني اديبان يې هرې نجونې ، ممکن خپلې خور او لور ته هم ورښوول و غواړي. دهغوې ښوونه دا ده چې کله هم يوې ځوانې نجونې ته د ۱۴ مې په شپه ګرمه سينه تر لاسه شي نو بيا دى د هغې پورې ځان ورو ښلوي ، ځکه چې په داسې وخت کې همدا يوه لاره ممکن ده او هره ښځه چې دداسې حال سره مخ شي نو هغه به ددې کار پرته نور څه ونه کړي. دا کار ګناه نه بلکه قرباني ده. او نه ترې عصمت ته کوم زيان ور رسيږي. ددې کار په واسطه عصمت کې نور هم ډيرښت را ځي ، بلکه دا يو داسې روښانه کار دې چې بايد د يوې ښځې د ژوند په تاريخ کې په طلايي ټکو سره و ليکل شي او د هغې هڅه بايد داوي چې د هغې د ژوند ټول کتاب د همداسې طلايي ټکو څخه ډک وي ، نو که چيرې هغوې په با عصمته ښځو باندې ګوتنيونه کوي نو هغوې بيا فسادي او ډير ويونکي دي. هغوې په خپله ملامته دي چې دداسې فدا کارو نجونو په خلاف خبره کوي داسې تيرې کونکي ټولنه چې دومره ښه کارته بد وايي هيڅکله ددې وړ نه ده چې د هغې څخه ويره محسوس شي او د داسې د خيرد کار په کولو سره خپل ځان پټ و ساتي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

مګر اوس نوي ادب د هر کور لور او نګور د پخواني وختونو د فحشاو څخه لس قدمه نوره هم مخته وړي ، ځکه چي دا د بد معاشۍ او فحش کارۍ د ملاتړ له پاره د اخلاقو نوي فلسفه را پیدا کوي.

په یوي بله مجله کي د (لیور) په نوم یوه قصه خپره شوي ، لیکوال یې داسي سرېدي چي پلار یې د ښځو د اخلاقي روزني له پاره د ډیرو ښو لیکوالانو څخه و او په همدي اساس هغه د هیواد د اردو ژبې ویونکو ښځو تر مینځ پوره محبوبیت درلود . په دي قصه کي لیکوال د یوي ځواني نجوني کرچار(کریکټر) په ډیر ښه انځور کي د نموني په توګه خپلو خویندو ته وړاندي کوي ، چي دواده تر مخه یې د خپل لیور دښایسته ځوانۍ په تصور ، په خپل و جود کي لړزه محسوسوله. هغي په پیغلتوب کي دا نظر او فکر درلود چي هغه ځواني چي خاموشه او دسکون نه ډکه تیره شي د هغسي ځوانۍ او کمزورتیا تر منځ هیڅ تو پیر نه شته زما له نظره ددغه ډول جذباتو سره چینه باید د حسن او عشق کشمکش وي ، ددغه فکر او ارادي سره چي کله دا نجلۍ واده شوه ، نو دخپل ړیره ور میړه په کتلو یې جذبه او احساس مړاوي شو. او د مخکي څخه د جوړي شوي نقشي په اساس یې پریکړه وکړه چي د خپل میړه د وړور سره ناروا اړیکي ټینګي کړي او ددي خبري فرصت ورته ډیر ژر په لاس ورغي. ځکه میړه یې د لوړو تحصیلاتو په خاطر لندن ته ولاړ خو ښځي یې د خپل میړه او وروریې د خپلورو د نشتوالي څخه پوره پوره ګټه پورته کړه او د زړه د اخلاصه یې په خیانت لاس پوري کړ.

لیکوال دغه قصه په خپله دهغي زناکاري فاحشي د خولي څخه لیکلي ځکه چي هغي دا قصه خپلي یوي ناواده شوي ملګري ته کټ مټ لیکلي وه او ټول هغه مراحل یې په تفصیل سره بیان کړي و چي دهغي په واسطه دهغي او لیور اړیکي ترد ي ځایه پوري رسیدلي و . هغي په خپلي لیکني کي په خپل هیڅ کار د شرم احساس نه دي کړي ، یواځي هغه څه چي پاتي و هغه د جنسي عملیې عکس و چي هغه یې په کمره کي نه و ثبت کړي او ډیره شوني ده چي دا یې په دي خاطر پرینبي وي چي لیدونکي او لوستونکي په خپله په تخیل سره دغه کمښت پوره کړي.

که ددي نوي ادب پر تله د فرانسي د ادب سره وشي چي دهغي څو مثالونه مونږ مخته بیان کړل نو په ډاګه به شي چي دا قافله دهمغي لاري څخه د همغي منزل په لور روانه ده چي د فرانسي ولس پري تللي و ، دوي د ژوندانه دهمدغه نظام په لور په فکري او اخلاقي توګه ذهنونه تیاروي او دا په داسي حال کي چي ښځي یې د ځانګړي توجه وړګرځولي تر څو په هغوي کي د حیا او عزت په نوم څه شي پاته نه شي.

نوي تمدن :

د اخلاقو دغه نوي فلسفه او د ژوند دغه نوي آند او لید د ژوند په ډګر کي ځانته نه دي ، بلکه د پانګه وال تمدن نظام او د غربي د یموکراسۍ اصول هم ور سره پوره پوره ملګرتیا کوي او دغه ټول ځواکونه یو دبل سره د ژوند هغه انځور جوړوي چي په غربي ټولنو کي د پخوا څخه شتون لري . دوي د جنسي مسائلو په هکله ډیري زیاتي فحش لیکني او عکسونه خپروي او دغه ټول د مکتبونو ، لیسو او پوهنتونو شاګردانو ته په پراخه پیمانه ورسیږي. اوس د بې عصمته ښځو لوڅ عکسونه د هر اخبار ، مجلي ، دوکان او هر کور دښایست وسیله ګرځیدلي. په هرکور او بازار کي هغه کیسټونه ، (CD) او ټیپونه په اوچت اواز غږیږي چي په کي د اخلاقو څخه لویدلي او چټلي سندري تر غوږو کیږي. د سینما ګانو ټول کړه وړه د شهواني جذباتو په

(c) ketabton.com: The Digital Library

را پاروونکو فلمونو ولاړ دی او د سینما په پردو باندې د بې حیایي فلمونه په دومره شوق او ذوق سره خپروي چې د هرې نجونې او هلک سترګې د همدغې لو بغاړې په فلمي ژوند دریږي او همغه د خپلې لارې مشال ګرځوي او کله چې د دغسې فلمونو د کتلو وروسته دواړه صنفونه د سینما څخه بهر راوځی نو دهغوې را پاریدلې جذبات او د عشق ولولې هرې لورې ته دعشق او رومانس موقع لټوي.

د ژوند دپانګه وال نظام په برکت په لویو ښارونو کې دغه ډول حالات ډیر په تیزۍ سره را پیدا کیږي څکه هلته ښځې د خپلې روزۍ د پیدا کولو له پاره محبوریږي. او دهمدغې ظالمانه نظام په بسپنې دحمل د مخنیوې تبلیغات، د درملونو او وسائلو سره یو ځای میدان ته را دانګې.

نوې جمهوري نظام چې برکتونه یې د انګلیس او فرانس په واسطه شرقي هیوادو ته را رسیدلي له یوه اړخه یې ښځو ته په سیاسي او ټولنیزو کړو وړو کې لاره پرانستې ده او د بله اړخه یې داسې اداري او دفتري نظام جوړ کړې چې په کې د سړو او ښځو یو ځای کیدل او خلط کیدل یو حتمي کار ګرځي او دبله اړخه یې قانوني بندیزونه دومره نرم کړي چې نه یوازې د فواحشو اظهار بلکه د هغه عملي ارتکاب هم جرم نه ګڼل کیږی. په دې حالاتو کې چې کوم وګړي د ژوند په دې لار په خلاص زړه تلل غواړي د هغوې په اخلاقو او ټولنیزو کړو وړو کې پوره بدلون را ځي ، د هغوې ښځې اوس په داسې کالیو کې بهر را وځي چې نژدې په هرې ښځې باندې د فلم د لوبغاړې ګمان کیږی. هغوې پوره بې باکه دی. دهغوې د لباسونو د تیزو رنګونو استعمال او په ښکلا او سنګار باندې اهتمام په دې دلالت کوي چې هغوې د ځانونو څخه جنسي مقناطیس جوړول غواړی. د بې حیایي دا حال دې چې د غسل د کالیو په اغوستو سره د سړو سره یو ځای لمبیدل او په همدې حال کې د عکسونو اخیستل او په اخبارونو کې یې په خپرولو هم ددغه شریفو کورنیو ښځې د شرم احساس نه کوي بلکه د شرم سوال هم نه پیدا کیږي. د نوو اخلاقي تصوراتو په اساس د انساني وجود ټولې برخې یو برابر دي که چیرې د لاسونو ورغوی او دپښو تلې لو څیداې شي نو د ورنونو، سینو او تیونو په بربنډولو کې څه حرج دې؟ د ژوند خوندونه چې ټولیزیا مجموعي نوم یې فن(Art) دې د خلکو په وړاندې د هر اخلاقي بندیز څخه پورته بلکه پخپل ځای د اخلاقو معیار دې. په دې اساس پلار او ورور په هغه وخت کې په خوشحالۍ نه مریږي چې د سترګو په وړاندې یې پیغله لور او خور په ستیج د نڅاکوونکو معشوقي لوبه په ډیره بهتره توګه تر سره کوي او په سلونو لیدونکې ترې خوند اخلي او دهغې په هرې آدا باندې د افرین لاسونه پړکوي. مادې سوبه چې بل نوم یې د ژوندانه موخې هم دې د هغوې له آنده د هر هغه شونې شیز څخه ډیر ارزښتناکه دې چې دهغې په قربانولو دا تر لاسه کیداې شی. هرې نجونې چې ددغې هدف په لاسته را وړلو او په ټولنه کې یې دهمدې لارې خپل محبوبیت ، لیاقت او وړتیا وښوده نو که چیرې هغې خپل عصمت له لاسه ورهم کړ نو ګویا چې هیڅ یې د لاسه نه دې ورکړي، بلکه هر څه یې موندلې دي . په همدې اساس دهغې په ذهن کې دا خبر له سره راګرځي نه ، چې د نجونو او هلکانو سره یو ځای په لیسو او پوهنتونو کې درس ویل او یا د ځوانو نجونو په یوازې ځان اروپاته د ښوونې او روزنې له پاره تلل هم کوم د نیوکې وړ کار ګڼل کیږي.

دغرب پالو پریکړه :

دا هغه خلک دي چې د هر چانه زیات په پردې او حجاب باندې نیوکه کوي. دهغوې په وړاندې دغه پرده داسې یو سپک او باطل شیز دې چې د تردید له پاره یې دهغې پسې ملنډې وهل او هغه مسخره کول بسنه کوي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

خو دا رویه بلکل همغسې ده لکه چې یو انسان نه غواړي په انساني مخ باندې د پوزې د موجودیت اړتیا احساس کړي او په دې اساس په هغوې وکړي پورې ملنډې وکړي چې په مخ باندې یې پوزه موجوده وي. دداسې جاهلانه خبرو او استدلال په واسطه یوازې جاهل او نا پوه خلک تر اغیز لاندې راتلای شي ، دوې که چیرې کوم معقولیت او پوهه ولري باید په دې پوه شی چې زمونږ او دهغوې تر منځ په ارزښتونو کې ډیر زیات توپیر شتون لري . هغه څه چې مونږ یې با ارزښته گڼو هغه د هغوې په وړاندې بې ارزښته دي نو په دې اساس د ژوند هره هغه عملي لار چې مونږ یې اړینه گڼو نو پرته له شکه دهغوې په وړاندې هغه یو غیر ضروري کار دې مگر دداسې بنسټیز اختلاف په وخت کې یواځې کم عقل سړې د اصلي اختلافي مسائلو پر ځای په فرعې مسائلو کې ځان مصروفولای شي.

د انساني ارزښتونو په ټاکلو کې یواځنې پریکنده څیز د فطرت قوانین دي ، دهمدې فطري قوانینو له مخې چې د انسان خلاصون او سو به نغښتې وي نو په اصل کې همغه د قدر وړ دي. راځئ چې دهمدغې معیار په رڼا کې ووینو چې ستاسې ارزښتونه سهي دي او که زمونږ؟ هغه علمي دلایل چې له تاسې سره دي هغه راوړئ او کوم دلایل چې له مونږه سره دي مونږ به همغه را وړاندې کړو بیا به نو د ریښتونو پوه انسانانو په څیر ووینئ چې وزن کومې لورې ته دروند دي. په دې توگه که مونږ د خپلو ارزښتونو میعار درست ثابت کړ نو بیا تاسې واک لرئ چې هغه ارزښتونه چې د علم او عقل په بنسټ بنا شوې و منئ او یا د هغه ارزښتونو پسې ځغلئ چې یوازې او یوازې د نفساني میلانو او غوښتنو په بنسټ تاسې غوره کړې دي خو په دې دویم صورت کې به ستاسې موقف دومره کمزوري شوې وي چې بیا به زمونږ د تگلارې پورې د خندا په ځای تاسې پخپله د خندا وړ وگرځئ.

دویمه ډله :

تر دې وروسته زمونږ په مخ کې دویمه ډله ده . په لومړۍ ډله کې غیر مسلمان او تش په نوم مسلمانان دواړه ډلې شاملې دي. خو دا دویمه ډله ټوله په مسلمانانو باندې مشتمله ده. ددې خلکو تر منځ د پوره حجاب او نیمه بې حجابۍ اصطلاح استعمالیږي. دغه ډله د «مذبذبین بین ذالک ، لا الي هؤ الاء و لا الي هؤ الاء» سهي مصداق گرځیدلې ، دیوه اړخه دوې د اسلامي جذبې خاوندان دي. د اخلاقو تهذیب ، شرافت او د سیرت د پاکوالي هغه معیارونه مني چې اسلام راوړاندې کړي. خپلې ښځې د حیا او عصمت په گاڼه ښایسته او خپل کورونه د اخلاقي نا پاکیو څخه دپاک ساتلو غوښتونکې دي او دهغې زیبښو چې د غربي تمدن او ټولنیزو اصولو د پیروۍ کولو څخه را پیدا کیږي منلو ته تیار نه دې . خو د بله اړخه د اسلامي ټولنیزو اصولو او قوانینو په ماتولو سره وروړ ورو خپلې ښځې ، لوڼې او خویندې د غربي تمدن او تهذیب په لور وړې. دا خلک په دې غلطې انگیرنې کې ککړ دی چې نیمایې شرقي او نیمایې غربي طریقې به سره یو ځای کړي او ددواړو تهذیبونو د فوایدو څخه به گټه پورته کړي. یعنې دهغوې په کورونو کې اسلامي اخلاق هم خوندي و ساتل شي او دکورنۍ د ژوند نظام یې هم په خپل ځای پاته شي او تر څنگ یې په ټولنیز ژوند کې، د غربي ټولنې د زیانونو او بدیو پرته ، دهغې گټې ، لذتونه او مادي پر مختگونه را ټول کړي. مگر اول خو ددې دواړو مختلطو تهذیبونو نیمایې نیمایې څانگې را غونډول او یو د بل سره پیوندول درست کار نه دې. ځکه ددغسې پیوند څخه د اخیستونکې جوړښت څخه د گټو پر ځای زیانونه ډیر را پیدا کیږي ، او بله دا چې دا

(c) ketabton.com: The Digital Library

دعقل او فطرت په خلاف ده چې په لمړيو کې د اسلام د مضبوط نظام د بنديزونو په نرمولو سره او خلک د دې قانون د ماتولو سره داشنا کولو نه وروسته بيا دا لړۍ په دې ځاى چې تاسې يې د زيان نه خالي ګڼئ و دريږي. ددغه نيم لوڅو کاليو رواج ، ددې ښايسته کولو او ارايش رواجونه ، ددوستانو محفلونو کې ورځ په ورځ زياتيدونکې دلچسپي داد غرب په خيرد نجونو تربيه ، امکان لري چې ژر خپل اغيز و نه ښيئ او ډير ممکن دي چې موجوده نسل دهغې دزيانونو څخه تر يوه وخته خوندى پاته شى ، ليکن دا ګومان کول چې را تلونکې نسلونه به دهغې څخه خوندي پاته شى يوه ستره نا پوهې ده ځکه چې په تمدن او ټولنه کې د غلطو طريقو رواجول په پيل کې ډير معصوم او پاک وي خو د يو نسل څخه تر بل نسله پورې اوبيا تر دريم نسل پورې په ورتللو سره دغه ډير کم پيل په ډيره ستره غلطي باندې تبديليږي. په خپله په اروپا او امريکا کې هم د ټولنې کوم جوړښت چې په کومو غلطو اصولو باندې شوې ، دهغې پوره پوره پايلې اوس په دريم او څلورم نسل کې را څرګندې شوې دې نو بيا ددې غربي او اسلامي طريقو يو ځاى کيدل او امتزاج او دغه نيمه بې حجابي په اصل کې کوم مستقل او پايښت لرونکې خيز نه دي په اصل کې دهغې فطري ميلان د غربيت په لور دي او هغه خلک چې په دې لارې ځي هغوي بايد په دې پوه شي چې هغوي اوس ددې سفر پيل کړې دې نو که چيرې هغوي په خپله دهغې اخري منزل ته و نه رسيږي نو دهغوي اولاد او د اولاد اولاد به ضرور ورته رسيږي.

پريکنده پوښتنه :

په دغسې حالاتو کې ،د مخکې تلو تر مخه ، دې خلکو ته دښه غور او فکر نه وروسته د څو بنسټيزو پوښتنو په هکله پريکړه کول په کار دي او هغه دا چې:

ايا تاسې د غربي نظام دهغو پايلو منلو ته تيار ياست چې په اروپا او امريکا کې منځته راغلي او هغه دهمدې نظام طبيعي او حتمي زيښتې دي ؟

ايا تاسې دا غواړئ چې ستاسې په ټولنه کې هم همغسې هيجان پيدا کونکې شهواني چاپيريال موجود وي ؟ ستاسې په ولس کې دى هم همغسې بې حيايي ، بې عصمتي او د فحاشۍ وده وکړي ؟ دخبيثه ناروغيو وبا خپره شي ؟کورنۍ او د کورنۍ نظام له منځه واړ شي ؟ طلاق او بيلتون ډيرښت و مومي ؟ځواني ښځې او نارينه په ازادانه توګه شهوت راني وکړي ؟ او دحمل په منه کولو ، دحمل داسقاط او د اولاد په وژلو نسل منقطع شي ؟ او ان تر دې چې کم عمره کوچنيان د وخت ترمخه جنسي ميلانات پيدا کړي ؟او د هغې په وجه دهغوي په ذهني وده او نشو نما کې دپيل سره سم سستي را پيدا شي ؟

که چيرې د مادي ګټو وټو او حسي لذتونو په خاطر تاسې ددې ټولو شيانو زغم ته تيار ياست نو پرته له ځنډه په غربي لارو ولاړ شئ ، او د اسلام نوم په ژبه مه اخلئ. خو په دې لارې د تللو تر مخه تاسې بايد داسلام سره د خپلو اړيکو د پريکولو اعلان وکړئ تر څو تاسې له دې وروسته ددغې نوم په اخستلو سره څوک و نه غولوي ، او ستاسې رسوايي د اسلام او مسلمانانو له پاره د ننګ او عار سبب و نه ګرځي.

خو که چيرې تاسې دهغې پايلو منلو ته تيار نه ياست او تاسې ته دداسې صالح او پاکيزه تمدن اړتيا وي چې هلته پاک اخلاق او نيک خوى وده و مومي، هلته انسان د خپل عقلي او روحاني او مادي پر مختګ له پاره د

(c) ketabton.com: The Digital Library

سکونه نه ډک چاپیریال و مومي ، هلته چې نارینه او ښځه د حیواني جذباتو څخه خوندي پاته وي او د خپل بهترین استعداد او وړتیاو مطابق خپلې تمدني دندې تر سره کړي هلته چې د تمدن د بنسټ تیږه یعني کورنۍ په پوره ځواک سره موجوده وي ، هلته چې نسلونه خوندي وي او د نسلونو د توپیر فتنه سر را پورته نه کړي ، هلته چې د انسان کورني ژوند د سکون او ارامتیا جنت او د هغوې د اولاد له پاره د یوه مشفقانه روزني ځاي او د کورنۍ د ټولو غړو له پاره د همکارۍ او ګډ کار د تعاون نمونه وي. نو ددې موخو د تر لاسه کولو له پاره د غرب په لور د تګ نه ځان ژغورل په کار دي ځکه چې هغه بلکل په مخالف لوري حرکت کول دي او د غرب په لور تلل او بیا شرق ته رسیدل په عقلي ډول یو ناشوني کار دي که چیرې په حقیقت کې ستاسې موخې همدغه وي نو بیا د اسلام لار خپله کړئ.

مګر په دې لاره د قدم د اېښودلو نه تر مخه باید هغه غیر معتدلې مادي کتېې او حسي لذتونه د زړه نه و کاږئ چې د غربي تمدن زړه وړونکې مظاهر یې تاسې ته تر مخ ږدي ، د هغې آندونو او فکرونو څخه به هم زړه او دماغ پاکوئ چې د اروپا څخه یې په مستعاره توګه را خیستې ، د هغو موخو او مقاصدو څخه به هم ځان بیلوئ چې د غربي تمدن او ټولنې څخه را خیستل شوي دي. اسلام ځانته موخې او مقاصد لري هغه خپل ټولنیز اند لري ، هغه داسې یو ټولنیز نظام جوړول غواړي چې د هغې د موخو او مقاصدو او اټولنیز نظام سر سره سم د هغې د بنسټیزو اصولو غوښتنه ده او بیا د خپل دغه ټولنیز نظام ساتنه د یوه ځانګړي دسپلین له مخې کوي چې د هغې په ټاکلو کې د ډیرې زیاتې پوهې او حکمت نه کار اخیستل شوي او د انسان د نفسیاتو ساتلو پوره رعایت په کې شوې دې چې د هغې پر ته دغه ټولنیز نظام خوندي نه پاته کیږي. داد افلاطون د جمهوریت په څیر کوم خیالي او وهمي نظام (utopia) نه دي بلکه په څوارلسو پیړیو کې د ډیرو زیاتو ازمېښتونو څخه تیر شوي او په دغې اوږدې موده کې یې په هیڅ هیواد یا ولس کې د هغې خرابیو لسمه برخه هم نه ده څرګنده شوې کومې چې د غربي تمدن په پایلو کې د یوې پیړۍ په دوران کې را منځته شوې دي. نو که چیرې مونږ د دغه محکم او ازمویل شوي ټولنیز نظام څخه ګټه پورته کول غواړو نو د هغې د اصولو او ډسپلین به پوره پوره مراعات کول په کار وي. او دا حق به هیچاته هیڅکله هم نه وي ور په برخه چې د خپل عقل څخه د راویستلې او یا د نورو څخه د زده کړو خامو افکارو او نه ازمېښت شوو لارو کومې چې د اسلام د ټولنیز نظام د طبیعت او اصولو پر خلاف وي حتما په اسلام کې ور ځاي کړي.

څرنګه چې دریمه ډله د بې عقلو او ناپوهو وګړو نه جوړه شوې چې په هیڅ توګه د فکر کولو ، پوهیدو او یا راې ورکولو صلاحیت نه لري نو په دې اساس هغه د توجه وړنه بریښي نو ښه به داوي چې مونږ هغوي له نظره وغورځوو او مخته قدم کیږدو.

دفطرت قوانین :

فطرت د ټولو شیانو په څیر انسان هم د «زوجین» یعني د جوړې په شکل کې پیدا کړې. دا جوړه (نارینه او ښځه) په طبیعي توګه یو د بل په لور میلان لري. خو د نورو حیواناتو د مطالعې څخه په ډاګه شوې چې د هغوې تر منځ د طبیعي میلان موخې د خپل نسل پاینبت دې. په همدې خاطر د دوې تر منځ میلان یوازې تر هغه حده پورې دې چې د نسل د پاینبت له پاره اړین وي. د حیواناتو په طبیعت کې داسې ځواک اېښودل شوې چې د جنسي اړیکو د ټینګولو د ټاکلې حد څخه د تجاوز اجازه نه ورکوي. ددې برعکس په انسانانو کې

(c) ketabton.com: The Digital Library

جنسي ميلان غير محدود ، غير منضبط او د ټولو حيواناتو په پرتله ډير دي. ددې له پاره د وخت او موسم کوم بنديز نه شته .دغې په پيدا ينبت کې کوم داسې ټاکلي مقررات نه شته چې هغه د جنسي غوښتنې د پوره کولو څخه منه کړي. ښځه او نارينه د يوه بل لورې ته تل ميلان لري هغوې په خپل منځ کې يو د بل دجذب او د جنسي راښکود نه پاې ته رسيدونکي ځواک لري. دهغوې په زړونو کې د صنفي محبت او عشق يوه ډيره ستره بلنه اېښودل شوې ده . دهغوې د جسم جوړښت او دهغې په تناسب دهغې رنګ او شکل او دهغې لمس او دهغې په يوه يوه برخه کې د مقابل صنف له پاره کشش او راښکود پيدا کړل شوي. دهغوې اواز ، تګ ،دهغوې هره اداء ، کړنه....او په هر شي کې د راښکود يو ځواک پروت دې او په شاوخوا نړۍ کې يې داسې بې شميره وسايل خپاره شوي دي چې ددواړو جنسي غوښتنې په حرکت راوړي او هغه د يو بل لورې ته مايلوي. دهوا لګيدل ، د اوبو روانيدل ، د ګياه رنګ ، دګلونو ښايسته بوي ، د مرغانو په زړه پورې اوازونه ، يعنې د فطرت د ښايست هيڅ داسې مظهر به نه وي چې په مستقيمه او يا غير مستقيمه توګه ددې تحريک لامل و نه ګرځي.

بيا دانسان د جسماني نظام يوه څيړنه وکړئ نو درته څرګنده به شي چې په هغې کې د ځواک څومره ستره خزانه پټه کړل شوې ده. هغه په يوه وخت کې د ژوند نيزو اړيکو ځواک هم دې او د صنفي اړيکو د جوړښت او راښکود ځواک هم.

همدغه غدې(Glands) چې دې غړو ته د ژوند ماده (Harmone) وررسوي او په هغې کې چالاکي ، توانايي ، ذهانت ، او د عمل کولو ځواک پيدا کوي ، همغوې ته دا کار هم ورسپارل شوي چې دوې کې د جنسي اړيکو ځواک هم را پيدا کړي. ددې ځواک راپاريدونکي جذباتو ته نمو ورکړي. د همدې جذباتو د راپارولو له پاره ښايسته شکل او مختلف وسايل او دهمدغې الاتو څخه د اغيزمن کيدو د وړتيا وسايل، دهغوې سترګو دهغوې غوږونو او دهغوې پوپونکو او لمس کوونکو حسونو ته ،او ان تردې چې مخليه ځواک ته هم ور ورسوي.

د قدرت هم دغه کرچار د انسان په نفساني ځواکونو کې هم تر سترګو کيږي ، دهغې په نفس کې چې څومره متحرک ځواکونه پيدا کيږي دهغې ټولو اړيکې ددې قوې د بلنو سره يو ځاې کيږي . يوه هغه بلنه ده چې دهغې دخپل وجود دساتنې او د خپل ذات د خدمت له پاره کار کوي ، بله هغه بلنه چې هغه د مقابل جنس سره د اړيکو له پاره مجبوروي ، د ځوانۍ په وخت کې يعنې هغه وخت چې د انسان عملي قوتونه په پوره عروج کې وي نو دغه دويمه بلنه دومره ځواکمنه وي چې ډير وختونه هغه لومړنۍ بلنه تر اغيز لاندې راوړي او د هغې ددغې اغيز له مخې انسان څومره مجبوريږي چې هغه د خپل ځان د لاسه په ورکولو او دخپل ځان د هلاکولو د خطر څخه هم نه ويريږي.

د تمدن په پيدا ينبت کې د صنفي راښکود اغيز :

دا ټول هرڅه د څه له پاره ؟ ايا يوازې د نسل د پايښت په خاطر ؟ نه -- ځکه چې د انساني نسل د پايښت په خاطر دومره تناسل ته اړتيا هم نه شته لکه څومره چې د ماهيانو ، وزو او همداسې د نورو حيواناتو د نسلونو له پاره ورته اړتيا ده. نو بيا څه علت دې چې فطرت ددې ټولو نسلونو په نسبت په انسانانو کې دغه

(c) ketabton.com: The Digital Library

جنسي میلان ډېر پیدا کړي ؟ او دهغې له پاره یې د پارولو تر ټولو ډېر وسایل پیدا کړي دي ؟ ایا دا ټول د انسان د جنسي خوند او لذت په خاطر دي ؟

داسي هم نه ده، فطرت هیڅکله هم خوند او لذت په خپل ذات کې موخه نه ده ګرځولې بلکه د یوه لوې خدمت د تر سره کولو له پاره او د انسان او حیوان د مجبورولو په خاطر جنسي لذت او خوند ته رشد ورکوي تر څو هغه خپل کار وکړي او په پوره دلچسپۍ سره یې سرته ورسوي.

اوس فکر وکړئ چې په دې کار کې فطرت کوم ستر مقصد تر مخه لري. تاسې چې څومره فکر کوئ ددې پرته بل هیڅ کوم علت نه شئ موندلې چې فطرت د نورو ټولو نسلونو پر خلاف د انساني نسل څخه یو متمدن نسل جوړو ل غواړی.

په همدې اساس یې د انسان په زړه کې د صنفي محبت او عشق هغه بلنه ایښې چې نه یوازې د جسماني اتصال او د تناسل دفعل غوښتنه کوي. بلکه یوه تلپاتې ملګرتیا ، او د زړه تړاو اود روحاني جذبې غوښتنه هم کوي. په همدې خاطر په انسانانو کې صنفي میلان دهغې د جنسي قوت په پرتله ډېر زیات اینبودل شوې دي. په هغې کې چې څومره صنفي غوښتنې او صنفي کشش اینبودل شوي که هغه ددې څواک په تناسب بلکه د هغې د لسمې برخې په تناسب هم جنسي عمل تر سره کړي نو قوت به یې ځواب ورکړي او د طبیعي عمر درسیدو نه مخته به دهغې جسماني څواک پای ته ورسیږي. دا ددې خبرې ښکاره دلیل دی چې په انسان کې د صنفي راښکود د ډېرښت موخه دا نه ده چې هغوې د ټولو نورو حیواناتو څخه ډېر جنسي عمل وکړي ، بلکه دهغې له مخې نارینه او ښځه یو دبل پورې اړوند ه وي او دهغوې په تلپاتو اړیکو کې استمرار او پایښت را پیدا کوي. په دې خاطر یې په ښځې کې د صنفي راښکود او صنفي غوښتنو تر څنګ د شرم ، حیا او د تمانع او تیښتې او د خنډ د ایجادولو ماده ایښې ده او دا ماده ډېره ډېره په هره ښځه کې پیدا کیږي. دغه د تیښتې او منه ځرنګوالي که څه هم د نورور حیواناتو په ښځینه طبقه کې هم شته خو د انسانانو په ښځینه صنف کې دهغې ځواک او کمیت ډېر زیات دي او هغه یې دشرم اوحیا د جذبې په اساس نور هم څواکمن کړي دي. ددې څخه دا را څرګندیږي چې په انسان کې د صنفي راښکود موخې یو تلپاتې تړاو دي نه دا چې هر صنفي راښکون په یوه جنسي عمل باندې متج شي.

په دې خاطر یې د انسان کوچنیان د نورو حیواناتو د کوچنیانو څخه ډېر کمزوري او بې وسه پیدا کړي. د نور حیواناتو پر خلاف د انسان کوچنې تر څو کالو پورې د مور او پلار ساتنې او روزنې ته اړتیا لري او په هغې کې دخپل ځان د ساتنې قابلیت او استعداد ډېر کلونه وروسته را پیدا کیږي. ددې څخه هم یو هدف دادې چې د ښځې او نر اړیکې یوازې تر جنسي پولو پورې محدود نه وي بلکه ددې اړیکو زیښنه هغوې یو له بل سره په خپل منځې اړیکو او بسپنې باندې مجبوروي.

په دې خاطر د انسان په زړه کې د اولاد مینه د ټولو نورو حیواناتو څخه ډېره اینبودل شوې ده. حیوانات تر ډېرې کمې مودې پورې د خپلو اولادونو د روزنې وروسته د هغوې څخه جدا کیږي. بیانو دهغوې تر منځ هیڅ ډول اړیکې نه پاته کیږي. بلکه یو له بله سره پیژندګلوې هم له لاسه ورکوي خو انسان د روزنې د لمړنې وخت څخه وروسته هم دخپل اولاد سره مینه کوي . ان تردې چې د اولاد مینه او محبت د اولاد اوالاد (لمسو) ته هم وررسیږي. او د انسان د خپل غرضه حیوانیت اغیز د محبت تر اغیز لاندې دومره مغلو بیږي چې هغه هر څه چې د خپل ځان له پاره یې غواړی له هغه زیات دخپل اولاد له پاره غواړی او دهغې په زړه کې ارزو را پیدا

(c) ketabton.com: The Digital Library

کيږي چې د امکان تر پولو پورې خپل اولاد ته ميراث وركړي. دمحبت ددغې جذبې دپيدا ايښت نه د فطرت يو موخه دا هم کيداې شي چې د ښځې او نارينه صنفي اړيکې په يوې تلپاتې رابطې تبديلي کړې او بيا دغه اړيکې د يوې کورنۍ د جوړښت بنسټ و ګرځوې او بيا د وينې دا ړيکو د محبت لړۍ ډيرې کورنۍ يو د بل سره د مصاهرت په تار ترې او بيا د مينو او محبتونو ګډون د هغوې تر منځ د کومک او تعاون له پاره بنسټيزې اړيکې را پيدا کړې او په دې ترتيب يوه ټولنه او يو تمدن را منځته شي.

د تمدن بنسټيزه ستونزه :

ددې نه دا ځرګنده شوه چې دغه صنفي ميلان چې د انسان د جسم په رګ رګ او دهغې د زړه او روح په هرې ځنډې کې اېښودل شوي نو دهغې د بسپنې په خاطر په ډيره پراخه پيمانه د کائناتو په هره ذره کې اسباب او محرکات اېښودل شوي دي.

ددې موخې دا دي چې انسان د وګړيز ژوند ځخه د ټولنيز ژوند په لاره بوځې . فطرت همدغه ميلان د انساني تمدن د محرکه قوت بنسټ ګرځولې او د همدغې ميلان او کشش په واسطه د دواړو صنفونو تر منځ ترون را پيدا شوې او بيا د همدغې ترون له مخې ټولنيز ژوند(Social Life) پيل شوې.

کله چې دا خبره ثابته شوه نو بيا دا هم په خپله را په ډاګه کيږي چې د ښځې او نر تر منځ د اړيکو خبره په اصل کې د تمدن بنسټيزه مسئله ده . او د همدغې مسئلې په صحت او ټينګښت پورې دتمدن اصلاح او فساد ، دهغه ښه والې او بد والې ، او دهغه ځواک او کمزورې ، تړلې ده. دانسا نيت په دواړو اړخونو (نارينه او ښځه) کې هم حيواني اړيکې يا په بل عبارت يوازې جنسي او مطلق شهواني اړيکې شتون لري چې هدف يې د انساني نسل پايښت دي او دويم يې انساني اړيکې دي چې موخه يې د ګډو ګټو له پاره د خپلو خپلو استعدادونو او دخپلو خپلو فطري ورتياو سره سم مرسته او بسپنه ده. دهمدې تعاون له پاره دهغوې صنفي مينه د اتصال د يوې نقطې په څير کار کوې او دغه حيواني او انساني عناصر دواړه يو ځاې په يوه وخت کې دهغې ځخه د تمدن دکاروبار د چلولو خدمت هم اخلې او دهمدې کاروبار د جاري ساتلو له پاره د نورو وګړو دپيدا کولو خدمت هم تر سره کوې. دتمدن اصلاح او فساد تکيه په دې وې چې ددواړو عناصرو ګډون ډير متناسب او په انصاف برابر وي.

دغوره او صالح تمدن غوښتنې:

راځئ چې اوس دغه ستونزه و څيرو او په ډاګه کړو چې د يوه صالح تمدن له پاره د ښځې او نر تر منځ په حيواني او انساني اړيکو کې د انصاف او برابرۍ نه ډک متناسب ګډون څه ډول را منځته کيداې شي؟ او په دې ګډون کې که کومه بې اعتدالي را منځته کيږې نو څه ډول دغه تمدن د فساد په لور بيايي.

لمړۍ:- د جنسي ميلان تعديلول:

تر ټولو مهمه او لمړنۍ پوښتنه پخپله همدغه جنسي راښکون او ميلان دې چې څنګه بايد تر ولکې لاندې راشي. مخته مونږ بيان کړل چې په انسان کې دغه ميلان د نورو ټولو حيواناتو په نسبت ډير قوي او ځواکمن

(c) ketabton.com: The Digital Library

دي. نه يوازي دا چي انساني وجود کې د جنسي ميلان ځواکونه په پوره ځواک سره موجود دی بلکه بيرون هم په دغه پراخه کائناتو کې بې شميره جنسی محرکات خواره واره پراته دي. دا هغه څه دي چې فطرت پخپله دهغې انتظام کړې. که چيرې انسان په خپله هم دخپلې توجه او د ايجاد د قوت نه کار واخلي او دهغې د زياتولو او هغه ته د پر مختګ د ورکولو اسباب او وسايل برابر کړي او د تمدن داسې يوه لاره خپله کړي چې په هغې باندې د هغې جنسي تنده نوره هم زياته شي او بيا دهغې تندې دماتولو له پاره څه اسانتياوې هم را پيدا کړي نو په دې توګه به دا د هغه د مطلوب حد نه ډير تيرې وکړي. په انسان کې حيواني عنصر دهغه په انساني عنصر باندې غلبه پيدا کوي او دغه حيوانيت د هغه انسانيت او تمدن دواړه له منځه وړي.

د صنفي اړيکو او دهغې د اساساتو او محرکاتو هر شي فطرت ډير خوند ناکه پيدا کړي مګر څنګه چې مونږ مخکې ورته اشاره وکړه فطرت د دې خوند مساله، يوازې د خپلو اهدافو يعنې د تمدن د ابادېداو له پاره په کار اچولې او که دا خوند د خپلو پولو څخه تيرې کوي او يا انسان په همدې خوند کې په مکمله توګه مصروفيږی نو دا يوازې د تهذيب او تمدن د ړنګيدو سبب نه، بلکه د انسان د هلاکت او نابودی سبب هم کيداي شی. او په کراتو کراتو همداسې شوې هم دي. هغه ولسونه چې له منځه تللې دهغې نښې او تاريخ ووينئ و به ګورئ چې شهوانيت په هغوې کې د خپلو پولو څخه ډير تيرې کړې و. دهغوې ادبيات دهمداسې جذباتو را پاروونکو ليکنو څخه ډک او دهغوې تخيلات، د هغوې قصې د هغوې شعرونه، دهغوې عکسونه، مجسمې، عبادت ځايونه او د اوسيدو ځايونه.... ټول په دې خبره ګواه دي کوم ولسونه چې همدا اوس د تباهی په لور روان دي د هغوې حالات هم ووينئ. هغوې خپل شهوانيت د فن، لطيف ادب، ذوق او ښکلا اوداسې نورو ښايسته نومونو باندې نوموی خو د تعبير په بدلولو حقيقت نه بدليږي. دا کوم څيز دي چې په ټولنه کې ښځه د ښځو نه ډيره د نارينه و ناستې ته او نارينه د نارينه و څخه ډير د ښځې په لور رغبت پيدا کوي؟ ولې په ښځو او نارينه و کې د ښکلا او ارايش مينه ورځ په ورځ ډيريږي؟ هغه څه شي دي چې دهغې په اساس ښځې د خپل وجود يوه برخه لوڅوي او د سړو له لورې د نورور لا زياتو لوڅولو «هل من مزيد» غوښتنه تري کيږی؟ څه عوامل دي چې لوڅ عکسونه، لوڅې مجسمې او لوڅه نڅا د ټولو زياته خوښول کيږی؟ څه عوامل دي چې په سينما کې نندارچيانو ته تر هغه وخته هيڅ خوند اولذت نه محسوسيږي تر څو چې د عشق او محبت لوبې په کې نه وي او د جنسي اړيکو خبرې يا حرکات نه وي اجرا شوي؟ دا او داسې نور ډير کارونه که د شهوانيت ښکارندوې نه وي نو څه دي؟ په هغه تمدن کې چې په دې ډول غير معتدل او نا انډول شهواني چاپيريال را پيدا شي نو دهغې انجام به د تباهی پرته نور څه وي؟ په داسې ماحول کې د جنسي ميلاناتو تيزوالې او د پرلپسې پارونې په وجه حتمې ده چې نسلونه به کمزوري کيږي د جسماني او عقلي قوتونو نشو نما به خرابيږي. ذهني پراګندګي به را پيدا کيږي[1]

---

(۱) يو ډاکټر ليکي چې بلوغ د پيل وخت د ډيرو مهمو بدلونو سره يو ځای را ځي. د نفس او جسم په مختلفو کړو وړو کې په دغه وخت کې يو انقلابې کيفيت را پيدا کيږي او يو هراړخيزه وده او نمو صورت نيسي. انسان ته په دغه وخت کې د دغه تعبيرات دزغملو او د هغې د نشو نما د لاسته راوړو په خاطر خپل ټول ځواک ته اړتيا محسوسوي په دې خاطر د ناروغيو په مقابل کې ځواک ډير کمزوری کيږي. عامه نشو نما، د غړو لوئيدل او دنفساني او جسماني بدلونو دغه اوږده مرحله، چې انسا ن په کې د کوچنيتوب څخه د ځوانی په لور قدم اخلي يو ډير سترې کوونکې عمل دي چې په دغه دوران کې طبيعت ډير زيات مصروف او په جدو جهد کې اخته وي. په دغه وخت کې په هغه باندې د معمول څخه زيات کوم بار باړول درست کار نه دي. په ځانګړې توګه صنفي عمل او شهواني هيجان دهغې له پاره ډير تباه کونکې ثابتيږي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د جرمني يو روحاني پوه ليکي چې: څرنګه چې د جنسي غرو اړيکې د لذت او جوش د غير معمولي هيجاناتو (sensations) سره يو ځای وي په دې خاطر دغه غړي زمونږ د ذهني ځواکونو يوه لويه برخه د خپل ځان په لورې راکاږي يا په بله معنې په هغې باندې د ډاکې د اچولو له پاره هر وخت تيار وي که چيرې هغوې ته پرې غلبه تر لاسه شي نو دغه انسان تمدن ته د خدمت پر ځای په وګړيز لذت کې ډوب وي. دغه ځواکمن حالت چې د هغې جسم ته ور په برخه شوې د انسان صنفي ژوند د لږې شوييدنې په اساس د اعتدال څخه دبې اعتدالۍ په لور وړې او د ګټې په ځای زيان بخښونکې ثابيتږي. د روزنې مهم هدف بايد داوي چې د دغه خطر څخه مخنيوې وکړل شي.

فحاشي ډيرښت مومي ، دخبيثه ناروغيو وبا خپره شي ، دحمل د مخنيوې او اسقاط او همدا راز د کوچنيانو د وژلو غورځنګونه پيل شي . ښځې او نر د حيواناتو په څير يو له بله سره يو ځای شی ، څنګه چې فطرت په هغوی کې ميلانات دحيواناتو څخه ډير قوې پيدا کړې نو هغه دغه قوتونه د فطرت په خلاف استعمال کړي او په خپل جنسي ميلان کې د نورو څخه مخته شی. ان تردې چې د بيزوګانو او وزو څخه هم مخ په وړاندې و لاړ شی. پرته له شکه دا ډول حيوانيت نه يوازې دانساني تمدن او تهذيب په له منځه وړلو کې بلکه پخپله دانسانيت په له منځه وړلو کې ستر رول لوبوي او هغه خلک چې پرې ککړ دي هغوې د اخلاقي انحطاط داسې کندې ته ور غورځوي چې دو باره يې بيا د راوتلو شونتيا هم نه وي. د هغې تمدن پايښت چې بنسټ يې په تفريط ولاړ وي ،هم په همدې ډول دې. همدا راز لکه څنګه چې د جنسي اړيکو د حد نه تيريدل زيانمن دي په همدې توګه هغه د حد نه په زياته توګه تر فشار لاندې د راوړو په واسطه نور هم زيانمن ثابتيږي. د تمدن هغه نظام چې انسان د دنياپريښولو ، فقر ،رهبانيت او ګوښه کښيناستو لورې ته را کاږي هغه اصلاً د فطرت سره جګړه کوي په داسې حال کې چې فطرت د خپل مقابل لورې له خوا هيڅکله هم د ماتې سره نه مخ کيږي بلکه په خپله مقابل لورې ماتوي.

په ډاګه ده چې يوازې د رهبانيت او ګوښه کيناستو آند دهيڅ تمدن بنسټ نه شي جوړيداې ،ځکه چې هغه په خپل ذات کې د تمدن او تهذيب نفي کوي.. البته په زړونو کې د رهبانيت دآند د ځاې پر ځاې کيدو څخه به په تمدني نظام کې يو داسې غير جنسي چاپيريال منځته را شي چې هلته به په خپله جنسي اړيکو ته سپک ، د کرکې او نفرت وړ او چټل کار په سترګو کتل کيږي او دهغې څخه به ځان ژغورنه يو لوړ اخلاقي معيار ګڼل کيږي او د هرې لارې چې شوني وي ددې اړيکو د له منځه وړلو هڅه به کيږي. خو د جنسي ځواک تر فشار لاندې نيول د ټول انسانيت تر فشار لاندې نيولو سره برابر دي هغه ځان ته له منځه نه ځي بلکه د خپل ځان سره د انسان ذهانت ، عقلي ځواک ، ورتيا ، حوصله ، هوډ ، نارينتوب او .... ټول له منځه وړي. د هغې د فشار لاندې دراوړو په واسطه د انسان ټول ځواکونه تر فشار لاندې را ځي او دهغې وينه يخه او منجمد يږي . په هغې کې د را پاخيدو ورتياوې له منځه ځي. ځکه چې د انسان تر ټولو لويه محرکه قوه همدغه جنسي ځواک دي. د يوه صالح تمدن لمړۍ دنده همدا ده چې د انسان د افراط او تفريط څخه د انسان د جنسي ځواک مخه و نيسي او د اعتدال لارې ته يې راولي ، او په مناسبو اصولو باندې يې منضبط او کنټرول کړي.

د ټولنيز نظام جوړښت بايد داسې و شي چې هغه له يوه اړخه څخه د غيرې معتدلو (Abnormal) هيجاناتو ټول هغه وسايل له منځه يوسی چې انسان يې د خپلې ارادې او دخپل لذت پالنې له لارې پيدا کوي او د بله اړخه د فطري (Normal) هيجاناتو دتسکين له پاره داسې لاره پرانيځي چې په خپله د فطرت د غوښتنو مطابق وي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۲-د کورنۍ جوړښت:

اوس په ذهن کې پخپله دا پوښتنه را پیدا کیږی چې بیا نو د فطرت لاره کومه او څه ډول ده ؟ ایا په دې هکله یې مونږ بلکل په تیاره کې پرې ایښې یو چې د سترګو په پټولو سره په هر شي چې وغواړو ، لاس کیږدو او بیا همغه د فطرت غوښتنه وګڼو ؟ یا د فطرت په قوانینو باندې د غور او فکر کولو په اساس مونږ د فطرت اصلي غوښتنې ته رسیږو ؟ شاید ډیر خلک د هماغه اول حالت منونکی وي نو په دې خاطر هغوی د فطرت په قوانینو د فکر کولو پرته (کیف ما اتفق) هر څه چې غواړی تر لاسه یې کړي همغه د فطرت اراده ګڼي. خو کله چې یو پلټونکې د حقیقت د پلټنې له پاره راو ځي نو یو څو قدمه مخته هغه ته دا را په ډاګه کیږي چې ګویا فطرت په خپله د خپلې غوښتنې په لور ګوته پورته کوي او هغې لوري ته اشاره کوي.

دا په ډاګه ده چې د ټولو حیواني ډلو په څیر انسان هم د زوجینو یعنې دوه صنفونو په شکل پیدا شوې دې او دهغوې تر منځ د صنفي رابښکود د پیدا کیدو څخه د فطرت لمړنۍ غوښتنه په خپله د انسان پاینښت دې. خو د انسان څخه د فطرت غوښتنه یوازې دا نه ده بلکه دهغې څخه پورته څه نورې غوښتنې ترې هم لرې او دلږ دقت وروسته مونږ ته په ډاګه کیږي چې هغه غوښتنې څه او څه ډول دي ؟

دهر څه تر مخه چې په کوم شي نظر لویږې هغه دادې چې د ټولو حیواناتو بر عکس د انسان کوچنې دپالنې او روزنې له پاره ډیر زیات زحمت ، مشقت ، ربړ او توجه ته اړتیا لري که چیرې هغه یوازې د یوه حیوانی وجود په څیر واخیستل شي بیا هم مونږ وینو چې هغه دخپلو حیواني غوښتنو او اړتیاو د پوره کولو یعنې د غذا د لاسته راوړو او دخپل نفس څخه ددفاع له پاره د ورتیا د لاسته راوړو په خاطر څو کالو ته اړتیا لری. په هغه لمړنیو دوه درې کالو کې خو هغه دومره بې وسه وي چې د مورد پرلپسې تو جه پرته ژوندې هم نه شي پاته کیداې.

دا ښکاره ده چې که انسان د وحشت په هر څومره لمړنۍ او ابتدائي مرحله کې هم وي بیا هم مطلق حیوان نه دې په یوه ډول نه یوه ډول مدنیت د هغې په ژوند کې حتماً موجود وی او د همدغې مدنیت په اساس د اولاد پالنې په فطري غوښتنه باندې یې لا محاله نورې غوښتنې هم ورزیاتیږي . یودا چې د کوچنې په روزنه کې د ټولو هغه تمدني وسایلو څخه کار واخیستل شی چې دهغې پالونکې ته میسرې وې ، بل دا چې کوچنې داسې و پالل شي چې په کوم تمدني ماحول کې هغه پیدا شوې هلته د تمدن د کارخانې د پرمخ بیولو او د پخوانیو کارکونکو د ځاې دنیولو له پاره تیار وي. بیا نو تمدن چې څومره پرمخ تللې او اعلي درجې ته رسیدلې وي نو دغه دواړه غوښتنې هم په همدغه اندازه درنې او مهمې وې. که له یوه اړخه د اولاد روزنې اړونده وسایل او لوازم مخ په زیاتیدو وي نو د بله اړخه تمدن نه یوازې د خپل پاینښت له پاره د خپلې سویې مطابق ښه روزل شویو او پوه کارکوونکو ته اړتیا لري بلکه دخپل نشو نما ، او وړاندې تګ په خاطر دا غوښتنه کوي چې هر نسل د پخواني نسل څخه په ښه توګه را پورته او وروزل شي یا په نورو ټکو ، دهر کوچنې پالونکې هغه کوچنې د خپله ځانه ښه روزي ، او دا هغه ایثار او قرباني ده چې د انسان څخه دخپل ځان د پالنې د جذبې ځارول هم غواړی.

دا دانساني فطرت غوښتنې دې او ددې غوښتنو اولین مخاطب ښځه ده ، سړې د یوه ساعت له پاره د ښځې سره یو ځاې کیږې او بیا د تل له پاره دهغې څخه او ددغه یوځاې کیدو د مسؤلیت څخه جدا کیداې شی خو ښځې ته ددې یو ځاې کیدو طبیعي زیبښه په کلونو کلونو بلکه د تل له پاره پاته کیږی. دحمل د پیدا کیدو

(c) ketabton.com: The Digital Library

وروسته لړ تر لږه تر پنځه کالو پورې دغه پایلې د هغې پسې ورښتې وي ، نو که چیرې د تمدن ټولې غوښتنې پوره کول وي نو بیا خو دهغې معنې داده چې تر نورو پنځلس کالو پورې هغه ښځه چې د یوه ساعت له پاره یې د سړې تر څنګ په خوند او لذت کې تیر کړې و ددې مسؤلیتونو بار په اوږو اخلي ، پوښتنه داده چې د یوه ګډ کار د مسؤلیت د ترسره کولو له پاره به څنګه یوازې یو اړخ تیار شي ؟ تر څو پورې چې ښځه د میړه د بې وفائي له ویرې څخه خلاصون و نه مومي تر هغې به هغه ته دخپل کوچنې د پاللو پوره ډاډ نه وی او تر هغې چې هغه دخپل ژوند د اړتیاو د برابرولو دمسؤلیت څخه فاغه نه وي نو دداسې لوې بار د پورته کولو له پاره به څنګه تیاره شي ؟

دکومې ښځې چې کوم قوام(Protector Provider) یا کوم ساتونکې ،ملاتړ کونکې او تهیه کونکې نه وي نو هغې ته پرته له شکه د حمل اخیستل یو مصیبت او پیښه بلکه یوه ستره بلا وي چې دهغې څخه د خلاصیدو غوښتنه په هغې کې په طبیعي توګه را پیدا کیږي. نو بیا به هغه دغه ډول کوچنې ته څنګه ښه راغلاست ووایې.

بې له شکه چې دا یو ضرورت دې.....که د انساني نسل د بقا ، تمدن او پر مختګ له پاره اړتیاو ي....نو پرته له شکه دې ته هم اړتیا ده چې کوم سړې چې کومه ښځه حامله کړې نو بیا به هماغه ددې ښځې سره په ګډه دا بار پورته کوي خود دې ګډون له پاره به هغه(سړې) څنګه را ضې کړل شي ؟ هغه خو فطرتاً ځان غوښتونکې دې. تر هغې چې د نسل د بقا او پایښت پورې اړه لري نو دهغې برخه کار خو هغه په هماغه وخت کې پای ته ورساوه چې ښځه یې حامله کړه. دهغې وروسته دغه بار یوازې د ښځې سره تړلې دې او سړې سره په هیڅ ډول تړاو نه لري. تر هغې چې د صنفي راښکون پورې اړه لري نو دهغې له مخې هم هغه نه شي مجبوریداې چې دهغې ښځې سره یو ځای په مسؤلیت کې را و نغاړل شي. که هغه وغواړی هغه(ښځه) به پریږدي له بلې سره او بله به پریږدي د بلې سره به اړیکې پیدا کړې او په هرې ځمکې کې به (لکه دحیوا په څیر) تخم شیندې او د مسؤلیت له احساس نه پرته به پر مخ ځي.

نو که چیرې دا خبره یوازې د هغې دخوښې پورې پرېښوول شي نو هیڅ علت نه شته چې هغه دې پخپله خوښه دا بار پورته کړي نو بیا څه شي دا مجبوروي چې هغه دې دخپلو لاسو تناکې په دغه ښځه او دهغې په بچې مصرف کړی؟ ولې هغه ددې ښځې پر ځای د یوې بلې ښایسته نجلۍ سره خپل اړیکې نه ساتې ؟ ولې هغه د غوښې او پوستکې یوه بیکاره ټوټه د خپلې مزدورۍ په پیسو و پالي ؟ولې دهغه د ژړا په واسطه خپل خوب خراب کړي ؟ ولې دهغې کوچنې شیطان په واسطه خپل ځان زیانمن کړي چې هر څه مات رامات کړي او ټول کور د چټلیتا نه ډکوي او د هیڅا خبره پرې اغیز نه کوی ؟

فطرت تر ډیره ځایه ددې ستونزې دحل له پاره په خپله اهتمام کړې دې. هغه په ښځه کې ښایست ، خوږلنې ، د زړه راښکو توان او د محبت له پاره د ایثار او ځان ځارنې کولووړتیاوې ودیعت کړې تر څو ددې وسیلې په واسطه دنارینه په خپلغرضه وګړیز توب باندې سوبه تر لاسه کړي او هغه پرخپلو دغه صلاحیتونو کې اسیر او بندې کړي. هغه په کوچنی کې هم دتسخیر یو عجیب ځواک پیدا کړې تر څو هغه دخپل تکلیف ورکوونکې ، بربادوونکې او د ... ټولو منفې ځانګړتیا وسره سره بیا هم خپل مور او پلار دخپل محبت په دام کې راښکیل کړي خو یوازې داشیان دومره ځواک نه لری چې انسان دخپلو اخلاقي ، فطري ، تمدني دندو د ترسره کولو په لار کې د اوږدې مودې له پاره د زیان ، تکلیف او قربانې د ګاللو له پاره چمتو کړي. اخر دانسان

(c) ketabton.com: The Digital Library

سره دهغې ازلي دښمن هم ملګرې دي چې د فطرت د لارې څخه يې د کږولو فرصت يو ثانيه م له لاسه نه ورکوي.

دا د دين معجزه ده چې هغې انسان ، ښځه او نارينه دواړه ، د نسل او تمدن له پاره قربانۍ ته تيار کړي او د دغه ځان غوښتونکې ځناور څخه يې انسان جوړ کړي. دا د الله جل جلاله له اړخه را ليږل شوې پيغمبران دي چې هغوي د فطرت ارادې په سهي توګه و پيژندلې او د ښځې او نر تر منځ يې د صنفي اړيکو او تمدني کومکونو سهي شکل ددوي تر منځ نکاح وښووله. د همغوي د ښوونې او روزنې په واسطه د نړۍ په هر ولس او د نړۍ په هرې څنډې کې نکاح رايج شوه ، دهمغوي د ښوولې شوو اخلاقي اصول په واسطه په انسان کې دومره روحاني وړتياوې را پيدا شوې چې هغوي د دغه خدمت ، تکليفونه اوزيانونه و زغمي او که نه حق خو دا دې چې د مور اوپلار څخه دکوچني بل کوم لوې دښمن نه شته. دهمغوي له لورې د ټولنيزو اصولو او ظوابطو په اساس دکورني نظام بنسټ ايښول شوې چې د همدې نظام د سختې نيونې په اساس نجونې او هلکان په دغه دمسؤليت نه د ډکو اړيکو په ټينګولو او ګډ عمل کولو باندې مجبوروي. او که نه د ځوانۍ دحيواني غوښتنو ځواک دومره سخت وي چې يوازې د اخلاقي مسؤليت احساس دکوم بهرني ډسپلين نه پرته هغوي د دشهوت د ازاد استعمال څخه نه شي ايسار ولاي. د شهوت جذبه په خپل ځاې د ټولنې دشمنه(Anti Social) ده . دا د ځان غوښتنې او انفراديت په لور د ميلان پيدا کولو جذبه ده چې په کې ثبات او پايښت نه شته د مسؤليت احساس نه لري ، دا يوازې د وختې خوند اخيستلو په خاطر دي. ددې بلا مسخر کول او په ټولنيز ژوند کې ورڅخه کار اخيستل څه اسانه کار نه دي. دا دنکاح قانون او کورنۍ نظام دي چې کولاې شي دا(ديو) او (پيرې) په بوتل کې ننه باسي. دهغې څخه شرارت او بد نظمې وکارې او هغه د نارينه او ښځې دهغه خپل منځې کومک او ګډ عمل تابع کړي چې د ټولنيز ژوند د تعمير له پاره ورته اړتيا ده که دا نه وی نو د انسان تمدني ژوند پاې ته رسيږي او د حيوان په څير به اوسي او بالاخره د انساني نسل موجوديت به له ګواښ سره مخ شي.

نو د جنسي ميلان د بې اعتدالۍ د مخنيوې او دهغې د فطري غوښتنو د تسکين او اشباع له پاره چې کومه لاره په خپله فطرت ټاکلې ده هغه داده چې د ښځې او نارينه تر منځ د نکاح له لارې تلپاتې اړيکې ټينګ کړل شي او دهمدې اړيکو له لارې کورني ژوند جوړښت و مومي.

دتمدن ددغه پراخه کارخانې د پرمخ بيولو له پاره چې کومو پرزو ته اړتيا ده هغه د کورنۍ په همدغې کوچنۍ فابريکه کې جوړيږي . دلته د نجونو او هلکانو ځوانې ته د رسيدو سره سم د دغه فابريکې چلوونکو ته دا فکر پيدا کيږی چې د امکان تر حده پورې هغوي ته داسې جوړې پيدا کړي چې يو د بل له پاره ډيرې مناسبې وي تر څو د هغوي د يوځاې کيدو څخه ډير بهتر او ښه نسل و زيږيږي ، بيا دغه نسل ددغې فابريکې د غړې په څير هڅه کوي چې څومره يې بهتر ولاې شي همغومره يې بهتره کړي. پرځمکې باندې دخپل ژوند دهماغه لمړنۍ شيبې څخه کوچني ته په کورنۍ کې د محبت ، ساتنې او روزنې داسې چاپيريال په لاس ورځې چې دهغې د ودې له پاره د(آب حيات) په څير ارزښت لري . په حقيقت کې په کورنۍ کې هغه خلک د کوچني تر څنګ وي چې نه يوازې ورسره مينه کوي بلکه د زړه د تل نه غواړي چې کوچنې چې په کومه مرتبه کې پيدا شوې دهغې نه لوړه مرتبه ورته په لاس ورشي. په نړۍ کې دغه جذبه يوازې په مور او پلار کې پيدا کيداې شي ځکه دا همغوي دي چې غواړي اولاد يې له هره اړخه په بهتر اوښه حالت کې او دهغوي نه په پورته درجه کی وروزل شي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په دې توګه هغه پرته له ارادې او په غير شعوري توګه را تلونکې نسل د او سني نسل څخه د بهتر کيدو او د انساني پر مختګ له پاره د لارې د جوړولو هڅه کوي ، دهغوې په دغه هڅه کې هيڅ ډول خپل غرضي نه کتل کيږي. هغوې د خپل ځان له پاره څه نه غواړي بلکه د خپل اولاد د بري او خوښۍ هيله من دي. او دهغې نه يو برياليي او غوره انسان جوړول دخپل محبت بدله ګڼي. دغسې مخلص کارکونکي او بې غرضه خادمان به تاسې ته د کور د کارخانې څخه بيرون چيرته په لاس ورشي چې د بشريت د ښيېګڼې له پاره نه يوازې بې عوضه کار کاوي. بلکه خپل وخت ، ارام ، څواک ، ورتيا او هر څه په دې لاره کې ځاروي او په هغه څيز خپل هر څه ځارول غواړي چې ميوه يې نوروته رسيږي او دخپلو تولو هڅو ښه بدله په دې کې ګوري چې د نورو له پاره هغه بهتر کارکوونکي او ښه خادم جوړ کړي دې ايا په نړۍ کې له دې ستره او پاکه اداره بله پيدا کيداې شي.

انساني نسل دخپل پايښت له پاره او انساني تمدن دخپل تسلسل او ارتقا له پاره هر کال دغسې په ميليونو ميليونو جوړو ته اړتيا لري چې په خپلې خوښې او رضا سره خپل ځان ددغه خدمت او مسؤليتونو له پاره را وړاندې کړي ، او د نکاح په کولو سره دغه ډول نورې ډيرې کارخانې جوړې کړي. دغه ستره کارخانه چې په نړۍ کې کار کوي په همدې ترتيب مختڅه ځي چې دغه ډول رضا کار په خپله خوښه د خدمت له پاره راپورته شي او ددې کار خانې له پاره انسانان تيار کړي. که چيرې نوې کار کونکي نه وي او د طبيعي عواملو له امله پخواني کار کونکي بيکاره شي او د کاره ووځي نو د کار خلک به ورځ په ورځ کميږي او يوه ورځ به دغه جوړه شوې دنياګۍ بې څوکه پاته شي. هر انسان چې د تمدن دغه ماشين چلوي ، دهغې دا د نده يوازې دا نه ده چې تر خپل ژوند پورې يې و چلوي بلکه دا هم ده چې دخپل ځاې د نيولو له پاره د خپل ځان په څير د نورو وګړو دتيارولو هڅه و کړي.

په دې ترتيب که وکتل شي نو د نکاح حيثيت يوازې دا نه دې چې هغه د جنسي جذباتو د تسکين په خاطر يوه روا او جايزه لاره ده. بلکه په حقيقت کې دا يوه ټولنيزه دنده ده. دا په وګړې د ټولنې فطري حق دې او وګړې ته په دې هکله هيڅ ډول واک نه دې ورکړل شوې چې هغه دې د نکاح کولو او يا د نه کولو پريکړې حق د خپل ځان له پاره خوندي و ساتي. څوک چې د کوم معقول علت پرته دنکاح کولو څخه مخ اړوي نو هغه د ټولنې غدار او بيکاره عنصر (Parasites) دې هر څوک چې پر ځمکه پيدا شوې هغه د لمرنۍ ساه اخيستو وروسته دځوانۍ تر رسيدو پورې ددغه بې حده او بې حسابه پانګې څخه ګټه پورته کړې چې تر هغې پخوانيو نسلونو ورته تياره کړې ده . د همغوې د جوړ شوې کړچار په بنسټ هغه دته د ژوندې پاته کيدو ، غټيدو او د ودې کولو موقع په لاس ورغلې. هغه په دې مرحله کې يوازې ګټه کړې او نورو ته يې هيڅ نه ده ورکړې . ټولنې دهمدغې موخې له پاره د هغه ناقص ځواکونه د تکميل په لور په روانو لو کې خپله پانګه مصرف کړې چې کله هغه د څه ورکولو ورتيا پيدا کوي نو بيا به يې ورکړي اوس نو که هغه لوې شي او د خپل ځان له پاره د وګړيزې ازادۍ او خپلواکۍ غوښتنه وکړي او وواېي چې زه يوازې خپلې غوښتنې پوره کول غواړم. او دهغو مسؤليتونو بار په اوږو نه اخلم چې د دې غوښتنو پورې تړلي وي. نو هغه په حقيقت کې ددغې ټولنې سره غدارې کوي ، دهغه د ژوند هره شيبه تيرې او بې انصافي ده. که چيرې په ټولنه کې شعور موجود وي نو هغه دغه مجرم ته د محترم سړي او محترمې ښځې او مقدس روحاني په ځاې د يوه غل ، ډاکو او جعل ساز په سترګه کوري ، مونږ که غوښتي وي او که نه ، د ټولنې دهغه پانګې او ذخيرې وارثين يو چې زمونږ څخه مخکينو نسلونو مونږ ته پرې ايښې دي. اوس مونږ په دې پريکړه کې څنګه ازاد پاته کيدې شو چې دهغه فطرت د قانون په اساس چې مونږ ته يې په ميراث پريښې دي ، دهغې غوښتنې پوره کړو يا نه کړو ؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

داسې نسل تيارکړو يا نه کړو چې د انساني نسل د دغې پانګې او ذخيرې وارث وي دهغې د سنبالولو له پاره نور وګړي تيار کړو يا نه کړو؟ لکه څنګه چې مونږ په خپله ورته تيار کړل شوي يو .

۳-د جنسي خپل سريو مخنيوي :

دنکاح او د کورنۍ د جوړښت سره سم دې ته هم اړتيا ده چې د نکاح د چوکاټ نه بيرون د جنسي غوښتنو د تسکين لارې په کلکه و تړل شي. ځکه چې د هغې پرته د فطرت هغه موخې نه پوره کيږي دکوم له پاره چې هغه د نکاح او کورنۍ د جوړښت غوښتنه کوي.

د لرغوني جاهليت په څير ددغې نوي جاهليت په زمانه کې هم ډير خلک زنا يو فطري عمل ګڼي او دهغوی له آنده نکاح د تمدن زيږنده او يو اضافي شي دې. هغوی فکر کوي چې لکه څنګه چې فطرت هره وزه د هر وز له پاره او هره سپۍ د هر سپي له پاره پيدا کړې . په همدې ډول يې هره ښځه د هر سړي له پاره پيدا کړې او فطري لار همدا ده چې کله هم جنسي غوښتنه وي ، موقع او فرصت برابر وي او د دواړو اړخونو وګړي په دې راضي وی نو دهغوی تر منځ همداسې جنسي عمل تر سره کيداې شی لکه څنګه چې د څناورو تر منځ تر سره کيږي خو حقيقت دادې چې دا دنساني فطرت ډير غلط تعبير دې.

دې خلکو انسان يواځې حيوان تصور کړې نو کله چې دوې د فطرت لفظ استعمالوي ، دهغې څخه يې موخې د حيواني فطرت وي نه انساني فطرت . هغو خپرو ورو اړيکو ته چې دوې فطرت وايي هغه دحيواناتو له پاره ضرور فطري دې خو د انسان له پاره هيڅکله هم فطري نه دې. هغه نه يوازې د انساني فطرت پر خلاف دې بلکه دخپلو اخري زيښنو په اعتبار سره د هغه حيواني فطرت په خلاف هم دې چې په انسان کې موجود دې. په دې خاطر چې په انسان کې انسانيت او حيوانيت دوه جلا شيان نه دی بلکه په حقيقت کې د دواړو په يو ځاې کيدو سره يو شخصيت جوړتيږي او د دواړو غوښتنې يو د بل سره داسې تړاو پيدا کوي چې کله هم د يوه له هدف څخه مخ واړول شي نو د بل موخه په خپله له منځه ځي.

په زنا کې انسان په څرګند ډول داسې احساسوي چې لږ تر لږه دحيواني فطرت غوښتنه خو پوره کوي ځکه چې د تناسل او دنسل د بقا او پايښت مقصد يوازې د جنسي عمل له لارې پوره کيږی. که دنکاح په چوکاټ کې وي او که نه. خو هغه څه چې مونږ بيان کړل که په هغې نظر واچول شی نو و به کتل شي چې دا کار لکه څرنګه چې انساني فطرت ته زيان رسوي ، په همدې تر تيب حيوانی فطرت ته هم زيانمن ثابتيږي. انساني فطرت غواړي چې په جنسي اړيکو کې ثبات او پايښت شتون ولري تر څو کوچني د مور او پلار د ګډو هڅو په واسطه نمو وکړي او تر يوې مودې پورې سړي نه يواځې د کوچني بلکه د کوچني د مور کفالت هم وکړی. که چيرې سړي ته دا يقين نه وي چې کوچني ددې خپل دې نو بيا خو به هغه د هغې د پالنې له پاره دهيڅ ډول ستونزو زغملو ته تيار نه وي او نه به دا وزغمي چې دهغې وروسته دې د هغه دمال وارث همدې شی ، په همدې تر تيب که ښځې ته دا يقين نه وي چې کوم سړي چې دا حامله کوي ،ددې او ددې د کوچني کفالت ته تيار نه دې نو هيڅکله به د حمل ستونزې او دهغې د راتلونکو زيښنو د زغم له پاره تياره نه شی ، که د کوچني په روزلو کې مور او پلار کومک و نه کړی نو دهغې د ښووني او روزنې اخلاقي ، ذهني او اقتصادي حيثيت به هيڅکله هغه معيار ته و نه رسيږي چې د هغې په واسطه هغه د انساني تمدن کوم ګټور کار کوونکې و ګرځي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا ټول د انساني فطرت غوښتني دي او کله چې د دغه غوښتنو څخه په مخ اړولو سره يوازې د حيواناتو په خير د ښځې او نارينه تر منځ موقتي اړيکي جوړ شی نو هغه پخپله د حيواني فطرت د غوښتني (توالد اوتناسل) څخه هم مخ اړول دي ځکه چې په هغه وخت کې (توالد اوتناسل) دهغه په ذهن کې نه وي ، په دغه وخت کې يوازې جنسي اړيکي د نفس د غوښتنو د پوره کولو او د لذت او خوند اخيستلو له پاره وي چې له يوه سره د فطرت د موخي په خلاف دي.

د نوي جاهليت بيرغچيان په خپله هم دغه اړخ کمزورې ويني او په دې خاطر هغوې ددې له پاره يو نوې استدلال ورزياتوي. هغوې وايي چې که د ټولني دوه وګړی يو د بل سره په خپله خوښه يو ځاې څو ساعته مزې چرچې وکړي نو په دې کار کې به ټولني ته اخر څه زيان ور سيږی چې دهغوې په دې خوښی کې مداخله وکړي؟ ټولنه به هغه وخت د مداخلي حق لري کله چې يو وګړي په بل تيري کوي ، يا بل غولوي او يا د کومي ټولنيزی ستونزې سبب شي خو کله چې دا يوه خبره هم نه وي او يوازې ددوه وګړو تر منځ د ساعت تيری اوخوند معامله وي نو بيا ټولنه دهغوې په منځ کې د ورننوتلو هيڅ حق نه لري ، د خلکو په شخصي امورو کې که چيري مداخلت صورت نيسي نو بيا خوشخصي ازادي هسي يو بې معني لفظ ګرځي.

د وګړيزې ازادی دغه تصور د(۱۸ مي او ۱۹ مي) پيړيو دهغه جهالتونو څخه يو دې چې تياري يې د علم او خيرني د لمرني ځرک د را پيدا کيدو سره سم له منځه ځي. د لږ څه فکر وروسته يو انسان دا خبره درک کولاې شی چې د هغي ازادی غوښتنه چې د وګړو له پاره کيږی هغه په ټولنيز ژوند کې هيڅ ځاې نه لري ، څوک چې داسي ازادی غواړې هغوې ته په کار دي چې ځنګل ته ولاړ شي او د حيواناتو په څير ژوند تير کړي ، انساني ټولنه خو په اصل کې د علايقو او اړيکو دداسي يوه جال نوم دې چې په کې د هر وګړي ژوند د نورو بې شميره وګړو سره تړلې وي، هغوې يو په بل اغيز کوي او يو د بل څخه اغيزمن کيږي ، په دغې ټولنيزو اړيکو کې د انسان هيڅ کړو وړه ته شخصي او وګړيز نه شی ويل کيداې او نه دداسي کوم شخص فعل تصور کيداې شی چې دهغې اغيز په ټولنيزه توګه په ټوله ټولنه پرې نه وځي. افعال او کړه وړه خو پريږده په زړه کې پټ داسي خيال هم نه شته چې زمونږ په وجود او دهغې څخه په منعکس کيدو سره په نورو اغيز و نه کړي. زمونږ د زړه او جسم د يو يو حرکت پايلې چې زمونږ څخه منتقل کيږي تر لرې لرې ځايو پورې رسيږي چې زمونږ علم د هغې احاطه نه شی کولاې. نو په داسي حال کې به دا څنګه وويل شي چې د يوه وګړی د يوه ځواک استعمال به د هغې دذات نه پرته په بل چا باندې څه اغيز نه کوي ، په دې خاطر هيڅوک دهغې پورې کار نه لري او هغې ته بايد په خپلو کړو وړو کې پوره پوره ازادي وکړل شي . که چيرې ماته ددې ازادي نه راکول کيږي چې په لاس کې لرګې واخلم او چيرته چې غواړم هلته ولاړ شم ، خپل موټر مې چې څنګه خوښه وي هغسې و چلوم ، په خپل کور کې خومره غلاظت چې را ټولولې شم راټول يې کړم ،که دا او داسي نور وګړيز کړه وړه د ټولنيزو اصولو تابع وی نو بيا ولې زما شهواني ځواک په ځانګړی توګه ددې وړ دې چې هغه د کومي ټولنيزی ظابطی پابندي و نه کړي او ماته بلکل ازادي وي چې څنګه يې چې و غواړم همغسې ترې کار واخلم.

دا خبره چې يو نارينه او ښځه که په يوه ځانته پټ ځاې کې په خپله رضا او خوښه د خوند او لذت په خاطر څو ساعته وخت تيروي ، په ټولنيز ژوند کوم خاص اغيز نه لري ، د کوچنيانو په څير خبره ده. په حقيقت کې د هغې اغيز يوازې په هماغه ټولنه نه پريوزي چې دوې ورپورې اړه لري بلکه اغيز يې په ټول انسانيت پريوزي او همدا راز دهغې اغيز يوازې په موجوده نسل پورې محدود نه پاته کيږی بلکه د راتلونکو نسلونو پورې هم رسيږي ، نو په هغو ټولنيزو اړيکو باندې چې انسان تړلې دې دهغې څخه هيڅ وګړې په هيڅ ځاې کې ، ان

(c) ketabton.com: The Digital Library

په کوم خوندي ځاي کي هم جدا نه شي پاته کيداي. په بندو کوټو کي ،دديوالونو ترمنځ هم ، هغه همداسې د ټولنيزو ژوند پورې اړوند دی لکه څنګه چي په کوم بازار يا محفل کي وي. کله چي هغه په يوازيتوب کي خپل توليدي ځواک د يوې عارضي او غير نتيجه لرونکي خوند او لذت له پاره ضايع کوي ، په هغې وخت کي هغه په ټولنيز ژوند کې د بدنظمۍ د خپرولو او د نسل په حق تلفۍ او ټولنې ته د بې شميره اخلاقي ، مادي او تمدني زيانونو په رسولو کي مشغول وي. هغه د خپلې ځان غوښتنې له امله په ټولو هغه ټولنيزو ادارو باندې ګذار کوي چي د ټولنې د يو وګړي په صفت يې ترې ګټه پورته کړي خو د هغوي په قيام او پايښت کي د خپلې ونډې د اخيستو او ادا کولو څخه ډډه کوي.

ټولنې ، چي د ښاروالۍ څخه نيولې تر رياسته پورې، د مکتب نه نيولې ترعسکری ځواکه پورې ، د کارخانو څخه نيولې د علمي خيرنو تر مرکزونو پورې ، څومره اداري چي جوړې کړې دي ټولې يې په همدې باور جوړې کړې چي هر وګړې چي ددې ادارو څخه ګټه پورته کوي نو دهغې په جوړښت او پر مختګ کې دې خپله واجبې ونډه واخلي، خو کله چي دې بې ايمانه خپل شهواني قوت داسې استعمال کړ چي په هغې کې د توالد او تناسل او اولادنو د روزنې د مسؤليت قبلولو نيت له سره وي نه ، نو هغې په خپل يو ګذار سره تر خپل حده پورې ددې ټولنيز نظام ريښې ووهلې او پرې يې کړې ، نوموړې هغه ټولنيز ترون مات کړ چي هغه د انسان په حيث په کې ګډون کړې و. هغه خپل بار پخپله د پورته کولو په ځاي په نورو د ټول بار د وربارولو هڅه کړې. هغه کوم شريف انسان نه دې بلکه يو غل او خائن دې دهغې سره نيک سلوک د ټول انسانيت سره ظلم او تيرې دې.

په ټولنيز ژوند کې د فرد د مقام په پيژندلو سره دا خبره جوته کيږی چي ټول هغه ځواکونه چي مونږ ته را کړل شوې دي هغه يوازې زمونږ د خپل ځان له پاره نه ، بلکه مونږ سره د ټول انسانيت يو امانت دې او مونږ به دهغوې په هکله د ټول انسانيت تر مخ ځواب ورکونکی او سو. که چيرې مونږ خپل ځان يا د خپلو ځواکونو څخه څه ضايع کړو يا دخپلې غلطۍ په اساس خپل ځانته پخپله زيان رسوو نو زمونږ ددې کار اصلي حيثيت دا نه دې چي هغه څه چي زمونږ و هغه يا خو مونږ ضايع کړی يا مو زيانمن کړې بلکه دهغې حيثيت دادې چي د ټولې بشري نړۍ له پاره چي کوم څه زمونږ سره امانت و په هغې کې مونږ خيانت وکړ. او د خپل دغې عمل په واسطه مو ټول انسانيت زيانمن کړ. په نړۍ کې زمونږ موجوديت په خپله په دې خبره ګواه دې چي نورو د تکليفونو بار پورته کړ او د ژوند ړنا يې مونږ پورې را ورسوله ، نو مونږ دې نړۍ ته راغلو ، بيا دولتی نظم زمونږ د ځان ساتنه وکړه ، د روغتيا اداري زمونږ د صحت او روغتيا په هکله توجه وکړه ، په لکونو انسانان يو د بل سره يو ځاې شول او مونږ ته يې د ژوند اړتياوې را پوره کړې ، ټولو ټولنيزو ادارو يو د بل سره په تعاون زمونږ روزنه وکړه او زمونږ څخه يې هغه څه جوړ کړل چي اوس يو ، نو ا يا د ټولو جايزه بدله به همدا وي؟

ايا دا به انصاف وي چي دکوم ځان او دکومو ځواکونو په وجود ، پايښت او وده کې د نورو دومره ونډه وي او هغه مونږ ضايع کړو او يا يې د ګټورو کيدو پر ځاي يې مضر وګرځوو؟ ځان وژنه په همدې خاطر حرامه کړل شوې. په لاس باندې شهوت کونکي (مستمني) ته په همدې خاطر د نړۍ حکيم ملعون (ناکح اليد ملعون) ويلې دې. د لوط عليه السلام د قوم عمل په همدې بنسټ بدترين جرم ګرځيدلې او زنا هم په همدې خاطر وګرېزه تفريح او ساعت تيرې نه ده بلکه په ټولې انساني ټولنې تيرې او ظلم دې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

زنا او ټولنيز تيري :

فکر وکړئ چې زنا سره څومره زياتې ټولنيزې ناروغتياوې نژدې او ژورې اړيکې لري.

۱-د هر څه دمخه يو زنا کار خپل ځان د خبيثه ناروغيو په لمن کې ورغورځوي ، او په دې توګه نه يوازې د خپلو جسماني ځواکونو ټولنيزو ګټو ته زيان رسوي ، بلکه ټولنې او نسل ته هم زيان اړوي.د سوزاک په هکله هر ډاکټر به درته داو وايي چې د متيازو کولو دلارې دغه ناروغي په پوره ډول کله هم نه جوړيږي. د يوه لوی ډاکټرو بنا ده چې [يوځل سوزاک د تل سوزاک] دغې څخه ځيګر اغيزمن کيږي ، مثانه ، انثيين او نور غړي ډير وخت په رنځ اخته کيږي او تر څنګ يې د نورو ناروغيو له پاره هم زمينه برابروي او د تلپاتې شنډتوب ، شونتيا هم ترې را پيدا کيږی. خو د اتشک د ناروغۍ په هکله هر څوک په دې نه پوهيږي چې ټول جسماني نظام ترې مسموم کيږي ، د سر نه تر پښو پورې هيڅ داسې غړې ، بلکه د جسم هيڅ برخه به داسې نه وي چې پرې ددې موذي ناروغۍ زهر اغيز و نه کړی. دا ناروغي يوازې د ناروغ جسماني ځواکونه له منځه نه وړي بلکه د مختلفو لارو څخه نورو بې شميره غړو ته رسيږي او بيا د همدې ناروغتيا په اساس د ناروغ اولاد او دهغې د اولاد اولاد په دغه بې قصوره سزا محکوميږي. دکوچنيانو ، ړندو ، ګونګيانو ، کڼو او کمعقلو پيدا کيدل دهغه خو لحظو دخوند اخيستنې يوه معمولي پايله ده چې يوه عياش پلار دخپل ژوند يوه ارزښتناکه پانګه ګڼلې وه.[۱] (۱)[اوس په دې خو وروستيو لسيزو کې د زنا بل سوغات ايډز يا (HIV)دې چې ټوله نړۍ يې لړزولې ، ددې ناروغتيا نوم مرګ دې او تر اوسه يې پوره علاج نه دې پيدا شوې (ژباړن)]

۲-په خبيثه ناروغتياو باندې د هر زناکار اخته کيدل حتمي نه دې مګر دهغې اخلاقي کمزوريو څخه دهيڅا خوندې کيدل شوني نه دي چې د زنا سره په لازمي توګه تړلې دې ، بې حيايې، غولونه ، درواغ ، بدنيتي ، خپل غرضي ،د نفس غلامي ، بې صبري ، حيراني ، تلون ، بې ثباتي او بې وفايي ، دا ټولې د زنا هغه اغيزې دي چې پخپله د زاني په نفس باندې مرتب کيږی. هغه وکړي چې دغه ځانګړتياوو ته په خپل ځان کې وده ورکړي نو دهغې د کمزوريو اغيز يوازې د جنسي معاملاتو تر حده پورې نه را نغښتل کيږي. بلکه د ژوند په هر اړخ کې دهغې له اړخه دغه تحفه ټولنې ته رسيږي. که چيرې په يوه ټولنه کې په ډيرو خلکو کې داسې اوصاف وده وکړی نو دهغې په واسطه هنر(ارټ Art) ، ادب ، تفريحات ، او لوبې، علوم او فنون ، صنعت او حرفت ، ټولنه او اقتصاد ، سياست او عدالت ، عسکري خدمت او ملکي انتظام يعنې هر شي ترې اغيز من کيږي. په ځانګړې توګه په جمهوري نظام کې چې د وګړو يو يو اخلاقي ځانګړتيا دټولولس په ژوند کې منعکس کيږي ، ديوولس د ډيرو وګړو په مزاج کې چې کوم ثبات نه وي دکوم ولس چې ډيره کې چې د وفا ، ايثار ،په نفس د کنترول او دداسې نورور وړو اوصافو څخه عاري وي نو دهغوې په سياست کې به استحکام او ثبات له کومه راشي ؟

۳-د زنا د جايز کولو سره دا هم لازميږي چې په ټولنه کې د فاحشه ګرۍ کاروبار تلپاته او جاري وي. څوک چې دا وايي چې يو ځوان سړي ته د تفريح او ساعت تيرۍ حق ورپه برخه دې نو هغه ددې تر څنګ دا هم وايي چې په ټولنه کې دې د ښځو يوه داسې ډله موجوده وي چې له هره اړخه د پستې او ذلت په اخري مرتبو کې وي ، نو دا ښځې به له کومه ځايه راځي ؟ هغوې خو به په همدغه ټولنه کې را پيدا کيږی ، په هر حال به هغه حتماً د چا لورو وي اويا به د چا خور. هغه په لکونو ښځې چې د يو يو کور ملکه ، د يوې يوې کورنۍ بنسټ ايښودونکې او دڅو څو کوچنيانو پالونکې جوړيداې شي ، همغوې با زار ته راوستلې کيږي، تر څو د عمومي تشنابونو

(c) ketabton.com: The Digital Library

په خیر د کوخه ډبو سرو د اړتیاو د رفع کولو ځاي و ګرځي. دهغوي څخه د ښځې توب هغه شریفانه ځانګړتیاوي اخیستل کیږي ، هغوي ته د ناز د پلورلو روزنه ورکول شي ، هغوي دهمدي کار له پاره تیاریږي چې خپل محبت ،خپل زړه ،خپل جسم ، خپل حسن او خپلې نخرې هره ګړۍ په یوه نوي اخیستونکي باندي وپلوري ، او دیوه نتیجه ورکونکي او میوه پیدا کونکي خدمت پر ځاي ټول عمر د کوخه ډبو نارینه و د تسکین او نفس پالنې نا نځکي ترې جوړې شي.

۴-د زنا د جواز څخه دنکاح تهذیبي او قانوني حثیت ته حتما زیان رسیږي ، ان تر دي چې نکاح له منځه ځي او یوازي اویوازې زنا پاته کیږی. اول د زنا په لور میلان کوونکو ښځو او نارینه و کې دا صلاحیت ډیر لږ پاته کیږی چې سهي ازدواجي ژوند تر سره کړي ،ځکه چې کومه بدنیتي ، بد نظري او کوخه ډبې په دوې کې د زنا له امله پیدا کیږی اوتر څنګ یې په داسې خلکو کې د جذباتو بې ثباتي او په نفسي غوښتنو باندي دکنترول دنه درلودلو کومه کمزوري وده کوي هغه دهغې صفاتو له پاره وژونکې زهر دي چې د بریمنده ازدواجي اړیکو له پاره ورته اړتیا ده. دا خلک که د نکاح په مبارکه رسۍ کې هم و تړل شي بیا هم دهغوي تر منځ نیک سلوک ، یو په بل باور او هغه د میني وفاداره اړیکي هیڅکله هم جوړښت نه مومي چې بهتر نسل ترې وزیږیږي او دخوښیو نه ډکه کورنۍ جوړه کړي.

بیا نو چیرته چې د زنا له پاره اسانتیاوي وي نو هلته عملا دا نا شوني ده چې د نکاح متمدنه طریقه وده ومومي ، ځکه کومو وګړو ته چې د مسؤلیت د منلو پرته د نفسي غوښتنو د تسکین نورې مواقع ور په برخه وي هغه څه اړتیا لري چې نکاح و کړي اوپه خپل سر د مسؤلیتونو دروند بار وربار کړي؟

۵-د زنا د جواز او رواج په واسطه نه یوازې د تمدن ریښې له منځه ځي بلکه په خپله د انسان ریښې هم غوڅیږي. لکه چې تر مخه مو ثابته کړه چې په ازادانه جنسي اړیکو کې د ښځې او نارینه و دواړو څخه دهیڅ یوه دا خوښه نه وي او نه کیداي شی چې د نسل د پایښت خدمت تر سره کړي.

۶-کوم کوچنیان چې د زنا له لارې ټولنې ته وړاندې کیږي هغوي ته حرامیان ویل کیږي. په نسب کې دحلال او حرام بیلتون یوازې یو احساساتي مسئله نه ده لکه چې ځیني ناپوه خلک پرې ګمان کوي ، بلکه د ډیرو اړخونو څخه د حرامي کوچنیانو پیدا کول پخپله په کوچني او انساني تمدن باندي یو ستر تیری دی. اول دا چې په هغه وخت کې ددې کوچني نطفه داسې جوړیږي چې پر مور او پلار دواړو خالص حیواني جذبه مسلطه وي. د یوې واده شوې جوړې په زړونو کې چې د جنسي عمل په وخت کې کوم پاک انساني جذبات موجود وي، هغه هیڅکله هم په ناجایزه توګه یو ځاي شوې جوړې کې موجود نه وي. دوې خو یوازې د حیوانیت جوش او ولولې سره را یو ځاي کړې وي او ددوې تر منځ په دغه وخت کې ټولې انساني ځانګړتیاوي له منځه تللې وي.په دې خاطر یو حرامي کوچني دخپل مور او پلار دحیوانیت وارث وي او بیا هغه کوچني چې د ښه راغلاست له پاره یې نه مور تیاره وي او نه پلار ،او هغه پخپله هم د یوه مطلوب شی په خیر نه بلکه د یوه نا ځاپې غم په خیر د والدینو منځته را لویدلې او دپلار دمحبت او امکاناتو نه تل بې برخې وي.نو کله چې هغه یواځې د مور یو اړخیزه روزنه و مومي او هغه هم د بې رغبتۍ او نا خوښۍ په حالت کې. هغه ته چې د نیا ، نیکه ،کاکا ، ماما او د کورنۍ د نورو غړو پالنه ور په برخه شوې نه وی ، نو هغه په هر حال د یو ناقص او نامکمل انسان په څیر وده کوي. نه هغه سهي کریکتر پیدا کولی شي او نه یې صلاحیتونه را برسیره کیداې شی، او نه ورته د پر مختګ او کار کولو پوره پوره وسایل مهیاوي. هغه پخپله هم ناقص ، بې وسیله

(c) ketabton.com: The Digital Library

او بې يارو مددګار او مظلوم وي او د تمدن له پاره هم دومره ګټور نه ثابتيږي. څومره چې هغه د حلالي په صورت کی د تمدن له پاره ګټور ثابتيدای شو.

د ازادو شهوت پالونکو له آنده د کوچنيانو د ښوونې او روزنې له پاره يو ولسی نظام ته اړتيا ده تر څو کوچنيان د والدينو د ازادانه اړيکو له لارې وزيږيږي او ولس د هغوی روزنه وکړي او د تمدن د خدمت له پاره يې تيار کړي. دا دې خبرې څخه ددې خلکو موخې داده چې د ښځو او نارينه و ازادي او د هغوي و ګړيز ژوند خوندی وي او د هغوي نفساني غوښتنې د نکاح په بنديزونو کې د را بنديدو پرته د نسل د توليد او د هغوي د روزنې اړتياوې تر سره شي. خو دا ډيره عجيبه خبره ده ، هغه وګړو ته چې د اوسنی نسل وګړيز ژوند دومره ګران دي هغوي د راتلونکي نسل له پاره د ولسي روزنې يا دولتي تربيې دداسې سيستم وړانديز کوي چې په هغه کې د انفراديت د ودې او د شخصيت د ارتقا هيڅ امکان نه شته. په داسې يوه سيستم کې چې په زرګونو او لکونو کوچنيان په يوه وخت د يوې نقشې، يوې قاعدې او يورنګ اصولو لاندې روزل کيږي هلته د کوچنيانو انفرادي ځانګړتياوې نه نمو کولای شی او نه را څرګنديدای شی. هلته خو د هغوي تر منځ يو شان والي او مصنوعي برابري پيدا کيږی. ددې کارخانې څخه به په هماغه توګه ديوه ډول شخصت لرونکي کوچنيان راوځي لکه څنګه چې د کومې کار خانې څخه د اوسپنې پرزې په يوه ډول قالب کې اچول شوي وي. دوې غواړي د باټا د بوټانو په څير انسانان تيار کړی ، هغوي ته دانه ده معلومه چې د کوچنې د شخصيت جوړول يو ډير ظريف هنر دي او دا هنر يوازې په يوه وړوکې کارخانه کې صورت نيسي ، هلته چې د هر مصور توجه يوازې او يوازې په يوه تصور باندې متمرکزه وي . په يو لوبه کار خانه کې ، چيرته چې مزدوران يو ډول عکس د لکونو په شمير کې تياروي نو هلته به دا هنر (ارټ Art) د پر مختګ او ترقۍ په ځاې غارت کيږي او له منځه به ځي.

بيا د ولسې ښوونې او روزنې په دغه ډول سيستم کې به تاسې ته دداسې کار کوونکو اړتيا پيدا کيږي چې د ټولنې له اړخه د کوچنيانو د روزلو کار په غاړه واخلي او دا هم په ډاګه ده چې دداسې خدمت د تر سره کولو له پاره داسې کارو کونکي موزون اوبرابر وي چې په خپلو غوښتنو او جذباتو باندې کنټرول ولري او د اخلاقي انضباط خاوندان اوسي. او که نه نو هغوي به په کوچنيانو کې څه ډول اخلاقی انضباط را پيدا کړي.

اوس پوښتنه داده چې داسې وګړي به تاسې له کومه راوړئ ؟ تاسې خو ولسي ښوونه او روزنه د همدې له پاره جوړول غواړئ چې ښځې او نارينه د خپلو نفسي غوښتنو د پوره کولو له پاره ازاد پريښوول شی او په دې ترتيب تاسې په ټولنه کې د اخلاقي انظباط او نفسي غوښتنو د کنټرول تخم له منځه وړئ نو بيا به د ړندو په کلي کې د سترګو او ليد خاوند څنګه پيدا شي ؟ او څوک به نوې نسل ته د سمې لارې لارښوونه وکړي ؟

۷-د زنا له لارې چې کوم خپل غرضي انسان يوه ښځه د کوچنی مور جوړه وی نو ددې ښځې ژوند د تل له پاره تباه کيږي اوپرې دذلت ، عمومی نفرت او د مصيبتونو داسې غر را لويږي چې بيا په ټول ژوند کې ددې ستر بار نه سر نشي را ويستلای.

نوي اخلاقی اصولو ددې ستونزې حل داسې وړاندې کړي چې هر ډول موروالي ته برابر حق ورکړل شی که هغه د نکاح په بند کې وی او يا نه. ويل کيږي چې موروالي په هر حال د احترام وړ دي.او دا چې کومې نجلۍ د خپلې ناپوهۍ او سادګۍ په اساس دموروالي دروند بار په غاړه اخيستې وي نو دا به په هغې ظلم او تيری وي چې ټولنه هغه د طعن او لعن لاندې و نيسي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

لمړۍ خود ا حل داسې دي چې په هغې کې که فاحشه ښځو ته هر ډول اجازه ورکړل شي او ټولنه په فحاشۍ ککړه شي نو د هغې اصلي ضرر د یوې کورنۍ د سرپرستي له پاره په ټولنه ستونزه راپیدا کوي یعنې په ټولنه کې نورو انسانانو ته د ژوند کولو حقوق نه ورکول دي، بلکې هر ډول فساد او جرمونه په ټولنه کې را پیدا کوي.

لمړۍ خودا حل داسې دي چې په هغې کې که فاحشه ښځو ته هرڅومره ارا متیاوي وي خو د ټولني له پاره په هر اړخیزه توګه یو مصیبت دي. ټولنه چې په فطري توګه د حرامي کوچنی مور ته د کوم ذلت او نفرت په سترګو ویني هغه له یوه اړخه وګړي د ګناه او بدکارۍ څخه منع کوی او د بله اړخه دا پخپله ټولنه کې د اخلاقي حس او شعور ژوندي پاته کیدو یوه نښه ده. که چیرې د حرامي او حلالی کوچنیانو مینځ کې برابري و ګڼل شي نو دهغې معنا داده چې د ټولنې څخه د خیر او شر ، نیکۍ او بدۍ ، ګناه او ثواب تو پیر له منځه تللي او که فرض کړو چې دا کار دې وشي نو ایا په ریښتیا سره به هغه ستونزه حل شی چې د یوه حرامی کوچنی مور ته را پیښیږي ؟

تاسې په خپل خیال کې د حلالي او حرامي کو چني مینځ کې برابري او مساوي ګڼلای شئ خو فطرت هغوي دواړو ته مساوي حق نه ورکوي او په حقیقت کې هغوي هیڅکله هم مساوي کیدای نه شي ، دهغوي مساوات د عقل ، منطق ، انصاف ، حقیقت او هر شی پر خلاف دي. اخر هغه بې عقله ښځه چې د خپلي شهواني غریزې په لیونتوب کې یې خپل ځان د داسې خپل غرضه سړي په غیږ کې ورواچاوه چې نه دهغې او نه د هغې د کوچني کفالت ته تیاروی ، څنګه به دهغې پوهې او عاقلي ښځې په څیر و ګڼل شي چې خپل جذبات یې تر هغه وخته پورې تر ولکې لاندې کړي وی تر څو چې ورته یو مسؤل او ذمه وار سړی نه وي پیدا شوي ؟ څه ډول عقل به دا دواړه برابر کړي ؟ خو تاسې به هغې بې عقلي ښځې ته هغه کفالت او ساتنه ، د زړه له کومي ملګرتیا ، د میني نه ډکه ساتنه ، دخیراو ښیګڼې نه ډکه پالنه ، د زړه قرار او ډاډ له کومه ځایه را وړئ کوم چې یوازي یوې میړه لرونکې ښځې ته ور په برخه کیدای شي ؟ ایا تاسې د هغې کوچني ته د پلار شفقت او د ټولي پلرنۍ لړۍ محبت او پاملرنه د کوم بازار څخه را نیولای شئ ؟ تاسې هغوي ته یوازې او یوازې د قانون په زور د غه نفقه تر لاسه کولای شئ ، مګر ایا یوې مور او یو کوچني ته په نړۍ کې یوازې د نفقي اړتیا ده ؟
نو دا حقیقت دي چې د حرام او حلال مورواليِ د یوه شان کولو څخه ګناه کونکو ته چې هر څومره بیروني تسلي هم ورکړل شی بیا به هم دغه شیان د هغوي د بې عقلیو او حماقتونو طبیعي پایلې اوددې پایلو څخه داسې پیدا شوي کوچنیان دحقیقي زیان څخه خوندي نه شي پاته کیدای.
ددې اسبابو او ذرایعو څخه دا خبره په ډاګه شوه چې د ټولنیز ډاډمن ژوند د قیام او سالمې ودې له پاره دې ته اړتیا ده چې په ټولنه کې په غوڅه توګه د نامشروع جنسي عمل څخه مخنیوې وشي او د شهواني جذباتو دتسکین او اشباع له پاره یوازې او یوازې یوه دروازه چې د نکاح دروازه ده پرانیستي پریښودل شی.
وګړوته د زنا ازادي ورکول او دهغوي سره بې ځایه رعایت کول په ټولنې تیرې ، بلکه د ټولنې وژل دي. هغه ټولنه چې دغه معامله سپکه ګڼي او زنا ته یوازې د وګړو د ساعت تیرۍ (Having a good time) په سترګو ګوري او له نظره یې غورځوي او د ازاد تخم شیندلو (Sowing Wild Oats) دفعل سره د سترګو پټولو څخه کار اخلي ، نو دا ډول ټولنه په اصل کې یوه جاهلې ټولنه ده ، هغوي ته د خپلو حقوقو په هکله شعور هم نه شته ، هغوي دخپل ځان سره په خپله دشمني کوي که چیرې هغوي ته دخپلو حقوقو شعور وي او په دې و پو هیږې اوځان پرې هم و پوهوي چې په جنسي اړیکو کې د وګړیزې ازادۍ څومره بد اغیز چې په ټولنیزو ګټو پر یوزې نو بیا به هغوي دې کار ته هم په همغه سترګو کتلای لکه غلا ، ډاکې ، اود قتل عمل ته چې ګوري. بلکه دا دغل څخه هم بد تر دي. غل او قاتل او ډاکو زیات نه زیات یوه وګړي یا یوې کورنۍ یا څو وګړو ته زیان ور رسولې شي. خو زاني په ټولې ټولنې او د دې ټولنې په راتلونکي نسلونو باندې ډاکه

(c) ketabton.com: The Digital Library

غورځوي. هغه په يوه وخت کې د لکونو او ميليونو انسانانو څخه غلا کوي ، د هغې د جرم زيښښې د ټولو څخه ډېرې او تر لرې لرې پورې غزيدلې دي.

کله چې دا و منل شي چې د وګړو د خپل غرضه لاس غزونو د مخنيوي په خاطر د ټولنې په بسپنه سره د قانون ځواک ته اړتيا ده او کله چې په همدې بنسټ ، غلا ، قتل ، لوټول، جعل کاري ، د خلکو حقوق غصبول جرم ګڼل شوي وي او د بنديز او مخنيوي له پاره يې د جزا قانون نافذوي نو بيا خو هيڅ علت نه شته چې د زنا په معامله کې هم قانون د ټولنې محافظ او ساتونکې نه وي او هغه يو جزايي جرم و نه ګڼل شي.

د اصولي حثيت له مخې هم دا ښکاره ده چې نکاح او زنا دواړه يوځاي په يوه وخت کې د ټولنې د نظام برخه نه شي ګرځيداي ،که چيرې يوه وګړې ته د مسؤليتونو د منلو پرته د نفس د غوښتنو د تسکين اجازه ورکړاې شي نو بيا خو د همدې کار له پاره د نکاح ټاکل يو بې معنا شئ دې. ددې مثال داسې دې لکه چې په ريل ګاډې کې بې ټکټه سفر کول هم جايزوي او بيايې د سفر کولو له پاره د ټکټ اخيستلو له پاره اصول هم ټاکلي وي ، هيڅ د عقل خاوند دغه دواړه طريقې په يوه وخت کې نه شی استعمالولې ، معقوله لار خو داده چې يا خو د ټکټ اصول له يوه سره له منځه يوسي او که دا اصول ټاکل شوي وي نو بيا دې د ټکټ پرته سفر کول د سزا وړ جرم و ګرځول شي. په همدې توګه د نکاح او زنا په هکله هم دواړه يو ځاي مخکې وړل يو غير عملي او نا معقول کار دې که چيرې د تمدن له پاره د نکاح مسئله اړينه وي لکه څنګه چې مو په د لايلو ثابت کړه نو دهغې سره دې ته هم اړتيا ده چې زنا جرم و ګرځول شي١.

(١)-[يوه عامه غلطه انګيرنه داده چې ويل کيږي چې د نکاح څخه دمخه يوه ځوان ته د هغه د نفسي غوښتنو د تسکين له پاره لږ څه موقع او فرصت ورکول اړين دي. ځکه چې په ځوانۍ کې د جذباتو د جوش کينول ستونزمن کار دې او که دا جذبه تر فشار لاندې و نيول شی نوزيانمنه ثابتيږي. خو دغه خبره چې په کوم بنسټ کيږی هغه له يوه سره غلطه ده که چيرې د جذباتو دغه ډول جوش د ولکې لاندې را نه وړل شی نو دغه غير معمولي (Abnormal) حالت دي او په (Normal) نارمل وګړي کې دا صفت د غلط تمدني نظام په واسطه را ولاړيږي. زمونږ سينما ګانې ، ليکنې ، فحش مجلې ، لوڅ عکسونه ، سازو سرود ، او په دغه ټولنه کې د لوڅو بربنډو ښځو د سړو او ځوانانو سره اختلاط دا ټول هغه عوامل دی چې يو نارمل انسان د شهواتو له اړخه په يوه غيرمعمولي انسان بدلوي ، او که نه په يوه ډاډمن او ارام چاپيريال کې عامو ښځو او نارينه و ته دغسې غير نورمال هيجان هيڅکله هم نه را پيدا کيږی. چې د ذهن او اخلاقو د روزنې له لورې هغه دولکې لاندې را نه وړل شی. او دا تصور چې د ځوانۍ په وخت کې د جنسي عمل نه اجرا کول روغتياته زيان رسوي ، د يوې مغالطی پرته نور څه نه دي. په اصل کې د روغتيا او اخلاقو دواړو دغه غلط معيارونه بايد بدلون و مومي د کومو په اساس چې نکاح ستونزمنه اوزنا اسانه ګرځيدلې ده.]

د جاهليت د ځانګړتياو څخه دا هم يوه ځرګنده ځانګړتيا ده چې د کومو شيانو زيښښې چې محدودې وي او ژر او په محسوس توګه مخته راځي نو هغه درک کيداي شی خو د کومو زيښښې چې پراخه او تر لرې لرې پورې د رسيدو په اساس غيرې محسوس وي او ډير وروسته را په ډاګه کيږی نو هغوې ته کوم ځانګړې اهميت نه ورکول کيږي بلکه د اعتنا وړ هم نه ګڼل کيږي. د غلا ، وژلو او ډاکې اچولو په څير امور مهم او د زنا په څير امور غير مهم ګڼلو علت همدغه دي. هغه وګړي چې په خپل کور کې د طاعون د ناروغتيا موږکان ساتی يا ساري ناروغتياوې خپروي د جاهليت تمدن هغه دمعافي وړنه ګڼی ، ځکه چې د هغې دغه کار په ځرګند ډول زيانمن دي خو هغه زنا کار چې د خپل دغه فعل په واسطه د تمدن ريښې غوځوي نو ځرنګه چې دهغې زيان رسونه د محسوس کيدو په ځاي معقوله بريښې په دې خاطر هغه جاهلانو ته له هره اړخه معقول او د رعايت وړ ښکاري ، بلکه هغوې دا درک کولاي هم نشي چې اخر د هغې په دغې عمل کې د جرم کومه خبره پټه ده ؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

که چيري د تمدن بنسټ د جاهليت پر ځاي پر عقل او علم او فطرت باندي ولاړ وي نو دا طرز عمل هيځکله هم نه شي غوره کيدلاي.

۴-دفحاشۍ دمخنيوي لاري چاري:

هر هغه کار چي د تمدن له پاره زيانمن وي دهغې د بندلولو له پاره يوازي دا بسنه نه کوي چي هغه يوازي په قانوني توګه جرم وګرځول شي او سزا ورته وټاکل شي بلکه بنايي د دې تر څنګ دغه لاندي څلور تدبيرونه هم بايد تر لاس لاندي و نيول شي.

- بايد د ښوونې او روزنې له لاري د وګړو ذهنيت سهي کړاي شي او دهغوي د نفسونو دومره اصلاح وکړاي شي چي هغوي په خپله ددې قبيح عمل څخه کرکه وکړي او ګناه يې و بولي او اخلاق او وجدان يې ددې ګناه د ارتکاب څخه منه کړي
- ټولنيز اخلاق او عمومي راې او فکر ددې ګناه او ددې جرم په خلاف دومره را وپارول شي چي عام وګړي هغه يو عيبجن او د شرموړ کار و ګڼي او کوونکي ته يې د کرکې اونفرت په سترګو وکتل شي تر څو هغه وګړي چي روزنه يې نامکمله وي يا يې اخلاقي وجدان کمزوري وي د عمومي راې د ځواک له لاري ددې جرم د ارتکاب نه منه شي.
- په ټولنيز نظام کې بايد ټول هغه وسايل او اسباب له منځه يوړل شي چي د جنسي جذباتو پاروونکي او د زنا په لور هڅوونکي وي او تر څنګ يې هغه اسباب هم دامکان تر پولو پوري لري کړل شي چي وګړي په دغه فعل کولو مجبوروي.
- په تمدني نظام کې داسي بنديزونه او ستونزې را پيدا کړل شي چي که چيري کوم وګړي دداسي عمل د ارتکاب نيت هم وکړي نو په اسانۍ سره يې و نه شي کولاي.

دا څلور داسي تدبيرونه دي چي په صحت او ضرورت باندي يې عقل ګواهي ورکوي.
فطرت دهمدې غوښتنه کوي او د ټولي نړۍ تعامل هم همدغه دي چي د ټولنې قانون چي کوم شيان جرم وګڼي دهغې د مخنيوي په خاطر د تعزير تر څنګ ددغه څلورو تد بيرونو استعمال هم اړين ګڼل کيږي . اوس که چيري دا مسلمه وي چي د جنسي اړيکو خپريدل د تمدن له پاره مهلک او تباه کونکي وي او د ټولني په خلاف د يو ستر جرم حيثيت لري نو حتما به دا هم و منل شي چي دهغې د مخنيوي له پاره د سزا تر څنګ د ټولو هغه اصلاحي او مخنيوي کوونکې تدبيرونو استعمالول اړين دي کوم چي پورته ياد کړل شو . ددې له پاره د وګړو تربيه هم ضروري ده او عامه افکار هم دهغې د ممانعت له پاره بايد تيار کړل شي، دتمدن ددايرې څخه د ټولو هغه شيانو ويستل په کار دي چي د وګړو شهواني جذبات را پاروي ، د ټولنيز نظام نه هم د ټولو هغه بنديزونو لري کول په کار دي چي د نکاح له پاره ستونزې پيدا کوي او د ښځو او سړو په اړيکو کې داسي بنديزونه لګول په کار دي چي که چيري هغوي د ازدواج ددايرې نه بهر د جنسي اړيکو د ټينګولو په لور ميلان هم ولري نو دهغوي په لاره کې ډير خنډونه حائل شي. زنا د يو جرم او ګناه په څير د منلو وروسته هيڅ د عقل خاوند به ددغه تدابيرو پر خلاف يو لفظ هم و نه شي و يلاي.
ځيني وګړي دغه ټول اخلاقي او ټولنيز اصول مني دکومو په بنسټ چي زنا يوه ګناه منل شوې خو هغوي په دې اصرار کوي چي دهغې په خلاف د جزايي او انسدادي تدبيرونو دکارولو پر ځاي يوازي اصلاحي تدبيرونو اختيارولو باندي اکتفا په کار ده ، هغوي وايي چي د ښوونې او روزنې په واسطه په خلکو کې دومره داخلي احساس ، دهغوي په ضمير کې دومره ځواک او دهغوي په اخلاقي وجدان کې دومره زور

(c) ketabton.com: The Digital Library

پیدا کړل شی چې هغوي په خپله ددې ګناه څخه منه شي. او که نه د نفس د اصلاح پر ځاې د تعزیري او انسدادي تدبیرونو اختیارولو معني داده چې تاسي د سرو سره د کوچنیو په خیر سلوک کوئ، بلکه د انسانیت توهین او سپکاوې کوئ. مونږ هم دهغوي دغه وینا تر دې حده پورې منو چې د انسانیت د اصلاح له پاره تر ټولو غوره او بهتره لار هماغه ده چې هغوي یې بیانوي. د تهذیب هدف همدغه دې چې د وګړو په باطن کې داسي ځواک را پیدا کړاې شي چې د هغې په واسطه هغوي د ټولنې د قوانینو درنښت او احترام وکړی او په خپله د هغوي خپل ضمیر هغوي د اخلاقي قوانینو له مخالفت څخه منه کړی. په دې اساس دوګړو په ښوونه او روزنه ډیر وخت مصرفیږي خو ایا په واقعی توګه تهذیب خپل دې موخې ته رسیدلې شي؟ ایا په حقیقت کې د ښوونې او اخلاقی روزنې د وسایلو په واسطه وګړي دومره مهذب شوې دې چې د هغوي په باطن باندې پوره باور وشي او د ټولنیز نظام د ساتنې په خاطر په بهر کې هیڅ ډول تعزیري او منه کونکې تدبیرونو ته اړتیا نه وې پاته؟ پخوانې وخت پریږدئ کوم ته چې تاسې تیاره زمانه وایې دغه شلمه پیړی، دغه منوره پیړی، ستاسي ترمخ ده. اروپا او امریکا ته چې تر ټولو زیات مهذب او پرمخ تللې هیوادونه دې ځیر شئ دکومو چې هر وګړي تعلیم یافته دې او دخپلو وګړو په لوړې روزنې فخر کوي ایا هلته روزنې او دنفس اصلاح د جرایمو او قانون ماتونې څخه مخنیوې کړې دې؟ایا هلته غلا نه کیږي؟ ډاکې نه اچولې کیږی؟ قتل منه کیږي؟ د جعل کارۍ او فریب، ظلم او فساد پیښې نه پیښیږي؟ ایا هلته په وګړو کې د اخلاقي مسؤلیتونو احساس دومره لوړ شوې چې اوس دهغې سره د کوچنیانو په څیر سلوک و نه کړاې شي؟ نو که چیرې واقعیت دغسې نه وې که چیرې په دغه روښانو وختونو کې هم د ټولنې نظم او قانون یوازې د وګړو اخلاقي وجدان ته نشې پریښوول کیداې که چیرې اوس هم په هر ځاې کې د انسانیت سپکاوې په دې کیږی چې د جرایمو د مخنیوې له پاره د تعزیري او انسدادي قوانینو دواړه ډوله تدبیرونه استعمالیږی نو بیا به څه علت وی چې یوازې د جنسي اړیکو په هکله تاسي ته دغه «توهین» د زغم وړ نه وې. یوازې په دغه معامله کې ولې هغه دکوچنیانو سره د «سترو» په څیر سلوک کولو باندې تاسې دومره زیات اصرار کوئ. لږ څه فکر وکړئ او ووینئ چې چیرې ستاسې په زړونو کې خو کوم غل پټ نه دې؟

ویل کیږي چې کوم شیان چې تاسي شهوانی محرکات ګڼئ او دتمدن د دایرې څخه یې باسئ هغه خو ټول د فن (Art) جمال او ذوق روح دې. دهغې په ویستلو سره به په انساني ژوند کې د ظرفیت چینه وچه شی په دې خاطر د تمدن ساتنه او د ټولنې اصلاح چې په هر ترتیب کول وي داسې یې وکړئ چې لطیفه فنونو او د جمال ذوق ته په کې زیان و نه رسیږي.

مونږ هم ددې وګړو نظر سره تر دې ځایه پورې اتفاق کووو چې (Art) او د جمال ذوق په حقیقت کې ارزښتناکه شیان دې چې دهغې ساتنه بلکه پر مختګ ته یې اړتیا ده خو د ټولنې ژوند او ټولنیزه کامیابي د هغې څخه ډیر ارزښتناک شي دې چې د فن او جمال Art په لار کې نه شي قربانیداې که چیرې فن او جمال وده کول غواړی باید داسې لاره غوره کړي چې د عامي ټولنې د ښیګړو سره همغږی وي. هر هغه فن او جمال چې ټولنه دخوشحالۍ او نجات په ځاې د فساد او هلاکت په لور وړي هغې ته په ټولنه کې د ودې کولو اجازه نه شي ورکول کیداې.

دا زمونږه وګړیز او یا کورنې لید نه دې بلکه همدغه دعقل او فطرت غوښتنه ده. ټوله نړۍ د غه اصولاً مني او عمل پرې هم کوي. هغه شیان چې په نړۍ کې د ټولنیز ژوند دتباه کیدو او د فساد عوامل ګڼل کیږی هغه هیڅکله هم د فن (Art) او ذوق جمال په نومونو نه شي زغمل کیداې دمثال په توګه هغه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ليكنې چې د غلا ، ډاکې ، فتنې ، فساد او قتل په لور احساسات را پاروونکې دي هغه په هيڅ صورت د هغو د ادبې ښيګڼو په خاطر بايد روا ونه ګڼل شي. په هغه ادب کې چې د طاعون يا سيل د ناروغۍ د خپرولو په لور ترغيب ورکول کيږي هغه په هيڅصورت د زغم وړ نه دي. کومه سينما يا تياتر چې د بدامنۍ او بغاوت په لور خلک را بولي هغه ته د نړۍ هيڅ حکومت د نمايش او ننداري اجازه نه ورکوي، هغه عکسونه چې د ظلم ، فساد او د شر او شرارت د جذباتو ښکاروندوي وي يا په کومو کې چې د تسليم شوو اخلاقي اصولو پولې له منځه ځي هغه که هر څومره د فن د کمال نه ډکې وي هيڅ قانون او هيڅ ټولنه هغه ته د قدر په سترګه نه شي کتلې ، د جيب پرې کولو فن که څه هم ډير لطيف فن دي او د لاس د صفايي کمال دې خو هيڅوک هغه ته د ودې ورکولو له پاره تيار نه دي. جعلي نوټونه ، بنک چيکونه او د ګڼ شمير نورو اسنادو په تيارولو کې بهترين ذهنونه په پوره مهارت او فن سره کارکوي خو هيڅوک ددې(Art) فن د پر مختګ او هغه ته د ودې ورکو له پاره تيار نه دی. په ټګۍ او دوکه کې انساني دماغ څه څه ډول کمالونه ښيئ مګر هيڅ مهذبه ټولنه دغې کمالونو ته د قدر په سترګه نه ګوري. بس دغه اصول په خپل ځاې مسلم دی چې ټولنيز ژوند ، دهغې امن ، دهغې ښيګڼې او ګټې د هر لطيف فن او د جمال د هر ذوق څخه ډير ارزښتناکه دی. او په هيڅ ارټ(Art) يا فن باندې قربانيداې نه شي. البته په هغه څه کې چې اختلاف دې هغه دادي چې مونږ يو شې د ټولنيز ژوند له پاره زيانمن بولو خو نور داسې نه کوي ، که چيرې په دې هکله دهغوې فکر هم همداسې شي لکه زمونږ چې دې نو هغوې به هم په (Art) فن او دجمال په ذوق باندې د همغسې بنديزونو د لګولو اړتيا محسوس کړي لکه مونږ يې چې محسوس وو.

دا هم ويل کيږي چې د ناروا جنسي اړيکو د مخنيوي له پاره د سړو او ښځو ترمنځ خنډونه واقع کول او په ټولنه کې دهغوې پر ازادانه اختلاط باندې بنديزونه لګول دهغوې پر اخلاقو او دهغوې په سيرت باندې د حملې کولو په معنې دي. ددې نه دا په ډاګه کيږي چې ګويا ټول وګړي بد اخلاقه شوي دي. او دا چې دداسې بنديزونو لګونکو ته خو نه په خپلو ښځو باور شته او نه په خپلو نارينه و. خبره خو ډيره معقوله ده ، را ځئ چې د استدلال په همدغه طريقه لږ څه و غږيږو. چې هري دروازې ته قلف وراچول کيږي دا کار ددې اعلان مترادف دې چې ګويا ددې کور مالک د ټولې نړۍ خلکو ته د غلو په نظر ګوري. همدا راز دهر پوليس موجوديت ددې ګواهي ورکوي چې حکومت خپل ټول رعايا و ته د بد معاشانو به سترګو کتلې ، هغه اسناد چې په راکړې ورکړې کې ليکل کيږی هغه ددې خبرې دليل دې چې يو اړخ بل اړخ ته دخائن په سترګو ګوری. د جرايمو د ارتکاب دمخنيوي له پاره چې هر تدبير نيول کيږی د هغې په وجود کې دا مفهوم شامل دې چې ټول هغه په امکانی توګه مجرمين ګڼلې شوي په کومو چې ددې تدبيرونو اغيز شوي وي . د همدې داستدلال له مخې تاسې هر وخت غله ، بد معاشه، خائن ، د شکمن چال چلند خاوندان ياست، خو ستاسې عزت النفس ته هيڅ زيان نه دې رسيدلې ، نو بيا څه سبب دې چې يوا ځې په دې يوه معامله کې ستاسی احساسا ت دومره نازکه شوي دي ؟

اصل خبره هماغه ده چې مونږ ورته اشاره وکړه ، دکومو خلکو په ذهن کې چې د پخوانيو اخلاقی افکارو لږ څه اغيز پاته وي هغوې که څه هم زنا او جنسي خپل سري بد نه ګڼي مګر دومره ډيره يې بد نه ګڼي چې دهغې د مخنيوي له پاره يو کلک قدم واخلي ، په همدې خاطر د اصلاح او د بديو څخه دمخنيوي دتدبيرونو په اړه زمونږ او دهغوې په نظر کې اختلاف دې. که چيرې د فطرت حقايق په مکمله توګه هغوې ته را ځرګند شی او هغوی په دغه خبره په مکمله توګه پوهه ترلاسه کړي نو هغوې به بيا حتما

(c) ketabton.com: The Digital Library

زمونږ سره په دې هکله هم نظري شي چې انسان چې ترڅو انسان دې او ترڅو پورې چې په هغې کې دحیوانیت عنصر موجود دې تر هغې وخته پورې هيڅ داسې تمدن چې د وګړو د غوښتنو او دهغوې د لطف اولذت نه پورته ورته د ټولنيز ژوند ښيګڼې او ګټې ارزښت ولري نو بيا ددغه ډول تدبيرونو څخه غافل نه شي پاته کيداې.

۵-د ميړه او ښځې ترمنځ د اړيکو سهي آند:

د کورنۍ د جوړښت او د جنسي بې لاريو د مخنيوی نه وروسته چې کوم شی د يوه صالح تمدن له پاره اړين دې هغه د ښځې او نارينه ترمنځ د اړيکو د سهي شکل او نوعيت ټاکل دي. د هغوې حقوق بايد د عدل او انصاف مطابق و ټاکل شي، دهغوې ترمنځ بايد مسؤليتونه په پوره او ښه توګه وويشل شي او په کورنۍ کې دهغوې مراتب او دندې په داسې توګه و ويشل شی چې په اعتدال او برابرۍ کې يې کوم توپير را نه شي. د تمدن په ټولو مسايلو کې تر ټولو مهمه او پيچلې مسئله هم داده خو انسان ددغې ستونزې په حل کولو کې ډير وخت د ناکامۍ سره مخ کيږي.
ځينې ولسونه داسې دي چې هلته ښځه په سړي باندې قوام(مشره) ګرځول شوې ده خو مونږ ته هيڅ داسې مثال په لاس نه راځي چې ددې ډول ولسونو څخه کوم ولس د تهذيب او تمدن پورته پوړ ته رسيدلې وي. لږ تر لږه د تاريخي معلوماتو دخيرې له مخې د هيڅ داسې ولس نښې په نظر نه راځي چې ښځه يې حاکمه کړې وي بيا يې په نړۍ کې عزت او ځواک تر لاسه کړې وي. يا يې کوم مهم کار تر سره کړې وي.
برعکس ډيرو ولسونو بيا سړي په ښځو باندې قوام(حاکم اومشر) ګرځولي خو دغې کار ډير وخت د ظلم او تيرې بڼه خپله کړې ده. د ښځې څخه يې وينځه جوړه کړې ، دهغې تذليل او تحقير يې کړې ، هغې ته هيڅ ډول ټولنيز او تمدني حقوق نه دي ورکړې ، هغه دکورنۍ يو ډير ادني خادم او د سړي له پاره د شهوت پوره کولو يوه اله ګرځول شوې او دکورنه بهر يې که د ښځو يوه ډله دعلم او تهذيب په ګاڼه ښايسته کړې هم وي نو يوازې په دې خاطر چې هغوې د سړو جنسي غوښتنې په ډير په زړه پورې ډول سره پوره کړې او سړو ته د خپلې موسيقۍ د اوريدو لذت او دخپلې نڅا او نازو ادا څخه دکتلو لذت او د خپلو جنسي حرکاتو دکمالاتو څخه د جسم له پاره لذت تيار کړې. دا د ښځو د توهين او سپکاوې تر ټولو زياته د شرم نه ډکه لاره وه چې د نارينه و نفس پالنې ايجاد کړې ده. او هغه ولسونه چې دغه لار يې خپله کړې پخپله هم د زيانمن کيدو څخه خوندي نه دي پاته شوی.
نوې غربي تمدن دريمه لار خپله کړې يعنې دا چې د ښځو او نارينه و ترمنځ برابري را وړې ، ددواړو مسؤليتونه يو شان کړې ، دواړه د کار په يوه ډګرکی مسابقه وکړې ، دواړه خپله روزې په خپله و ګټې او دخپلو اړتياو کفالت په خپله وکړې. د ټولنې د تنظيم دغه قاعده تر اوسه پورې تکميل شوې نه ده. ځکه چې د سړې فضيلت اوبرتری اوس هم په ډاګه ده ، د ژوند په هيڅ اړخ کې هم ښځه د نر سره برابره نه ده او هغوې ته تر اوسه ټول هغه حقوق پوره نه دي ور په برخه شوې چې د پوره مساوات او برابرۍ په صورت کې بايد ورته ور په برخه شوې واې. ليکن تر کومه ځايه چې دغه مساوات قايم کړل شوې هغه له اوس نه په ټولنيز نظام کې فساد خپور کړې ، ددې ترمخه مونږ په پوره وضاحت سره دهغې پايلې ځيرلې دي چې اوس يو ځل بيا تبصرې ته اړتيا نه لري.

(c) ketabton.com: The Digital Library

دغه درې واړه ډوله تمدن د عدل ، توازن او تناسب څخه خالي دي، ځکه چې هغوی د فطرت د لارښونو په پوهيدو او د هغې په مطابق د لارې په خپلولو کې لنډ پالي کړې. که چيرې د سليم عقل څخه کار واخستل شي نو څرګنده به شی چې فطرت په خپله ددې مسايلو حل وړاندې کړې . بلکه دا هم په اصل کې د فطرت ستر ځواک دی چې دهغه له امله ښځه د هغومره غورځيدو څخه ژغورل شوې څومره چې دهغې د غورځولو هڅه شوې او دهغومره لوړيدو مخه يې نيول شوې چې سرو يې هڅه کړې.
د افراط او تفريط دغه دواړه اړخونه انسان د غلط فکر کولو او د خپلو پستو خيالاتو تر اغيز لاندې خپل کړې. خو فطرت عدل او تناسب غواړی او په خپله دهغې صورت جوړوی .
هيڅوک ددې څخه انکار نه شی کولی چې د انسان په څير ښځه او نر دواړه برابر دي ، دواړه د انسانيت دوه برابرې برخې دي ، د تمدن په جوړښت کې ، دتهذيب په تاسيس او وده کې او د انسان په خدمت کې دواړه برابر ګډون لري. دواړه زړه ، ذهن ، عقل ، جذبې ، غوښتنې او بشری اړتياوې لري. دتمدن د اصلاح او ښيګڼو له پاره ددواړو نفس د تهذيب ، دماغي روزنې ، او عقلي او فکري ودې ته يو شان اړتيا لري. ترڅو د تمدن په خدمت کې هر يو خپله خپله ونډه واخلي ، په دې اعتبار سره د مساوات خبره وروسته ده او دا د هر صالح تمدن دنده ده چې د نارينه و په څير ښځو ته هم دهغوی د فطري وړتياو او صلاحيت په مطابق د پرمختګ موقع او فرصت برابر کړي . هغوی په علم ، پوهې او ښه روزنې باندې ښايسته کړي ، هغوی ته د نارينه و په څير تمدني او ټولنيز حقوق ورکړي او هغوی ته په ټولنه کې دعزت ځای ورکړی ، ترڅو په هغوی کې د نفس د عزت احساس را پيدا شي. او په هغوی کې هغه بهترين بشری صفات وده وکړي چې يوازې د نفس د عزت او احساس په واسطه را پيدا کيدای شي. هغه ولسونو چې ددغسې برابری او مساوات نه مخ اړولې او خپلې ښځې يې نا پوه ، ناروزل شوې ، ذليله او دمدنيت د حقوقو څخه بې برخې کړې هغوی پخپله د پستی او ذلت په کنده کې پريوتې دي. د ذليلو ميندو په غيږ کې دعزت خاوندان ، دناروزل شوو ميند په غيږ کې ښه روزل شوو او د پست فکره ښځو په زانګو کې د ستر او اعلی فکر انسان نه شي جوړيدای.
خو د مساوات يو بل اړخ دادې چې د ښځې او نارينه دکار ډګر يو وي ، دواړه يو شان کار وکړی ، دواړه د ژوند د ټولو اړخونو مسؤليتونه يو ډول په اوږو واخلي او دتمدن په نظام کې ددواړو حيثيتونه پوره برابر وي. د دې د تائيد له پاره دساينسي علومو دمشاهداتو او تجربو څخه دا ثابتوی چې ښځې او نر د خپل جسماني استعداد او قوت له اړخه يو له بله سره مساوي (Equipotential) دي خو دا خبره چې دهغوی تر منځ دغه ډول برابري شته ددې له پاره کافي نه ده چې د فطرت موخې هم همدا دی چې د دواړو څخه يو ډول کار واخلي ، دا سې نظريه قايمول تر هغې درسته نه ده چې تر څو ثابته نه شي چې ددې دواړو جسماني نظام هم يو دې ، په دواړو باندې فطرت د يوه ډول خدماتو بار اچولې دې او ددواړو نفسي کيفيت هم يو شان دې تر او سه چې انسان څومره علمي تجربې کړې دهغو له مخې ددغو درې واړو پوښتنو ځواب منفي په لاس راځي.
د ژويو دعلم (Biology) د څيړنو څخه په ډاګه کيږی چې ښځه د شکل او صورت او دکار د غړو څخه نيولې د جسم د ذراتو او نسيجي حجراتو (Protein Molecules of Tissue Cells) پورې په هر برخه کې له نارينه څخه پوره تو پير لري ، په هغه وخت کې چې رحم کې د کوچنې صنفي جوړښت (Sex Formation) صورت نيسي نو دهماغه وخته ددواړو صنفونو جسماني جوړښت يو دبل څخه په مختلفه توګه وده کوي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ښځي جسماني نظام په داسې ډول جوړېږي چې هغه د کوچني د پيدا کيدو او دهغې د روزنې له پاره تياره وي ، دجنين دمرحلې څخه نيولې د بلوغ تر وخته پورې دهغې د وجود وده دهمدغې ورتيا دتکميل له پاره کيږي او همدغه شي دهغې د راتلونکې ژوند لاره ټاکي.

د ځوانۍ په مرحله کې د مياشتني مرض (حيض) د ورځو لړۍ پيلېږي چې دهغې په واسطه دهغې دوجود د ټولو غړو فعاليت تراغيز لاندې راځي. د ژوې ځيړونکو پوهانو او دغړو پلټونکو د ځيړنو څخه دا څرګنديږي چې دمياشتنۍ ناروغتيا له ا مله په ښځه کې دغه لاندې بدلونونه منځته راځي.

1. په وجود کې د تودوخې د ساتنې ځواک کميږي په دې خاطر دهغې د وجود څخه تودوخه ډيره خارجيږي او د تودوښې درجه لاندې لويږي.
2. نبض سستيږي ، د وينې فشار کميږي.
3. په (Endocrines) غدو ، (Tonsils) ټانسلونو او (Lymphatic Glands) لمسفاتيک غدو کې بدلون را پيدا کيږي.
4. پروټيني تحول (Protien Metabolism) کې کمښت پيدا کيږي.
5. د فاسفيټس او کلورايډونو په وتلو کې کمښت را ځي او هوايي تحول يا (Gaseous Metabolism) کې نزول او انحطاط پيدا کيږي.
6. په هضم کې ګډوډي را منځته کيږي او د غذا د پرو تيني برخې او وازدې په جذبيدو کې کمښت راځي .
7. د تنفس په ورتيا کې لړوالې او د اواز په غړو کې ځانګړي بدلونونه را پيدا کيږي.
8. په غړو کې سستوالي او په احساساتو کې کمښت پيدا کيږي.
9. د ذهن او فکر دمرکز دهم اهنګ (Consentratos) کولو حالت او توانايي کميږي.

دغه بدلونونه يوه صحتمنده ښځه دناروغتيا حالت ته دومره ورنژدې کوي چې په هغه وخت کې د صحت اوناروغتيا ترمنځه يو څرګند خط کښل ستونزمن وي. (۲۳ سلمه) داسې ښځې وي چې مياشتني ناروغتيا يې پرته له کوم تکليف څخه تيريږي . يو ځل د (۱۰۲۰) ښځو په هکله څيړنه او تحقيق وشو چې دهغوې څخه (۸۴ سلمه) داسې وې چې هغوې ته دمياشتنۍ ناروغتيا په وخت کې دردونه او ترخنګ يې نورې ستونزې هم را پيدا کيدې.

«ډاکټر اميل نووک» چې د ښځينه ناروغيو لوې متخصص دې وايې چې حايضه (دويني په ناروغتيا ککړې) ښځې په عمومي توګه د لاندې ستونزو سره مخامخ کيږي:

[سردرد ، سترتيا ، د غړو ماتوالې ، عصبي کمزورتيا ، په طبيعت کې تنبلې ، د مثانې نا ارامي ،د غذا د هضم د نضام خرابوالې او په ځينو حالاتو کې قبضيت ، کله کله وچ قي کول.]

يو زيات شمير داسې ښځې هم وي چې د هغوې تيونو کې نرم او نرې درد را ولاړيږي خو کله کله هغه په ډير دورند او سخت درد باندې هم بدليږي ، د ځينو ښځو د (تايي رابډ) غده پرسيږي چې د هغه په واسطه ستونې درنيږي ، ډير وختونه د بد هضمۍ شکايت ترې پيدا کيږي او د تنفس او ساه اخستنې په وخت کې تکليف را پيدا کوي.

«ډاکټر کريګر» چې د ځومره ښځو معاينه کړې دهغوې څخه نيمايې داسې دي چې د مياشتنې ناروغتيا په وخت کې د بد هضمۍ څخه ناارامې وي او په اخرې ورځو کې قبضيت ورته پيدا کيده .

(c) ketabton.com: The Digital Library

د«ډاکټر کب هارډ» وینا ده چې داسې ښځې ډیرې کمې په نظر راځي چې د حیض په وخت کې ورته کوم تکلیف نه وي پیدا شوي. ډیرې داسې هم لیدل شوي چې د سر درد ، سټړتیا ، د نامه لاندې درد او د توکانو په کمښت اخته کیږی. په طبیعت کې یې خرابولاې راځي او زړه یې غواړی چې و ژاړي. ددې حالاتو په بنسټ دا خبره درسته ده چې د میاشتنې ناروغتیا یا حیض په وخت کې ښځه په حقیقت کې ناروغه وي او دا یوه ناروغي ده چې هره ښځه پرې هره میاشت اخته کیږي.

ددغې جسماني بدلونو اغیز د ښځې په ذهني قوت او د غړو په فعالیت هم پریوځي ، په (۱۹۰۹م) کې «ډاکټر وایسهوسکي (Voicechevsky) » دخپلو پرلپسې او زورو څیړنو څخه دا پایلې تر لاسه کړې چې د حیض په وخت کې ښځې کې د افکارو په تمرکز او د دماغي کارو په څواکونو کې کمښت را پیدا کیږي. «پروفیسور تراچسکاریکي (Krschiskersky) » دخپلو رواني څیړنو په پایلو کې لیکي: چې دحیض په وخت کې دښځې عصبي نظام ډیر اشتعال قبلونکې وي. په احساساتو کې یې ناهمواري او سستي را پیدا کیږي. دمرتبو انعکاساتو دمنلو صلاحیت یې کم او ډیر وخت له منځه ځي. چې د هغې له مخې دهغې هغه افعال او کړه وړه هم درست نه شي پاته کیداې چې په ورځني ژوند کې یې په خپله کول ، کومه ښځه که د بس کلینره وي دحیض په وخت کې به غلط ټکټ ورکوی او په شمیره کې به مترددہ وي ،د حیض په وخت به ډریوره ښځه خپل موټور ډیر په ویره ویره چلوي او په هر موړ کې به د ویرې احساس کوي ، او یوه ټایپسته ښځه به غلط ټایپ کوي او په کلاره به یې کوی، الفاظ به ترې پاته کیږی ، غلطې جملې به جوړوي ، د یوې وکیلې ښځې د استدلال وړتیا سهې نه پاته کیږی او د یوې قضیې په وړاندې کولو کې دهغې ددماغ او ادبیاتو دواړو قوت غلطې کوی، د یوې قاضۍ ښځې د پوهې او فهم او پریکړې قوت تر اغیز لاندې راځي غرض دا چې په دغه وخت کې د ښځې دماغي اود اعصابو فزیولوژۍ تر ډیره ځایه پورې سسته اوغیر فعاله وي ، دهغې غړی په پوره توګه دهغې د ارادې لاندې حرکت نه کوي ، بلکه یو اضطراري حرکت دهغې په ارادې باندې غالبیږي او دهغې د پریکړې او ارادې قوت زیانمن کوی ، دهغې څخه مجبورانه اعمال صادریږي په دغه وخت کې دهغې دعمل ازادی په خپل ځاې نه پاته کیږې او نه هغه د کم مسؤلیت نه دډک کار کولو وړتیا لري.

«پروفیسو لاپنسکي (Lapinsky) » په خپ لکتاب (The Development of Personality in Woman) کې لیکي چې حیض ښځه د خپل عمل د ازادی نه بې برخې کوي ، هغه په دغه وخت کې د اضطراری حرکاتو غلامه وي او په هغې د کار کولو یا نه کولو څواک کمښت مومي. دا ټول بدلونونه په یوې صحتمنده ښځه کې را ځي او په اسانۍ سره پر مخ ځي اود ناروغتیا شکل خپلولې شي ، داسې پیښې په ریکارډ کې ډیرې زیاتې دي چې دحیض په وخت کې ښځې د لیونیو په څیر وي، په ډیرې وړې خبرې باندې په قهر یږې او وحشیانه او احمقانه حرکتونه کوي ان تردې چې ځینې د ځان وژنې هڅې هم کوي او دا کومه غیر معمولې خبره نه ده.« ډاکټر (Kraft Ebing)» لیکي چې: مونږ په ورځني ژوند کې وینو چې کومې ښځې د نرم مزاج خاوندانې ،د ښه سلیقې لرونکې او د نیک خویې مالکانې دي دحیض په وخت کې دهغوې دغه حالت بدلیږي او وخت په وخت پرې د توپان په څیر را ګرځي. هغه په هره خبره غوریږي. جنګ ته تیاره وی او ځان ته ناسته خوښوي ، نوکران ، اولاد او ان تر دې چې میړه ټول ترې نالانه وی ، هغه د بیګانه خلکو سره هم په ډیره بده توګه ناسته پاسته کوي. او ځینې نور د فن خاوندان د ډیرو څیړونو او تحقیق وروسته دې پایلو ته رسیدلې

(c) ketabton.com: The Digital Library

دي چې ډېروخت د ښځو څخه جرایم د حیض په وخت کې صادرېږي ځکه چې هغوی په دغه وخت کې تر کنټرول لاندې نه وي ، یو نیکه ښځه په دغه وخت کې غلا کولای شی خو بیا به په خپل دغه عمل باندې ورته شرم ورځی.

«وینبرک(Weinberg) » په خپلو څېړنو او مشاهداتو کې لیکې چې په ځان وژونکو ښځو کې (۵۰ سلمه) داسې دي چې د حیض به وخت کې یې دا کار کړي وي ، په همدې توګه د «ډاکټر کرافټ ایبنګ» نظر دا داې چې که چیرې د بالغو ښځو د جرم په هکله کومه محکمه تحقیق او کار کوي نو ارو مرو دې پلټنه وکړی چې دغه جرم خو دحیض په حالت کې نه دې شوې.

دمیاشتنې ناروغۍ یاحض څخه زیات دحمل وخت د ښځې له پاره ډېر دروند او سخت وي ، ډاکټر (Reprev)لیکې چې د حمل په وخت کې د ښځې د جسم څخه دفضلاتو را وتل ډېر وخت د لوړې وهلو د حالت نه هم په ډېر مقدار سره وي ، په دغه حالت کې د ښځې قوت په هیڅ توګه د جسماني او دماغي کار توان نه لري کوم حالت چې د حیض په وخت کې په ښځه راځي هغه که چیرې په نارینه راشي یا دحمل د وخت نه پرته په بل وخت په ښځه راشي نو بلکل د ناروغتیا حکم به پرې کیږي. د حمل په و خت کې د څو میاشتو له پاره دهغې عصبي نظام مختل وي ، دماغي توازن یې خرابیږي او ټول رواني عناصر یې د پرلپسي بدنظمۍ په حال کې وی. هغه د ناروغتیا او صحت تر منځ زوړنده وي او یو کوچنې ټکان هغه د ناروغتیا تر مرحلې پورې ورسوي ، د «ډاکټر فشر» ونیا ده چې یوه صحتمنده ښځه هم د حمل په وخت کې په ډېر ستر نفسي کشمکش او نا ارمتیا کې اخته وي ، فکر یې پریشانه وي ، ذهن یې خپور وي ، د شعور ، غور ، تفکر او پوهې صلاحیتونه یې ډېر کم وي ، «هیولاک ایلیس» او «البرټ مول» او د ځینې نورو پوهانو ټولو نظر دادې چې دحمل د وخت په اخري میاشت کې ښځه بلکل ددې وړ نه وي چې کوم جسماني یا دماغي کار ترې واخستل شي ، دحمل د وضعې نه وروسته دبې شمیره ناروغیو د را پیدا کیدو اندیښنه موجوده وي ، د زچګې زخم د هر قسم مکروب د جذبولو له پاره اماده وي.

دحمل دمخه حالت ته د تللو تر وخته پورې په غړو کې یو حرکت پیلیږي چې ټول جسماني نظام د ګډوډۍ سره مخ کوي. که چیرې کومه ځانګړې پیښه و نه شی ، نو بیا هم اصلي حالت ته د ګرځیدو له پاره جسم ته څو اونۍ په کار دې. په دې ترتیب دحمل دا ستقرار نه وروسته تر یوه کاله پورې ښځه په حقیقت کې ناروغه او یا لږ تر لږه نیمه ناروغه وی او دهغې د کار ځواک د عامو حالاتو په نسبت سم نیمایي بلکه تر نیمایي هم کم پاته کیږی.

بیا د رضاعت یا شیدې ورکولو داسې وخت وی چې په حقیقت کې ښځه دخپل ځان له پاره نه بلکه دهغه امانت(بچې) له پاره ژوند کوی چې فطرت ورته سپارلې دې. دهغې د وجود انرژي د هغې دکوچني له پاره شیدې جوړې ، هغه غذا چې ښځه یې خوري ، دهغې څخه یوازې همدومره دهغې جسم ته ځي چې د هغې د ژوندې پاته کیدو له پاره ورته اړتیاوي ، پاته ټوله د شیدو په جوړولو کې مصرفیږي ، له دې وروسته تر اوږدې مودې پورې د کوچنی په پالنه ، ساتنه او روزنه خپله ټوله توجه مرکوز وي.

په اوسنې وخت کې د رضاعت یا شیدو ورکولو د ستونزې حل داسې ښوول شوې دې چې کوچنیان په بهرنیو غذاګانو ماړه کړې. خو دا سهي حل نه دې ، ځکه فطرت چې د کوچنې د ودې او نمو له پاره کوم وسایل د مور په سینه کې پیدا کړې هیڅ شې د هغې سهي بدل نه شی کیداې. کوچنې د

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه څخه بې برخې کول د ظلم او خپل غرضۍ پرته نور څه نه دي ، د کوچنیانو ټول ډاکټران په دې خبره یو شوې دي چې د کوچني د سالمې ودې له پاره د مور د شیدو څخه بله ښه غذا نه شته.
که څه هم اوس دکوچنیانو د روزنې له پاره د نرسنګ کورونه او روزنتونونه جوړ کړل شوې دي تر څو میندې له خپلو کوچنیانو بې غمه او دکور څخه بیرون کارونو کې مصروفې شي خو په هیڅ نرسنګ کور اویا روزنتون کې د مورنې شفقت مثال نه موندل کیږی ، د کوچنې والي لومړۍ وختونه چې کوم محبت او مینې ته اړتیا لری هغه دکرایه شوو او مزدورو پالونکو په زړونو او سینو کې کله شته ، د کوچنیانو د روزنې دغه نوې لارې چارې تر اوسه د ازمیښت څخه نه دې تیرې شوې. تر اوسه پورې هغو نسلونو میوه نه ده ورکړې چې دکوچنیانو د روزنې په دې نوو کارخانو کې تر روزنې لاندې نیول شوي ، تر اوسه دهغوې اخلاق د هغوې کړنې د نړۍ تر مخ نه دې راغلي چې ددې تجربې د کامیابۍ او ناکامۍ په هکله نظر ورکړي .لهذا ددې طریقې په اړه به دا دعوا کول مخکې د وختهوی چې نړۍ د مور دغیرې بدیل پیدا کړې. لږ تر لږه دا حقیقت په خپل ځای دې چې د کوچني فطري روزنتونځای دهغې د مور غیږه ده.
اوس په دې خبره د لږ عقل خاوند هم پوهیږی چې که چیرې د ښځې او نارینه دواړو جسماني او دماغي ځواک او استعداد بلکل مساوي هم وي ، بیا هم فطرت په دواړو باندې مساوی بار نه باروي. د نسل د پاینښت په خاطر د تخم شنیدلو پرته د سړي په غاړه بل کوم کار نه دې وراچول شوې. ددې وروسته هغه بلکل ازاد دې ، د ژوند په کومه څانګه کې چې هغه غواړی کاروکړی کولاې یې شی.
بر عکس ددې خدمت ټول بار د ښځې په اوږو وراچول شوې دي ، دهمدې بار د پورته کولو له پاره ښځه دهغه وخته څخه تیارول کیږی چې لا د مور په ګیډه کې دغوښې د یوې ټوټې په څیر پرته وي. په دې اساس دهغې د وجود ټول ماشین دهمدې له پاره تیاریږي. په دې خاطر په هغوې باندې د ځوانۍ په ټولو وختو کې دحیض میاشتنۍ ناروغي راځي چې په هره میاشت کې ددریو څخه نیولې تر اوه یا لسو ورځو پورې دوام کوي په دې وخت کې هغوی دکوم لوی مسؤلیت د پورته کولو یا د جسماني او دماغي کار د تر سره کولو له پاره پوره وړتیا نه لري. په همدې اساس هغوې دحمل نه تر مخه او وروسته تر یوه کاله پورې ډیرې ستونزې ګالي ، او په حقیت کې هغوی په دغه وختونو کې نیم ځانه اوسي ، همدا راز په هغوې د رضاعت دوه کاله وخت ډیر ستونزمن تیریږی. هغوې پخپله وینه د انسانیت فصل ته وده ورکوی او دخپلې سینې په ویالو هغه خړوبه وی. د نسل د پاینښت په خاطر هغه د کوچني لومړني څو کاله په همداسې تکلیف او ستونزو کې تیروي چې د شپې خوب او د ورځې ارام پرې حراموي ، او هغه خپله ارامتیا ، لطف ،خوښې غوښتنې ، لنډه دا چې هر څه په دغه راتلونکې نسل باندې ځاروي. کله چې دهغې دغه حال وي نو فکر وکړی چې اوس د عدل غوښتنه څه ده ؟ ایا دا عدل او انصاف دي چې د ښځو څخه دهغو فطري مسؤلیتونو د ادا کولو او په ځای راوړلو غوښتنه هم وشي چې سړې ورسره په کې شریک نه وی، او بیا دهغو تمدني او ټولنیزو مسؤلیتونو بار هم پرې د نارینه و سره برابر وربار کړل شي چې دهغې د ورلو له پاره نارینه د فطرت له لورې د ټولو مسؤلیتونو څخه ازاد پریښوول شوي. هغوی ته وویل شی چې تاسې ټول هغه مصایب هم و زغمۍ چې فطرت ستاسې په اوږو ایښې دي او بیا زمونږ تر څنګ د ډوډۍ دپیدا کولو ستونزې هم زمونږ سره برابرې پورته کړئ ، سیاست او عدالت ، صنعت او حرفه ، تجارت او زراعت او دامن په

(c) ketabton.com: The Digital Library

قيام او د وطن نه ددفاع په خدمتونو کې هم زمونږ سره برابرى شريکې اوسئ. زمونږ په ټولنه کې به زمونږ زړونه هم خوشحالوئ او زمونږ له پاره دعيش و عشرت ، خوښئ او لذت وسايل هم برابروئ ؟ دا په اصل کې عدل نه بلکه تيرې او ظلم دې ، مساوات نه بلکه نابرابري ده.

دعدل غوښتنه خو بايد داوى چې په هغه چا چې فطرت تر هر څه زيات بار وراچولې په هغوې د تمدن تر ټولو سپک بار ور واچول شي. او په چا چې فطرت هيڅ بار نه دې ورا چولې په هغوې دتمدن تر ټولو دروند بار وربار کړل شي او هغې ته داهم ور وسپارې چې هغه دې د کورنۍ روزنه او ساتنه هم وکړى.

يوازې دا نه چې په ښځې د کورنه بهر د مسؤليتونو بار اچول ظلم دې بلکه په حقيقت کې هغه د هغه نارينه ئې خدمتونو د تر سره کولو ور نه ده چې پورته ياد کړل شول. ددې کارونو له پاره همغسې کار کوونکې موزون کيداې شى چې د کارکولو ځواک يې ثابت وي او په پرلپسې توګه خپلې دندې په پوره اهليت سره سرته رسوي او په فزيکې او دماغى ځواکونو يې باور کيداې شى خو په هغو کار کوونکو چې تل په هره مياشت کې د يوې کافي مودې له پاره د نه اهليت او بې کفايتۍ ناروغتيا پرې حمله کوي او دکار کولو ورتيا يې د مطلوبه معيار څخه په مکرره توګه ښکته پريوباسي نو هغه به په څه ډول ددغه مسؤليتونو بار پورته کړى.

دهغې عسکرى ځواک يا بحرې ځواک په حال غور وکړئ چې د ښځو څخه جوړ شوې وي ، او د جنګ په وخت کې څو سلمه د مياشتنۍ ناروغتيا له امله د فعاليت توان له لاسه ورکړې ، يو خاص شمير د ولادت يا کوچنې د زيږدو په حالت کې په شفاخانو کې پرتې وي او يو شمير د حامله کيدو په اساس دکار ورتيا و نه لري.

د فوځ مثال خو تاسې ويلاې شئ چې هغه د ډيرو سختو دندو د اجرا کولو سره اړيکې لري. خو پوليس، عدليه ، ادارات ، سفارتي خدمات ، د اورګاډى ، صنعت حرفي او تجارت.... او په دې کې کوم کارونه داسې دي چې په پرلپسې توګه د باور ور قابليت او اهليت ته اړتيا نه لري ؟

نو هغه څوک چې د ښځو څخه د نارينه و کار اخستل غواړى نو دهغوې مطلب شايد دا وى چې يا خو له ټولو ښځو څخه دښځيتوب صفت سلب کړي او په دې توګه انساني نسل ته د پاې ټکي کيږدي. او يا دا چې د هغوې څخه څو فيصده لازما دناښځيتوب د سزا له پاره و ټاکي او يا دا چې دتمدن د ټولو معاملاتو د اهليت معيار د تنزل سره مخ شي. خو که چيرې تاسې ددې څخه هر صورت اختياروي ،خوښځې د نارينه و د کارونو له پاره تيارول د فطرت د غوښتنو پر خلاف کار دي او داسې نه دانسانيت له پاره ګټور دي او نه پخپله د ښځې له پاره. ځکه چې د ژويو د پوهې له مخې ښځه دکوچنې د ساتنې او روزنې له پاره جوړه کړل شوې ،په دې خاطر د رواني علامو په دايره کې هم هغې ته هماغه صلاحيتونه ورکړل شوې چې دهغې د فطري دندې د ادا کولو له پاره ورته اړتيا ده لکه محبت ، همدردي ، مهرباني او زړه سوې ، حساسوالي او جذباتيتوب او څرنګه چې په جنسي ژوند کې سرې ته فعل او ښځې ته دانفعال مقام ورکړل شوې په دې خاطر ښځې ته ټول هغه صفتونه ورکړل شوې چې د هغې د ژوند دغه منفعلانه اړخ کارکولو ته تيار وي. هغه ته د سختۍ او شدت پر ځاې نرمي او نزاکت ورکړل شوې ، هغه ته د اغيزناکه کولو په ځاې د اغيزمن کيدو ، د فعل پر ځاې د انفعال ، د سختيدو او ښنيدو په ځاې د ټيټيدو اوملايم کيدو صلاحيت ورکړل شوې ، هغوې ته د زړورتوب او جرئت پر ځاې د بې زړه توب او تيښتې خاصيت ورکړل شوې ، ايا ددغه ځانګړتياو تر

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښنګ هغه کله هم د دغه کارونو له پاره موزون ثابتیداي شي ؟ او د ژوند په هغه کارونو کې سوبه موندلای شی چي سختي ، تحکم ، مقابلي او سوړ مزاجی ته اړتیا لري ؟او د نرمو جذبو پر ځاي قوي ارادو او پریکنده اراده غواړی ؟ د انساني تمدن په داسي اړخونو کې د ښځي راوړل په خپله د ښځي ضایع کول هم دي او د تمدن د دي اړخونو ضایع کول هم.
په دي کې د ښځو له پاره ارتقا نه بلکه انحطاط دي .د ارتقا معني دا نه ده چي د چا طبیعي وړتیاوی تر فشار لاندي رواړل شي او له منځه یوړل شی او په هغي کې په مصنوعي توګه هغه وړتیاوي را پیدا کړل شی چي په فطري توګه په هغي کې نه وي موجود ، بلکه د ارتقا معني داده چي قدرتي وړتیاوو ته وده ورکړل شی هغه را وټوکول شي او ورته د ښه نه د بهتر عمل کولو زمینه برابره کړل شی، په دي کې ښځو ته کامیابی نه بلکه ناکامي ده ، د ژوند په یو اړخ کې ښځي کمزوري دي سرې ځواکمن دی ،خو په بل اړخ کې سړي کمزوري او ښځي ځواکمني دي ، تاسي ښځي په هغه اړخ کې چي کمزوري دي د سړو سره برابری ته راکاږئ چي طبیعي پایلي به یې دا وي چي ښځي به تل د نارینه و څخه کمزوري وي تاسي چي هر څومره تدبیرونه وکړئ دا شوني نه ده چي د ښځو له ډلي څخه ارسطو ، ابن سینا ، کانټ ، هیګل ، شکسپیر ، سکندر ، نیپولین ، سید جمال الدین افغان ، صلاح الدین ایوبی ، نور الدین زنګي او محمد بن قاسم ، سلطان محمود غزنوي.... په څیرو ګړي را پیدا کړئ خو تر ښنګ یې که د ټولي نړي سړي خپل سرونه خوړ کړي نو هغوي به په خپل ټول جنس کې یوه معمولي مور هم پیدا نه شي کړاي.
په دي کې پخپله د تمدن ګټه نه شته بلکه زیان دي ، انساني ژوند او تهذیب ته چي څومره د زیړوالي ، سختی او قوت اړتیا ده په هماغه اندازه ورته د رقت ، نرمی او لطافت اړتیا هم ده ، لکه ښنګه چي ښه عسکري قوماندانانو ته د بهترینو منتظمینو او اداره چیانو اړتیا ده په هماغه اندازه بهترینو میندو ، ښه ښځو او کورودانو ته اړتیا ده که دواړو عناصرو څخه هر یو ساقط شي نو انساني تمدن ته به یې ډیر زیان رسیږي.
دا هغه ویش دي چي پخپله فطرت د انسان د دواړو جنسونو تر منځ کړي دي. ژویو ، غړیو او رواني علومو ټولو دي لوري ته اشاره کړي چي د کوچني د پیدا کیدو ، او پاللو خدمت ښځو ته سپارل یو داسي پریکنده حقیقت دي چي پخپله په انساني تمدن کې ورته یو دایره ځانګړې کړل شوي ده ، او هیڅ مصنوعي تدبیرونکو لا تر اوسه داسي ځواک نه دي پیدا کړي چي د فطرت دغه پریکړه بدله کړي ، یو صالح تمدن هغه دي چي لمړی خو دا پریکړه لکه ښنګه چي ده همغسي و مني او ښځي ته خپل سهي مقام ورکړي او ورته په ټولنه کې د عزت مرتبه ورکړي د هغي تمدني او ګړیز حقوق ورکړي په هغوي یوازي د کورنی دمسؤلیتونه بار وا چوي او د کورنه بهر مسؤلیتونه او دکورنی قوامیت سړو ته وسپاري ، هغه تمدن چي د دي ویش د له منځه وړلو هڅه وکړي هغه که څه هم په ډاګیزه توګه څه ظاهری پر مختګ کولي شي خو بلاخره د داسي تمدن تباهي یو حتمي امر دي ځکه کله چي پر ښځه باندي د سړي په څیر برابر مسؤلتیونه ور واچول شی نو هغه بیا د خپل ځان څخه د فطري مسؤلیتونو بار ایسته غورځوي چي پایلي یې نه یوازې د تمدن بلکه د انسانیت بربادي هم ده .که چیرې ښځه د خپل فطري جوړښت په خلاف هڅه وکړي نو تر یوه نه یوه حده پورې د سړي د ټولو کارونو بار په اوږو اخیستي شی خو سړي هیڅکله هم د کوچني دپیدا کیدو او روزلو وړتیا نه شي تر لاسه کولاي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د فطرت د دغه ویش د په نظر کې نیولو سره د کورنۍ د تنظیم او په ټولنه کې د ښځې او سړي د ندې په لاندې توګه ویشل کیدای شي:

1. د کورنۍ له پاره د روزۍ پیدا کول ، د هغه ملاتړ او ساتنه کول ، او د تمدن د محنت غوښتونکو خدمتون پاې ته رسول د سړي کار دي او د هغې ښوونه او روزنه باید داسې وشي چې هغه د دغو اهدافو د تحقق له پاره ډیر زیات ګټور ثابت شي.
2. د کوچنیانو روزنه ، کورنۍ دندې او د کورني ژوند نیکمرغي او ارامتیا ، او د هغې ځخه جنت جوړول د ښځې کار دي باید د ښځې د ښې ښوونې او روزنې اهتمام وشي تر ځو د همدې موخو د تحقق له پاره ښه جوګه شي.
3. دکورنۍ د نظم او ډسپلین د ساتلو له پاره یو کس ته د قانوني پولو په داخل کې د حاکمیت پوره واک ور په برخه وي تر څو کورنۍ د خپلسرۍ او اړو دوړ ځخه وساتي.
4. داسې وګړي یوازې سړي کیدای شي ځکه چې دکورنۍ هغه غړي چې دماغي او قلبي حالت یې د میاشتنۍ ناروغۍ په دوران کې ثابت نه پاته کیږی د داسې واکمنۍ او اختیاراتو د استعمال وړ نه شی ګرځیدای.
5. د تمدن په نظام کې د دغه ویش او ترتیب د ځای په ځای ساتلو له پاره باید مناسب احتیاطي ترابیرو نیول شي تر څو ساده ډوله او بې عقله خلک د خپلې بې عقلۍ له وجې د نارینه او ښځو د کار او فعالیت د ساحو په ګډولو او مخلوطولو سره د صالح تمدن نظام برباد نه کړي.

انساني تیرو تنې :

په تیرو مخونو کې مو د خالصو علمي ځیړنو ، مشاهداتو ، تجربو او دلایلو په مرسته ددې د ثابتولو هڅه وکړه چې که چیرې د انساني فطرت د غوښتنو او د انساني ذهني کمزورتیاو او جسماني جوړښت د دلائلو د لحاظ په ساتلو سره د تمدن یو سهي نظام ترتیب کړل شی نو د جنسي اړیکو تر حده باید د هغې نظام اصول او مبادي څه ډول جوړښت ومومي ؟

په دې ځیړنه کې هیڅ غموض نه شته. ټول هغه څه چې ویل شوي علمي ثابت حقایق او د حکمت پخې خبرې دي چې د علم او عقل خاوندان پرې ټول پوهیږي. خو که د انساني عاجزۍ کمال ته وکتل شی او د تمدن هغه نظام چې د انسان په لاسو جوړ کړل شوي تر نظره تیر کړل شي نو دا به را په ډاګه شي چې ددې نظام په یوه اړخ کې هم د فطرت معلومې لاربنوونې او غوښتنې په بشپړ او متناسب ډول په نظر کې نه دې نیول شوې. دا په ډاګه ده چې انسان په خپله د خپل فطرت د غوښتنو ځخه بې خبره نه دي او نه د هغه ځخه په خپله خپل ذهني کیفیات او جسماني ځانګړتیاوې پټې پاته دی ، خو ددې تر څنګ دا حقیقت بلکل ځرګند دي چې تر اوسه پورې هغه د هیڅ کوم داسې معتدل نظام په جوړولو بریالي شوې نه دي چې د هغه په اصولو او مناهجو کې په پوره توازن سره د ټولو فطري غوښتنو ، ځانګړتیاو او د ټولو ګټو او صالحو اهدافو رعایت شوې وي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

حقيقت ته د نه رسيدو ريښتوني لاملونه :

د هغې علتونه هماغه دي چې د هغې په لوري مونږ د دې کتاب په لومړيو پاڼو کې يادونه وکړه ، دا د انساني فطرت کمزورتيا ده چې د هغې نظر د کومې مسئلې په ټولو اړخونو باندې احتوې نه کوي ، تل يو اړخ تر نورور زيات د انسان توجه ځان ته را اړوی ، نو کله چې هغه يوې لورې ته مايل شي نو نور اړخونه يې بلکل د نظر نه پټ او غائب شی او يا يې قصدا پريږدي. د ژوند په ډيرو ورو او وګړيزو چارو کې د انسان دغه کمزوري په ډاګه په نظر راځي ، بيا نو څه ډول شوني ده چې د تمدن او تهذيب دغه پراخه مسايل چې د هغوې څخه هر يو په خپل ځان کې بې شميره پټې او ښکاره څنډې لري ددې کمزورتيا د اغيز نه خوندي پاته شي. د پوهې او عقل په پانګې انسان حتما سرفرازه کړل شوي دې خو عموما د ژوند په معاملاتو کې يوازې عقل د هغې لارښوونه نه شی کولاي. جذبات او ميلانات لومړی هغه يوې خواته وړي بيا چې کله هغه يو خاص لورې ته ځي نو بيا په عقل استدلال کوي او د پوهې نه کومک غواړی. په دغه حالت کې پخپله د هغه پوهه هغه ته د معاملې بل اړخ ور په ګوته کوی او د هغې خپل عقل هغه په يو لور يتوب باندې متنبه کوی. خو بيا هم هغه خپله غلطی نه مني بلکه خپله پوهه او عقل مجبوروي چې د همدغې ميلان د تائيد له پاره دلائل او تأويلات برابر کړي.

څو ښکاره مثالونه :

د ټولنې د کومې ستونزې په هکله چې مونږ بحث او څيړنه کوو ، په هغې کې د انسان همدغه يو اړخيزتوب د پوره افراط او تفريط سره ډاګيزه دي. يوه ډله د اخلاقو او روحانيت په لور دومره را کاږه شوي او تر دې حده پوري غلو کوي چې د ښځې او نر جنسي اړيکې له يوه سره د نفرت وړ عمل بولی. مونږ دغه بې اعتدالی په بودايي ، مسيحي او يو شمير هندو مذهبونو کې کتلې شو او دا د همغې اغيز دي چې تر اوسه پوري د نړۍ په يوې لوې برخې کې جنسي اړيکو ته په بده سترګه ګوري ، که څه هم هغه د ازدواج په دايره کې وي او يا د هغې څخه بيرون او ازاد اړيکې وي.

ددې پايلې دا شوې چې د دغه ډول آند پيروانو د رهبانيت غيرفطري او غير مهذب ژوند د اختلاف او د نفس د پاکوالي موخه ګڼلې په دې اساس د انسانی نسل ډيرو وګړو ، چې ښځې او نارينه دواړه په کې شامل دي، خپل ذهني او جسماني ځواکونه د فطرت نه په انحراف او يا د فطرت سره په جنګ کې ضايع کړی . او کومو وګړو چې د فطرت غوښتنو ته مثبت ځواب هم ويلې هغه هم په دې آند ،لکه څوک چې مجبوراً خپله کومه ناولې اړتيا پوره کوی. ښکاره ده چې د داسې اړيکې نه د ښځې او ميړه په منځ کې محبت او مينه پيدا کولې شی او نه ترې کوم صالح او پر مختللې تمدن منځته را تلاې شي.

يوازې دا نه بلکه په ټولنيز ژوند کې د ښځې د مرتبې د را پريوستلو مسؤليت هم تر ډيره ځايه پوري د همدغې تش په نامه اخلاقي آند په غاړه دي ، د رهبانيت پالونکو ، جنسي کشش يوه شيطاني وسوسه او د کشش محرکه قوه يعني ښځه يې د شيطان د ايجنټ تر نامه لاندې و نومولهُ او هغه يې د يوه ناپاکه وجود په څير چې د هغې څخه نفرت کول يې ،دهر هغه وګړي له پاره اړين دي چې د نفس پاکولاې غواړی. په مسيحي ، بودايي او هندي کتابونو کې د ښځې په هکله همدا ډول آند موجود دي. او هغه ټولنيز نظام چې د همدې آند په اساس جوړ شوې وي او په هغې کې چې ښځې ته کومه مرتبه ورکړل شوي نو اوس د هغې په هکله انداز لګول کوم ستونزمن کار نه دي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ددې برعکس يوې بلې ډلې د انسان د جسماني غوښتنو مراعات کړې خو په هغې کې يې دومره غلو کړې
چې انساني فطرت خو پريږده د حيوانيت غوښتنې او اړتياوې يې هم له آنده غورځولې دي. په غربي تمدن کې
دا کيفيت دومره را څرګند شوې چې اوس يې که د پټولو هڅه هم وکړي نو پټولې يې نشي. دهغوي په
قانون کې زنا کوم جرم نه دي البته هغه څه چې جرم ګڼل کيږي هغه جبر او اکراه ده ، يا د کوم بل چا په
قانوني امورو کې مداخله کول دي. که دا دواړه خبرې نه وي ، نو بيا زنا (د جنسي اړيکو خپريدل) په خپل
ځاي کوم جنايي جرم نه ، بلکه کوم د شرم وړ اخلاقي عيب هم نه ګڼل کيږي. ځکه چې دا کار لږ تر لږه د حيواني
فطرت سره برابردې ، ليکن هغوې ددې څخه پښه وړاندې کيښوده او د جنسي اړيکو حيواني موخې يعني د
نسل پيدا ښينت او دهغې پاښينت يې هم له نظره و غورځاوه او هغه يې يوازې د جسماني لطف اولذت ذريعه
جوړه کړه. دلته يې د رارسيدو سره سم هماغه انسان يې چې په (احسن تقويم) باندې پيدا شوې ، (اسفل
سافلين) ته ور ورساوه . تر هر څه لمړۍ هغه د انساني فطرت څخه په انحراف د حيواناتو په څير جنسي
اړيکې اختيار کړې چې د هيڅ تمدن بنسټ نه شي ګرځيدلې. بيا هغه د خپل حيواني فطرت څخه هم انحراف
وکړ او ددې اړيکو فطري زيږښنه ، يعنې د اولاد پيدا کيدل يې هم بند کړل ، تر څو په نړۍ کې د هغې د توکم د
پاته کيدو په خاطر نسل دنيا ته را نه شي.

يوې ډلې د کورنۍ اهميت محسوس کړ خو هغه يې ددومره بنديزونو سره را يو ځاي کړه چې وګړي يې په
کې را تاو اورا نغښتې پريښود. د نورو دحقوقو او دندو په اجرا کې يې توازن پرې نه ښود . ددې يو څرګنده
نمونه د هندوانو کورنې جوړښت دې. هغوې د ښځې له پاره د ارادې او عمل هيڅ ډول ازادي نه ده ورکړې، په
تمدن او اقتصاد کې يې هغوط ته هيڅ ډول حقوق نه دې پريښې ، که هغه پيغله وي نو وينځه ده ،که ښځه وي
نو وينځه ده ، که مور وي او که کونډه وي د وينځې حيثيت لري او ان تردې چې د وينځې څخه هم بد تر ژوند
لري. دهغې په برخه يوازې ددندو اجرا کول دي ، د حقوقو په کور کې يې ډېر ستر صفر څخه اخوا نور څه نه
شته.

په دغه ټولنيز نظام کې ښځه دهماغه لمړۍ ورځې څخه د يوې بې ژبې ځناور په څير بدليږي تر څو په هغې کې
دځان پيژندنې شعور هم را و نه ټوکيږي. پرته له شکه چې ددغې آند په واسطه د کورنۍ بنسټ ډېر ټينګښت
پيدا کړې او د ښځې د سرکشۍ ټول امکانات يې له منځه وړې ، خو د ټولنې نيمايي برخه يې ذليله او خواره
کړې ، دغه ټولنيز نظام په حقيقت کې په خپل جوړښت کې د خرابوالي ډېر خطرناک حالات را پيدا کړې چې
پايلې او زيږښنې يې اوس هندوان په خپله احساسوي.

يوې بلې ډلې د ښځې د مرتبې دپورته کولو هڅه کړې او هغې ته يې د ارادې او عمل ازادی ورکړې خو په هغې
کې يې دومره غلو کړې چې د کورنۍ پولې يې پرې له منځه وړې . ښځه ، لور او زوې ټول ازاد ، ان تر دې
چې د کورنۍ کوم سر او پالونکې هم معلوم نه وی ، هيڅوک په بل باندې واکمنې نه لري ، ميړه د خپلې
ښځې څخه د پوښتنې حق نه لری چې تا شپه چيرې سبا کړه ، د لورنه پلار پوښتنه نه شي کولې چې ته له
چاسره او چيرته ځې ، ميړه او ښځه په حقيقت کې دوه برابر دوستان دی چې د مساوي شرايطو په اساس را
يوځاي شوې. يو کور جوړوې چې په هغې کې يې د اولاد حيثيت دهغې کوچنۍ ډلې د کوچنيو غړو په
څير دې. د مزاج او طبيعت يو ډېر کوچنې اختلاف هم دغه جوړښت هر وخت د خطر سره مخ کولاي شی ، ځکه
چې د اطاعت او فرمانبرداری په څير عنصر ، چې د هر نظم د ځاي په ځاي ساتلو له پاره اړين دې ، په دغه ډله
کې بلکل نه شته ، دا هغه غربي ټولنه ده چې دهغې مشران د تمدن او ابادی د اصولو په پوهه کې د پيغمبرۍ
دعوه لري. که دهغوې ددې دعوې حقيقت معلومول غواړئ نو د اروپا او امريکا په کومې يوې محکمې کې

(c) ketabton.com: The Digital Library

د طلاقو او نکاح یا په کومې محکمې کې د کوچنیانو د جرایمو د قضایاو(**Juvenile Court**) حال په خپله وونیئ. همدا اوس چې د انګلستان د کورنیو چارو وزارت په دې هکله کومه شمیره خپره کړې د هغې څخه را په ډاګه کیږی چې په کم عمره نجونو او هلکانو کې د جرایمو شمیره ورځ په ورځ زیاتیږی او د هغې علت یې دا بیا ن کړی دی چې د کورنۍ ډسپلین او نظم و ضبط کمزوری شوی. په دې هکله د (۱۹۳۴م **Blue Book of crime statistics for** کتاب و ګورئ).

په انسان او یا په ځانګړې توګه د ښځې په فطرت کې چې د شرم او حیا کومه ماده ځای پر ځای کړای شوې ده په هغې د پوره پوره پوهیدو او عملاً په لباس او ژوند دود کې په واقعي ډول د هغې په پلې کولو کې هیڅ انساني تمدن بریالی شوی نه دی ، شرم او حیا د انسان او په ځانګړې توګه د ښځې د بهترینو صفاتو نه شمیرل کیږی. خو په لباس او ټولنیز ژوند کې د هغه را منځته کیدل د کومې عقلي طریقي او یا بهترینو اصولو له مخې نه دي شوي ، د ښځې د ستر صحیح حدود ټاکل او په پوره توګه د هغه د خوندي پاته کیدو له پاره هیچا هم کوښښ نه دي کړې ، د ښځې، او نر لباس او د هغوي په ادآبو او کړو وړو کې د حیا کولو له پاره هیڅ ډول اصول نه دي ټاکل شوي. په معاشرت کې ښځه او نر ، ښځه او ښځه ، نارینه او نارینه ، تر منځه د حجاب له پاره مناسبه او معقوله حد بندی نه ده شوې ، د تهذیب او عامه اخلاقو له آنده چې دا خبره څومره مهمه ده نو په هماغه اندازه ورسره د تغافل نه کار اخیستل شوی ، د هغې څخه یې څه رسم و رواج ته پرې ایښې ، حال دا چې رسم و رواج د ټولنې د حالت د بدلیدو سره بدلیدونکي شې دي. او څه یې د خلکو د شخصي غوښتنو پورې تړلي. حال دا چې نه د شرم او حیا د جذبې له مخې ټول وګړي یو شان دی او نه هر وګړې د سلیم ذوق او انتخاب سهي قوت لري چې د خپلې همدې جذبې په واسطه په خپله ځانته کومه مناسبه طریقه اختیار کړي.

ددې پایلې دا شوې چې د مختلفو ډلو ټپلو په کالیو او ګډ ژوند کې د حیا او بې حیایې یو عجیب ګډون تر نظره کیږې چې په هغې کې کوم عقلي مناسبت ، یو شان والي ،برابري او یا د څه اصولو پابندي نه تر سترګو کیږی. په شرقي هیوادونو کې دا شیان تر یوه حده پورې محدود دي. خو د غربي ولسونو په کالیو او معاشرت کې چې کله د بې حیایې عنصر ډیر زیات و غوړید ، نو هغوې له یوه سره د شرم او حیا ریښې غوڅې کړې. د هغوې نوې آند دادې چې په اصل کې شرم و حیا کومه فطري جذبه نه ده بلکه دا جذبه یوازې د لباس اغوستنې عادت را پیدا کړې ، د عورت پټول او حیا درلودل د اخلاقو پر ښایست پورې هیڅ اړه نه لری بلکه دا په حقیقت کې د انسان د جنسي غوښتنو د تحریک او را پاروونکو عواملو څخه یو عامل دي. [دا هماغه نظر دې چې (**wester marck**) په خپل کتاب (**The history of Human marriage**) کې کښلې دي]

د بې حیایې د همدغې فلسفي عملي تفسیر هغه نیم لوڅ لباس ، د جسماني ښایست مقابلې ، لوڅه نڅا ، لوڅ عکسونه په سټیجونو باندې د فحاشۍ مظاهري او عریانۍ په لور چټکه ځغاسته ، یوازې د حیوانیت په لور د انسان ورتګ دې او همدغه بې اعتدالي د مسئلې په بل اړخ کې هم تر سترګو کیږی.

هغو چې اخلاق او عصمت ته اهمیت ورکړې هغوې د ښځې ساتنه د یوه روح لورنکې ، عقل او پوهې لورنکې او یوه ژوې په څیر نه بلکه د یوه بې روحه زیور او د یوه ارزښتناکه کانی په څیر کړې او د هغې د ښوونې او روزنې اړتیا یې له یوه سره له نظره غورځولې. حال دادې چې د تمدن او تهذیب د ښه والې له پاره د ښځې ښوونه او روزنه هم همدغومره اهمیت لري لکه څومره یې چې د سړي په هکله لري. خو هغوې چې د ښوونې او روزنې اهمیت احساس کړې نوبیا یې د اخلاقو او پاک لمنۍ اهمیت له نظره غورځولې او د یو بل حیثیت څخه یې د تهذیب د له منځه وړلو له پاره لاره جوړه کړې ده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

کومو وګړو چې د فطرت د ویش ساتنه کړې هغوی د تمدن او ټولنې په خدماتو کې یوازې د کور د ادارې او دکوچنیانو د روزنې مسؤلیت د ښځې په غاړه اچولې او په سړي یې د روزۍ د لاس ته راړلو مسؤلیت وربار کړې، خو په دې ویش کې یې هم توازن و نه شو ساتلای، هغوی د ښځې څخه ټول مالي حقوق سلب کړل، په وراثت کې یې د هر ډول حق څخه بې برخې کړه، د ملکیت ټول حقوق سړي ته منتقل شول او په دې توګه یې په اقتصادی اړخ کې ښځه بې لاسه او بې پښو کړه، د ښځې او نر تر منځه یې اړیکې په واقعیت کې د بادار او وینځې تر منځ اړیکې وګرځول، ددوې په مقابل کې یوه بله ډله را پورته شوه، هغوی د بې انصافۍ د له منځه وړلو تکل وکړ او ښځې ته یې د هغې د تمدني، ټولنیزو او مالي حقوق د اعاده کولو اراده وکړه خو دا وګړي د یوې بلې غلطۍ مرتکب شول، د هغوی په ذهنونو باندې د مادیت غلبه وه په دې خاطر هغوی ښځه د اقتصادي او تمدني غلامۍ نه د خلاصون معنې دا وګڼله چې هغه دې هم د سړي په څیر د کور یو ګټور وګړي شي او د ټولنې د ټول مسؤلیتونو په پورته کولو کې د سړي سره برابره ونډه ولري. د مادیت له آنده په دې طریقه او لاره کې ډیر جذابیت پروت و ځکه چې په دې ترتیب نه یوازې د سړي په اوږو بار سپک شو، بلکه د مالي وسایلو او د دولت د لاسته راوړو او د عیش او عشرت د وسایلو په برابرولو کې دوه برابره ډیروالي راغې، ددې نه اخوا د ولس د عمراني او اقتصادي چارو ډیر مختللو له پاره دوه دوه لاسونه او دماغونه زیات کړل شو، او په دې ترتیب د تمدن په ارتقاء کې ډیر تیزوالي پیدا شو.

خو دمادي او اقتصادي اړخونو په لور ددومره زیات میلان پیدا کیدلو پایله دا شوه چې نور اړخونه چې اهمیت یې ددې اړخ څخه په هیڅ ډول کم نه دي دهغوی د سترګو نه پناه پاته شو او ډیرهغه اړخونه چې هغوی پرې پوهیدل هم، قصدا یې پریښودل. د فطرت د قانون په پوهیدو سره سره چې د هغوی خپلې علمي څیړنې پرې ګواهي وایې بیا هم هغوی دهغې په خلاف قدم واخیست، هغوی د ښځې سره د انصاف او عدل کولو دعوه وکړه خو په حقیقت کې د بې انصافۍ لوري ته ولاړل هغوی ښځې ته د برابرۍ د ورکولو دعوه وکړه مګر په حقیقت کې یې نا برابري منځته راوړه چې ثبوت یې په خپله دهغوی په علومو او فنونو کې تر لاسه کیږي.

هغوی د تمدن او تهذیب اصلاح کول غوښتل خو په واقعیت کې یې دهغې د تخریبولو او له منځه وړولو له پاره ډیر ویروونکي اسباب او وسایل تیار کړل چې تفصیلا یې په خپله د همدې بیان کړل شوو پیښنو او پخپله د همدوي په واسطه د تیار کړل شوو شمیرو د مخې را څرګندیږي.

ښکاره ده چې هغوی ددې فعالیتو څخه بې خبره نه دي لیکن لکه څنګه چې مونږ مخته بیا کړل دا د انسان کمزورتیا ده چې هغه پخپله دخپل ځان له پاره د قانون په جوړولو کې د ټولو مصلحتونو د اعتدال او تناسب لحاظ نه شي ساتلای. هغوی د نفس د غوښتنو له مخې په افراطی توګه په یوې لوري لاهو کیږي او کله چې لاهو شی نو بیا ډیرې ښیګڼې دهغه له نظره پټې پاته کیږي او د نورو ډیرو ښیګڼو او حقیقتونو د کتلو او پوهیدو تر څنګ دهغوی په لور دلیدلو څخه سترګې پټوي.

ددغه قصدي او ارداي رونډوالي ښه ثبوت به مونږ ددې نه زیات بل پیدا نه کړو لکه څنګه چې ددوي دخپل یو روند آندي لیکنه دلته را نقل کړو. د روس نامتو ساینس پوه انتون نیملوف (Anton Nemilov) چې یو پوخ کمونست دې په خپل کتاب [(The biological Tragedy of Woman) چې ددغه کتاب انګلیسي ژباړه په لندن کې په ۱۹۳۲م کال کې شوې]د ساینسي تجربو او مشاهدو له مخې د ښځې او نارینه تر منځ د فطري نابرابرۍ په ثابتولو کې نژدې دوه سوه پاڼې توري کړې خو بیا پخپله د همدې ساینسي څیړنې وروسته لیکي چې:[نن سبا که دا وویل شي چې ښځې ته د تمدن په نظام کې محدود حقوق ورکړل شوي نو ډیر خلک به دهغې تائید وکړي. مونږ په خپله ددې وړاندیز سخت مخالف یو، مګر مونږ خپل نفس باید په دې ونه غولو

(c) ketabton.com: The Digital Library

چي د ښځي او نر ترمنځ په عملي ډګر کي مساوات پيدا کول ساده او اسان کار دي. د نړۍ په هيڅ ځاي کې د ښځي او نر د مساوات له پاره دومره هڅي نه دي شوي لکه څومره چي په روسيه کي شوي دي. په هيڅ ځاي کي په دي هکله دومره د تعصب نه پورته او فياضت نه ډک قوانين نه دي جوړ شوي لکه څومره چي په شوروي کي جوړ شوي. خو ددي هر څه سره سره واقعيت داداي چي په کورنۍ کې د ښځي په حالت او حيثيت کي ډير لږ بدلون راغلي نه يوازي په کورنۍ کي بلکه په ټولنه کي هم.](۷۲ مخ)

[تر او سه پوري د نر او ښځي ترمنځ د نابرابرۍ تخيل ، نه يوازي په هغه طبقو کي چي په ذهني توګه کمزوري دي ، بلکه د شوروي اتحاد د لوړو اوروښانفکرو اقشارو ترمنځه هم همدا تصور او په خپله په ښځو کي ددي تصور اغيز دومره زور پروت دي چي که چيري د هغوي سره د برابرۍ سلوک وکړاي شي ، نو هغوي هغه د سړي د مرتبي نه ډير ښکته ګڼي ، بلکه هغه د سړي په کمزورۍ او نه سړيتوب حمل کوي ، که چيري مونږ په دي هکله د کوم ساينس پوه ، کوم مصنف ، کوم شاګرد ، کوم تاجر ، يا د کوم پوخ کمونسټ د افکارو په لټه کي شو نو ډير ژر به دا حقيقت مونږ ته را په ډاګه شي چي هيڅکله هم هغوي ښځه د خپل ځان سره برابره نه ګڼي. که چيري د اوسنۍ زماني کوم ناول ولولئ ، که څه هم هغه دکوم ازاد فکره ليکوال له خوا ليکل شوي وي، خو په ډاډمنه توګه به په هغي کي په يو ځاي نه يو ځاي کي داسي جملي راغلي وي چي د ښځي په هکله به په کي د هغي تخيل چغلي کړي وي.](۱۹۵/۱۹۴ مخونه).

ددي علت دادي چي دلته انقلابي اصول د يوه ډير مهم حقيقت سره ټکر خوري ، يعني ددي حقيقت سره چي د بيولوژۍ (Biology) له نظره د دواړو جنسونو ترمنځه برابري نه شته او په دواړو برابر بار او مسؤليت نه دي ا چول شوي. اوس که دغه لاندي اقتباس ولولئ نو بيا په خپله تري نتيجه واخلئ.

«رښتيا خبره خو داده چي په ټولو کارکونکو (Workers) کي د جنسي ګډوډۍ (Sexual Anarchy) نښي را بر سيره شوي دي ، دا دخطرنه ډک حالت دي چي د سوسياليست نظام دتباه کولو او له منځه وړلو اخطار ورکوي ، دهري ممکني لاري څخه يي بايد مقابله وشي ځکه چي په دي محاذ جنګ کول ډير ستونزمن کار دي. زه دداسي پيښو په زرګونو نمونې وړاندي کولي شم چي تري دا په ډاګه کيږي چي شهواني خپل سري (Sexual Licentiousness) نه يوازي په ناپوهه خلکو کي بلکه د کارګرانو په لوړو تعليم يافته وګړو کي چي د پوهي له اړخه پوره رسيدلي دي ،هم خپره شوي.»

دغه عبارت په خپله ددي ګواه دي چي له يوه اړخه پخپله اعتراف کوي چي د ښځي او نر ترمنځه فطرت پخپله مساوات نه دي پيدا کړي. په عملي ژوند کي هم د مساوات د راپيدا کولو هڅي نه دي بريالي شوي او ترکومه حده پوري چي د فطرت سره په جنګ جګړه کي دغه ډول مساوات هم جوړ کړل شوي دي دهغي زيبښه داشوه چي د فحاشۍ يو ستر سيلاب راغلي چي د ټولني ټول نظام يي د خطر سره مخامخ کړي دي د بله اړخه دا دعوه چي په ټولنيز نظام کي دښځي پر حقوقو هيڅ ډول بنديزونه بايد و نه لګول شي او که چيري داسي وشي نو مونږ يي مخالفت کوو ددي نه اخوا ددي امر بل څه ثبوت نه شته چي انسان جاهل نه دي بلکه دعلم ، پوهي او عقل خاوند او دهر څه څخه باخبره د خپل نفس د غوښتنو داسي غلام دي چي د هغي له مخي خپلي علمي څيړني هم باطلوي او د خپلو تجاربو او مشاهداتو نفي کوي. هري لوري ته خپلي سترګي تړي او يوازي د نفس د غوښتنو تابع اوپه دي لاره کي تر انتها پوري ځان رسوي. خو ددي افراط په خلاف دهغوي خپلو علومو ډير قوي دلايل وړاندي کړي ، که څه هم غوږونه يي څومره واقعات واورى او سترګي يي هر څومره ناوړه نتايج ووينى.

(c) ketabton.com: The Digital Library

[افرأيت من اتخذ الهه هواه و أضله الله علي علم و ختم على سمعه و قلبه و جعل على بصره غشاوة فمن يهديه من بعد الله افلا تذكرون (الجاثيه ٢٣)]
«نو ايا تا کله دهغه چا په حال باندې غور کړی دی چې هغه خپلې نفسي غوښتنې خپلې معبودې و ګرځولې، او الله هغه له علم او پوهې سره په ګمراهی کې و غورځاوه ا و دهغه پر زړه ، او غوږونو باندې يې مهر وواهه او دهغه پرسترګو يې پردې و غوړولې ؟ له الله نه وروسته اوس بل څوک دی چې هغه ته هدايت وکړی ؟ ايا تاسې څه درس نه اخلئ؟»

د اسلامي قانون د اعتدال څرنګوالي:

دبې اعتدالۍ او د افراط او تفريط په دې نړۍ کې يوازې يو ولسي نظام شته چې په کې په پوره توګه اعتدال او برابرې مونډل کيږي. په هغې کې د انساني فطرت ټول اړخونه ان تردې چې دهغه ډير پټ اړخ هم رعايت شوې دی. د انسان جسماني جوړښت او دهغې حيواني غوښتنې او دهغې انساني خوې او دهغې نفسی ځانګړتياوې او فطري بلنو په اړوند د ډيرزيات مکمل او تفصيلي علم څخه کار اخيستل شوې دی. دهغې د هر يو شيز د پيدا ينبت څخه چې د فطرت کوم هدف دی نو هغه يې په پوره کمال د يوه سره دهمدې لارې پوره کړې دی او بل هيڅ کوم مقصد ترې که څه هم ډير کوچنې وي نه زيانمن کيږي. او بالاخره دغه ټول اهداف يو ځای د هغې لوی هدف د لاسته راوړو او پوره کولو له پاره بسپنه کونکوې ثابتيږی چې پخپله د انسان د ژوند اخري هدف دی. دغه اعتدال ، توازن او تناسب دومره مکمل دی چې هيڅ انسان يې دخپل عقل او هڅو په واسطه منځته نه شی راوړې. دا په داسې حال کې چې دا ناشونې ده چې د انسان په لاس په جوړو شوو قوانينو کې به په هيڅ ځای کې خامې نه وی ، دا نه يوازې نا شونې بلکه بلکل ناممکن ده . په خپله د قوانينو جوړول خولا پريږده ، يومعمولې انسان ، ترڅو چې د فوق العاده سليم طبيعت خاوند نه وي، د دغه معتدل او متوازن او د حکمتونو ډک قانون په حکمتونو باندې په پوره توګه پوهيدا ې هم نه شی. اوبيا هغه چې په کلونو کلونو يې علوم او تجربې نه وي ترلاسه کړې او بيا په کلونو کلونو يې غور او فکر پرې نه وي کړې، دا حقيقت درک کولاې هم نه شی . زه ددې قانون تعريف له دې امله نه کوم چې ما په اسلام ايمان راوړې بلکه په اصل کې ما په اسلام په دې خاطر ايمان راوړې چې ماته په اسلام کې پوره توازن ، کامل تناسب او د قوانينو سره يو شې والې په نظر را ځي چې په ليدلو يې زما زړه ګواهې ورکوې چې په يقين سره ددې قانون جوړونکې د ځمکې او اسمانونو خالق او په پټه او ښکاره هرڅه پوه دې او حق هم همدا دې چې په مختلفو اړخونو کې ښوييدلې او لاهو شوې انسان ته د عدل او برابرۍ نيغه لاره هماغه ښوولې شی.
[قل اللهم فاطر السماوات والارض عالم الغيب و الشهادة آنت تحکم بين عبادک في ما کانوا فيه يختلفون (الزمر ٣٢)]
(ووايه ، ای الله ! د اسمانونو او ځمکې پيدا کوونکيه ! په پټ او ښکاره باندې پوهيدونکيه ، همدا ته به د خپلو بندګانو په مينځ کې دهغه څه په هکله فيصله وکړې چې هغوې په کې اختلاف کوې)

داسلام تولنيز نظام

1. اساسي نظريات:

(c) ketabton.com: The Digital Library

د اسلام د ځانګړتیاو څخه یوه داده چې هغه د خپل قانون په حکمت پخپله رڼا هم اچوی ، په ټولنه کې د ښځې او سړي تر منځ د اړیکو د ټینګولو له پاره چې کوم قانون اسلام وړاندې کړې د هغې په هکله پخپله اسلام مونږ ته وایې چې د هغې قانون بنسټ د حکمت په څه ډول اصولو او د فطرت په کومو حقیقتونو ولاړ دې.

دزوجیت اساسي مفهوم:

په دې لړ کې تر ټولو لومړی هغه حقایق چې په ډانګ پیلې توګه په قران کریم کې بیان شوې هغه دادې:

(و من کل شيءٍ خلقنا زوجین لعلکم تذکرون)[الذاریات ۴۹]

(او مونږ د هرشي جوړې پیدا کړې دې ښایې تاسې پند واخلئ]

په دې قرانی ایت کې د زوجیت د قانون (Law Sex) د هر اړخیزتوب لورې ته اشاره شوې ، د نړۍ پیدا کونکې پخپله ،دغه راز په ډاګه کوې چې د هغه د کائیناتو دغه ټول ماشین د زوجیت (Pairs) په قاعدې باندې جوړ کړل شوې دې او څومره کارخانې چې تاسې په نړۍ کې وینئ دا ټولې د جوړو (Pairs)د تزویج یوه کرشمه ده.
اوس په دې غور وکړئ چې زوجیت وایې څه ته ؟ زوجیت په اصل کې دادې چې په یوه څیز کې فعل وې او په بل کې قبول او انفعال ، په یوه شي کې اغیز وې او په بل کې اغیزمن کیدل. همدغه فعل او انفعال ، اغیز او اغیزمن کیدل ، د فاعلیت او قابلیت اړیکې ددوو شیانو تر منځ د زوجیت اړیکې دي ، ددې اړیکو په واسطه ټول ترکیبات جوړېنت مومی او د همدغې ترکیباتو څخه د پیدا ینبت ټوله کارخانه چلیږي. په کائناتو کې چې څومره شیان دې هغوې ټول په خپله طبقه کې زوج اوزوج ، او جوړه جوړه پیدا شوې دې او دهرو دوو میړه او ښځو تر منځ په اصلي او اساسي حیثیت سره د زوجیت اړیکې شته چې یو فاعل دې او بل قابل او منفعل. که څه هم د مخلوقاتو په هره طبقه کې ددې اړیکو کیفیت مختلف وې مثلا یو زوجیت هغه دې چې په احادو او عناصرو کې موندل کیږي ، بل هغه دې چې په مرکباتو کې پیدا کیږي او بل هغه دې چې په نمولرونکو اجسامو کې په نظر را ځي ، او بل هغه دې چې په حیواناتو کې موجود دې ، دغه ټول زوجیتونه د نوعیت ، کیفیت او فطري مقاصدو له اړخه یو د بل سره توپیر لري خو اصل زوجیت په ټولو کې هماغه یو ډول دې .په هر نوع کې ، هغه که د هرې طبقې پورې مربوط وې ، د فطرت اصل مقصد یعنې د ترکیب واقع کیدل ، او د ترکیب د شکل د لاسته راوړلو له پاره دې ته اړتیا ده چې د میړو او ښځو څخه په یوه کې د فعل قوت وې او په بل کې د انفعال.
د پورتنې ایت د دغه مفهوم د پوهیدونه وروسته له هغه څخه د زوجیت د قانون درې لومړنې اصول ثابتیږي .

لمړی: د هغې فارمول له مخې چې الله جل جلاله ټول کائنات پیدا کړې او کومه طریقه یې چې د خپلې کارخانې د پرمخ بیولو ذریعه ګرځولې هغه هیڅکله هم نه شي کیدای چې ناپاکه او ذلیله وا وسي بلکه هغه د خپل اصل له مخې ډیره پاکه او محترمه ده او همداسې باید واوسي. دکارخانې مخالفین هغه ګنده او د نفرت وړ ګڼلې شي، ډه ډه ورڅخه کولای شی ، مګر پخپله د کارخانې صانع او مالک هیڅکله هم دا نه غواړی چې دا کار خانه بنده شي ، دهغې منشاء خو داد ه چې ددې ماشین ټولې پرزې کار وکړي او د خپلې برخې ټول کارونه سرته ورسوي.

دوېم: فعل او انفعال دواړه ددې کارخانې د چلولو له پاره یو شان اړین دي ، د فاعل او منفعل دواړو وجود په دې کارخانې کې یو شان اهمیت لری ، نه د فاعل په فعلي حیثیت کې کوم عزت دې او نه د منفعل په انفعالي حیثیت کې کوم ذلت . د فاعل کمال دادې چې په هغې کې د فعل قوت او د فاعلیت کیفیات موجود وې تر څو هغه د زوجیت د فعلي اړخه

(c) ketabton.com: The Digital Library

کار په ښه توګه تر سره کړي او د منفعل کمال دادي چې په هغې کې انفعال او د انفعالیت کیفیت موجود وي تر څو هغه د زوجییت د انفعالي او قبلولو د اړخه خدمت په ښه توګه تر سره کړي.
د یوه معمولی ماشین پرزې هم که کوم وګړي د هغې د اصلي ځایه څخه لرې کړي او د هغې څخه هغه کار اخیستل وغواړي چې هغه د هغې کار له پاره جوړې شوې نه وي نو د غسې وګړي احمق او جاهل ګڼل کیږي. اول خو هغه ته په دغه ډول هڅه کې کوم بریالیتو ب نه تر لاسه کیږي او که چیرې هغه ډیر زور و لګوي نو همدومره به وکړي چې ماشین به مات کړي.
همداسې حال د زوج فاعل ،د زوج منفعل په ځاې ، یا دزوج منفعل د زوج فاعل پر ځاې د اېښوولودې. داسې فکر او هڅه کولې شی چې د بریالیتوب په هیله د نور حماقت ثبوت هم وړاندې کړي ، خو ددې ماشین جوړونکې هیڅکله داسې نه کوي ، هغه د فاعل پرزې د فعل په ځاې کې ږدی او په همدغه حیثیت سره د هغې روزنه کوي ، او د منفعل پرزې د انفعال په ځاې کې ږدي او د هغې د انفعالي استعداد روزنه کوي.
دریم –فعل په خپل ذات کې په قبول او انفعال باندې یو ډول برتري لري. دا برتري په دې معنې نه ده چې په فعل کې عزت دې او په مقابل کې یې انفعال ذلیل ګڼل کیږی ، بلکه فضیلت او برتری یې په اصل کې د غلبې او قوت او اغیز په معناو ده ، کوم شې چې په بل شی باندې فعل کوي هغه په دې خاطر پرې کوي چې هغه پرې غالب وي ، د هغې په مقابل کې طاقتور دې او په هغې د اغیز کولو قوت لري او هر هغه څه چې ددغه فعل اغیز قبلوی او د هغې څخه منفعل کیږی د هغې د قبول او انفعال علت دا ګڼل کیږی چې هغه مغلوب دې ، د هغې په مقابل کې کمزورې دې او د اغیزمن کیدو استعداد لری.لکه څنګه چې د فعل د واقع کیدوله پاره د فاعل او منفعل دواړو وجود یو ډول ضرور دې نو په دې توګه دا هم ضروري ده چې په فاعل کې غلبه او داغیز قوت موجود وي او په منفعل کې د مغلوبیت د منلو اغیز او استعداد. ځکه که دواړه په یوه وخت کې یو شان وي او یوته په باندې غلبه نه وي وریه برخه. نو د هغې څخه یو هم دبل اغیز نه شي منلاي او فعل بلکل نه واقع کیږي ، که چیرې په رخت او تیږه کې هم همغسې سختي وي لکه په ستنه کې چې شته نو بیا د ګنډلو فعل نه تر سره کیږي ، که چیرې په زمکه کې نرمي نه وي چې د یوې او یوم غلبه و مني نو بیا خو زراعت او کور جوړونه ناممکن ګرځي.
یعنې په نړۍ کې چې څومره افعال واقع کیږي ، د هغوې څخه به تر هغه وخته یو هم واقع نه شي چې د یوه فاعل په مقابل کې یو منفعل نه وي او منفعل د زوج فاعل داغیز نه د مغلوبیدو صلاحیت و نه لري. په میړنو او ښځو کې د فاعل زوج د طبیعت غوښتنه داده چې په هغې کې غلبه ، قوت او تحکم وي ، چې ورته نارینتوب او مردانګي وایې ، ځکه چې د یوې فعلي پرزې په حیث دخپل خدمت په تر سره کولو کې هغه ته همداسی کیدل په کار دي. خو ددې برعکس د منفعل زوج د انفعالي فطرت غوښتنه داده چې په هغې کې نرمي او نزاکت او لطافت او اغیزمن کیدل موجود وي چې ورته ښځیتوب ، یا نسائیت یا نسوانیت ویل کیږي . ځکه چې د زوجیت انفعالي اړخ د همدغه صفاتو په واسطه سوبمن کیږي. هغه وګړي چې په دغه پټه او راز نه پوهیږي نو هغوې یا د فاعل ذاتي فضیلت د

(c) ketabton.com: The Digital Library

عزت هم معني اخلي او منفعل په خپل ذات کې ذليل ګڼي ، او يا له يوه سره د هغه فضيلت څخه په انکار کولو سره په منفعل کې هم د هماغسې صفاتو د را پيدا کولو هڅه کوي چې په فاعل کې موجود وي. خو هغه انجنير چې دغه واړه پرزې يې جوړې کړې دي هغه يې په دې ماشين کې داسې نصب کړي چې د عزت له اړخه دواړه يو شان او د روزنې او هدف له اړخه دواړه برابرې مګر د فعل او انفعال په طبيعت کې چې د غالبيت او مغلوبيت غوښتونکې دي په کې را څرګند شي ، تر څو دزوجيت منشاء او موخې پوره کړاي شي ، نه دا چې دواړه داسې کانې و ګرځې چې ماتيدې خو شي خو په خپلو کې کوم امتزاج او يا کوم ترکيب قبلولاې نه شي. دا هغه اصول دي چې د زوجيت د لمړني مفهوم څخه تر لاسه کيږي. يوازې د يو مادي موجوديت او وجود په حيث د ښځې او نر زوج کيدل ددې غوښتنه کوی چې د هغوې په اړيکو کې دا اصول مراعت کړل شی لکه چې په مخته تګ سره به تاسې ته په ډاګه شي چې د اسمانونو او ځمکو پيدا کوونکي چې د معاشرت کوم قانون جوړ کړی په هغې کې ددغه درې واړو اصولو پوره پوره رعايت شوې دي.

د انسان حيواني فطرت او دهغې غوښتنې:

اوس يو قدم نورهم مخته ولاړ شئ ، د ښځې او نارينه وجود يوازې يو مادي وجود نه بلکه حيواني هم دې. نو په دې حيث سره به، دهغوې يو د بل زوج کيدل د څه شی غوښتنه کوې ؟

قران فرمايې: [..... ۚ جَعَلَ لَكُم مِّنْ أَنفُسِكُمْ أَزْوَاجًا وَمِنَ الْأَنْعَامِ أَزْوَاجًا ۖ يَذْرَؤُكُمْ فِيهِ ۚ.... ﴿١١﴾ «الشورا-١١»]

[الله تاسې ته پخپله ستاسې څخه جوړې پيدا کړي او په حيواناتو کې يې هم جوړې پيدا کړې ، تر څو په دې توګه تاسې د ځمکې پر مخ خپاره کړي]

او په بل ځاې کې فرمايې چې:

[نِسَآؤُكُمْ حَرْثٌ لَّكُمْ..... ﴿٢٢٣﴾ (البقرة ٢٢٣)] [ستاسې ښځې ستاسې فصلونه دي]

په لمړي آيت کې يې د انسان او حيوان دواړو د جوړو د جوړولو يو ځاې يادونه وکړه او دهغې ګډ مقصد يې دا بيان کړ چې دهغې د زوجي اړيکو څخه د تناسل لړۍ جاري وي. په دوېم آيت کې يې انسان د حيوان څخه جدا کړ او دا يې په ډاګه کړه چې د حيواناتو په ډلو کې ددغه ځانګړې نسل په ميره او ښځه کې د فصل او دهقان په څير اړيکې شتون ولري . دا يو بيا لوژيکې حقيقت(Biological fact) دې. د بيولوژۍ له آنده غوره تشبيه چې ښځې او نارينه ته کيداې شي هغه همدا ده. ددغې دواړو آيتونو څخه درې نور اصول را په ډاګه کيږي.

۱: الله تعالي د ټولو حيواناتو په څير دانسان جوړې هم ددې مقصد له پاره جوړې کړې دي چې د هغې د جنسي اړيکو څخه انساني نسل دوام پيدا کړې. دا د انسان د حيواني فطرت غوښتنه ده چې رعايت کول يې اړين دي. الله جلا جلاله انساني نسل ددې له پاره نه دې

(c) ketabton.com: The Digital Library

پیدا کړي چې دهغې څو وکړي په څمکه باندې د خپل نفس پالنه وکړي او بس له منځه ولاړ شي . بلکه دهغې اراده د یوه ټاکلي وخت پورې د انساني نوع پاینبت دي . ددې تر څنګ یې د انسان په حیواني فطرت کې جنسي میلان په دې خاطر پیدا کړې چې دهغې له مخې میړه او ښځه یو له بله سره یو ځای شي او د الله تعالې د ځمکې د ابادئ له پاره د نسل د پیدا کیدو لړۍ جاري و ساتي. هغه قانون چې د الله تعالې له اړخه راغلي هیڅکله هم جنسي میلان له منځه وړونکې او فناکونکې نه شی کیدای او نه د هغې څخه د نفرت او دمکمل لرې والي تعلیم ورکوونکي کیدای شي. بلکه په هغه کې یې په لازمي توګه دومره ځای ایښې دې چې انسان د خپل فطرت دغه غوښتنه په ښه توګه پوره کړای شي.
۲: ښځې او نر ته دفصل او دهقان په څیر د مشابهت دورکولو څخه دا په ډاګه کیږي چې د انساني جوړې «میړه او ښځې» اړیکې د نورو حیواناتو د زوجینو د اړیکو څخه تو پیر لري. د انساني حیثیت نه پرته دحیواني اعتبار له مخې هم دهغوې د واړو جسماني ترکیب یې دغسې جوړ کړې چې په اړیکو کې یې باید داسې پاینبت موجود وي لکه څنګه چې ددهقان او فصل په منځ کې وي. لکه څنګه چې په پټي کې ددهقان کار یوازې تخم شیندل نه ، بلکه دهغې سره دې ته اړتیا هم شته چې هغه یې په اوبو خړوبه کړی. سرّه ورکړې او دهغې ساتنه وکړي. په همدې ترتیب ښځه هم همغسې ځمکه نه ده چې حیوانات په کې څرې او که څوک په کې تخم ورواچوي نو د یوه خپل سرې نیالګي په څیر په کې را وټوکیږي. بلکه کله چې میوه نیسي نو دې ته اړتیا ده چې دهقان دهغې پالنه وکړي او دهغې د حفاظت او خوندي ساتنې ټول بار په خپلو اوږو پورته کړی.
۳: د انسان په زوجینو (جوړو) کې چې کوم جنسي کشش شته هغه د بیولوژیکې اړخه هماغسې دې لکه چې په نورو حیواناتو کې چې میندل کیږي. د یوه جنس هر غړي د مقابل جنس دهر غړي په لور حیواني میلان لري او د تناسل ستره غوښتنه چې د هغې په طبیعت کې ایښودل شوې ده، ددواړو صنفونو ټول وګړي یو د بل لورې ته راکاږي. په دې اساس د کائناتو دپیدا کونکي له خوا جوړ شوي قانون د انسان د حیواني فطرت ددې کمزوري اړخ څخه هیڅکله هم بې پروا کیدای نه شي ځکه چې په هغې کې د جنسي خپراوي (Sexual Anarchy) په لور ډیر زیات میلان پټ پروت دي چې د خوندي ساتلو د ځانګړیو تدابیرو پرته یې په ولکې کې ساتل شوني نه دي. او که چیرې یوځل د ولکې او کنترول څخه ووځې نو د انسان څخه پوره حیوان بلکه په حیواناتو کې هم د تر ټولو نه پستې درجې ته یې د لویدلو څخه هیڅ شي نه شي درولي.

[لَقَدْ خَلَقْنَا ٱلْإِنسَـٰنَ فِىٓ أَحْسَنِ تَقْوِيمٍۢ ۝٤ ثُمَّ رَدَدْنَـٰهُ أَسْفَلَ سَـٰفِلِينَ ۝٥ إِلَّا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ وَعَمِلُوا۟ ٱلصَّـٰلِحَـٰتِ فَلَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍۢ ۝٦ (التین ۲-۴)]

(انسان مو په ډیره ښه بڼه پیدا کړ-بیا مو رد کړ دې تر ټولو ټیټو ټیټ ته - مګر هغه چې ایمان یې راوړې او کړي یې وې سم سم عملونه-نو دوې لره به وي بدله تلپاتې)

(c) ketabton.com: The Digital Library

انساني فطرت او دهغې غوښتنې :
لکه څنګه چې مو مخکې په تفصيل سره بيان کړل چې حيواني طبيعت ، د انساني خلقت په تهداب کې د ځمکې او بنسټ په څير دې او په همدې ځمکې او تهداب باندې د انسانيت تعمير جوړ کړل شوې دې.
د انسان د انفرادي وجود او دهغې د نسل د پايښت له پاره چې دکومو شيانو اړتيا ده دهغې اړتياو د پوره کولو او لاس ته راوړنو له پاره الله تعالي دانسان په حيواني طبيعت کې هر څه ايښي دي. مګر د الهي فطرت منشاء هيڅکله هم دا نه ده چې د هغې ارزوګانو څخه دې کومه يوه پوره نه کړل شی ، يا دې ددې وړتياو څخه کومه يوه د فنا سره مخ کړي. ځکه چې دا ټول شيان په هر حال اړين دي او دهغې پرته انسان او دهغې نسل ژوندي نه شي پاته کيداي. مګر فطرت دا غواړي چې انسان دخپلو دغو ارزوګانو د پوره کولو له پاره او دهغې د وړتياو څخه دکار اخيستلو په وخت کې يوازې حيواني لاره خپله نه کړي ، بلکه دهغې انساني طبيعت چې د کومو امورو غوښتنه کوي او په هغې کې چې د حيواني امورو څخه پورته کومه غوښتنه شته دهغې له اړخه دهغې طريقه بايد انساني وي ، دهمدغې غرض له پاره الله تعالي شرعي حدود ټاکلي دي ترڅو د انسان ټول کړه وړه په يوه قانون کې را ونغاړي.. ددې تر څنګ يې دا اخطار هم ورکړې دې که چيرې مو د افراط يا تفريط لار غوره کړه او ددغې حدودو څخه تجاوز وکړئ نو خپل ځان به په خپله په هلاکت کې وا چوئ.
لکه چې فرمايي:

[.....وَمَن يَتَعَدَّ حُدُودَ ٱللَّهِ فَقَدۡ ظَلَمَ نَفۡسَهُۥ ....﴿١﴾ (اطلاق-1)]

[چا چې د الله له پولو څخه تيرې وکړ هغه ګويا په خپله په خپل ځان تيرې او ظلم کړې دې]
اوس ووينئ چې په جنسي معاملاتو کې قران مجيد د انساني فطرت د کومو ځانګړتياو او غوښتنو په لور اشاره کوي:
الف- په انساني فطرت کې چې د انساني اړيکو کوم شکل اينبوول شوې دې دهغې تفصيل دادې چې:

[وَمِنۡ ءَايَٰتِهِۦٓ أَنۡ خَلَقَ لَكُم مِّنۡ أَنفُسِكُمۡ أَزۡوَٰجٗا لِّتَسۡكُنُوٓاْ إِلَيۡهَا وَجَعَلَ بَيۡنَكُم مَّوَدَّةٗ وَرَحۡمَةًۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَأٓيَٰتٖ لِّقَوۡمٖ يَتَفَكَّرُونَ﴿٢١﴾ (الروم ٢١)]

(او دهغه له نښانو څخه (بله) داده چې هغه ستاسې له پاره همدا ستاسې له جنس نه ميرمنې پيدا کړې ترڅو چې تاسې له هغو سره ارام تر لاسه کړئ او ستاسې (دښځې او خاوند) په منځ کې يې مينه او خواخوږي پيدا کړه. په باوري ډول په دې کې دهغو خلکو له پاره ډيرې نښانې دي چې غور او فکر کوي.)

[...هُنَّ لِبَاسٞ لَّكُمۡ وَأَنتُمۡ لِبَاسٞ لَّهُنَّۗ ....﴿١٨٧﴾ (بقرة ١٨٧)]

[هغوې ستاسې لباس دي او تاسې دهغوې لباس ياست.]

(c) ketabton.com: The Digital Library

ددې ترمخه چې په کوم آيت کې د انسان اوحيوان ،دواړو ، د جوړو د پيدا کولو يو ځاې کومه يادونه شوې هلته د زوجينو د پيدا ابينت هدف يوازې د نسل پايښت په ګوته شوې و. اوس د حيوان څخه په را بيليدو د انسان دا ځانګړتياوې بيانوې چې په هغوې کې د زوجيت يو بل ستر مقصد هم شته او هغه دا چې د هغوې ترمنځ اړيکي دې يوازې شهواني نه وي بلکه هغه دې په ميني او محبت ولاړې وي. د هغوې ترمنځ دې د زړونو او روحونو د يو ځاې کيدو تعلق وي. هغوې دې يو د بل راز لرونکې او د غم او خوښۍ په وخت کې يو د بل سره شريک واوسي. دهغوې ترمنځ داسي يو ځاې والي او تړون وي لکه څنګه چې په لباس او جسم کې وي ، ددواړو جنسونو دغه اړيکي د انساني تمدن د عمارت د جوړولو د بنسټ تيږه ده لکه چې مونږ ترمخه په پوره تفصيل سره بيان کړل . ددې تر څنګ د «لِّتَسۡكُنُوٓاْ إِلَيۡهَا » څخه هم دې لورې ته اشاره کوي چې د ښځې په وجود کې د نارينه و له پاره د سکون او راحت سرمايه پرته ده. او د ښځې فطري خدمت هم دا دې چې هغه د نارينه دغه د هڅو او هاند او ستونزو ډکه دنيا د سکون او راحت په يوې څنډې بدله کړي.

دا د انسان کورني ژوند دې چې غرب يې دمادي ګټو په خاطر له يوه سره اهميت له نظره غورځولې. په داسي حال کې چې د تمدن او آبادۍ په برخه کې چې څومره اهميت نورو ځانګو ته ورکړل شوې همغومره اهميت بايد دې ځانګې ته هم ورکړل شي ځکه دمدني ژوند دپرمختګ له پاره دې ځانګې ته همدومره اړتيا شته لکه څومره چې نورو ځانګو ته اړتيا ده.

ب- دا جنسي اړيکي يوازې د ميړه او ښځې ددوه اړخيزه ميني او محبت غوښتنه نه کوي بلکه ددې غوښتنه هم کوي چې کوم اولاد چې د دغه اړيکو په پايلو کې پيدا کيږي دهغې سره هم بايد ژور روحاني اړيکي شتون ولري. الهي فطرت ددې له پاره د انسان ، په ځانګړې توګه د ښځې جسماني جوړښت او دحمل او رضاعت په طبيعي توګه داسي انتظام کړې چې د هغې په رګ رګ او ريښې ريښې کې د اولاد سره مينه ځاې پر ځاې شوې ده . لکه چې قران مجيد کې فرمايي:

[..... حَمَلَتۡهُ أُمُّهُۥ وَهۡنًا عَلَىٰ وَهۡنٖ وَفِصَٰلُهُۥ فِي عَامَيۡنِ .... ﴿١٤﴾ (لقمان-۱۴)]

[د هغې مور هغه په کمزورۍ سره په خپله ګيډه کې و ساته او دده په (شيدو) ورکولويې دوه کاله و لګيدل]

[...... حَمَلَتۡهُ أُمُّهُۥ كُرۡهٗا وَوَضَعَتۡهُ كُرۡهٗاۖ وَحَمۡلُهُۥ وَفِصَٰلُهُۥ ثَلَٰثُونَ شَهۡرًاۚ....... ﴿١٥﴾ (الاحقاف ۱۵)]

(دهغې مورپه پوره تکليف سره هغه په ګيډه کې و ساته ، د تکليف سره يې و زيږاوه او دهغې په حمل او شيدو ورکولو يې ديرش مياشتې و لګيدې]

(c) ketabton.com: The Digital Library

همدا ډول د سړي حال هم دي، که څه هم د اولاد په محبت او مينه کې له ښځې څخه کم دي.

[...زُيِّنَ لِلنَّاسِ حُبُّ ٱلشَّهَوَٰتِ مِنَ ٱلنِّسَآءِ وَٱلۡبَنِينَ..... ﴿١٤﴾ (ال عمران ۱۴)]

[ښايسته کړل شوي دي د خلکو له پاره د مرغوبو شيانو محبت لکه د ښځې او اولاد]
دغه فطري محبت د انسان او انسان ترمنځ د ويني او خپلولۍ ريښې جوړوي، بيا
د همدغې ريښو په واسطه کورنۍ او د کورنيو نه قبيلې او ولسونه جوړيږي او د هغې د اړيکو
څخه تمدن مينځه ته را ځي.

[وَهُوَ ٱلَّذِي خَلَقَ مِنَ ٱلۡمَآءِ بَشَرٗا فَجَعَلَهُۥ نَسَبٗا وَصِهۡرٗاۗ وَكَانَ رَبُّكَ قَدِيرٗا ﴿٥٤﴾](الفرقان ۵۴)

[او هماغه ذات دي چې له اوبو نه يې يو بشر پيدا کړ بيا يې له هغه نه د نسب او خسرګنۍ
دوه بيلا بيلې لړۍ وغځولې. ستا پروردګار د ستر ځواک خاوند دی]

[يَٰٓأَيُّهَا ٱلنَّاسُ إِنَّا خَلَقۡنَٰكُم مِّن ذَكَرٖ وَأُنثَىٰ وَجَعَلۡنَٰكُمۡ شُعُوبٗا وَقَبَآئِلَ لِتَعَارَفُوٓاْۚ إِنَّ أَكۡرَمَكُمۡ عِندَ ٱللَّهِ أَتۡقَىٰكُمۡۚ إِنَّ ٱللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٞ ﴿١٣﴾](الحجرات ۱۳)

[اي خلکو مونږ تاسي له يوه نارينه او يوې ښځې نه پيدا کړئ او بيا مو تاسي قومونه او
قبيلي وګرځولئ ترڅو چې تاسي يو تر بله سره و پيژنئ. په حقيقت کې د الله په وړاندې له
تاسي نه تر ټولو زيات عزتمند هغه څوک دي چې په تاسي کې تر ټولو زيات پرهيزګاروي
په باوري ډول الله په هر څه پوهيدونکي او باخبره دي.]
د رحمنو، نسبونو او خپلوليو ريښې په اصل کې د انساني تمدن لومړنۍ او طبيعي
مؤسسات او بنسټونه دي او د هغې د جوړښت انحصار په دې دي چې اولاد د خپل معلوم او
پيژندل شوي مور و پلار څخه وي او نسب يې خوندی وي.
(ج)- د انساني فطرت غوښتنه دا هم ده چې هغه د خپلو زحمتونو زيښې او د خپلو ګټو وټو
څخه که څه پريږدي نو هغه دې خپل اولاد او دوستانو ته پريږدي، هغه چاته چې ټول عمر يو
د بل سره د وينې او رحم په رشته کې را نغاړلي وي.

[... وَأُوْلُواْ ٱلۡأَرۡحَامِ بَعۡضُهُمۡ أَوۡلَىٰ بِبَعۡضٖ فِي كِتَٰبِ ٱللَّهِۚ إِنَّ ٱللَّهَ بِكُلِّ شَيۡءٍ عَلِيمُۢ ﴿٧٥﴾ (الانفال ۷۵)

(د الله په کتاب کې د ويني خپلوان يو د بل زيات حقدار دي په يقيني ډول الله په هر څه باندې
پوهيږي.)

[... وَمَا جَعَلَ أَدۡعِيَآءَكُمۡ أَبۡنَآءَكُمۡۚ .... ﴿٤﴾ (الاحزاب ۴)]

(c) ketabton.com: The Digital Library

(او ځوک چي تاسي په ځويوالي بللي وي ،هغه الله ستاسي زوي نه دي ګرځولي .)
پس د ميراث د ويش له پاره هم د نسب خوندیتوب ضروري دي.
(د)- د انسان په فطرت کي د حيا جذبه يو ه فطري اوپيدا ايښتي جذبه ده. دهغي د وجود ځيني برخي داسي هم شته چي د هغي د پټولو خواهش الله جل جلاله د هغه په طبيعت کي ايښي دي. همدغه طبيعي غوښتنه ده چي دهماغه لمړيو ورځو څخه يي انسان په يو ډول نه يو ډول لباس اغوستن باندي مجبور کړی دي ، په دي هکله قران په پوره قاطعيت سره د نوي دور د نظرياتو او افکارو ترديد کوي. هغه وايي چي د انساني جسم هغه برخي چي د ښځي او نر له پاره د جنسی جاذبيت سبب ګرځی دهغي ښکاره کو لو باندي د شرم احساس او دهغي د پټولو هڅه د انساني فطرت غوښتنه ده خو شيطان غواړی چي هغه برخي بايد خلاصي وي لکه چي فرمايي:

[فَوَسْوَسَ لَهُمَا ٱلشَّيْطَٰنُ لِيُبْدِىَ لَهُمَا مَا وُۥرِىَ عَنْهُمَا مِن سَوْءَٰتِهِمَا ..... ﴿٢٠﴾
(الاعراف ٢٠)]
(بيا شيطان ادم عليه السلام او دهغي ښځه تيرويستل تر څو دهغوي په جسم کي چي کومي برخي دهغوي نه پټي کړل شوي وي هغه برخي هغوي ته را بربنډي کړي.)]
[... فَلَمَّا ذَاقَا ٱلشَّجَرَةَ بَدَتْ لَهُمَا سَوْءَٰتُهُمَا وَطَفِقَا يَخْصِفَانِ عَلَيْهِمَا مِن وَرَقِ ٱلْجَنَّةِ .. ﴿٢٢﴾
(الاعراف ٢٢)]
(او کله چي هغوي د هغي ونې څخه خکه وکړه نو هغوي ته د هغوي د وجود پټي برخي را ښکاره شوي نو هغوي بيا ،هغه برخي ، د جنت د ونو په پاڼو پټولي)
بيا قران وايي چي الله جل جلاله لباس په دي خاطر نازل کړ چي هغه ستاسي له پاره د ستر پټولو وسيله هم وی او د زينت او ښايست وسيله هم. خو يوازي د ستر پټول کافي نه دي دهغي سره ضروري ده چي ستاسي په زړونو کي تقوي (د الله جل جلا له نه ويره) هم وی.
[يَٰبَنِىٓ ءَادَمَ قَدْ أَنزَلْنَا عَلَيْكُمْ لِبَاسًا يُوَٰرِى سَوْءَٰتِكُمْ وَرِيشًا ۖ وَلِبَاسُ ٱلتَّقْوَىٰ ذَٰلِكَ خَيْرٌ ۚ ذَٰلِكَ مِنْ ءَايَٰتِ ٱللَّهِ لَعَلَّهُمْ يَذَّكَّرُونَ ﴿٢٦﴾ (الاعراف ٢٦)
(اې د ادم بچيانو ! مونږ تاسي ته کالي نازل کړي دي چي ستاسي د بدن شرم ځايونه و پوښي او ستاسي د بدن د ساتني او ښکلا وسيله هم وي او ډيره غوره جامه د پرهيزګاری او تقوي جامه ده . دا د الله له ښنانو څخه يو ه ښنانه ده. په کارده چي خلک ورڅخه درس وا خلي.)
دا د اسلام د ټولنيز نظام له پاره اساسی اصول دي ددغي تصوراتو په ذهن کي د نيولو نه وروسته ددي ټولنيز نظام تفصيلي شکل ووينئ چي د همدغي اصولو په بنسټ جوړ شوی دي. ددي مطالعي په دوران کي تاسو بايد په ژوره توګه دا پلټنه وکړئ چي هغه نظريات

(c) ketabton.com: The Digital Library

چي اسلام يې د خپل قانون اساس ګرځوي او په عملي او تفصيلي توګه يې نافذوي تر کومه ځايه په کې يو شان والي ، برابري ، منطقي اړيکي او مطابقت قايم پاته کيږي. د انسان په لاس جوړ شوي څومره قوانين چې مونږ وليدل د هغوي ټولو ګډه او ښکاره کمزوري داده چې د هغوي د اساسي نظرياتو او عملي تفصيلاتو ترمنځ پوره منطقي اړيکي نه شته. په اصولو او فروعو کې يې پوره تناقض ليدل کيږي. هلته چې کوم کليات بيانيږي دهغي مزاج يو ډول دي او د عمل له پاره چې کوم احساس او جذبه جوړيږي دهغي مزاج څه بله لاره خپلوی ، د فکر او تعقل په اسمانونو کې يو ډول نظر وړاندي کوي خو کله چي د اسمانونو څخه راښکته او په عملي ډګر کې داخل شی او خپلې نظريې ته د عمل کالي ورواغوندی نو بيا دلته په عملی ډګر کې په داسې نورو مسايلو کې ورک شی چې هغه خپله نظريه يې هم له ياده ووځی ، د انسان په جوړ کړل شوو قوانينو کې يو هم داسې قانون نه شته چي ددغسې کمزورتياو څخه خالی وی.

اوس تاسې په ډيره ژوره توګه هغه قانون ووينئ چې د عربستان په شګلوړه کې يو نالوستي انسان د نړيوالو ترمخ وړاندي کړ چې دهغې په ترتيبولو کې هغه د هيڅ قانون جوړونکې غونډی او يا کومي انتصابی کميټې څخه مشوره وانه خيسته . ايا تاسې ته دهغې په کوم ځاي کې کومه منطقي بې ربطي او يا د تناقض کوم څرک تر سترګو کيږی ؟

داسلام ټولنيز نظام

۲-اصول او ارکان :

د ټولنې د تنظيم په لړ کې تر ټولو مهمه پوښتنه ، لکه چې مونږ په يوه بل ځاي کې هم ورته اشاره کړې وه، د جنسي ميلان د کاواکی او خپراوی څخه مخنيوی اود يوه قانون ، ظابطې او چوکاټ په حدودو کې يې اچول دي. ځکه چې د هغې پرته دتمدن چوکاټ جوړيداي نه شي او که جوړ هم شي نو د هغې چوکاټ دماتيدو او انسان په ډيربد اخلاقي او ذهني سقوط کې د پريوتو څخه د خوندي پاته کيدوبله لاره نه موندل کيږي. په دې خاطر اسلام د ښځې او نر خپلمنځي اړيکي په مختلفو حدودو کې رانغاړي او په يوه مرکز کې يې سره را ټولوي .

۱:- محرمات:

د هر څه ترمخه اسلامي قانون ټولې هغه ښځې او نر يو بل ته حرام کړي چې يو دبل سره په يو ځاي کې د اوسيدو يا د ډيرو نژدې اړيکو په لرلو سره مجبور دي. د نمونې په توګه :[

حُرِّمَتْ عَلَيْكُمْ أُمَّهَٰتُكُمْ وَبَنَاتُكُمْ وَأَخَوَٰتُكُمْ وَعَمَّٰتُكُمْ وَخَٰلَٰتُكُمْ وَبَنَاتُ ٱلْأَخِ وَبَنَاتُ ٱلْأُخْتِ وَأُمَّهَٰتُكُمُ ٱلَّٰتِىٓ أَرْضَعْنَكُمْ وَأَخَوَٰتُكُم مِّنَ ٱلرَّضَٰعَةِ وَأُمَّهَٰتُ نِسَآئِكُمْ وَرَبَٰٓئِبُكُمُ ٱلَّٰتِى فِى حُجُورِكُم مِّن نِّسَآئِكُمُ ٱلَّٰتِى دَخَلْتُم

(c) ketabton.com: The Digital Library

بِهِنَّ فَإِن لَّمۡ تَكُونُواْ دَخَلۡتُم بِهِنَّ فَلَا جُنَاحَ عَلَيۡكُمۡ وَحَلَٰٓئِلُ أَبۡنَآئِكُمُ
ٱلَّذِينَ مِنۡ أَصۡلَٰبِكُمۡ وَأَن تَجۡمَعُواْ بَيۡنَ ٱلۡأُخۡتَيۡنِ إِلَّا مَا قَدۡ سَلَفَۗ إِنَّ ٱللَّهَ
كَانَ غَفُورٗا رَّحِيمٗا ﴿٢٣﴾ ﴿٢٤﴾ (النساء ٢٣)]

(پرتاسې حرامې کړاې شوي ستاس میندې، لوڼې ،خویندې، تریندې ، توړی ګانې، وریرې، خورزې، او ستاسې د تی شریکې خویندې، او ستاسې دښځو میندې او ستاسې د ښځو هغه لوڼې (پرکتی)چې ستاسې په غیږ کې پالل شوی دي، دهغو میرمنو لوڼې چې ستاسې ورسره د میره میرمنې اړیکه راغلې وي او که(یوازې نکاح ورسره تړل شوي وي او) د میره میرمنې تماس مو نه وي نیولې نو (د هغو په پرینښودو او دهغو له لوڼو سره په نکاح کولو کې) پر تاسې څه ګناه نشته او ستاسې د هغو زامنو میرمنې چې ستاسې له پښت نه وي او دا هم پر تاسې حرامه ده چې دوه خویندې یو ځاې په نکاح کړئ ، مګر هغه څه چې مخته تیر شوي دي ، الله جل جلاله ښنونکې او مهربان دې.)
د حرمت دقانون په ایجادولوېې دا اړیکې د جنسي میلان څخه دومره پاک کړې چې ددې خپلوانو د ډلې څخه هیڅ یو نر او ښځه د بل په لورې د جنسي کشش تصور هم نشي کولاې.
(دهغو خبیثو او حیوان صفته وګړو پرته چې حیوانیت یې په هیڅ ډول اخلاقي حدودو کې نه شي را تلاې)
۲:- د زنا حراموالي:
ددې حدودو د ټاکلو وروسته یې بل بندیز دا لګولې چې ټولې هغه ښځې هم حرامې دي چې بلفعل د بل چا په نکاح کې وي. (وَٱلۡمُحۡصَنَٰتُ مِنَ ٱلنِّسَآءِ إِلَّا مَا مَلَكَتۡ
أَيۡمَٰنُكُمۡ .....(سورة النساء۲۴)
(او میړوښې ښځی مګر هغه چې ستاسې په واک کې وي ، دا پر تاسو لیکلې الهي فریضه ده او له دې نه سیوا درته روا کړې شوې ، چې په خپل مال سره یې دنکاح کوونکو په حیث لټه وکړئ ، نه د زناکوونکو په حیث ، نو که په دې(مال) سره مو له دې نه تمتع اخیستل غوښتل ، نو فرض مهر یې ورکړئ او له مهر نه وروسته په هغه څه کې کومه ګناه درباندې نشته چې په خپلو کې ورباندې راضی شئ بې شکه چې الله باحکمته پوه دي)
ددې پورته یادو کړل شوو نه وروسته چې کومې ښځې پاته کیږې د هغوې سره هر ډول بې بندوباره جنسي اړیکې ټینګول حرام ګرځول شوې دي. لکه چې فرمایي:
(وَلَا تَقۡرَبُواْ ٱلزِّنَىٰٓۖ إِنَّهُۥ كَانَ فَٰحِشَةٗ وَسَآءَ سَبِيلٗا ﴿٣٢﴾) (بني اسرائيل ٣٢)
[زنا ته ورنژدې کیږئ هم مه، ځکه چې هغه بې حیایي ده او ډیره خرابه لاره.]
۳:- نکاح:

(c) ketabton.com: The Digital Library

ددغه ډول حدودو او بندیزونو په لګولو د جنسي بې لاریو ټولې دروازې تړل شوي دي.خو د انسان د حیواني فطرت دغوښتنې او د قدرت د کار خانې دتاکلې لارې د جاري ساتلو په غرض د یوې دروازې پرانستو ته اړتیا وه ، نو هغه دروازه یې د نکاح په شکل کې پرانسته ، او ورته یې وویل چې دا اړتیا اوس تاسې پوره کړئ . خو د منتشرو او بې بندو باره اړیکو له لارې نه ، او په پټه او په غلچکې توګه هم نه، او په بې حیایې سره هم نه ، بلکه په ډانګ پیبلې اعلان سره یو ځای ،تر څو ستاسې په ټولنه کې دا خبره په ډاګه وي چې فلانکې سړي او فلانکۍ ښځه یو د بل د ژوند ملګري شول . (... وَأُحِلَّ لَكُم مَّا وَرَآءَ ذَٰلِكُمۡ أَن تَبۡتَغُواْ بِأَمۡوَٰلِكُم مُّحۡصِنِينَ غَيۡرَ مُسَٰفِحِينَۚ ...... فَٱنكِحُوهُنَّ بِإِذۡنِ أَهۡلِهِنَّ وَءَاتُوهُنَّ أُجُورَهُنَّ بِٱلۡمَعۡرُوفِ مُحۡصَنَٰتٍ غَيۡرَ مُسَٰفِحَٰتٍ وَلَا مُتَّخِذَٰتِ أَخۡدَانٍۚ ﴿٢٥﴾ ......(النساء۲۵))

او له تاسې څخه چې څوک ددې وس نه لري چې له اصیلو مسلمانو ښځو (محصناتو) سره نکاح وکړای شي نو (دوې دي) دهغوې څخه (په نکاح کړي) چې ستاسې ښې لاسونه یې مالکان شوي ، چې ستاسو د مؤمنو وینځو څخه دي. الله تعالی ستاسې د ایمان په حال ښه پو هیږي. تاسې ټول د یوې ډلې خلک یاست ، له دې امله دهغو د پالونکو په اجازه له هغوې سره نکاح وکړئ او په ښه (معروفه) توګه دهغوی مهر ورکړئ. تر څو چې هغوې د نکاح په بند کې خوندي (محصناتې) پاتې شي. په ازدې شهوات رانۍ پسې و نه ګرځئ او نه په غلا او په په پټه یاراني وکړئ ، نو کله چې هغوې د نکاح په چوکاټ کې خوندی شي او بیا وروسته له هغه کومه بدلمني غوره کړي نو پر هغوی باندې د هغه مجازات نیمایی دي چې د اصیلو ښځو (محصناتو) له پاره ټاکل شویدي . دا اسانتیا له تاسې څخه د هغو کسانو له پاره منځ ته راوړل شوې ده چې له هغو سره دمیرمنې نه لرلو له مخې د حدودو ماتولو اندیښنه وي خو که تاسې له زغم نه کار واخلئ نو دا ستاسې له پاره غوره ده او الله تعالي ښښونکې او مهربانه دي.)

دلته د اسلام د اعتدال په لارې لږ څه غور وکړئ. کومې جنسي اړیکې چې د ازدواج ددایرې نه بیرون حرامې او د نفرت وړ دي ، هغه یې نه یوازې د ازدواج په دایره کې جایز بلکه یو نیک ، مستحسن ، د ثواب او اجر کار ګڼلې دي.

اسلام د نکاح کولو حکم کوي او دهغې څخه ځان ساتونکو او اجتناب کوونکو ته د نفرت په سترګو ګوري ، ددې تر څنګ د میړه او ښځې تر منځ داسې اړیکې ټینګیدل په خپل ذات کې یو ستر عبادت ګڼي ان تردې چې که ښځه د خپل میړه د جائزې او روا غوښتنې څخه د ځان ژغورلو په خاطر نفلي روژه و نیسي یا په لمانځه او تلاوت کې مشغوله پاته شي نو هغه

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ثواب د ترلاسه کول په ځاي ګناهګاريږي. په دې هکله د نبی اکرم صلي الله عليه وسلم د حکمت نه ډکه وينا وولولئ:
(عليکم بالباۀة فانه اغض للبصرو احصن للفرج فمن لم يستطع منکم البائة فعليه بالصوم و ان الصوم له و جاء) (ترمذي: ابواب النکاح و في هذا المعني حديث في کتاب النکاح للبخاري).
[تاسي ته نکاح کول په کار دی ځکه چي هغه سترګي له بده نظره ساتي او د شرم ځاي د خوندی ساتلو ډير غوره تدبير دي. او څوک چي ستاسي له ډلي نه د نکاح کول قدرت و نه لري هغوي دي روژې و نيسي ، ځکه روژه شهواني ځواک کمزوري کوي.)
(و الله انی لاخشاکم الله و اتقاکم له لکنی اصوم و افطر و اصلي وار قدوا تزوج النساء فمن رغب عن سنتي فليس مني.)(بخاري کتاب النکاح).
[په الله تعالي سوګند چي زه د الله تعالي نه په ويره کي او د هغي د نارضايتي نه د خوندي کيدو په هکله له تاسي ټولو نه زيات يم ، خو ماته و ګورئ چي روژه نيسم او افطار هم کوم لمونځ کوم او د شپي ويده کيږم هم ، او د ښځو سره نکاح هم کوم ، دغه زما لاره ده او هغه څوک چي زما د لاري پيروي و نه کړي نو هغه له ماسره هيڅ ډول اړيکي نه لري.]
(لاتصوم المراة و بعلها شاهدا الا باذنه) [بخاري باب الصوم]
[ښځه د خپل ميړه په شتون کي دهغي د اجازي پرته نفل روژه نه شي نيولي.]
(اذا باتت المراة مهاجره فراش زوجها لعنتها الملائکة حتي ترجع) (بخاري کتاب النکاح]
[هغه ښځه چي د خپل ميړه څخه لري والي وکړی ، دهغي نه جدا شپه تيره وي ،پر هغي ملائکي تر هغي پوري لعنت وايي ترڅو چي بيرته دميړه سره نه وي يوځاي شوي.]
(اذا راي احدکم امراة فاعجبته فليات اهله فان معها مثل الذي معها) (ترمذي: باب ماجاء الرجل يري المراة فتعجبه).
[کله چي ستاسي څخه څوک کومه ښايسته ښځه ووينې او دهغي ښايست پرې اغيز وکړي نو خپلي ښځي ته دې ورشي ځکه چي د هغي سره هماغه څه شته چي دهغي سره و.]
ددې ټولو احکامو او لارښونو څخه د شريعت هدف دادې چي د جنسي کاواکی ټولي دروازې وتړل شي ، د جنسي اړيکو دايره د ازدواج په داخل کي را ونغاړل شي. ددې دايرې نه دباندې چي تر کومه حده پوري شوني وي د جنسي ميل ميلان له منځه ولاړ شي او هغه خوځښتونه چي د طبيعت پر غوښتنه يا د اتفاقي پيښو په واسطه را پيدا کيږي ، دهغي د تسکين له پاره يو مرکز جوړ شی ، د سړي له پاره خپله ښځه او د ښځي له پاره خپل خاوند ... ترڅو انسان د ټولو غير طبعي او دخپله ځانه دراپيدا شوو هيجاناتو او د جنسي عمل دخپريدو څخه د خوندي پاته کيدو په صورت کي د خپل را غونډ کړل شوي ځواک (conserved energy) سره يو ځاي د تمدن د نظام خدمت وکړی او د جنسي محبت او کشش هغه ماده چي الله تعالي ددې کارخاني د پرمخ بيولو له پاره په هر نر او ښځه کي پيدا کړي ،ټوله د يوې کورنۍ د تخليق او دهغي د ټينګښت له پاره په مصرف ورسيږي.
ازدواج له هره اړخه غوره دې ځکه چي هغه د انساني او حيواني فطرتونو غوښتنه ده او د الهي قانون اهداف تر سره کوي او د ازدواج نه کول د هره اړخه يو نامعقول کار دې ځکه چي

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه به ددوو بدیو ښځه یوه حتما له ځانه سره لري خو دا چي انسان به دفطرت د قانون غوښتنه نه پوره کوي او خپل خواکونه به د فطرت سره په جنګ کي مصروفوي او یادا چي د فطرت د غوښتنو ښځه په مجبوریت سره به د غلطو او ناروا لارو ښځه خپلي جنسي غوښتني پوره کوي.

۴:- د کورنۍ تنظیمول:

دجنسي میلا دشتون له مخي د کورنۍ د جوړښت او دهغي د ټینګښت وروسته اسلام کورني ژوند تنظیموي ، او دلته هم په پوره توازن سره د فطرت د قانون د ټولو هغو اړخونو رعایتول خوندي ساتي چي یادونه یي تر مخه وشوه.

د ښځي او نر د حقوقو په ټاکنه کي چي په کوم ډول د عدل او انصاف ښځه کار اخستل شوي د هغي تفصیلات ما په خپل یوه ځانګړي کتاب کي چي «د میړه او ښځي د حقوقو» تر عنوان لاندي چاپ شوي خپاره کړي. دهغي کتاب د مطالعي په واسطه به تاسي ته په ډاګه شي چي ددواړو صنفونو تر منځ چي تر کومه حده پوري مساوات پیدا کیداي شي هغه اسلام جوړ کړي دي، خو اسلام هغه مساوات نه مني چي د فطرت د قانون پر خلاف وي. د انسان په څیر چي کوم حقوق سړي ته ورکړل شوي هماغسي ښځي ته هم ورکړل شوي (لهن مثل الذي علیهن) خو نارینه یا زوج ته د فاعل په څیر ذاتي فضیلت (د عزت په معني نه بلکه د غلبي د تقدم په معني) [و اللرجال علیهن درجة](القرة ۲۲۸).

په دي ترتیب دښځي او نر تر منځ د فاضل او مفضول دفطري اړیکو په منلو سره اسلام د کورنۍ تنظیم په لاندي بنستیونو جوړ کړي دي.

۱:- دنارینه قوامیت:

په کورنۍ کي نارینه ته د قوام (مسؤل) حیثیت ورکړل شوي یعني هغه دکورنۍ حاکم او ساتونکي دي ، او دهغي د اخلاقو او کړووړو څارګر دي ، په ښځه او بچیانو د هغه اطاعت فرض دي (په دي شرط چي هغه د الله تعالي او دهغي د رسول د نافرمانۍ حکم و نه کړي) او په هغه باندي د کورنۍ له پاره د روزۍ د ګټلو او د ورځني ژوند د اړتیاو د پوره کولو مسؤلیت وربار کړل شوي دي.

[ٱلرِّجَالُ قَوَّٰمُونَ عَلَى ٱلنِّسَآءِ بِمَا فَضَّلَ ٱللَّهُ بَعۡضَهُمۡ عَلَىٰ بَعۡضٖ وَبِمَآ أَنفَقُواْ مِنۡ أَمۡوَٰلِهِمۡۚ.... ۝٣٤ (النساء۳۴)]

(سړي په ښځو باندي قوام دي او دا دهغه فضیلت په اساس چي الله تعالي دهغوي ښځه یوه ته په بل ورکړي او په دي علت سره چي هغه په هغوي باندي «د مهر او نفقي په شکل کي» خپل مال مصروفوي).

(الرجل راع علي اهله وهو مسؤل «بخاري کتاب النکاح»

(نر د خپلي ښځي او کوچنیانو حکمران دي او دخپل دغه رعیت په هکله د الله تعالي په مخکي ځواب ورکونکي دي.)

(c) ketabton.com: The Digital Library

[فَٱلصَّٰلِحَٰتُ قَٰنِتَٰتٌ حَٰفِظَٰتٌ لِّلۡغَيۡبِ بِمَا حَفِظَ ٱللَّهُۚ «النساء ۳۴»]

(نيکي ښځې د خپلو ميړنو اطاعت کوونکې ، او د الله تعالي په توفيق سره د خپلو ميړونو په نشتوالي کي د هغوي د ناموسونو خوندي ساتونکي اوسي.)

(قال النبي صلي الله عليه وسلم: «اذا خرجت المراة من بيتها و وزجها کاره لعنها کل ملک في السماء و کل شئ موت عليه غير الجن و الانس حتي ترجع. «کشف الغمه»)

[نبي صلي الله عليه وسلم فرمايلي دي کله چې ښځه د خپل ميړه د اجازې پرته له کوره ووځی نو د اسمان هره ملايکه پرې لعنت وايي او د جن او انس پرته هر شي چې دا پرې تيريږي ، لعنت پرې وايي ، تر هغې چې دا ښځه بيرته نه وي را گرځيدلي.]

[وَٱلَّٰتِي تَخَافُونَ نُشُوزَهُنَّ فَعِظُوهُنَّ وَٱهۡجُرُوهُنَّ فِي ٱلۡمَضَاجِعِ وَٱضۡرِبُوهُنَّۖ فَإِنۡ أَطَعۡنَكُمۡ فَلَا تَبۡغُواْ عَلَيۡهِنَّ سَبِيلًاۗ إِنَّ ٱللَّهَ كَانَ عَلِيّٗا كَبِيرٗا «النساء ۳۴»]

(او د کومو ښځو څخه چې تاسې د سرکشۍ او نافرمانۍ ويره لرئ نو هغوي ته نصيحت وکړئ « که نصيحت و نه مني» نو دويده کيدو په ځايونو کې ورسره اړيکي بند کړئ « که بيا هم په خبره پوه نه شی» نو بيا يې تأديب کړئ که چيري ستاسې اطاعت يې وکړ نو بيا پرې د تيري له پاره هسې بهاني مه لټوئ ، باور ولرئ چې له پاسه الله تعالي شته چې لوي او ډير ستر پوه دي)

همدا راز نبي صلي الله عليه وسلم فرمايي:

[لا طاعة لمن لم يطيع الله « روا احمد» و من حديث: لا طاعة في معصية الله « رواه احمد من حديث بن حصين»]

(د نبي کريم صلي الله عليه وسلم وينا ده : هغه څوک چې د الله تعالي اطاعت و نه کړي تاسې د هغې اطاعت و نه کړئ ، د الله تعالي په نافرمانۍ کې د هيچا فرمانبرداري نه کيږي. فرمانبرداری يوازی په معروفو کې ده « داسې حکم کې چې جايز او معقول وي »)

[وَوَصَّيۡنَا ٱلۡإِنسَٰنَ بِوَٰلِدَيۡهِ حُسۡنٗاۖ وَإِن جَٰهَدَاكَ لِتُشۡرِكَ بِي مَا لَيۡسَ لَكَ بِهِۦ عِلۡمٞ فَلَا تُطِعۡهُمَآۚ إِلَيَّ مَرۡجِعُكُمۡ فَأُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمۡ تَعۡمَلُونَ ۝٨ « عنکبوت ۸»]

(او مونږ انسانانو ته لارښوونه کړې ده چې هغوي د خپلو والدينو سره په ډير ښه شان سلوک وکړي خو که چيرې هغوی تا ته حکم وکړي چې تاسې زما سره کوم شريک جوړ کړئ د کوم له پاره چې نه له تاسې سره او نه له هغوي سره» کوم دليل شته. نو په داسې حکم کې د هغوي اطاعت مه کوئ.)

(c) ketabton.com: The Digital Library

په دي توګه د کورنۍ جوړښت داسي شوي چي په هغې کي يو کس مشر او د امر خاوند وي.
ځوک چي په دي نظم کي د ګډوډيدو د راوستلو هڅه وکړي نو د هغې کس په هکله د نبي صلي الله عليه وسلم وعيد دادي:
[من افسد امراة علي زوجها فليس منا «کشف الغمة»]
(ځوک چي د ميړه او ښځي ترمنځ د اړيکو د خرابيدو هڅه وکړي د هغې کس له مونږ سره هيڅ اړيکي نه شته «زمونږ له ډلي څخه نه دي»)

۲:- د ښځي د کار چاپيريال:

د کورنۍ په تنظيم کي ښځه د کور مسؤلة تاکل شوي ده، د روزۍ او مال د پيدا کولو مسؤليت د هغې د ميړه په غاړه دي او د همدغي مال په واسطه د کور نظم و نسق جوړول د دي کار دي.)
[المراة راعية علي بيت زوجها و هو مسؤلة «بخاري باب قوا انفسکم و اهليکم نارا»]
(ښځه د خپل ميړه د کور حاکمه ده او هغه د خپل حکومت په چاپيريال کي د خپلو اعمالو له پاره ځواب ورکونکي ده.)
ښځه د داسي ټولو دندو د سرته رسولو څخه مصؤنه او خوندي کړل شوي چي د کور نه د بيروني امورو پوري اړوند وي. د نموني په توګه:

- په ښځي د جمعي لمونځ واجب نه دي «ابوداود باب الجمعه للمملوک و المراة»
- په ښځي جهاد هم فرض نه دي که څه هم د اړتيا په وخت کي د مجاهدينو خدمت ته ور دانګلی شي لکه چي په راتلونکو پاڼو کي به يي په تفصيل سره ولولئ.
- ښځي ته په جنازه کي ګډون هم ضروری نه دي بلکه د هغې نه يي بنده کړي ده «بخاري باب اتباع النساء الجنائز»
- په ښځي د جماعت لمونځ او مسجدونو ته تګ هم لازمي کړل شوي نه دي، که څه هم د څه بنديزونو او شرايطو سره مسجد ته د تللو اجازه ورته شوي خو هغه هم غوره نه دي ګڼل شوي.
- ښځي ته د محرم نه پرته د سفر کولو اجازه هم نه ده ورکړل شوي «ترمذي ماجاء في کراهيته ان تسافر المراة وحدها – ابوداود باب المراة تحج بغير محرم»

يعني په هره طريقه د کور څخه د ښځي وتل ښه او غوره کار نه ګڼل کيږی او د هغې له پاره په اسلامي قانون کي په کور کي پاته کيدل بهترين کار ګڼل شوي دي. لکه څنګه چي د الله تعالي د وينا له مخي ورته د «وقرن في بيوتکن» الفاظ استعمال شوي دي.
[ځيني خلک وايي چي دا حکم د نبي کريم صلی الله عليه وسلم د پاکو بيبيانو او د امت د ميندو له پاره ځانګړي شوي، ځکه چي د آيت پيل د «يا نساء النبي» څخه کيږی خو په دغه ټول آيت کي چي کومي لارښووني شوی دي په هغوي کي به کومي داسي لارښووني وي چي يوازي د امهات المؤمنين پوري ځانګړي شوي وی؟
دلته ويل شوي دی چي: «که چيري تاسي پرهيزګاراني ياست نو د چاسره په نرمه او خوږه لهجه «چي ميلان تري را ځرګنديږي» خبري مه کوئ، دا په دي خاطر چي که د چا په زړه کي څه خلل وي هغوي ستاسي په اړوند په زړه کي څه هيلي را پيدا نه کړي. کومه خبره چي کوئ نيغ په نيغه يي وکړئ. په خپلو کورونو کي ناستي

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوسئ ، د جاهليت سنيګار مه کوئ او بهر مه ګرځئ ، لمونځ اداء کړئ ، زکات ورکړئ د الله تعالي او دهغه د رسول «صلي الله عليه وسلم» اطاعت وکړئ ، الله تعالي غواړی له تاسي څخه نا پاکي لرې کړي.]

په دې لاربښوونو غوروکړئ په هغې کې کومه داسي خبره ده چې د عامو مسلمانو ښځو له پاره به نه وی ؟ ايا مسلماني ښځې بايد پرهيزګاري نه اوسي ؟ ايا هغوي دې د پرديو خلکو سره د محبت په انداز کې خبرې وکړي ؟ ايا هغوي دې د جاهليت سينګار وکړي او په کوڅو او بازارو کې دې وګرځي ؟ ايا هغوي دې لمونځ او زکات او د الله تعالي او دهغه د رسول «صلي الله عليه وسلم» د اطاعت څخه انحراف وکړي ؟ ايا الله تعالي هغوي په ناپاکۍ کې ساتل غواړي ؟ که چيرې دا ټول عبادات د ټولو مسلمانانو ښځو له پاره عام وی نو بيا يوازې د «وقرن في بيوتکن» امر ولې د نبي کريم عليه السلام پاکو بيبيانو له پاره ځانګړې شي ؟

په اصل کې دا غلطه انګيرنه په دې خاطر را پيدا شوې چې د آيت په پيل کې خلکو ته دا ټکی تر سترګو شو چې « اې دنبي ښځو ! تاسي د عامو ښځو په څير نه ياست» ليکن د بيان شکل داډې چې لکه څنګه چې کوم شريف کوچنی ته وويل شي چې « ته دعامو کوچنيانو په څير نه يې چې په بازارونو کې وګرځی او بيهوده منډې ترړې ووهي ، ته بايد پاکيزه واوسې .» د داسي ويلو څخه هدف دا نه دې چې د نورو کوچنيانو له پاره بازاري کيدل او بيهوده حرکتونه کول يوه غوره کار دې او په ښه تميز سره اوسيدل د هغوي په حق کې کوم مطلوب څيز نه دې بلکه دهغې څخه د اخلاقو د ښايست يو معيار جوړول هدف دې تر څو هر هغه کوچنې چې د شريفو کوچنيانو په څير ژوند کول غواړی دغې معيار ته د رسيدو هڅه وکړي.

په قرآن کې ښځو ته د پند ورکولو دغه طريقه په دې خاطر استعمال شوې چې د عربي جاهليت په ښځو کې همدغسې ازادي موجوده وه لکه څنګه چې نن په اروپا او امريکا کې ده ، د نبي کريم صلي الله عليه وسلم په واسطه په تدريج سره هغوی د اسلامي تهذيب پيرو وګرځيدې او دهغوي له پاره اخلاقي پولې او د ټولنې ضوابط و ټاکل شول. په دغه حالت کې د امهات المؤمنين ژوند په ځانګړې توګه منضبط کړل شو. تر څو هغوي د نورو ښځو له پاره نمونه وګرځي او دعامو مسلمانانو په کورنو کې د هغوي د تګلارې تقليد وکړل شي [همدغه نظر علامه ابوبکر په خپل کتاب احکام القران دريم ټوک **۵۵** مخ کې ياد کړې او ليکلي يې دي چې :(که څه هم دغه حکم د نبي کريم صلي الله عليه وسلم او دهغې د ښځو په هکله نازل شوې دې خو هدف يې عام دې او نور ټول مسلمانان هم ورسره ګډ دي ، ځکه چې مونږ دهغې په پيروی باندې مامور يو . او هغه ټول احکام چې د هغه له پاره نازل شوي دي زمونږ له پاره هم دي ، پرته له هغې امورو څخه چې دهغې په هکله وضاحت شوې چې هغه امور د هغوي له پاره ځانګړې دي.]

الله تعالي تاسي ته اجازه درکړې چې تاسي دخپلو اړتياو له پاره د کوره وتلای شئ. خو دا ډول اجازه يې يوازې د حالاتو په خاطر ورکړې او د اسلام د ټولنيز نظام ددې قاعدې چې «د ښځې د کار دايره دهغې کور دې» دا يوازې او يوازې وسعت او رخصت دې او په همدې پاته کيدل په کار دي.

۳:-ضروري بنديزونه:

بالغو ښځو ته په خپلو شخصي کارونو کې پوره ازادي ورکړل شوې خو هغوي ته تر دې حده پورې خپلواکي نه ده ورکړل شوې لکه څومره چې يو بالغ نارينه ته ورکړل شوې دنمونې په توګه:

نارينه په خپل واک سره چيرته چې وغواړی تللای شي ، خو ښځه که پيغله وي او که واده شوې او يا کونډه وي په هر حال کې اړتيا لري چې د سفر په وخت کې ورسره يوه محرم موجود وی، لکه چې فرمايي:

[لايحل لامراة تؤمن بالله و اليوم الاخر ان تسافر سفرا يکون ثلاثة ايام فصاعدا الا ومعها ابوها واخوها او زوجها او ابنها او ذومحرم منها]

(c) ketabton.com: The Digital Library

(هري هغې ښځې ته چې په الله تعالي او د اخرت په ورځ ايمان لري دا روا نه ده چې هغه درې ورځې او يا دهغې څخه ډير سفر وکړي پرته له دې چې دهغې سره دهغه پلار يا ورور يا ميړه يا زوې يا کوم محرم نارينه وي.)
[و عن ابي هريرة رضي الله عنه عن النبي صلي الله عليه وسلم انه قال: لا تسافر المراة مسيره يوم و ليلة الا و معها محرم و العمل علي هذا عند اهل العلم(ترمذي باب ماجاء في اكراهة ان تسافر المراة وحدها)]
(ابو هريرة رضي الله عنه د نبي کريم صلي الله عليه وسلم له خولې فرمايي چې نبي کريم صلي الله عليه وسلم وفرمايل چې ښځه دې د يوې شپې او ورځې په اندازه يوازې سفر نه کوي تر هغه چې کوم نارينه محرم ورسره نه وي)
[و عن اي هريرة رضي الله عنه ايضا ان النبي صلي الله عليه وسلم قال لايحل لامراة مسلمة تسافره مسيرة ليلة الا و معها رجل ذوحرمة منها «ابوداود باب المراة تحج بغير محرم»]
(دابو هريرة رضي الله عنه څخه دا هم روايت دې چې نبی کريم صلي الله عليه وسلم فرمايلي دي چې د هيڅ يوې مسلماني ښځې له پاره دا روانه ده چې «په يوائې ځان»د يوې شپې سفر وکړي مګر دا چې کوم خپل محرم ورسره وي)
په دې رواياتو کې چې د سفر د ټاکلو له پاره څه اندازه ټاکل شوې ، هغه ددې ثبوت دې چې د يوې ورځې يا دوه ورځو پوښتنه تري نه را پيدا کيږی بلکه اهميت يوازې ددې خبرې دې چې ښځې ته په يوازې ځان د سفر داسې اجازه مه ورکوئ چې د فتنې سبب ګرځي. په همدې اساس نبي کريم صلي الله عليه وسلم د سفر د اندازې د ټاکلو د اړتيا اهتمام نه دې کړې او په مختلفو حالاتو کې يې د وخت او موقع په نظر کې نيولو سره د سفر مختلفې اندازې ښوولې دي.
نارينه ته د خپلې نکاح په هکله پوره پوره ازادي ورپه برخه ده ، د مسلمانو يا دکتاب د خاوند و ښځو «کتابيانو» سره له چا سره چې و غواړی نکاح کولې شی ، وينځې هم ساتلاې شی خو ښځې ته هيڅکله هم په دې هکله پوره واک نه دې ورکړ شوې چې هغه دې د کوم غير مسلمان سره واده وکړي. لکه چې فرمايي:[... لَا هُنَّ حِلٌّ لَّهُمْ وَلَا هُمْ يَحِلُّونَ لَهُنَّ... «الممتحنه ١٠»]
(نه دا د هغوې له پاره حلاله ده او نه هغوې ددې له پاره حلال دې)
ښځه د خپل غلام څخه هم تمتع «جنسي خوند» نه شی اخيستلاې لکه څنګه چې قرآن سړی ته د وينځې څخه د تمتع «جنسی خوند» او ګټې اخيستو اجازه ورکړې ، دغسې اجازه ښځې ته نه شته ، دحضرت عمر رضي الله عنه په وخت کې يوې ښځې د «ماملکت ايمانکم......» په غلط تعبيرولو سره ، د خپل غلام سره يو ځای شوه،کله چې سيدنا عمر رضي الله عنه ته خبر ورسيد نو هغه دا مسئله د صحابه و شورا ته وړاندې کړه او ټولو په اتفاق سره فتوا ورکړه چې:[قبحها الله تاولت کتاب الله فغيرت تاويله] (هغې د الله دکتاب غلط تاويل او معني کړې ده.)
يوې بلې ښځې د سيدنا عمر رضي الله عنه نه د همداسې يوه کار اجازه و غوښته ، هغه هغې ښځې ته په سختۍ سره و فرمايل:(لن تزال العرب بغير ما منعت نساؤها «کشف الغمه للشعراني»)
(د عربو خير ښيګڼه تر هغې پورې ده چې ښځې يې خوندي وي.)

(c) ketabton.com: The Digital Library

د غلامانو او کافرانو پرته په ازادو مسلمانو نارینه وکې ښځه د خپل ځان له پاره د میړه ټاکنه کولې شی خو په دې کار کې هم دهغوی له پاره د خپل پلار، نیکه، او وررور او نورو خپلوانو د نظر اخستل ضروردي. که څه هم خپلوانو ته داحق نه شته چې د ښځې درضا او رغبت پرته یې له چاسره نکاح وکړي. لکه چې نبی کریم صلي الله علیه وسلم فرمایی : [الایما حق بنفسها من ولیها] (کونډه د خپلې نکاح په هکله د ولي څخه زیات حق لري) او [لا تنکح البکر حتي تستأذن] (پیغلې نجونې تر هغې په نکاح مه ورکوئ تر څو چې مو ترې د نکاح کولو اجازه نه وی غوښتې.) خو د ښځې له پاره هم دا مناسبه نه ده چې د خپلې کورنۍ د مسؤلینو راي او نظر پر خلاف د هر چارسره چې وغواړي نکاح وکړي په دې خاطر په قران مجید کې هر چیرته چې د نارینه د نکاح حکم شوي نو هلته د «نکح ینکح» صیغه استعمال شوې چې معنې یې پخپله د نکاح کولو ده، د نمونې په توګه [و لاتنکحوا المشرکات] (د مشرکو ښځو سره نکاح مه کوئ)
[فانکحوهن باذن اهلهن] (د هغوی سره د هغوی دکورنیو د اجازې وروسته نکاح وکړئ)
خو هغه ځاې چې د ښځې د نکاح پورې اړه لري هلته په عامه توګه په باب افعال کې د نکاح صیغه استعمال شوې چې معنې یې نکاح کول دي د نمونې په توګه: [انکحوا الایامي منکم «النور۳۲»] (دخپلو کونډو ښځو سره نکاح وکړئ)او [و لا تنکحوا المشرکین حتي یؤمنوا «البقرة۲۲۱»] (د ښځو نکاح د مشرکانو سره مه ترئ تر څو چې هغوی ایمان را نه وړی). ددې معنې داده چې لکه څنګه چې واده شوې ښځه د خپل میړه تابع اوسي، همدا راز ناواده شوې ښځه هم د خپلې کورنۍ د مسؤلو وګړو تابع وی خو دا تابعیت په دې معنې نه دې چې هغې ته د ارادې او عمل ازادي نه وي ورپه برخه ، یا هغې ته په خپله معامله کې واک نه وي تر لاسه، بلکه دا په دې معنې ده چې ټولنیز نظام د ګډوډیو څخه وساتل شي. د بهرنیو فتنو څخه دکورنۍ د اخلاقو او معاملاتو خوندی ساتل د سړي په اوږو دي او دهمدغې نظم په خاطر په ښځې دا فرض کړل شوې چې هر څوک چې د دې نظم مسؤلیت په غاړه و لري نو دهغوی اطاعت وکړي که هغه د هغې پلار وي، وررور وي یا میړه وي.

۴:- د ښځو حقوق:

په دې ترتیب اسلام د «بما فضل الله بعضهم علي بعض» د یوه فطري حقیقت د منلو سره یو ځاې د «وللرجال علیهن درجة» ته هم سهي ځاې ټاکلې دي، د ښځې او نر د بیولوژیکي او رواني اړخونو ترمنځ د رعایت له مخې چې کوم توپیر شته ، هم هغه په واقعي توګه منې، او څومره تو پیر چې ددوی ترمنځ موجود دي په همغې اندازه یې ساتي او دهمدې تو پیر په اساس دهغوی دندې او مرتبې ټاکي.
ددې وروسته یوه ډیره مهمه پوښتنه د ښځې دحقوقو په هکله را پورته کیږی؟ ددغې حقوقو په ټاکلو کې اسلام ،په ځانګړې توګه، ددې دریو خبرو لحاظ کړې دي.

I. دا چې نارینه ته دکور د نظم او ادارې په خاطر کوم حاکمانه واک ورکړل شوې باید هغه دهغې څخه داسې ناروا ګټې پورته نه کړی چې د هغې له مخې د ظلم او تیری مرتکب وګرځي او نه داسې وکړي چې د تابع او متبوع اړیکې یوه له بله سره د وینځې او بادار په اړیکو بدل کړي.
II. دا چې ښځې ته ټول داسې فرصتونه برابر کړي چې دهغې نه په ګټې سره ،هغه د خپل ټولنیز نظام په پولو کې دننه، خپلو فطري صلاحیتونو ته وده ورکړي او په تعمیر او تمدن کې په ښه توګه ونډه واخیستلاې شی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

III. داسي چاپيريال جوړکړي چي په کي ښځو ته د پر مختګ او بريالیتوبونو لوړو مرتبو ته رسيدل شوني شي .خو دهغي پر مختګ او بريالیتوبونه چي هر څه وي بايد د ښځي په حيث وي.ځکه چي نر جوړيدل خو نه دهغي حق دي ،او نه د نارينه په څير ژوند تيروني له پاره دهغي تيارول په خپله همهغي او تمدن دواړو ته ګټور ،او نه د نارينه په څير ژوند کولو کي هغه سوبمنده کيداي شي.

د پورته دري واړو موادو په نظر کي نيولو سره چي اسلام کوم پراخه تمدني او ټولنيز حقوق ښځو ته ورکړي او د عزت او شرف کوم مه لوړه مرتبه يي ورکړي ده او بيا يي چي د همدي حقوقو او مراتبو دخوندی ساتلو په خاطر په خپلو قانوني او اخلاقي لارښونو کوم تلپاتي ضمانتونه ورکړي دي دهغي نمونه د نړۍ په هيڅ يو پخواني او يا نوي ټولنيز نظام کي نه موندل کيږي. دنموني په توګه:

١:-اقتصادي حقوق:

تر ټولو مهم او اړوند څيز چي دهغي په واسطه په تمدن کي د انسان حيثيت جوړيږي او يا د کوم په واسطه چي د انسان حيثيت خوندي پاته کيږي هغه دهغي د اقتصادي حثيت ټينګښت دي. د اسلام نه پرته نورو ټولو قوانينو ښځه داقتصادي اړخه ډيره کمزوري کړي او همدغه اقتصادي بي وسي ، په ټولنه کي د ښځي د غلامۍ تر ټولو ډير ستر لامل ګرځيدلي.

اروپا ددغي حالت د بدلون هڅه وکړه مګر داسي چي ښځه يي د مال په ګټلو مجبوره کړه خو دهغوي دا هڅه د يوي بلي خرابۍ لامل شوه . اسلام د اعتدال منځنۍ لار غوره کړي . اسلام ښځي ته د وراثت پراخه حقوق ورکړي .ښځه د پلار ، ميړه ، اولاد او نورو نږدي خپلوانو څخه ميراث وړي١.

[١/ په وراثت کي دښځي برخه د سړي په نيمايي ده. ددي علت دادي چي ښځي ته د نفقي او مهر حق ور په برخه شوي دي. چي سړي تري بي برخي دي . د ښځي نفقه يوازي دهغي په خاوند واجب نه ده بلکه دميړه د نه موجوديت په وخت کي پلار ، ورور ، زوي او نورو خپلوانو باندي دهغي کفالت واجب دي ، نو کله چي په ښځه باندي هغه مسؤليتونه نشته کوم چي په يوه سړي باردي نو په وراثت کي د هغي حقوق هم بايد هومره نه وي لکه د سړي چي دي.]

همدا ارازد ميړه له خوا ورته مهر هم ورکول کيږي. او د ټولو هغه اړخونو څخه چي ورته مال ور رسيږي په هغي کي ورته د ملکيت او تسلط پوره پوره حقوق ورکول شوي دي. په دغه مال کي نه دهغي پلار ، نه دهغي ميړه او نه بل څوک تصرف او مداخله کولي شي. ددي نه اخوا که هغه په تجارت کي خپله پانګه په کار واچوی او يا پخپله مزدوري وکړي او څه ګټه وټه تر لاسه کړي نو دهغي مالکه هماغه پخپله ده. خو ددي ټولو تر څنګ د هغي نفقه په ميړه باندي واجب ده ، ښځه چي د هر څومره ډير مال او پانګي لرونکي وي دهغي ميړه دهغي د نفقي څخه بري الذمه کيدي نه شی . په دي ترتيب په اسلام کي د ښځو اقتصادي حيثيت دومره ټينګښت مومي چي ډيروختو نه هغه د سړي څخه په ډير ښه حالت کي اوسي.

٢:-مدني حقوق:

- ښځي ته دميړه د غوره کولو پوره پوره حق ورکړل شوي . دهغي د رضا او خوښي پرته هيڅوک دهغي نکاح نه شی کولاي او که هغه پخپله خوښه دکوم مسلمان سره نکاح وکړي نو هيڅوک يي مخنيوي نه شي کولي خو که چيري دهغي انتخاب داسي يو څوک وي چي دهغي دکورنۍ د مرتبي څخه ښکته وي نو په دي حال کي دهغي خپلوان پري نيوکه کولي شي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

- ديوه ناخوښه ، ظالم او بې کاره ميړه په مقابل کې ښځې ته د فسخ او بيلتون پراخه حقوق ورکړل شوي دي.
- هغه واکمنی چې اسلام ميړه ته په ښځې باندې ورکړې دهغې په استعمال کې د نيک سلوک لارښوونه شوې . قران مجيد فرمايي چې «..و عاشروهن بالمعروف..» (د ښځو سره نيک او ښه سلوک وکړئ.) او «ولا تنسوا الفضل بينکم....»(په خپل منځې اړيکو کې فياضي او سخاوت له پامه مه باسئ.)
  نبي کريم صلي الله عليه وسلم فرمايي چې:[خيرکم خيرکم لنسائه و الطفهم باهله....] (ستاسې له منځه ښه او غوره خلک هغوي دي چې د خپلو بيبيانو سره نيک سلوک کوي او د خپل اهل و عيال سره د لطف او مهربانۍ معامله کوي).
  دا يوازې اخلاقي لارښوونه نه ده ځکه که چيرې ميړه دخپلې واکمنۍ او ځواک په استعمال کې د ظلم او تيرى څخه کار واخلي نو ښځې ته د قانون څخه دکومک غوښتلو پوره حق ورپه برخه دې.
- کونډو ، طلاقو شوو ښځو او ټولو داسې ښځو ته چې نکاح يې د قانون په اساس فسخ شوی وي او يا د تفريق دحکم په اساس دخپلو ميړونو څخه بيلې شوي وي ددويمې نکاح غير مشروط حق ورکړل شوى او دا يې ډاګيزه کړې چې پر هغوې باندې د پخوانی ميړه او يا نورو خپلوانو هيڅ حق نه پاته کيږي. دا هغه حق دې چې ترنن ورځې پورې په امريکا او اروپا کې او يا نورو ،په اصطلاح پرمختللو ، هيوادونو کې ښځو ته لا تراوسه نه دې وربه برخه شوې.
- په تعزيري او جزايي قوانينو کې دښځې او سړی ترمنځ پوره مساوات او برابري په نظر کې نيول شوېده. د ځان ، مال او عزت خوندی ساتلو کې اسلامي قوانين د نر اوښځې ترمنځ هيڅ ډول توپير نه مني.

۳:- دښځو ښوونه او روزنه:

ښځو ته ددينې او دُنيوی علومو د زده کړې نه يوازې اجازه ورکړل شوې بلکه دهغې ښوونه او روزنه هغومره اړينه ده لکه څومره چې د نارينه و اړينه ده. له پيغمبر صلي الله عليه وسلم څخه چې ددين او اخلاقو ښوونه څومره نارينه و ترلاسه کوله په هماغه اندازه ښځو ترې هم ترلاسه کوله. هغه د ښځو له پاره ځانګړې وختونه ټاکلي و او په هماغه ټاکلو وختونو کې به ښځې د پيغمبرصلي الله عليه وسلم څخه د علم د حاصلولو له پاره را تللې. د هغه په پاکو بيبيانو کې ، په ځانګړې توګه سيدة بي بي عايشة رضي الله عنها نه يوازې د ښځو بلکه د نارينه و معلمه هم وه. او يو زيات شمير سترو سترو صحابه و رضي الله عنهم او تابعينو ترې د حديثو ، تفسير او فقهي پوهه ترلاسه کوله.

اشراف خو پر يږده ، نبي اکرم صلي الله عليه وسلم وينځو او غلامانو ته هم د عمل او ادب د ورزده کولو حکم کړې. لکه چې نبي اکرم صلي الله عليه وسلم فرمايي:

[ايما رجل کانت عنده وليده فعلمها فاحسن تعليمها و ادبها فاحسن تاديبها ثم اعتقها و تزوجها فله اجران)بخاري کتاب النکاح)]

(له چاسره چې کومه وينځه وي او هغه هغې ته ښه ښوونه او روزنه ورکړي او هغې ته ښه تهذيب او اخلاق ورزده کړي بيا هغه ازاده کړی او واده ورسره وکړي نو هغې ته دوه برابره اجر ورکول کيږی)

نو تر کومه چې د تعليم او روزنې پورې اړه لري اسلام د نر او ښځې ترمنځ په هيڅ ډول برترى او امتياز نه دي قايل. يوازې په نوعيت کې يې څه تو پير شته ، د اسلام له نظره د ښځو غوره تعليم دادې چې د هغې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښځه یوه ډېره ښه ښځه ، غوره مور ، او د کور د سنبالښت بهترینه نمونه جوړه کړل شي. دهغې د کار دائره دهغې کور دي . په دې خاطر ښځې ته په ځانګړې ډول د همغسې علومو ښوونه په کاره ده چې په همدغه چاپیریال کې دهغې له پاره ډېر ګټه وره ثابته شي. ددې تر څنګ دهغې علومو زده کړه ورته هم ډېره اړینه ده چې د انسان ښځه انسان جوړوونکې او دهغې د اخلاقو ښایسته کوونکې او دهغې د نظر پراخوونکې اوسي. په داسې علومو او په داسې روزنې او ښوونې باندې د یوې مسلمانې ښځې سنبالښت ته اړتیا ده له دې وروسته که چیرې کومه ښځه د فوق العاده استعداد خاونده اوسی او ددې علومو نه اخوا د نوورو علومو او فنونو زده کړه او دښوونې او روزنې اعلې مرتبې ته ځان رسول غواړې نو اسلام د هغوې په لاره کې کوم بندیز نه پیدا کوې په دې شرط چې دهغو شرعي پولو او حدودو څخه تیرې و نه کړې چې شریعت د ښځو له پاره ټاکلي دي.

۴:-دښځې ریښتوني ازادي (Emancipation):

دا خو یوازې د حقوقو یادونه وه خو ددې څخه د هغه عظیم او ستر احسان اندازه، چې اسلام پر ښځو کړې، نشي کیداې .

د انساني تمدن ټول تاریخ په دې ګواه دې چې د ښځې وجود په نړۍ کې د شرم ، ذلت او ګناه وجود ګڼل کیده، د لور پیدا کیدل د پلار له پاره د عیب نه ډکه او د ننګ خبره وه ، د خسرګنۍ اړیکو ته ډېر سپک کتل کیدل. ان تردې چې د خسر او زوم الفاظ د جاهلیت په هغه دور کې دښکنځلو په معنا وو ، ډیرو ولسونو کې دهمدغه ذلت او سپکوالي نه د خوندې پاته کیدو په خاطر د لوڼو د وژلو رواج یو کلتور ګرځیدلې و ۱.

[۱:- قران مجید دغه جاهلي ذهنیت په ډیرو څرګندو ټکو کې داسې بیانوي: وَإِذَا بُشِّرَ أَحَدُهُم بِٱلْأُنثَىٰ ظَلَّ وَجْهُهُۥ مُسْوَدًّا وَهُوَ كَظِيمٌ ﴿٥٨﴾ يَتَوَٰرَىٰ مِنَ ٱلْقَوْمِ مِن سُوٓءِ مَا بُشِّرَ بِهِۦٓ ۚ أَيُمْسِكُهُۥ عَلَىٰ هُونٍ أَمْ يَدُسُّهُۥ فِى ٱلتُّرَابِ ۗ أَلَا سَآءَ مَا يَحْكُمُونَ ﴿٥٩﴾ «النحل ۵۸-۵۹»)

(او کله به چې یو دهغوې ته د لور د پیدا کیدو خبورسید ، نو دهغې پر مخ به داسې سیورې را خپور شو لکه چې د زهرو غړپ یې څکلې وي. ددې خبر په واسطه به چې کوم د شرم داغ په هغې باندې لګیده دهغې په خاطر به دخلکو څخه پټ ګرځیده او فکر به یې کاوه چې ددې سپک والي سره خپله لور له ځانه سره واخلي او یا دا چې په خاروو کې یې ورښخه کړی. خبردار بد وو هغه څه چې دوې پرې حکم کاوه.)]

نا پوه او جاهل خلک خو پریږده دعلماو او مذهبي پوهو خلکو تر منځ دا پوښتنه تر ډیرې مودې پورې د بحث او څیړنې لاندې وه چې: ایا ښځه د انسانانو په صف کې راځي او که نه؟ او ایا الله تعالي هغوې ته روح ورکړې او که نه؟ د هنداوانو په مذهب کې د ښځو پر مخ د ښودنې اوروزنې دروازې بندې کړل شوې . د مسیحیت او یهودیت له آنده ، ښځه د انساني ګناهونو بنسټ اینښودونکې او مسؤله ده. په یوناني تمدن کې ښځې ته نه د علم او نه د ثقافت او تهذیب او نه د مدني حقوقو څخه ورکول کیده. بلکه دغه ټولې دروازې دهغې پر مخ تړلې وي . کله به چې هم دغه څه کومې ښځې تر لاسه کول نو داسې ښځې به عیاشې،او رنډې بلل کیدې. په روم ،ایران او چین کې او همداراز مصر او د انساني تهذیب په نورو مرکزونو کې نژدې همدغه حال و . د پیړیو پیړیو د مظلومیت او محکومیت او د سپکاوۍ اوحقارت نه ډک سلوک پخپله د ښځو د

(c) ketabton.com: The Digital Library

ذهنو ښځه هم د نفس د عزت احساس لرې کړې و. هغوې پخپله هم داخبره هېره کړې وه چې هغوې نړۍ ته د ښه حقوقو سره یو ځاې را غلي او یا دا چې هغوې ته هم د عزت ځاې هم شته !!

نارینه و پر هغوې ظلم او تیرې خپل جایز او روا حقو ګاڼه او هغوې د دغه ظلم او تیرې زغم د خپل ځان فرض ګاڼه. د غلامۍ او ښځې توب ذهنیت په هغوې کې دومره وده کړې وه چې هغوې په پوره فخر سره خپل ځان د خپل میړه وینځه ګڼله او مړونه یې خپل معبودان ګڼل.

اسلام ،په دغه چاپیریال کې نه یوازې په قانونی او عملي بڼې سره ، بلکه په فکري توګه هم یو ستر بدلون را منځته کړ. دا اسلام و چې د ښځو او نرو ذهنونه یې بدل کړل. د ښځې عزت او د هغې د حقوقو فکر یې د انسان په دماغ او کوپړۍ کې را پیدا کړ ، نن چې تاسې د ښځو د حقوقو او د ښځو د بیداریدو کوم شعارونه اورۍ دا ټول د هغې ولوله پیدا کوونکې اواز غبرګون او انګازې دې چې د محمد صلي الله علیه وسلم د مبارکې ژبې ښځه را پورته شوې چې انساني افکار یې د خپل دغه اواز په واسطه د تل له پاره بدل کړل. دا همدغه محمد صلي الله علیه وسلم و چې نړۍ ته یې په ډاګه کړه چې ښځه همدغسې یو انسان دې لکه څنګه چې نارینه دې. لکه چې فرمایې:

[یا ایها الناس اتقوا ربکم الذي خلقکم من نفس واحدة و خلق منها زوجها «النساء-۱»]

(اې خلکو له خپله هغه رب نه وویرېږئ چې هغه تاسې له یو تن څخه پیدا کړئ او له هماغه تن څخه یې د هغه جوړه مینځ ته راوړه.)

د الله تعالي له نظره د ښځې او نر تر منځ هیڅ تو پیر نشته، لکه چې فرمایې:

[للرجال نصیب مما اکتسبوا و للنساء نصیب مما اکتسبن « النساء۳۳»]

(هر هغه عمل چې نارینه یې وکړي د هغې میوه به تر لاسه کړی او هر هغه عمل چې ښځې وکړي د هغې میوه به تر لاسه کړي)

د ایمان او نیک عمل سره یو ځاې چې د روحاني پر مختګ کومه مرتبه نارینه و ته ور په برخه شوې همغسې مرتبه ښځې ته هم ور په برخه ده که چیرې نارینه ابراهیم بن ادهم جوړیدا اې شې نو ښځه هم د رابعه بصریه د جوړیدو څخه هیڅ شې نه شی بندولاې. لکه چې فرمایې:

[فاستجاب لهم ربهم انی لا اضیع عمل عامل منکم من ذکر او انثي بعضکم من بعض.....(العمران ۱۹۵)]

(دهغو پروردګار د هغوې ددعا په ځواب کې وفرمایل چې زه ستاسې د هریو عمل کونکې عمل نه ضایع کوم که څه هم هغه نارینه وي یا ښځه ، تاسې ټول یو دبل له جنسه یاست.)

[و من یعمل من الصالحات من ذکر او انثي و هو مؤمن فأولئک یدخلون الجنة و لایظلمون نقیرا «النساء»]

(او هر هغه څوک چې نیک عمل وکړی که سړې وي یا ښځه خو مؤمن وي نو دغه ډول خلک به جنت ته داخلیږي او په هغوې باندې به د ذرې په اندازه هم ظلم نه کیږی)

بیا همدغه محمد صلي الله علیه وسلم و چې سړو ته یې هم خبر ورکړ او په ښځو کې یې هم دا احساس را پیدا کړ، او ورته یې په ډاګه کړه چې: لکه څنګه چې د سړي حقوق په ښځه دي په همدې ترتیب دښځو حقوقو په سړي هم دي:

[و لهن مثل الذي علیهن بالمعروف «البقرة ۲۸] (په ښځو چې څنګه فرائض دي هماغسې د هغوې حقوق هم دي)

بیا همدغه محمد صلي الله علیه وسلم دې چې ښځه یې د شرم او ذلت د مقام څخه د عزت ستر او لوړ مقام ته ورسوله او همدغه محمد صلي الله علیه وسلم و چې پلار ته یې وویل چې د لور وجود او پیدا ایښت ستا له

(c) ketabton.com: The Digital Library

پاره ننګ او شرم نه ، بلکه د هغې پالنه او هغې ته خپل حقوق ورکول تا د جنت ور ګرځوي. لکه چې فرمايې:
[من عال جاريتين حتي تبلغا جاء يوم القيمة انا وهو (ضم اصبه) « مسلم»]
(چا چې د دوو نجنو پالنه وکړه ان تر دې چې هغوې دواړه د ځوانۍ او پيغلتوب مرحلې ته ورسيږي نو د قيامت په ورځ به زه او هغه وګړي دغسې را ځو لکه زما د لاس دا دوه ګوتې چې يوځاې دي)
[من ابتلي من البنات بشئ فاحسن اليهن كن له سترا من النار «مسلم»] (د چا په کور کې چې نجونې پيدا شي او هغوې په بهتره توګه د هغې پالنه وکړي نو همدغه نجونې به هغو ته د دوزخ د تللو تر مخ حائل وګرځي.)
[خيرمتاع الدنيا النساء الصالحة «نسايي كتاب النكاح»] (د نړۍ په نعمتونو کې بهترين او غوره نعمت نيکه ښځه ده).
[حبب الي من الدنيا النساء و الطيب و جعل قرة عيني عي الصلاة « نسايي»]
(د نړۍ په موجوداتو کې ماته تر ټولو غوره او محبوب شيز ښځه او خوشبويې ده او زما د سترګو يخوالې لمونځ دې).
[ليس من متاع الدنيا شئ افضل من المراة الصالحة «ابن ماجه»]
(د نړۍ په نعمتونو کې د نيکې ښځې ځخه بل بهتر نعمت نه شته).
دا محمد صلي الله عليه وسلم دي چې نارينه ته يې وويل چې د الله تعالي او د هغې د رسول صلي الله عليه وسلم څخه وروسته د قدر ، منزلت ، عزت او نيک سلوک مستحقه ستا مور ده.
[سأل رجل يا رسول الله صلي الله عليه وسلم من احق بحسن صحابتي ، قال امک ، قال ثم من ؟ قال امک ، قال ثم من ؟ قال امک ، قال ثم من ؟ قال ابوک. «بخاري كتاب الاداب»]
(يوه سړي پوښتنه وکړه يا د الله رسوله ! پر ما باندې د نيک سلوک تر ټولو زيات حق لرونکې څوک دې ؟ ورته يې و فرمايل ستا مور. هغه بيا پوښتنه وکړه بيا څوک ؟ ورته يې و فرمايل ستا مور. هغه دريم ځل بيا و پوښتل چې بيا څوک ؟ ورته يې و فرمايل ستا مور. کله يې چې په څلورم ځل تري و پو ښتل چې بيا څوک ؟ ورته يې وفرمايل ستا پلار.)
[الله حرم عليه عقوق الامهات «بخاري كتاب الاداب»]
(الله تعالي په تاسې باندې د خپلو ميندو نافرماني او د هغوې حق تلفي حرامه کړې ده).
دا محمد صلي الله عليه وسلم و چې انسان يې ددې حقيقت نه خبر کړ چې د ښځو په فطرت کې د جذباتو ډيرښت د احساساتو نزاکت او د ضد په لور ميلان موجود دې او الله تعالي هغوې په همدغه فطرت او طبيعت سره پيدا کړې دې او دا د نسوانيت له پاره کوم عيب نه دې بلکه ښکلا ده ، تاسې چې د هغوې څخه کومه ګټه تر لاسه کول غواړئ نو د همدغې فطرت په موجوديت کې يې ترې تر لاسه کولاې شئ. خو که چيرې هغوې د نارينه و په خير د نيغولو او سختولو هڅه وکړئ نو هغوې به ماتې کړئ.
[المراة كالضلع ان اقمتها كسرتها و ان استمتعت بها استمتعت بها و فيها عوج « بخاري باب مدارات النساء»]
په همدې توګه محمد صلي الله عليه وسلم لمړني او اخرني شخصيت دې چې هغه د ښځې په اړه نه يوازې د سړي بلکه پخپله د ښځې ذهنيت هم تبديل کړ او د جاهلي ذهنيت پر ځاې يې په کې يو ډير زيا سهي ذهنيت را پيدا کړ چې بنسټ يې په جذباتو نه بلکه په علم او عقل باندې اينبول شوې دې.
بيا يې يوازې د هغوې په باطني اصلاح باندې بسنه و نه کړه بلکه د قانون په واسطه يې د هغوی د حقوقو ساتنه او د نارينه و د ظلم او تيري څخه يې د هغوې د خوندیتوب انتظام هم وکړ. او په ښځو کې يې دومره

(c) ketabton.com: The Digital Library

بيداري را پيدا کړه ترڅو خپل جائز او روا حقوق و پيژني او دهغې حقوقو دخوندي ساتلو له پاره د قانون ځخه کومک ترلاسه کړي.
د عالميانو د سردار محمد صلي الله عليه وسلم په ذات کې ښځو ته داسې يو رحيم ، مشفقق او ملاتړې او دومره ستر محافظ په لاس ورغي چې که په هغوي به لږ څه ظلم او تيرې هم کيده هغوی به پرته له ځنډه ځخه خپل شکايت او ستونزې د نبي اکرم صلي الله عليه وسلم ترمخ ايښودې او نارينه به تل ددې ځخه په ويره کې وو چې هسې نه چې ښځې يې د نبي کريم صلي الله عليه وسلم ترمخه د شکايت کولو فرصت ترلاسه کړي. د حضرت عبدالله بن عمر رضي الله عنه وينا د ه چې ترهغې چې نبي کريم صلي الله عليه وسلم ژوندي و نو مونږ به د خپلو ښځو سره په خبرو اترو کې ډير احتياط کاوه او له دې به ويريدو چې هسې نه زمونږ په هکله کوم حکم نازل نه شي. خو کله چې نبی اکرم صلي الله عليه وسلم ددې فاني نړۍ ځخه سترګې پټې کړې نو مونږ دهغوې سره بيا د زړه د اخلاصه خبرې کولې «بخاري باب الوصيايا بالنساء»
ابن ماجه ليکي چې نبي کريم صلي الله عليه وسلم په ښځو باندې د لاس د پورته کولو ځخه په عامه توګه ممانعت کړې و يو. ځل حضرت عمر رضي الله عنه شکايت وکړ چې ښځې ډيرې شوخې شوې دي ، دهغوې د مطيع کولو له پاره بايد د هغوې د وهولو اجازه وکړل شي ، هغه اجازه ورکړه. دا معلومه نه ده چې خلکو د کومه وخته راهيسې ددغسې اجازې کيدو انتظار کاوه ؟ په کومه ورځ چې اجازه ورکړل شوه په هغې ورځې ٧٠ کسو ښځو د خپلو ميړنو له لاسه وهل وخوړل. په بله ورځ د نبي اکرم صلي الله عليه وسلم کورته د فرياد کوونکو ښځو يو هجوم راغي. رسول الله صلي الله عليه وسلم دخلکو د راټولولو حکم وکړ او دخطبې له پاره ودريد او ويې فرمايل:
[لقد طاف الليلة بال محمد سبعون امراة کل امراة تشتکي زوجها فلا تجدون اولئک خيارکم]
(نن د محمد کورته اويا کسه ښځې را غلي هرې ښځې دخپل ميړه ځخه شکايت درلود ، هغوې چې ددغسې حرکت مرتکب شوی نو هغوې ستاسې ترمنځ هيڅکله نيک خلک نه دي)
د همدې اخلاقي او قانوني اصلاح او ښيګڼې زيبينه داده چې په اسلامي ټولنه کې ښځو ته همغسې لوړه مرتبه ورپه برخه شوې ده چې نمونه يې د نړۍ په هيڅ يوې ټولنې کې هم نه ترسترګو کيږي.
مسلمانه ښځه په دين او دنيا کې دمادی ، عقلي او روحاني اړخه د عزت او پرمختګ هغو لوړو پوړيو ته رسيدلې کومو ته چې سړي ور رسيداې شي په داسې حال کې چې دهغې ښځيتوب په هيڅ يوه مرحله کې هم دهغې په مخ کې خنډ نه واقع کيږي. نن په دغله شلمه پيړۍ کې هم نړۍ د اسلام ځخه ډيره وروسته پاته ده ، د انساني افکارو وده او ارتقا تراوسه پورې هم لا هغه مقام ته نه ده رسيدلې کوم ته چې اسلامي رسيدلې دي. غربي ټولنې چې ښځې ته څه ورکړي هغه يې ورته د ښځې په حيثيت نه دي ورکړي بلکه دهغه ځخه يې نر جوړ کړې. ښځيتوب يې ورځخه اخيستې او بيا يې ورکړي ، دهغوې له آنده اوس هم ښځه هماغسې ذليله ده لکه ځنګه چې د پخواني جاهليت په وختونو کې وه. دکور ښځتنه ، د ميړه ماندينه او د کوچنيانو مورکيدل د يوې اصيلې او حقيقي ښځې له پاره اوس هم دعزت وړ خبره نه ده. که چيرې ورته وي نو دهغې ښځنو کې سړي يا نرګټې ښځې له پاره ده چې په داسې حال کې چې په جسماني توګه ښځه وي خو په فکري او ذهنی توګه ترې سړي جوړ شوې وي او په تمدن او ټولنه کې د سړي په خير کار کوي. ښکاره ده چې دا د نسوانيت له پاره عزت نه دې بلکه د نرتوب عزت دي. بيا ددې ذلت او سپکوالي د احساس او ذهني کشمکش (**Inferiority complex**) يو ښکاره ثبوت دادې چې غربي ښځې د نارينه و کالي په فخر سره وا غوندي ، حال دا چې هيڅ نارينه د ښځو د لباس په اغوستن سره بيرون ته د راوتلو فکر هم نه کوي. ښځه کيدل د غربي ټولنې

(c) ketabton.com: The Digital Library

د لکونو ښځو له نظره يو سپک او ذليل کار دي په داسې حال کې چې ميره کيدل د هيڅ يوه نارينه له پاره د سپکوالي موجب نه دي. د نارينه په څير کار کول د ښځو له پاره د عزت وړ بريښي په داسې حال کې چې د کورنۍ سنبالښت او د کو چنيانو د روزنې په څير خالص ښځينه کارونو کې نارينه د خپل ځان له پار هيڅ عزت نه محسوسوي ، نو بې له ويرې او تردد نه ويلای شو چې غرب ښځې ته د ښځې په حيث هيڅ ډول عزت نه دي ورکړې. دا ټول کار اسلام او يوازې اسلام کړي چې ښځه يې په تمدن او ټولنې کې په خپل فطري مقام کې درولې او هغې ته يې د شرف او عزت لوړه مرتبه ورکړې او په سهي معنې سره يې د نسوانيت او ښځيتو ب درجې ته پورته کړې . اسلامي تمدن ښځه د ښځې او نر د نر په حيث پيژني او د دواړو ځخه جدا جد همغه کار اخلي د کوم له پاره چې فطرت هغوې پيدا کړي دي او بيا هر يو ته په خپل ځای د عزت ، ترقۍ او برياليتوبونو هر ډول مواقع برابروي. د هغې تر مخه ښځيتو ب او سړيتوب دواړه د انسانيت ضروري برخې دي. د تمدن د جوړښت له پاره دواړه يو ډول اهميت لرى. دواړه چې خپلو چاپيريالونو کې کومې دندې تر سره کوي هغه يو ډول ګټه وري دي او يو ډول د قدر او عزت وړ دي. نه په سړيتو کې کوم شرف شته او نه په ښځيتوب کې کوم ذلت او سپکوالي. لکه څنګه چې د سړي له پاره عزت ، ترقي او برياليتوب په دې کې دي چې هغه دې سړی وي او د نارينه و کارونه دې کوي په همدې ترتيب د ښځې له پاره هم عزت ، پر مختګ او سو کالي په دې کې ده چې هغه دې ښځه وي او د ښځو پورې اړونده دندې دې تر سره کوي.

د يو صالح تمدن له پاره اړينه ده چې ښځه په خپله فطري دايره کې د خپلو ټولو انساني حقوقو څخه برخمنده کړې ، عزت او شرف ورته ورکړي و د ښوونې او روزنې له لارې د هغې پټې صلاحتيونه را څرګند کړي او په همدغې دايره او چاپيريال کې د هغې له پاره د پرمختګ او برياليتوبونو لارې پرانيزي.

دا سلام ټولنيز جوړښت

۵:- خوندي ساتنې:

دا د اسلامي ټولنيز نظام ټوله نقشه وه ، او س د مخکې تګ څخه د مخه ددې نقشې په ځانګړتياو يو ځل بيا رڼا اچوو:

i. ددې نظام غوښتنه داده چې د امکان تر حده پوري دغه ټولنيز نظام له هر ډول پارونو څخه پاک و ساتل شي تر څو د انسان ذهني او جسماني ځواکونو ته په يوې پاکيزه او د سکون نه ډکې فضا کې د ودې او ارتقا مواقع پيدا شي او هغوې د خپل خوندي او راټول کړل شوي ځواک سره يو ځای د ټولنې او تمدن په جوړښت کې خپله ونډه واخلي.

ii. ډيره اړينه ده چې جنسي اړيکي بلکل د ازدواج په دايره کې را ونغښتل شي او ددې دايرې نه بيرون نه يوازې د بدکارۍ د خپراوې څخه مخنيوې وشي بلکه فکري انتشار هم تر امکاني حده پورې را محدود کړل شي.

iii. د ښځې دکار چاپيريال بايد د نارينه و د چاپيريال څخه جدا وي ، دواړو ته د هغوې د فطرت او ذهني او جسماني استعدادونو په بنسټ د تمدن او ټولنې ځانګړې دندې ور وسپارل شي او د هغوې اړيکې داسې تنظيم شي چې هغوې د جايزو او روا پولو تر منځ يو د بل معاون او مرستندويان و اوسي او د حدودو څخه په تيرى کولو سره يو د بل په کار کې خنډونه را پيدا نه کړي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

iv. د کورنۍ په نظم کې باید د سرې حیثیت د قوام وي او د کورنۍ پاته ټول عړي د هغې مطیع ، منونکی او فرمان وړونکی اوسي.
v. ښځه او سړې دواړه په پوره پوره توګه دانسانی حقوقو څخه برخمن اوسي او دواړو ته د ترقۍ او پرمختګ بهترین فرصت تر لاسه وي خو د دواړو څخه یو هم دهغې حدودو څخه تیرې و نه کړي چې په ټولنه کې د هغوي له پاره ټاکل شوي دي .

ددغسې نقشې پر اساس چې دکوم ټولنیز نظام بنسټ اېښودل شوې هغې ته د څه خوندیکوونکو او ساتونکو شیانو اړتیا ده چې دهغې نظم د خپلو ټولو ځانګړتیاو سره سره پر ځاې و ساتي. په اسلام کې دغه ساتندویه شیان په درې ډوله دي:

- ✓ د باطن اصلاح.
- ✓ تعزیري او جزایي قوانین.
- ✓ د مخنیوي تدبیرونه

د خوندي ساتنې او تحفظ دغه درې واړه مواد د ټولنیز نظام د مزاج او اهدافو د په نظر کې نیولو په مناسبت وړاندې شوي او درې واړه یو له بله سره یو ځاې د ټولنې دخوندي ساتلو له پاره کار کوي.

- د باطني یا داخلي اصلاح په واسطه د انسان روزنه په داسې ډول تر سره کیږی چې، پرته له دې چې د بیرون څخه کوم ځواک هغه ددې نظام د اطاعت له پاره مجبور کړي ، هغه پخپله ددغې ټولنیز نظام د اطاعت له پاره تیار شي. د تعزیري او جزایي قوانیو په واسطه دداسې جرایمو مخه نیول کیږي چې ددې نظام دخرابیدو او د هغې د بنسټونو د ړنګیدو سبب ګرځي.
- د مخنیوي د تدبیرونو په واسطه په ټولنیز ژوند کې داسې لارې او طریقي رواج موندلې شی چې د ټولنې چاپیریال دغیر طبعي هیجاناتو او د مصنوعي بارونو څخه پاکوي او دجنسی بې لاربو امکانات تر اخري حده پورې را کموي. د اخلاقي روزنې په واسطه چې د کومو وګړو د باطن اصلاح مکمله شوې نه وي او هغوي د تعزیري قوانینو څخه هم ویره و نه لري نو دغه تدابیر او لارې د هغوي مخکې داسې خنډونه پیدا کوي چې د جنسي بې لاریو د میلان سره عملي اقدام کول ورته ډیر ستونزمن ګرځي. ددې تر څنګ دا هغه طریقي او لارې دي چې د نارینه و او ښځو ټولنې په عملي توګه یو له بله څخه جلا کوي. د کورنۍ نظم په سهي اسلامي شکل سره جوړوي او دهغې حدودو ساتنه کوي چې د ښځو او نرو په ژوند کې د توپیر د قایمولو له پاره اسلام ټاکلې دي.
- داخلي اصلاح:

په اسلام کې د امر د اطاعت بنسټ په مکمله توګه په ایمان اېښوول شوي ، ځوک چې په الله تعالي ، دهغې له اړخه په رالیږل شوي کتاب (قرآن) او دهغې له اړخه په رالیږل شوي پیغمبر، محمد صلي الله علیه وسلم، باندې ایمان لري هماغه د شریعت د اوامرو او نواهیو اصلي مخاطب دي. هغو ته د اوامرو د منلو او دنواهیو څخه د ځان ساتلو له پاره همدومره علم تر لاسه کول بسنه کوي چې وپوهیږي چې: دا د الله امر او دا د الله نهی ده .

کله چې یو مؤمن ته د الله تعالي له کتاب څخه دا ډاګیزه شي چې الله تعالي د فحش او بد کارۍ څخه منه کړې ده نو بیا دهغې د ایمان غوښتنه داده چې دهغې کار د کولو څخه ځان و ژغوري او خپل زړه د هغې په لورې د میلان څخه پاک کړي. که یوي مؤمني ښځې ته دا څرګنده شي چې الله تعالي او دهغې رسول صلي

(c) ketabton.com: The Digital Library

الله عليه وسلم په ټولنيز نظام کې هغې ته کوم ځاى او حيثيت ټاکلى نو د هغې د ايمان غوښتنه هم همدا ده چې په خپله خوښه او خوشحالۍ سره هغه حيثيت و منى او د خپل حد نه تيرې و نه کړي. په همدې ډول د ژوند د نورو اړخونو په څير د اخلاقو او ټولنيز ژوند په دايره کې هم د اسلام د سهي او کاملي اتباع دارمدار په ايمان باندې دي. همدا علت دي چې په اسلام کې د اخلاقو او ټولنې په اړوند د لارښونو څخه ترمخه د ايمان په لور بلنه ورکړل شوې او په زړونو کې د هغې د اېښوولو او ځواکمن کولو هڅه هم شوې ده.

دا د داخلي اصلاح هغه اساسي فکر دي چې نه يوازې د اخلاقياتو پورې اړوند دي بلکه د ټول اسلامي نظام پورې تړلي دي .ددې نه وروسته د اخلاقو په دايره کې چې اسلام د ښوونې او روزنې له پاره د حکمت او تدبر نه کومه ډکه لارښودلې موږ ورته په لنډه توګه دلته اشاره کوو.

❖ حيا:

مخکې په لنډه توګه دا ويل شوي چې زنا ، غلا ، او دروا غ او نور ټول ګناهونه چې انسان يې د حيواني فطرت د غلبې په اساس مرتکب کيږي ، د انساني فطرت پر خلاف دي. قرآن دغسې ټول کړه وړه د «منکر» په هراړخيز ټکي کې تعبيروي. د «منکر» ټکې ځکه استعمالوی چې دا داسې کړه وړه دی چې انساني فطرت ورسره اشنايي نه لري نو ښکاره ده چې کله د انسان فطرت ورسره اشنا نه وي او حيواني طبيعت پر هغې هجوم راوړي وي او هغه يې ددې افعالو په کولو محبور کړې وي نو بيا په خپله د انسان په فطرت کې کوم داسې څيز بايد موجود وی چې د ټولو منکراتو څخه نفرت وکړي ، حکيم خداي دغه څيز په ګوته کوي او د حيا په نوم يې تعبيروي.

د «حيا» معنې شرم دي. د اسلام په ځانګړې اصطلاح کې د حيا څخه هدف هغه شرم دي چې د کوم منکر په لور مائل کړل شوي . انسان پخپله د خپل فطرت او پروردګار په وړاندې هغه احساسوي. همدغه حيا هغه ځواک دي چې انسان د فحشاو او منکر څخه منه کوي او که چيرې هغه د حيواني ځواک تر غلبې لاندې کوم خراب عمل تر سره کړي نو همدغه څيز د هغې په زړه غوټې وهي.

د اسلام د اخلاقی ښوونې او روزنې لنډيز دادي چې هغه د حيا همدغه پټه ماده د انساني فطرت د ژورتياو څخه راباسي او دعلم ، پوهې او شعور په غذا ورته وده ورکوي او د انساني نفس له پاره يې د يوه کوتوال(عسکر) په څير ټاکي ، دا دهماغه نبوي حديث تفسير دي چې فرمايلي يې دي ، [ولکل دين خلق و خلق الاسلام الحيا] (د هر دين له پاره اخلاق وي او د اسلام اخلاق حيا ده). او هغه حديث هم په همدغه مضمون رڼا اچوی چې په کې د کائناتو سردار فرمايلي دي [اذالم تستحي فافعل ماشئت] (کله چې په تا کې حيا نه وي نو بيا دې چې څه زړه غواړی هغه کوه)« ځکه چې حيا نه وه نو د حيوانی غوښتنو ځواک په تا غلبيږي او بيا هيڅ منکر تا ته منکر نه ښکاري.»

د انسان فطري حيا د يوې داسې اوبلنې او مايع مادي حيثيت لري چې تر او سه يې کوم شکل نه وی اختيار کړي ، هغه خو د ټولو منکراتو څخه د طبيعت په امر نفرت کوی خو په هغې کې سوچ او فکر نه شته په دې اساس هغه نه پو هيږي چې د منکر ديوه ځانګړې فعل څخه ولې نفرت کوي. همدغه ناپوهي په ورو ورو د هغې د نفرت احساس کمزوری کوي ، ان تردې چې د حيوانيت دغلبې په اساس انسان د منکراتو مرتکب کيږي. ددې ارتکاب بيا بيا کول بالاخره د حيا احساس بلکل له منځه وړي. د اسلام داخلاقي ښوونې مقصد د همدغو نا پوهيو لرې کول دي.او اسلام هغې ته نه يوازې د څرګندو منکراتو په هکله معلومات ورکوي بلکه د نفس تر پټو ځايو پورې د نيتونو ، ارادو او غوښتنو چې کومې بدۍ پټې شوې هغه هم ددې مخته را په ډاګه کوي. او ديوه يوه شی د فسادونو څخه دې ته اګاهي ورکوی تر څو د بصيرت په رڼا کې د هغې څخه نفرت وکړي،

(c) ketabton.com: The Digital Library

بيا نو اخلاقي تربيت دا روزل شوي شرم او حيا دومره حساسې مرحلې ته رسوي چې د منکر په لور ډیر لږ میلان هم دهغي څخه پټ نه پاته کیږی او د نیت او فکر لږ څه ښوییدل هم هغه د تنبیه کولو پرته نه پریږدي.
په اسلامي اخلاقو کې د حیا دایره دومره پراخه ده چې دژوندانه هیڅ یوه څانګه ترې هم نه پاته کیږي ، تر دې چې د تمدن او ټولنیز ژوند کومه څانګه چې د انسان د جنسي ژوند سره اړیکې ولري په هغې کې هم اسلام د اخلاقو د اصلاح له پاره دهمدغې خیز څخه کار اخیستې هغه په جنسي معامله کې د انساني نفس ډیرې ورې غلطې په ګوته کوي او حیا پرې خبروي او دهغې په کنترول یې توظیفوي ، دلته د تفصیل فرصت نه شته یوازې په یو څو مثالونو اکتفا کوو.

- **دزړه غل**:

دقانون له نظره د زنا کولو اطلاق یوازې په جسمي یوازې والي باندې کیږي خو د اخلاقو له نظره دازدواج ددایرې نه بیرون د مقابل جنس په لورې هر میلان د ارادې او نیت په اعتبار سره زنا ده.
د یوې اجنبي ښځې د ښایست څخه د سترګو په واسطه لذت اخیستل دهغې د اواز څخه د غوږونو په واسطه خوند اخیستل ، دهغې سره د خبرو په وخت کې د ژبې اړول او دهغې د کوڅې د ګرد څخه د خوند اخیستلو په خاطر بیا د هغې په کوڅه کې قدم وهل، دا ټول د زنا له پاره مقدمات او په معنوی توګه زنا ده. قانون په دغه ډول زنا څوک نه نیسي ، دا د زړه غل دی او یوازې د زړه کوتوال هغه نیولې شي. نبوي حدیث په دې هکله داسې خبر راکوي:
[العینان تزنیان و زنا هما النظرو الیدان تزنیان و زناهما البطش و الرجلان تزنیان و زنا هما المشي و زنا اللسان النطق و النفس تتمني و تشتهي و الفرج یصدق ذالک کله و یکذبه]
(سترګې زنا کوي او دهغې زنا کتل دي ، لاس زنا کوي او دهغې زنا لاس اوږدول دي ، پښې زنا کوي او د هغې زنا په هغې لاره تلل دي او د ژبې زنا خبرې اترې دي او د زړه زنا ارزو او غوښتنه ده. بالاخره جنسي غړې «شرم ځای» دي چې یا د هغوې تصدیق کوي او یا تکذیب.

- **د کتلو فتنه**:

د نفس تر ټولو لوې غل نظر یا کتل دي. په دې خاطر قران مجید او احادیث دواړه تر هر څه د مخه دې لور ته توجه کوي. قران مجید فرمایي چې:
[قل للمؤمنین......«النور ۳۰-۳۱»] (اې نبي ! مؤمنانو سړو ته وو وایه چې خپلې سترګې د «پردیو ښځو د کتلو څخه» و ساتي او دخپلو شرم ځایو ساتنه وکړي. دا د هغوې له پاره ډیره پاکیزه لاره ده هغه څه چې هغوې یې کوي الله تعالې ترې خبر دي. او اې نبي !مؤمنو ښځو ته وو وایاست چې خپلې سترګې « د پردیو سړیو د لیدلو څخه» وساتي او دخپلو شرم ځایو ساتنه وکړي)
حدیث شریف کې دي چې:
[ابن ادم لک اول نظرة و ایاک و الثانیة «الجصاص»] (یا د بني ادم زویه ! ستا لومړی نظر معاف دي مګر اګاه اوسه چې دویم ځل نظر وا نه چوي).
سیدنا علي رضي الله عنه ته یې و فرمایل :
[یا علي لا تتبع النظرة النظرة فان لک الاولي و لیس لک الاخرة «ابوداودما یؤمر به من غض البصر»]
(اې علي ! د یوه نظر وروسته بل ځلې نظر مه کوه ، لومړی نظر معاف دي خو دویم نه دي معاف.)

(c) ketabton.com: The Digital Library

سیدنا جابر رضي الله عنه پوښتنه وکړه چې که چیرې ناڅاپي نظر و لګیږي نو څه وکړي ؟ ورته يې و فرمایل:
[سمدستي دې نظر بله خوا کړه «ابوداود مایؤمربه..»]

- **د ښایست د ښکاره کولو جذبه:**

د نظر د فتنې یو کار دا هم دې چې د ښځې په زړه کې دا ارزو پیدا کوي چې د هغې ښایست دې وکتل شي. دا ارزو تل څرګنده او په ډاګه نه وی بلکه د ښایست د ښکاره کولو دغه جذبه د زړه په ځنډو کې په یوه ځای نه یو ځای کې پټه شوي وي. او هغه د لباس په ښایست ، د ویښتانو په ارایش ، د باریکو «نریو» او شوخو کالیو په اغوستن او همداسې وړو وړو شیانو کې ځان را څرګندوي چې احاطه کول یې د امکانه لرې دي ، قران د دې ټولو له پاره یوه هر اړخیزه اصطلاح د «تبرج الجاهیلیه» ترنامه لاندې استعمال کړې ده. هر هغه زینت او هر هغه ارایش چې د خپل میړه پرته د نورو وګړو د نظر د لذت سبب وګرځی ، د «تبرج جاهلي» په تعریف کې را ځي. ان تر دې چې که چې فیشني بورقې هم د همدې مقصد له پاره ښکلې او د ښایسته رنګ څخه و ټاکل شي چې نظرونه ترې خوند اخلي نو دا هم د «تبرج جاهلیت» په شمیر کې را ځي ، د دې له پاره کوم قانون نشي جوړیدای بلکه د دې اړیکې د ښځې د ضمیر سره تړلې دي . هغې ته پخپله د خپل زړه سره حساب کول په کار دي چې په هغې کې خو کومه ناپاکه جذبه پټه شوې نه ده ، که چیرې پټه وی نو هغه د الله تعالي د دې حکم مخاطبه ده چې فرمایي: [و قرن في بیوتکن ولا تبرجن تبرج الجاهلیة الاولی....«الاحزاب ۳۳»]
د اسلام تر مخه د جاهلیت په زمانه کې چې مو د کوم سینګار او ارایش تظاهر کاوه او ګرځیدئ را ګرځیدئ او س به هغه نه کوئ. هر هغه ارایش او ښکلا چې د هر بد نیت څخه پاکه وي هغه د اسلام ارایش او ښکلا ده او په کوم کې چې ډیر لږ بد نیت هم ورګډ وي نو هغه د جاهلیت ارایش دي.

- **دژبې فتنه:**

د نفس د شیطان بل نماینده ژبه ده. څومره فتنې دي چې د ژبې په واسطه را پیدا کیږي او خپریږي. ښځه او سړي خبرې کوی په داسې حال کې چې کومه خرابه جذبه په کې نه برېښي . خو په زړه کې پټ غل ، په اواز کې خوند او نرمي ، په لهجه کې خوږلني ، په خبرو کې څه خوند را وپاروي . قران مجید دغه غل را نیسي او وایي چې: [ان تقیتن فلا تخضعن بالقول فیطمع الذی فی قلبه مرض و قلن قولا معروفا ...«الاحزاب۳۲»]
(که چیرې ستاسې په زړونو کې د الله تعالي څخه ویره وي نو په نرمه او خوږه ژبه خبرې مه کوئ ، «څکه» د کوم وګړی چې په زړه کې «د بدنیتی ناروغتیا»وي نو هغوي به ستاسې پورې څه امیدونه تړي ، خبرې چې کوئ نو نیغ په نیغه يې وکړئ) «لکه څنګه چې یو انسان د بل سره خبرې کوي».
همدغه د زړه غل دي چې د نورو د روا او ناروا جنسي اړیکو د ښکاره کولو څخه هم خوند اخلي او د اوریدو څخه يې هم. د همدغې ملایمت او نرمښت په خاطر عاشقانه شعرونه ویل کیږی او د عشق او محبت افسانې، ددرواغو او رښتیا په یو ځای کولو سره په هر ځای ځایږي کې بیا نیږي او په ټولنه کې خپریږي. قرآن په دې هکله خبر را کوي چې:
[ان الذین یحبوا ان تشیع الفاحشة.......«النور۱۹»]
(هر هغه خوک چې غواړی چې د مسلمانانو په ټولنه کې بې حیایې خپره کړي ، د هغوي له پاره په دنیا کې هم دردناک عذاب دي او به اخرت کې هم الله پو هیږي او تاسې نه پو هیږئ.)

(c) ketabton.com: The Digital Library

دڅېږې د فتنې نورې څانګې هم شته او په هرې څانګې کې د زړه یو غل نه یو غل خپل کار کوي. اسلام ددغه ټولو څخه خبردې او مونږ ته دهغوې څخه خبر راکوي. ښځې ته ددې اجازه نه شته چې د نورو ښځو حالت او کیفیتونه د خپلو میړونو تر مخ بیا ن کړي.

[لا تباشر المرأة تصفها لزوجها کانه ینظر الیها «ترمذي باب ماجاأ في مباشرة المراة المراة»]

(ښځه دې د ښځې سره نه یو ځاې کیږي ، داسې چې د هغې کیفیت خپل میړه ته داسې بیان کړي چې ګویا هغه په خپله هغه ښځه ویني.)

ښځه او سړې دواړه ددې څخه منه کړل شوې چې د خپلو پټو ازدواجې اړیکو حال دنورو خلکو تر مخه بیان کړي ځکه چې ددې څخه هم فحاشي «بې حیایي» خپریږي ، او په زړنو کې شوق را پیدا کیږي «ابوداود باب من ذکر الرجال ما یکون من اصابته اهله»

د جمعې په لمانځه کې که چیرې امام غلطي وکړي او یا دخپلې کومې غلطۍ لورته د هغه د متوجه کولو اړتیا پیدا کیږي نو سړو ته د سبحان الله د ویلو حکوم دې خو ښځو ته لارښوونه شوې چې یوازې دې لاس و وپړکوي او په ژبه دې څه نه وایي «ابو داود بات الصفیق فی الصلوة-بخاري باب التصفین للنساء»

- د اواز فتنه:

ډیروختونه ژبه خاموشه پاته وی خو د نورو حرکاتو په واسطه د اوریدو اله اغیزمنه کیږي. ددې اړیکې هم د نیت خرابوالي سره تړلې دې او اسلام ددې څخه هم په کلکه مخنیوی کړي دې. [و لایضربن بارجلهن لیعلم ما یخفین می زینتهن.....«النور۳۱»]

(او هغوې دې په ځمکه پښې دربوونکې نه ګرځی ، تر څو هغه زینت چې دوې پټ کړي « هغه زیوارت چې دوې دننه په ځان اچولی» را څرګند نه شی ،«د هغې اواز وا نه وریدل شي».)

- دخوشبویې فتنه:

خوشبویي هم دهغو قاصدانو څخه یوه ده چې د یوه شریر نفس پیغام بل شریر نفس ته رسوي ، دا دخبر رسولو تر ټولو زیاته لطیفه ذریعه ده ، نور خو دا ډیر معمولي شي ګڼې خو اسلامي حیا دومره حساسه ده چې دهغې په نازک طبیعت دغه لطیف حرکت هم دروند تمامیږي. هغه یوې مسلمانې ښځې ته ددې اجازه نه ورکوي چې د معطرو کالیو په اغوستو سره په لارو کې و ګرځي او یا په محفلونو کې ګډون و کړي ځکه چې که د هغې ښایست او دهغې زینت پټ هم پاته شی نو ګټه به یې څه وی؟ ځکه په فضا کې د هغې د عطرو دبوی په خپریدو سره جذبات پخپله متحرک کیږی. رسول الله صلي الله علیه وسلم فرمایي:

[قال النبي صلي الله علیه وسلم: المراة اذا استعطرت فمرت بالمجلس فهي کذا یعني زانیة «ترمذي باب ماجاء في طیب الرجال و النساء»]

(نبي صلي الله علیه وسلم فرمایلي چې: هره هغه ښځه چې عطر استعمال کړی او دخلکو تر منځ تیریږي هغه بدکاره ښځه ده.)

[اذشهدت احداکن المسجد فلا تمسن طیبا «موطا و مسلم»]

(کله چې ستاسې څخه کومه ښځه مسجد ته راشی نو عطر دې نه استعمالوي)[طیب الرجال ماظهر ریحه و خفی لونه و طیب النساء ما ظهر لونه خفي ریحه «ترمذي باب ماجاء في طیب الرجال و النساء»]

(د نارینه له پاره هغه عطر مناسب دي چې خوشبوي ښکاره او رنګ یې پټ وي او د ښځو له پاره هغه عطر مناسب دي چې رنګ یې ښکاره او خوشبویي یې پټه وي)

(c) ketabton.com: The Digital Library

- د لوڅوالي فتنه:

اسلام چې د ستر په هکله د انسان د شرم او حيا څومره مکمل او سهي نفسياتي تعبير کړې دهغې ځواب د نړۍ په هيڅ تهذيب کې نه پيدا کيږي. نن د نړۍ د مهذبو ولسونو هم دا حال دې چې دهغې نارينه وته او هم د هغوې ښځو ته د جسم د کومي برخي لوڅول او بربنډول د عيب خبره نه بريښي ، هغوې لباس د زينت په خاطر اعوندی نه د ستر په خاطر . خو په اسلام کې د زينت په ځاې ستر ته ډير اهميت ورکړل شوي . ښځې او نر دواړو ته يې د جسم د ټولو هغوو برخو د پټولو حکم ورکړې چې يو بل ته د جنسي کشش او ميلان سبب ګرځی. عرياني ، لوڅوالي او بربنډتوب يو داسې بد عمل دې چې اسلامي حيا يې هيڅکله هم زغملاني نه شي ، نور خو پريږده چې اسلام دا هم غوره نه ګڼې چې ښځه او ميړه دې يو د بل تر مخ لوڅ لېږ شي.

[اذا اتي احدکم اهله فليستر و لايتجرد العيرين «ابن ماجه باب التستر عند الجماع»]

(کله چې ستاسې څخه کوم يوخپلي بې بې ته ورشی نو هغه ته په کار دې چې د ستر لحاظ و ساتي بلکل دخرو په څير دواړه لوڅ لېږ نه شی.

[قالت عائشة مانظرت الي فرج رسول الله صلي الله عيه و سلم «شمائل ترمذی باب ماجاء في حياء رسول الله»]

(ام المؤمنين بې بې عايشه رضي الله عنها فرمايي چې ما هيڅکله رسول الله صلي الله عليه و سلم لوڅ نه دې ليدلي.) ددې نه ډيرشرم اوحيا داده چې په ځانته والي کې هم ځان بربنډول اسلام ته د زغم وړ نه دي. دا په دې خاطر چې [الله تعالي حق ان يستحي منه] (الله تعالي تر هر څه ډير حق لري چې دهغې څخه حيا وکړل شي.) په حديث شريف کې راغلي چې:

[اياکم و التعري فان معکم من لايفارقکم الا عند الغائط وحين يفضي الرجل الي اهله فاستحبوهم و اکرموهم «ترمذي باب ماجاء في الاستثناء عند الجماع»]

(اګاه واسئ چې کله هم لوڅ و نه اوسئ ، له تاسې سره د الله تعالي ملائکې ملګری دي چې هغوې له تاسې څخه نه بيليږي. مګر په هغو وختونو کې چې تاسې په کې د حاجت د پوره کولو له پاره ناست ياست يا خپلو ښځو ته ورځئ ، لهذا تاسې دهغوې نه شرم وکړئ او دهغوې د عزت خيال و ساتې.)

داسلام له آنده هغه لباس ، اصلا لباس نه دې چې بدن ترې ښکاري او ستر ترې په ډاګه را معلوميږي.

[قال رسول الله صلي الله عليه و سلم نساء کاسيات عاريات مميلات مائلات رؤسهن کالبخت المائلة لايدخلن الجنة و لايجدن ريحها «مسلم باب النساء الکاسيات العاريات»]

(رسول الله صلي الله عليه و سلم فرمايي چې: هغه ښځې چې لباس واغوندي او بيا هم لوڅې وي او نور خلک خپل ځان ته مايله کوی او پخپله نورو ته ميلان کوي او د بخت د اوښ په څير خپله غاړه د ناز او نخرو څخه کږه وړی. هغوې به هيڅکله هم جنت ته داخلي نه شی او نه به د جنت بوي و مومي).

دلته مونږ څو مثالونه په دې خاطر يادوو چې دهغې څخه د اسلام د اخلاقو معيار او دهغې د اخلاقی روح اندازه و لګيږي.

اسلام د ټولني چاپيريال او دهغې فضا د فحشا ء او منکر د ټولو تحريکاتو څخه پاکول غواړي. ددې ټولو تحرکاتو سرچينه د انسان په باطن کې ده. د فحشا او منکر جراثيم هملته وده مومي او دهماغه ځاې څخه ددغه کوچنيو تحريکاتو اغاز صورت نيسی او په وړاندې تګ سره د ستر فساد موجب ګرځی. جاهل وګړي هغه د معمولي ګڼلو له امله له نظره غورځوي خو د حکيمو او پوهو وګړو له نظره هغه د تمدن او ټولني د تباه کونکو خطرناکو ناروغتياو ريښې ګڼی ، نو د اسلام اخلاقی ښوونې په باطن کې د حيا داحساس د راپيدا کولو

(c) ketabton.com: The Digital Library

دومره زيات كوشش كوي چې د هغې له رويه انسان پخپله دخپل نفس احتساب كوي او كه د بدۍ په لور د ډير ميلان پيدا كولو احساس هم وكړي نو دخپل ارادي ځواک له لارې هغه له منځه وړي.

- **تعزيرې يا جزايي قوانين:**

په اسلام كې د جزايي قوانينو بنسټيز اصول دادي چې انسان ددولت قانوني منګولو ته تر هغې پورې ورکش نه كړل شي تر څو چې هغه دتمدن د نظام دله منځه وړلو او خرابولو په خاطر كوم بالفعل حركت نه وی كړی خو كله چې هغه داسې كوم حركت او يا عمل وكړي نو بيا هغه ته د سپكې او خفيفه سزا په وركولو سره د ګناه د كولو اوسزا تيرولو عادتول نه دی په كار. د جرم د ثبوت شرائط بايد ډير سخت وي١

[١:- په اسلامي شرعي قانون كې د جرم د ثبوت شرائط عموما ډير سخت دي خو د زنا د جرم د ثبوت شرطونه تر ټولو سخت دي، په عامه توګه په ټولو معاملاتو كې اسلامي قانون يوازې ددوه ګواهانو موجوديت كافي ګڼي خو د زنا له پاره لږ تر لږه څلورو ګواهانو ته اړتيا ده.]

خلک د قانون حدودو ته د راوړلو څخه تر هغې چې ممكن وي و ساتئ ٢

[٢:-.... دنبي كريم صلي الله عليه و سلم ارشاد دي تر كومه چې ممكن وي مسلمانان د سزا څخه و ژغورئ كه چيرې د مجرم له پاره دبرائت كومه لاره وي نو هغه پريږدئ«او سزا مه وركوئ» ځكه چې د امام له پاره په بخښنه كې غلطي كول ددې نه بهتره ده چې هغه په سزا وركولو كې غلطی وكړي «ترمذي، ابواب الحدود»]

خو كله چې كوم وګړی د قانون د حكم لاندې راغي نو بيا هغه ته داسې سزا وركړئ چې نه يوازې نوموړي پخپله ددا ډول جرم د بيا كولو څخه عاجز شي بلكه نورو په زړګونو انسانانو چې ددې جرم په لور اقدام كوونكي وي ددغسې عبرتناكې سزا په ليدو سره وويريږي ، ځكه چې د قانون مقصد پاكوالې دې نه دا چې خلک بيا بيا جرم وكړي او بيا بيا سزا وګالي. د ټولنيز نظام د ساتنې له پاره چې اسلامي تعزيراتو كومې كړنې او افعال جرم او د سزا وړ ګڼلي هغه دوه دي يو زنا او بل (قذف) يعني په يو چا د زنا كولو تهمت لګول).

١:- د زنا حد:

د زنا په هكله مونږ مخكې بيان كړل چې د اخلاقو له اړخه دا فعل د انسان د انتهايي پستۍ زيبنبه ده. هغه څوک چې ددې ډول كار مرتكب كيږي هغه په حقيقت كې ددې خبرې ثبوت وړاندې كوي چې دهغې انسانيت د حيوانيت تر اغيز لاندې راغلې او هغه دانساني ټولنې يو صالح وګړی نه شي ګرځيداې. د ټولنيز ليد له اړخه دا د هغو سترو جرايمو څخه يو دې چې د انساني تمدن په بنسټ حمله كوي ، دهمدغې لاملونو په اساس اسلام هغه په خپل ځاې د تعزير وړګناه بللي ، كه څه هم دهغې سره بل كوم جرم لكه زور او ځواک او يا دكوم بل وګړي حق تلفول شريک وي او كه نه ، د قران مجيد حكم دي چې:

[ٱلزَّانِيَةُ وَٱلزَّانِي فَٱجۡلِدُواْ كُلَّ وَٰحِدٖ مِّنۡهُمَا مِاْئَةَ جَلۡدَةٖۖ وَلَا تَأۡخُذۡكُم بِهِمَا رَأۡفَةٞ فِي دِينِ ٱللَّهِ إِن كُنتُمۡ تُؤۡمِنُونَ بِٱللَّهِ وَٱلۡيَوۡمِ ٱلۡأٓخِرِۖ وَلۡيَشۡهَدۡ عَذَابَهُمَا طَآئِفَةٞ مِّنَ ٱلۡمُؤۡمِنِينَ ۝٢ «النور٢»]

(زنا كونكي سړي او زنا كونكي ښځه ، ددواړو څه هر يو سل دُرّې ووهئ او د الهي قانون په عملی كولو كې تاسې هيڅكله هم په هغوي ترحم ونه كړئ كه چيرې تاسې په الله تعالي او داخرت په ورځ باندې ايمان لرونكې ياست اوكله چې هغوي ته سزا وركړئ نو د مسلمانانو څخه دې يو ډله دهغې د ليدلو له پاره موجوده وي).

(c) ketabton.com: The Digital Library

په دې هکله د اسلامي قانون او غربي قانون ترمنځ ډیر توپیر موجود دی غربي قوانین زنا کول په خپل ځای کوم جرم نه ګڼي ، دهغې له آنده دا فعل هغه وخت جرم دې چې دهغې ارتکاب په زور او زیاتي سره وشي. یا د کومې داسې ښځې سره دا عمل تر سره شی چې دبل چا په نکاح کې وي. یا په بل عبارت ددې قانون له مخې زنا جرم نه بلکه جرم په اصل کې زور او جبر او د نورو حق په لغته وهل دي . اما ددې پرخلاف د اسلامي قانون له مخې دا فعل په خپله جرم دې او د جبر ،اکراه ،زور زیاتي او د نورو حق تلفول په دې جرم اضافه یو بل جرم دي. دهمدغه بنسټیز اختلاف په اساس د سزا په هکله هم دواړو طریقې او لارې بیلې بیلې دي.
غربي قوانین د جبري زنا له پاره په بندي کولو بسنه کوي او دنکاح شوې ښځې سره په زنا کولو سره د ښځې میړه ته د تاوان ورکول دهغې حق ګڼي. دا سزا د جرم د مخنیوی له پاره نه ده بلکه خلکو ته نور هم جرئت ورکونکې ده په دې خاطر په هغه هیوادونو کې چې دا قانون رائج دې ، د زنا ارتکاب ورځ په ورځ زیاتیدونکې دي. ددې په مقابل کې د اسلام قانون په زنا دومره سخته سزا ورکوي چې ټولنه دغې جرم او دغه ډول مجرمینو څخه تر یوه وخت پورې پاکه پاته شي. په هغو هیوادنو کې چې په زنا باندې سزا ورکول کیږي ، هلته ددې فعل ارتکاب هیڅکله عام شوې نه دې ، یوځل چې شرعي حدود نافذ کړل شی نو بیا په ټول ولس کې داسې هیبت را پیدا کیږي چې په کلونو کلونو هم څوک ددغه بد کار د ارتکاب جرئت نه شی کولې.
همدا راز دمجرمانه میلان لرونکو وګړو په ذهن باندې یو رواني فشار دې چې ددې لارې څخه دهغوې نفس په خپله اصلاح کیږي. غربي ضمیر دسلو دُرّو په وهلو باندې نیوکه کوې د هغې علت دا نه دې چې هغوې نه غواړی انساني جسم ته تکلیف ورسول شي. ځکه د هغې اصلی علت دادې چې د هغوې د اخلاقی شعور وده او نشو نما تر اوسه پورې ناقصه ده. هغوې په لومړیو کی زنا یو عیبجن کار ګاڼه خو اوس یې یوه لوبه او تفریح ګڼي ، دکوم څخه چې دوه انسانان د یو څو لحظو له پاره خپل زړونه خوشحالوي په دې خاطر دوې غواړی چې قانون ددې فعل سره د زغم نه کار واخلي او تر هغې وخت یې کومه پو ښتنه ونه کړي تر څو چې زاني د بل چا زادي او یا د هغې په قانونی حقوقو کې خنډونه پیدا نه کړي ، بیا د خنډونو او مداخلې په صورت کې هم هغوې دا یو داسې جرم ګڼي چې یوازې د یوه وګړي حقوق تړې اغیزمن کیږي په دې اساس یوه معمولي شان جزا یا تاوان ددې جرم د سزا له پاره کافي ګڼي.
ښکاره ده چې څوک د زناکولو دغه تصور ولري نو هغوې ددغه جرم په ارتکاب باندې د سلو دُرّو سزا ته ظالمانه سزا ویلې شي. خوکله چې د هغوې اخلاقي او ټولنیز شعور وده و مومي او هغوې ته څرګنده شی چې زنا که په زور سره وي او که په خوښې اورضا سره ، که هغه له میړوښتې ښځې سره وي او که له پیغلې نجلۍ سره ، په هرصورت یو ټولنیز جرم دې او دهغې زیانونه ټولې ټولنې ته رسیږي ، نو بیا به د سزا په اړه هم دهغې ذهن په خپله بدلون و مومي. هغه به داخبره منې چې ددغسې زیانمنو افعالو څخه ټولنه باید خوندې پاته شي او څرنګه چې د زنا په لور تحریک کونکې وسایل د انسان په حیوانی طبیعت کې ډیرې ژورې ریښې لري او دغه ریښې یوازې د قیدو بند اویا مالي تاوان په زور نه شي را ویستل کیداې په دې خاطر دهغې دمخنیوي له پاره د سختو تدبیرونو دخپلولو څخه پرته بله لار نه شته.
یوه وګړې او یا دوو ته د سخت جسماني تکلیف په ورکولو سره په لکونو نور وګړی د اخلاقي او عمراني ضررونو څخه خوندي کول ، دې نه ډیر بهتر دې چې مجرمان د تکلیف نه په څنګ کړل شي او ټول ولس په داسې زیانونو کې ور وغورزول شي چې را تلونکو بې ګناه نسلونو ته یې زیښتې په پرلپسې توګه په میراث ورسیږي. دسلو دُرّو د وهلو سزا ته دظالمانه سزا د ویلو یو علت د غربي تهذیب په بنسټونو باندې دلږ څه دد قت کولو وروسته را څرګندیږي لکه چې پخوا موو ویل دغه تهذیب د ټولنې په مقابل کې د وګړې دملاتړ په

(c) ketabton.com: The Digital Library

جذبه باندي ولاړ دي او ددي ټول اساس د وګړیزو حقوق په داسې یو تصور ولاړ دي چې د مبالغې څخه ډک دي.
په دي اساس که وګړي په ټولنې هر ډول ظلم وکړي نو هغه دغرب خلکو ته دومره دروند نه تمامیږي بلکه ډیر وختونه یې په خوشحالی سره زغمي.خو کله چې د ټولنیزو حقوقو د اعادي په خاطر وګړی را نیول کیږی نو دهغې له پاره چیغې سورې پیلیږي. ددې نه پورته د ټولو جاهلیتونو دخاوندانو په څیر دغربي جاهلیت د پیروانو هم یو امتیازي خصوصیت دادي چې هغوي د معقولاتو پر ځاي محسوساتو ته ډیر اهمیت ورکوي.
هغه زیان چې په یوه وګړي باندې مرتب کیږی نو څرنګه چې هغوي ته هغه په محدوده توګه محسوسیږی په دې خاطر هغه یو سترکار ګڼي ، خو دوي دهغه زیان اهمیت نه شي درک کولې چې په پراخه پیمانه ټولې ټولنې او دهغې را تلونکو نسلونو پورې غځیږي. ځکه چې هغه (زیان) دخپل پراخوالي او لرې زیښتو په اساس نه شی محسوسیداي.

۲:- د قذف حد یا د تهمت لګولو سزا :

کوم زیانونه چې د زنا له لارې را پیدا کیږی نو دهغې په څیر زیانونه د زنا دتهمت یا قذف څخه هم منځته را ځي ، د یو ې شریفې ښځې په لمن د زنا د تهمت داغ لګول یوازې دهغې د بدنامولو موجب نه ګرځی بلکه دهغې په واسطه دکورنیو تر منځ ددښمنی یو لړی پیل کیږي ، نسبونه شکمن کیږي ، ازدواجي اړیکې له منځه ځي اویو کس یواځې یو ځل د ژبې په خوځولو سره په لس ګونو نور انسانان په کلونو کلونو د دښمنۍ په عذاب کې ورغورځوي . قرآن کریم ددې جرم د له منځه وړلو په خاطر سخته سزا ټاکلې ، او فرمایلي یې دي چې : [وَٱلَّذِينَ يَرۡمُونَ ٱلۡمُحۡصَنَٰتِ ثُمَّ لَمۡ يَأۡتُواْ بِأَرۡبَعَةِ شُهَدَآءَ فَٱجۡلِدُوهُمۡ ثَمَٰنِينَ جَلۡدَةٗ وَلَا تَقۡبَلُواْ لَهُمۡ شَهَٰدَةً أَبَدٗاۚ وَأُوْلَٰٓئِكَ هُمُ ٱلۡفَٰسِقُونَ ٤ «النور ۴»]

(او کوم خلک چې په پاک لمنو ښځو باندې تهمت و لګوي او بیا دخپلې خبرې د ثبوت له پاره څلور ګواهان را نه وړی ، هغوي په اتیا دورو ووهئ او په راتلونکې کې دهغوی ګواهي کله هم و نه منئ ، دغسې خلک په خپله بدکاران دي.)

❖ د مخنیوي تدبیرونه:

د اسلام قوانین د خپل سیاسي ځواک په واسطه له یوه اړخه د بد کاری څخه په کلکه مخنیوي کوي ، او دبله اړخه د ټولنی نیک وګړي دبد نیته خلکو د ژبنې شر څخه خوندي ساتي. د اسلام اخلاقي ښوونې انسان دداخل څخه جوړوی تر څو په هغې کې د ګناه او بدی په لور میلان پیدا نه شي، او دهغې تعزیري قوانین هغه د بیرون څخه جوړوی تر څو د اخلاقی روزنې د نه تکمیل په صورت کې دغسې میلانات وده و نه مومی. او کله چې داسې پیښه کیږی نو د هغې څخه په پوره قوت سره مخنیوي وکړي. ددې دواړو تدبیرونو تر منځ څو نور تدبیرونه یوازې په دې خاطر خپل کړل شوي چې د باطن د اصلاح په خاطر په اخلاقی روزنو کې مرسته وکړي. ددې تدبیرونو په واسطه یې د تمدن ټولنیز نظام داسې جوړ کړي دي چې کله هم د اخلاقی روزنې دکمښت په وخت کې هغه کمزوري چې د ټولنې په وګړو کې پیدا کیږي دهغې د ودې او ارتکاب فرصت او موقع په لاس ور نه شی. په ټولنه کې داسې یو چاپیریال را پیدا شی چې بدو میلاناتو ته وده ورکونکې هوا هم له منځه ولاړه شی. هیجان پیداکوونکې تحریکات ناپیدا شي ، د جنسې خپراوې له پاره اسباب او وسایل تر

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډېره حده پورې را کم کړل شي او د ټولو هغو لارو چارو مخنيوی وشي چې د هغې په واسطه دتمدن په نظام کې ګډوډي را پيښيږي اوس مونږ په تفصيل سره دغه تدبيرونه په خپل وار يو يو څيړو:

١:- د لباس او ستر کولو احکام:

د ټولنيزو اړيکو د احکامو په لړکې د اسلام لومړني حکم دادي چې هغې د لوڅوالي څخه مخنيوي کړې او د ښځو او سړو له پاره يې د ستر کولو حدود ټاکلي دي. په دې هکله چې دعربو د جاهليت څه حال و نن سبا د تش په نامه مهذبو هيوادونو حال دهغې څخه څه زيات تو پير نه لري. هغوې به پرته له کوم تکليف څخه يو بل ته ځانونه لوڅول١

[١-...حديث شريف کې راغلي دي چې سيد مسوّر بن محزمه يو کاڼې را خيستې او را روان و په لاره کې يې د لنګ غوټه خلاصه شوه او ترې ولويد خو هغه په هماغه حال کې هم کاڼې په لاس کې نيولې را روان و. نبي کريم صلي الله عليه وسلم و کوت او ورته يې وفرمايل : چې ولاړ شه ، لمړی خپل وجود پټ کړه او لوڅ مه ګرځه.«مسلم»]

د غسل او بولو کولو په وخت کې پرده کول د هغوې له آنده يو غير ضروري کار و. د کعبې طواف به يې بلکل په لوڅو ځانونو کاوه او هغه يې يو ډېر بهتر عبادت ګاڼه.١

[١-..د ابن عباس رضی الله عنه ، مجاهد ،طاوس او زهري متفقه روايت دي چې د کعبې طواف به يې په لوڅو ځانونو کاوه.]

ان ترديچې ښځو به هم د طواف له پاره ځانونه لوڅول او په لوڅو ځانو به يې طواف کاوه٢

[٢-.........د مسلم په کتاب التفسير کې يې د عربو دغه رواج او کلتور بيان کړې چې ښځو به په لوڅ ځان طواف کاوه، بيا به يې هملته موجودو خلکو ته سوال کاوه چې څوک به ماته يو څادر را کړې چې خپل وجود پرې را پټ کړم؟ په دې ترتيب به د سوال کوونکې له پاره د يو څادر ورکول د ثواب او اجر کار ګڼل کيده]

د هغوې د ښځو لباس به داسې و چې د سينې يوه برخه به په کې خلاصه پاته کيده او د متو ، ملا او پنډيو ځينې برخې به په کې بربنډې پاته کيدې او بلکل همدغه کيفيت نن په امريکه ، اروپا او يو شمير نورو هيوادونو کې هم دې او په شرقي هيوادونو کې هم د ژوند داسې نظام نشته چې په کې د کشف او ستر حدود په اساسی توګه تعيين او نافذ شوي وي. اسلام په دې هکله انسان ته د تهذيب لمړني درس ورکوي او ورته وايي چې [يَـٰبَنِىٓ ءَادَمَ قَدۡ أَنزَلۡنَا عَلَيۡكُمۡ لِبَاسًا يُوَٰرِى سَوۡءَٰتِكُمۡ وَرِيشًاۖ وَلِبَاسُ ٱلتَّقۡوَىٰ ذَٰلِكَ خَيۡرٌۚ ذَٰلِكَ مِنۡ ءَايَـٰتِ ٱللَّهِ لَعَلَّهُمۡ يَذَّكَّرُونَ ﴿٢٦﴾ الاعراف ٢٦]

(اې د ادم بچيانو ! الله تعالي تاسې باندې لباس په دې خاطر زا نازل کړې چې ستاسې جسمونه پټ کړی او ستاسې له پاره دښايست وسيله و ګرځي...]

ددې آيت له مخې د جسم پټول په هر سړې او ښځې باندې فرض کړل شوي دي.

نبي اکرم صلي الله عليه وسلم په دې هکله سخت حکم کړې او ويلي يې دي چې هيڅوک بايد د هيچا ترمخ ځان بربنډ نه کړی .

[ملعون من نظر الي سواه اخيه]

(لعنت کړل شوي په هغه چا چې د خپل ورور ستر ته ګوري. «احکام القران»)

[لاينظر الرجل الي عورة الرجل و المراة الي عورة المراة «مسلم باب تحريم النظر الى العورات»]

(c) ketabton.com: The Digital Library

(هيڅ يو سړي دي بل سړي او هيڅ يوه ښځه دي بله ښځه بربنډه او لوڅه و نه ويني .)
[عن سلمان رضي الله عنه قال: لان اخر من السماء فانقطع نصفين احب الی من ال النظر الی عورة احدا و ينظر الی عورتي « المبسوط ،كتاب الاستحسان»]
(په الله تعالي سوګند ! زه دي د اسمانه څخه را پريوزم او دوه ټوټې دي شم ، دا ماته ډيره غوره ده د هغه څه څخه چي زه د چا پټ ځايونه ووينم يا بل څوک زما پټ ځايونه ووينې .)
[اياکم والتعري فان معکم من لايفارقکم الا عند الغائط و حين يفضي الرجل الي اهله « ترمذي باب ماجاء في الاستتار»]
(اګاه اوسئ ، هيڅکله لوڅ و نه اوسئ ، ځکه چې له تاسې سره هغه څوک دي چې له تاسې څخه هيڅکله هم نه بيليږي مګر يوازې د حاجت د رفع کولو په وخت کې او يا د ښځو سره د مباشرت په وخت کې.
[اذا اتي احدکم اهله فليستترو لايتجرد تجرد العيرين « ابن ماجه باب الستر عند الجماع»]
(کله چې هم ستاسو څخه يو دخپلې ښې بي ښنګ ته ورځي نو هغه وخت دي هم خپل ستر پټ کړي او بلکل دي دخرو په څير لوڅ نه اوسي)
يوځل نبي اکرم صلي الله عليه وسلم د زکاة د اوښانو ځړ ځاي ته ولاړ هلته يي وکتل چې څړونکي په ځنګل کي لوڅ ليږ پروت دي ، رسول الله صلي الله عليه وسلم هغه په هماغه وخت له خپلي دندي څخه لري کړ او ورته يي و فرمايل چي:
[لايعمل لنا من لاحياء]
(هغه څوک چي بې شرمه وی هغه زمونږ په کار نه راځي)
۲:- دنارينه و له پاره د ستر حدود:
ددي احکامو تر څنګ دښځو او نارينه و له پاره د ستر حدود په بيلا بيلا توګه ټاکل شوي. په شرعي اصطلاح سره د جسم هغې برخې ته ستر وايي چې د هغې پټول فرض دي. د سړي له پاره د نامه څخه لاندې د زنګانه تر سترګي پوري برخه «ستر» ټاکل شوي. او حکم ورته شوي چې دا برخه نه د چا تر مخه خلاصه کړي او نه د بل کوم و کړي په دغه برخه باندي نظر واچوي.
[عن ابو ايوب الانصاري عن النبي صلي الله عليه وسلم مافوق الرکبتين من العورة و اسفل من السرت من العورة «دار قطني»]
(هغه برخه چې د زنګون د سترګې دپاسه ده هغه د پټولو وړ ده او هغه برخه چې د نامه د غوټی لاندي ده هغه د پټولو وړ ده.)
[عورة الرجل ما بين سرة الي رکبه]
(سړي ته د نامه لاندې د زنګون تر سترګي پوري برخه د پټولو ده «مبسوط»)
[عن علي ابن ابي طالب عن النبي صلي الله عليه وسلم لا تبرز فخذک و لا تنظر الي فخذ حی و لا ميت « تفسير کبير»]
(خپل ورون د چا ترمخه مه ښکاره کوئ او نه د کوم ژوندی يا مړ انسان ورون ته و ګورئ)
دا حکم عام دي چې د خپلو ښيبيانو پرته بله کومه استثنا نه لری. لکه چې په حديث شريف کې را غلي دي:
[احفظ عورتک الا من زوجک او ما ملکت يمينک « احکام القران»
(د خپل ستر ساتنه وکړئ ، پرته له خپلو ښځو او هغو وينځو څخه چې ستاسې په واک کې دي.)

(c) ketabton.com: The Digital Library

۳:- د ښځو له پاره د ستر حدود:

د ښځو له پاره د ستر حدود له دې څخه ډیر پراخه تاکل شوي. هغوي ته حکم شوي چې د خپلو مخونو او لاسونو پرته ټول وجود له ټولو خلکو څخه پټ و ساتي. په دې حکم کې پلار، وررور او ټول نارنیه خپلوان شامل دي او د میړه پرته بل هیڅوک ترې مثتثني نه دي.

[لا یحل الامراة تؤمن بالله و الیوم الاخر ان تخرج یدیها الا الي ههنا و قبض نصف الذراع «ابن جریر»]

(نبي اکرم صلي الله علیه وسلم فرمایلي دي: د هرې هغې ښځې له پاره چې په الله تعالي او د اخرت په ورځ ایمان ولری، روانه ده چې هغه خپل لاسونه له دې نه زیات ښکاره کړي، دایې وویل او د خپل مرونډ په نیمایي برخه یې لاس کیښود.)

[الجاریة اذا خاضت لم یصلح ان یری منها الا وجهها و یدها الی المفصل]

(کله چې ښځه بلوغ ته ورسیږي نو دهغې د وجود هیڅ برخه باید ښرګنده نه وي مګر یوازې مخ او مرونډ تر نیمایي پورې لاس)

سیدة عایشة رضي الله عنها فرمایي چې زه د خپل وراره عبدالله بن الطفیل ترمخه د خپل زینت سره کښنیناستم د نبي کریم صلي الله علیه وسلم دغه کار خوښ نه شو. ما ورته وویل چې یا رسول الله! د ا خو زما وراره دي، رسول الله صلي الله علیه وسلم را ته وفرمایل:

[اذا عرقت المراة لم یحل لها ان تظهر الا وجهها و لا مادون هذا و قبض علی ذراع نفسه فترک بین قبضته و بین الکف مثل قبضته اخري «ابن جریر»]

(کله چې ښځه بالغه شي، نو دهغې له پاره روانه ده چې د خپل وجود کومه برخه را ښرګنده کړی مګر یوازې مخ او یوازې ددې څخه، دایې وویل او په خپل مرونډ یې لاس داسی کیښود چې د هغې د نیولو دځاې او لاس د ورغوی ترمنځ یوازې یو موټې ځاې پاته شو.)

د ابو بکر صدیق رضي الله عنه لور بي بي اسماء رضي الله عنها چې د نبي کریم صلي الله علیه وسلم ښینه وه، یوځل په داسې حال کې د نبي کریم صلي الله علیه وسلم ترمخ راغله چې ډیر نازک کالي یې پرځان وو، او ددې نازکه لباس څخه یې د وجود دننه برخې را ښرګندیدلې. نبي کریم صلي الله علیه وسلم سمدستي خپل نظر ترې واړاوه او ورته یې وفرمایل چې:

[یا اسماء ان المراة اذا بلغت المحیض لم یصلح ان یري منها الا هذا و هذا و اشاره الی وجهه وکفه «تکملة فتح القدیر»]

(ای اسماء! کله چې ښځه د بلوغ مرحلې ته ورسیږي نو بیا دا ښه خبره نه ده چې دهغې د جسم څه برخې دې ښرګندې و کتل شی، پرته له دې او له دې څخه. دایې وویل اود خپل مخ او ورغویو لورې ته یې اشاره وکړه.)

بي بي حفصه رضي الله عنها د عبدالرحمن رضي الله عنه لور یو ځل د بي بي عایشې رضي الله عنها ترمخ حاضره شوه چې یو نرې او باریکه ټیکرې یې په سر و، بي بي عایشی رضی الله عنها هغه ټیکری ترې و شلاوه او یو دروند او پیړ ټیکرې یې ور په سر کړ «موطا امام مالک رحمة الله علیه»

د نبي کریم صلي الله علیه وسلم ارشاد دي چې:

[لعن الله الکاسیات العاریات]

(د الله تعالي لعنت دې پر هغه ښځو وي چې لباس یې په ځان کې هم وی خو لوڅې بریښي.)

دسیدنا عمر رضي الله عنه وینا ده چې خپلو ښځو ته داسې کالي مه اغوندئ چې په جسم باندې داسې ورونښلي چې د ټول جسم جوړښت ترې را په ډاګه کیږی «المبسوط کتاب الاستحسان».

(c) ketabton.com: The Digital Library

ددغه روایاتو ځخه را په ډاګه کیږی چې د مخ او لاسونو پرته د ښځې ټول وجود په ستر کې داخل دې او په هغې واجب دي چې په خپل کور کې هم دخپلو نژدې خپلوانو ځخه خپل ستر پټ و ساتي. هغه د خپل میړه پرته د بل هیچا ترمخه خپل ستر نه شي ښکاره کولاې که څه هم هغه د هغې پلار، ورور او وراره هم وي، ان تردې چې هغوې داسې نري او نازک لباس هم نه شی اغوستلاې چې د هغې ستر ترې را ځرګندیږي په دې هکله چې څومره احکام راغلي دا ټول د ځوانو ښځو له پاره دي، د ستر احکام د هغه وخت څخه نافذیږي چې ښځه د بلوغ تر حده پورې و رسیږی او تر هغې وخته پورې پرې نافذ وي چې په کې د جنسی کشش جذبه موجوده وی. ددې عمر ځخه په تیردو سره په دې کې اسانتیاوې را ځي لکه چې قرآن مجید فرمایي:

[وَٱلۡقَوَٰعِدُ مِنَ ٱلنِّسَآءِ ٱلَّٰتِي لَا يَرۡجُونَ نِكَاحٗا فَلَيۡسَ عَلَيۡهِنَّ جُنَاحٌ أَن يَضَعۡنَ ثِيَابَهُنَّ غَيۡرَ مُتَبَرِّجَٰتِۭ بِزِينَةٖۖ وَأَن يَسۡتَعۡفِفۡنَ خَيۡرٞ لَّهُنَّۗ وَٱللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٞ ﴿٦٠﴾ «النور ٦٠»]

(او هغه عمرتیرې زړې ښځې چې د نکاح هیله یې له منځه تللې وي، که هغوې خپل پړونې کیدې نو پر هغو څه وبال نشته، په دې شرط چې د ډول اوسینګار ځرګندونکې نه وي. سره له دې که هغوې هم پټمنې غوره کړي نو دهغو په حق کې ښه ده. الله هرځه اوري او په هر ځه پوهیږي.)

د لته د تخفیف علت په ډاګه بیان شوي دي، دنکاح د امید د نه درلودلو ځخه داسې عمر مراد دې چې جنسي غوښتنې په کې هم دفن شوي وي او بل کوم کشش په کې باقي پاته نه وي خو بیا هم د نورزیات احتیاط په خاطر یې داشرط ایښې چې د زینت او ښایست را ځرګندول یې ترې مقصود نه وي، یعنې که د جنسي کشش یو ځرک هم په سینه کې ولري نو د ټیکرې لرې کول ورته روانه دي، دا تخفیف یوازې د هغه عمر خوړلو ښځو له پاره دې چې دهغې په لور د احترام د نظر پرته د بل ډول نظر کولو امکان هم نه وی، داسې ښځې په کورونو کې د ټیکرې پرته هم اوسیداې شی.

۴:- اجازه اخستل:

ددې نه وروسته یې بل حد دا ټاکلې چې دکور خلکو ته له اطلاع ورکولو پرته په ناڅاپې توګه کورته د نارینه و له راننوتلو ځخه منه کړل شوې ده تر څونارینه خپلې ښځې په داسې کوم حال کې و نه وینې چې هغوی ته یې لیدل نه وي په کار.

[وَإِذَا بَلَغَ ٱلۡأَطۡفَٰلُ مِنكُمُ ٱلۡحُلُمَ فَلۡيَسۡتَـٔۡذِنُواْ كَمَا ٱسۡتَـٔۡذَنَ ٱلَّذِينَ مِن قَبۡلِهِمۡۚ كَذَٰلِكَ يُبَيِّنُ ٱللَّهُ لَكُمۡ ءَايَٰتِهِۦۗ وَٱللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٞ ﴿٥٩﴾ «النور ۵۹»]

(کله چې ستاسې کوچنیان د پوهې منګ ته ورسیږي، نو باید همغسې د اجازې په اخیستلو راشي لکه څنګه چې دهغو مشران اجازه اخلي، په دغه راز الله خپل ایتونه تاسې ته روښانه وي، او هغه د پوهې او حکمت ښښتن دي)

دلته هم د حکم په عواملو پاندې رڼا اچول شوې ده. د اجازې ورکولو وخت هماغه وخت پیل کیږي چې جنسي احساس را پیدا شي د هغې تر مخه اجازه اخستل ضروري نه دی. ددې تر څنګ نورو وګړو ته هم حکم شوې چې د چا کورته د اجازې پرته ور داخل نه شی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

[يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ لَا تَدۡخُلُواْ بُيُوتًا غَيۡرَ بُيُوتِكُمۡ حَتَّىٰ تَسۡتَأۡنِسُواْ وَتُسَلِّمُواْ عَلَىٰٓ أَهۡلِهَاۚ ذَٰلِكُمۡ خَيۡرٞ لَّكُمۡ لَعَلَّكُمۡ تَذَكَّرُونَ ٢٧«النور۲۷»]

(ای د ایمان خاوندانو ! خپلو کورونو پرته ، د نورو کورنو ته مه ننوځئ ترهغې چې دکورد خاوندانو څخه و نه پوښتئ، او کله چې ورننوځئ نو د کور په اوسیدونکو سلام واچوئ)

ددې څخه موخه په کور کې دننه او دکوره د باندې ، دواړو ترمنځ یو حد بندی کول دي ، ترڅو چې په خپل کور کې ښځې او سړي د پردیو له نظره خوندي پاته شي . عربي ولس په لمړیو کې ددې احکامو علت نه شو درک کولاي ، په دې خاطر به هغوې ډیروخت د کورونونه بهر کورنو ته د یوالونو څخه او یانورو ځایو څخه کتل. یو ځل همداسې پیښه نبي اکرم صلي الله علیه وسلم سره هم وشوه ، نبي کریم صلي الله علیه وسلم په خپله حجره کې تشریف درلود چې یو کس دکړکۍ څخه سرراښکاره کړ ،به دې خبره هغه و فرمایل :

[که چیرې ماته معلومه وای چې ته دکړکۍ نه را ګوري نو ما به ستا په سترګو کې څه منډلې وای. د اجازې حکم د نظرونو څخه د خوندي کیدو په خاطر شوي دي «بخاري»]

ددې پیښې وروسته هغه اعلان وکړ چې:[که چیرې یو څوک د چا کورته دهغوې د اجازې پرته ور وګوري نو دکور خاوندان حق لري چې دهغې سترګې وروباسي « مسلم»]

بیا نو اجنبي خلکو ته حکم وشو چې کله هم د چا دکوره څه غواړئ نو کورته یې مه ورننوځئ بلکه د پردې یا دروازې ترشا و دریږئ او غوښتنه وکړئ.

[.....ۚ وَإِذَا سَأَلۡتُمُوهُنَّ مَتَٰعٗا فَسۡـَٔلُوهُنَّ مِن وَرَآءِ حِجَابٖۚ ذَٰلِكُمۡ أَطۡهَرُ لِقُلُوبِكُمۡ وَقُلُوبِهِنَّۚ وَمَا كَانَ لَكُمۡ أَن تُؤۡذُواْ رَسُولَ ٱللَّهِ وَلَآ أَن تَنكِحُوٓاْ أَزۡوَٰجَهُۥ مِنۢ بَعۡدِهِۦٓ أَبَدًاۚ إِنَّ ذَٰلِكُمۡ كَانَ عِندَ ٱللَّهِ عَظِيمًا ٥٣ «الاحزاب ۵۳»]

(...اوکله چې تاسې له ښځو څخه څه غواړئ نو د پردې ترشا ودریږئ او ویې غواړئ ، په دې کې ستاسې د زړونو له پاره هم پاکوالې دې او دهغوې د زړونو له پاره هم....)

دلته هم د حد بندۍ په هدف «ذَٰلِكُمۡ أَطۡهَرُ لِقُلُوبِكُمۡ وَقُلُوبِهِنَّ» باندې پوره پوره رڼا اچول شوې چې هدف یې دښځو او سړو دواړو د جنسي میلاناتو او تحرکاتو څخه خوندی کول دی او دا حد بندي په دې خاطر کیږي چې د ښځو او سړو ترمنځ اختلاط او بې تکلفي را پیدا نه شي.

دا احکام یوازې د پردویو له پاره نه دي بلکه د کورنۍ له پاره هم دي لکه څنګه چې په یو روایت کې را غلي چې سید بلال رضي الله عنه یا سید انس رضي الله عنه د فاطمه رضي الله عنها څخه دهغوې دکوم زوي غوښتنه وکړه نو هغې دپردې ترشا لاس ور اوږود کړاو وریې کړ. «فتح القدیر».

حال داچې دا دواړه د رسول الله صلي علیه وسلم د خادمانو څخه وو او دهغې سره یې دکورنۍ د غړو په څیر ژوند کاوه.

۵:- له پردۍ ښځې سره خلوت او دهغې لمس کول ناروا دي:

(c) ketabton.com: The Digital Library

دريمه حدبندي يې دا کړې چې دميړه پرته هيڅ يو سړی د کومې ښځې سره نه په خلوت (ځانته والي) کې اوسيداې شي او نه د هغې جسم لمس کولاې شي که څه هم هغه د هغې نژدې دوست هم وی.

[عن عتبه بن عامر ان رسول الله صلي الله عليه وسلم قال: اياکم والدخول علي النساء فقال رجل من الانصار يا رسول الله صلي الله عليه وسلم افرايت الحمو قال الحمو الموت «ترمذي»]

(د عقبه بن عامر رضي الله عنه څخه روايت دې چې نبي کريم صلي الله عليه وسلم وفرمايل: خبردار چې (پرديو) ښځو ته په تنهايي کې مه ورنزدی کيږئ ، د انصارو څخه يوه کس وپوښتل يارسول الله ! د ليور په اړه ستاسې ارشاد څه دې ؟ويې فرمايل چې هغه «مرګ دې».)

[لاتلجوا علي المغيبات فان الشيطان يجري من احدکم مجري الدم «ترمذي»]

(دميړونو د نه موجوديت په وخت کې ښځو ته مه ورځئ ځکه شيطان په تاسو کې د وينې په څير دوران کوي.)

[عن عمرو بن عاص قال نهانا رسول الله صلي الله عليه وسلم ان ندخل علي النساء بغير اذن ازواجهن «ترمذي باب في النهي عن الدخول علي النسائي الا باذن ازواجهن»]

(د عمرو بن عاص رضي الله عنه څخه روايت دې چې رسول الله صلي الله عليه وسلم مونږ ښځو ته دهغوې د ميړونو د اجازې پرته د ورتللو څخه منه کړې يو)

[لا يدخلن رجل بعد يومی هذا علي مغيبة الامعه رجل او اثنان «مسلم باب تحريم الخلوة لاجنبية»]

(دنن ورځې وروسته هيڅوک کومې ښځې ته دهغې د ميړه په غياب کې ور نه شی تر څو چې د هغې سره يو يا دوه کسان نورملګري نه وي.)

د لمس کولو يا لاس لګولو په هکله هم همداسې احکام راغلي.

[قال النبی صلي الله عليه وسلم من مس کف امراة ليس منها بسبيل وضع علی کفه جمرة يوم القيمة]

(نبي کريم صلي الله عليه وسلم فرمايلي چا چې د کومې ښځې لاس لمس کړ په داسې حال کې چې دهغی سره هيڅ ډول روا اړيکې و نه لری دهغه په دغه ورغوي کې به دقيامت په ورځ د اور سکروټه ايښودل کيږی)

(سيدة عايشة رضی الله عنها فرمايي چې نبي کريم صلي الله عليه وسلم د ښځو څخه يوازې د ژبې د اقرار په اخستلو سره بيعت کاوه ، دهغوې لاس يې په خپل لاس کې نه نيوه ، هغه هيڅکله هم دداسې کومې ښځې لاس نه دې لمس کړې چې د هغې په نکاح کې نه وی «بخاري باب بيعة النساء»)

د اميمه بنت رقيقة رضی الله عنها وينا ده چې زه د ځو نورو ښځو سره د نبی کريم صلي الله عليه وسلم سره د بيعت له پاره ورغلم هغه زمونږ څخه اقرار واخست چې:[د الله سره د شرک ، دغلا ، زنا ، تهمت لګولو او د نبی صلي الله عليه وسلم د نافرمايی څخه به ځان ژغورئ]، کله چې اقرار ختم شو ، نو مونږورته وويل چې اوس مونږ غواړو ستا په لاس بيعت وکړو . هغه و فرمايل: [زه د ښځو سره مصافحه نه کوم يوازې د ژبې اقرار کافي دې «نسايي باب بيعة النساء»]

دا احکام يوازې د ځوانو ښځو له پاره دي ، د عمر خوړليو ښځو سره ځانته کيناستل روا دي او دهغوې لمس کول هم منه شوی نه دی. لکه چې د سيدنا ابوبکر صديق رضی الله عنه په هکله روايت دې چې هغه به هغې قبيلې ته چې شيدی يې په کې څکلې وې ورته ، او هغه به دهغې قبيلې زړو ښځو سره مصافحه هم کوله. همدا راز دسيدنا عبدالله بن زبير رضی الله عنهما په هکله روايت دې چې د هغې سر او پښې به يوې زړې بوډۍ ښځې منډلې.

دغه تو پير چې د ځوانو او زړو ښځو تر منځ شوې په خپله ددې خبرې لوې ثبوت دې چې په اصل کې ددواړو جنسونو «نر او ښځې » ترمنځ دداسې اختلاط مخنيوې وکړل شي چې فتنه ترې را ولاړيږي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۲:-د محرمو او غيرې محرمو تر منځ توپير:

دا خو هغه احکام وو چې د ميره پرته په کې ټول نارينه محرم او غير محرم شامل وو. ښځه د هغوې ځخه د يوه تر مخه هم خپل ستر او « دمخ اولاسونو پرته» د خپل وجود هيڅ برخه نه شي را بربنډولاې ، بلکل په هماغه ډول لکه څنګه چې نارينه د چا تر مخه خپل ستر « د نامه ځخه لاندې د زنګون د سترګې پورې برخه» د چا تر مخه نه شي ښکاره کولاې. ټولو نارينه و ته حکم شوې چې د اجازې اخستلو وروسته کورونو ته ننوتلاې شي او د هغو ځخه هيڅ يوه ته هم دښځې سره په خلوت کې ناسته او يا د هغوې جسم لمس کول روانه دي۱

[۱:-...د مس کولو په هکله د محرمو او غير محرمو نارينه و تر منځ ډير توپير دې د نمونې په توګه دخپلې خور لاس نيول او په سورلۍ يې ورخيژول ښکاره ده چې دا خبره دکوم پردې له پاره روانه ده. کله به چې نبي اکرم صلي الله عليه وسلم د سفر نه بيرته را ګرځيده نو بي بي فاطمي رضى اله عنها ته به يې غاړه ورکوله او د هغي سر به يې ښکلاوه او په همدې تر تيب سيدنا ابوبکر صديق رضى الله عنه به د خپلې لور سيدة عايشې رضى الله عنها سر ښکلاوه.]

ددې وروسته د محرمو او غير محرمو تر منځ توپير کيږي. په قرآن او حديثو کې په پوره تفصيل سره د ازادۍ او بې تکلفۍ هغه مرتبې په ډاګه شوې دي چې يوازې د محرمو نارينه و ترمخ تر سره کيداې شى خو د غير محرم نارينه ترمخ هغه روا نه دى. دا هماغه څه دي چې په عامه اصطلاح کې ورته پرده يا شرعي حجاب ويل کيږي.

د پردې يا حجاب په هکله حکمونه:

د قرآن مجيد په هغو ايتونو کې چې په دې په هکله کوم احکام بيان شوي هغه په دې لاندې ډول دي:

[قُل لِّلْمُؤْمِنِينَ يَغُضُّوا مِنْ أَبْصَارِهِمْ وَيَحْفَظُوا فُرُوجَهُمْ ۚ ذَٰلِكَ أَزْكَىٰ لَهُمْ ۗ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا يَصْنَعُونَ ﴿٣٠﴾ وَقُل لِّلْمُؤْمِنَاتِ يَغْضُضْنَ مِنْ أَبْصَارِهِنَّ وَيَحْفَظْنَ فُرُوجَهُنَّ وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا مَا ظَهَرَ مِنْهَا ۖ وَلْيَضْرِبْنَ بِخُمُرِهِنَّ عَلَىٰ جُيُوبِهِنَّ ۖ وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا لِبُعُولَتِهِنَّ أَوْ آبَائِهِنَّ أَوْ آبَاءِ بُعُولَتِهِنَّ أَوْ أَبْنَائِهِنَّ أَوْ أَبْنَاءِ بُعُولَتِهِنَّ أَوْ إِخْوَانِهِنَّ أَوْ بَنِي إِخْوَانِهِنَّ أَوْ بَنِي أَخَوَاتِهِنَّ أَوْ نِسَائِهِنَّ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُنَّ أَوِ التَّابِعِينَ غَيْرِ أُولِي الْإِرْبَةِ مِنَ الرِّجَالِ أَوِ الطِّفْلِ الَّذِينَ لَمْ يَظْهَرُوا عَلَىٰ عَوْرَاتِ النِّسَاءِ ۖ وَلَا يَضْرِبْنَ بِأَرْجُلِهِنَّ لِيُعْلَمَ مَا يُخْفِينَ مِن زِينَتِهِنَّ ۚ وَتُوبُوا إِلَى اللَّهِ جَمِيعًا أَيُّهَ الْمُؤْمِنُونَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٣١﴾ «النور ۳۰-۳۱»]

(c) ketabton.com: The Digital Library

(ای پیغمبره ! مؤمنانو نارینه‌و ته‌وو‌ایه چې خپل نظر تر کنترول لاندې و ساتې او د خپلو شرمځایونو ساتنه وکړي ،، دا د هغو له پاره ډیره پاکه کړنلاره ده ، هغوی چې څه کوي الله پرې خبریږي. او ای پیغمبره ! مؤمنو ښځو ته ووایه چې خپلې سترګې تر کنترول لاندې و ساتي ، او د خپلو شرمځایونو ساتنه وکړي او خپله ځان جوړونه او سینګار دې نه ښکاره کوي پرته له هغه چې په خپله څرګند شي ، او پر خپلو سینو دې د خپلوټیکریوپلونه را خواره کړي ، هغوي دې خپله ځان جوړونه او سینګار نه ښکاره کوي مګر ددې خلکو په وړاندې: «میړونه ، پلرونه ، د میړو پلرونه ، خپل زامن ، د میړو زامن (بنزیان) ، ورونه ، وریرونه ، خوریونه ، د خپلې طبعې ښځې ، خپل مملوک(غلام) ، خپل هغه لاس لاندې نارینه چې څه بل شان غرض و نه لري ، او هغه کوچنیان چې لا تر اوسه پورې دښځو له پټو خبرو سره اشنا نه دي .(همدارز) هغوي دې پر ځمکه باندې په زوره پښو وهلو سره په داسې شان تګ نه کوی چې دهغوی پټ کړې سینګار خلکو ته را څرګند شي .
اې مؤمنانو ! تاسې ټول په ګډه سره الله ته توبه وباسئ ، هیله ده چې برې به در په برخه شي .)

[يَٰنِسَآءَ ٱلنَّبِيِّ لَسۡتُنَّ كَأَحَدٖ مِّنَ ٱلنِّسَآءِ إِنِ ٱتَّقَيۡتُنَّۚ فَلَا تَخۡضَعۡنَ بِٱلۡقَوۡلِ فَيَطۡمَعَ ٱلَّذِي فِي قَلۡبِهِۦ مَرَضٞ وَقُلۡنَ قَوۡلٗا مَّعۡرُوفٗا ﴿٣٢﴾ وَقَرۡنَ فِي بُيُوتِكُنَّ وَلَا تَبَرَّجۡنَ تَبَرُّجَ ٱلۡجَٰهِلِيَّةِ ٱلۡأُولَىٰۖ وَأَقِمۡنَ ٱلصَّلَوٰةَ وَءَاتِينَ ٱلزَّكَوٰةَ وَأَطِعۡنَ ٱللَّهَ وَرَسُولَهُۥٓۚ إِنَّمَا يُرِيدُ ٱللَّهُ لِيُذۡهِبَ عَنكُمُ ٱلرِّجۡسَ أَهۡلَ ٱلۡبَيۡتِ وَيُطَهِّرَكُمۡ تَطۡهِيرٗا ﴿٣٣﴾ «الاحزاب ۳۲-۳۳»]

(اې د نبي بيبيانو ! تاسې خو د عامو ښځو په څیر نه یاست ، که چیرې تاسې پر هیزګاري کوئ نو (دنامحرومو سره) په خوږه لهجه خبرې مه کوئ ، تر څو دهغوې څخه د چا په زړه کې چې کومه خرابي یا ناروغتیا وي له تاسې پورې خپلې(ناولې) ارزوګانې و نه تړي. خبرې نیغې او په ساده توګه سره وکړئ او په خپلو کورونو کې اوسئ او د جاهلیت د زمانې په څیر په ښایست او سنګار کولو سره مه ګرځئ را ګراځئ.)

[يَٰٓأَيُّهَا ٱلنَّبِيُّ قُل لِّأَزۡوَٰجِكَ وَبَنَاتِكَ وَنِسَآءِ ٱلۡمُؤۡمِنِينَ يُدۡنِينَ عَلَيۡهِنَّ مِن جَلَٰبِيبِهِنَّۚ ذَٰلِكَ أَدۡنَىٰٓ أَن يُعۡرَفۡنَ فَلَا يُؤۡذَيۡنَۗ وَكَانَ ٱللَّهُ غَفُورٗا رَّحِيمٗا ﴿٥٩﴾ «الاحزاب ۵۹»]

(اې نبي ! خپلو میرمنو او لونو او د مؤمنانو ښځو ته ووایه چې پر خپل ځان دې د خپلو ټیکریو پلوونه راخپاره کړي. دا ډیر مناسب کړنچار دی تر څو چې هغوې و پیژندلې شي او ونه ځورول شي ، الله غفور او رحیم دې.)

په دغو آیتونو غور وکړئ ، سړیو ته خو یوازې دومره تأکید شوې چې خپل نظر ټیټ و ساتي او د فواحشو څخه د خپلو اخلاقو ساتنه وکړی خو ښځو ته د سړیو په څیر د هغه دوه شیانو حکم ورکړل شوې او بیا د معاشرې او راکړې ورکړې په هکله څو نور هدایات او لارښوونې هم ورته شوې . ددې څخه دا په ډاګه څرګندیږې چې د اخلاقو د ساتنې له پاره د نظر د ټیټوالې او د فروجو (شرم ځایو) د ساتنې کوشش کافې نه دې بلکه د څه نورور ظوابطو له پاره هم اړتیا شته. اوس مونږ باید فکر وکړو چې دغه مجملې لارښوونې نبي اکرم صلې الله علیه وسلم او دهغې صحابه کرامو رضې الله عنهم څنګه او په څه ډول په اسلامې ټولنه کې نافذ کړې او دهغوی د وینا او کړنو څخه ددغه لارښونو په عملې او معنوی تفصیلاتو څه رڼا پریوځې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۱:-د نظر ټيټول يا لاندې کتل «غض بصر»:

تر ټولو لمړی حکم چې نارينه و او ښځو ته شوي هغه دادې چې خپل نظرونه ټيټ و ساتي خو ددې ځنې پوره مفهوم نه را ځرګنديږي. د الهي حکم اصلي مقصد دا نه دې چې خلک دې تل لاندې ګوري او هيڅکله دې هم خپلې سترګې نه پورته کوي ، دلته په اصل کې هدف داې چې دهغه څه ځنه ځان و ژغوري چې په حديث کې ورته د سترګو زنا ويل کيږي. د پردو ښځو ښايست او دهغوې د زينت دليدلو ځنه خوند اخيستل ، سړيو له پاره او دښځو له پاره پردی خلک په نظر کې اخيستل د فتنې سبب ګرځي د فسا د پيلامه له همدغه ځايه پيليږي .په دې خاطر يې تر هر څه د مخه د همدغې دروازې د بنديدو حکم کړې دې او د لاندې کتلو ځنه يې همدغه هدف دې په پښتو ژبه کې ددغه لفظ مفهوم « د نظر د اړولو » په معنې اخستل کيږي.

ښکاره ده چې انسان د سترګو د پرانستلو سره سم په نړۍ کې هستوګن کيږي ، نو په ټولو شيانو يې نظر پريوځي. دا خو شونې نه ده چې کوم سړې ، ښځه او يا کومه ښځه کوم سړې کله و نه ويني. په دې اساس شارع فرمايي چې که نا څاپه نظر ولويږي نو هغه معاف دې. البته کوم څه چې منه دی هغه دادې چې په يوه نظر هلته چې تا ته حسن او ښايست محسوس شی نو هلته دوېم ځل وګورې او د هغې د ژورې کتنې او ليدنې هڅه وکړې .

[عن جرير قال سألت رسول الله صلي الله عليه وسلم عن النظر الفجاة فقال اصرف بصرک « ابوداود باب ما يؤمر به من غض البصر»]

(سيدنا جرير رضي الله عنه د رسول الله صلي الله عليه وسلم ځنه د ناڅاپي نظر په اړه وپوښتل: هغه ورته وفرمايل چې مخ ترې واړه وه.)

[عن بريدة قال قال رسول الله صلي الله عليه وسلم لعلي يا علي لا تتبع النظرة النظرة فان لک الاولی و ليس لک لاخرة «ابوداود»]

(بريدة رضي الله عنه ځنه روايت دې چې رسول الله صلي الله عليه وسلم حضرت علي رضي الله عنه ته و فرمايل چې ای علي ! ديوه نظر نه وروسته بل ځل نظر مه کوه ، لومړی نظر تا ته معاف دې خو د بل ځل نظر اجازه درته نه شته.)

[عن النبي صلي الله عليه وسلم قال من نظر الي محاسن امراة اجنبية عن شهوة صب في عينيه الانک يو القيمة «فتح القدير»]

(نبي اکرم صلي الله عليه وسلم فرمايي چې څوک چې د پردی ښځې په ښايست باندې د شهوت په خاطر نظر ور واچوي نو د قيامت په ورځ به د هغه په سترګو کې ويلې کړل شوې قلعي ورواچول شی.)

خو ځينې وخت داسې حالات منځته راځي چې دهغې له مخې د اجنبي يا پردی ښځې کتلو ته اړتيا پيښيږي، دنمونې په توګه کومه ناروغه ښځه د طبيب يا ډاکټر تر علاج لاندې وي يا کومه ښځه په کومې محکمې کې د قاضي تر مخه د ګواه يا مدعي به حيث ولاړه وی يا په کوم سوزيدلي ځاې کې ښځه بنده پاته شوې وي يا په اوبو کې ډوبه شوې وی يا دهغې ځان او ابرو په خطر کې لويدلې وی ، په داسې حالاتو کې څهره او مخ خو پريږده چې ستر هم ليدل کيداې شی ، لاس پرې هم لګول کيږی بلکه سوزيدلې يا ډوبه شوې ښځه په غيږ کې اخيستل او خوندې ځاې ته رسول نه يوازې جايز دی بلکه فرض هم دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د نبی کریم صلي الله علیه وسلم حکم دادي چې په داسې حالاتو کې ترهغې پورې چې شوني وي خپل نیت پاک و ساتئ خو د بشریت د غوښتنو په اساس که په جذباتو کې لړتحریک هم را پیدا شي بیا هم کومه ګناه نه ده ، ځکه چې داسې نظر او داسې لمس د فطرت د غوښتنو څخه دې چې بلکل له منځه وړل یې د انسان په واک کې نه دی١

[١:- ددې مسئلې د تفصیل له پاره د امام رازی په تفسیر کې « قل للمؤمنین یغضو من ابصارهم » وګورئ او همدا راز احکام القران للجصاص او المبسوط مطالعه کړئ]

په همدې ترتیب د نکاح په خاطر د یوې اجنبي ښځې کتل او په تفصیلي توګه دهغې لیدنه نه یوازې جائز دي بلکه په احادیثو کې په دې هکله حکم راغلي او په خپله نبې کریم صلي الله علیه وسلم ددې هدف له پاره ښځه کتلې ده.

[عن المغیرة ابن شعبة انه خطب امراة فقال النبي صلي الله علیه وسلم النظر الیها فانه امر ان یودم بینکما «ترمذي باب ماجاء في النظر الي المخطوبة»]

(دمغیره بن شعبه څخه روایت دي چې هغه یوې ښځې دته د نکاح پیغام ولیږه. نبي اکرم صلي الله علیه وسلم هغه ته وویل چې هغه ووینه ، ځکه چې دغه کار ستاسې ددواړو تر منځ د محبت او اتفاق دپیداکولو له پاره ډیر مناسب دې.)

[عن سهیل بن اسعد ان امراة جاءت الي رسول الله صلي الله علیه وسلم فقالت یارسول الله !جئت لاهب لک نفسي فنظر الیها رسول الله صلي الله علیه وسلم فصعد النظر الیها «بخاري باب النظر الي المرآة قبل التزوج»]
(د سهیل بن سعد څخه روایت دي چې یوه ښځه د رسول الله صلي الله علیه وسلم دربار ته راغله او ویې ویل چې زه خپل ځان د رسول الله صلي الله علیه وسلم په نکاح کې ورکولو ته راغلي یم ، په دې خبره رسول الله صلي الله علیه وسلم خپلې سترګې را پورته کړې او هغه یې و لیده)

عن ابي هریرة رضي الله عنه قال کنت عند النبي صلي الله علیه وسلم فاتاه رجل فاخبرة تزوج امراة من الانصار فقال له رسول الله صلي الله علیه وسلم انظر الیها ، قال لا قال فاذهب فانظر الیها فان في اعین الانصار شیئا« مسلم باب من اراد نکاح امراة الي ان ینظر الي وجهها»]

(سید ابو هریره رضی الله عنه فرمایی چې زه د نبی کریم صلي الله علیه وسلم سره ناست وم چې یو سړې حاضر شو او ویې ویل چې ما د انصارو څخه د یوې ښځې سره د نکاح کولو اراده کړې ، رسول الله صلي الله علیه وسلم ترې پوښتنه وکړه چې ایا تا هغه لیدلې ده ؟ هغه ځواب ورکړ نه ! نبي اکرم صلي الله علیه وسلم ورته وفرمایل ولاړ شه او هغه ووینه ، ځکه چې ډیر وخت دانصارو سترګې عیبجنې وي)

[عن جابر بن عبدالله رضی الله عنه قال قال رسول الله صلي الله علیه وسلم اذا خطب احدکم المراة بان استطاع ان ینظر الي مایدعوه الي نکاحها فلیفعل « ابوداود با ب في الرجل ینظر الي المراة وهو یرید تزویجها»]

(c) ketabton.com: The Digital Library

(د جابر بن عبدالله رضی الله عنه څخه روایت دي چې رسول الله صلي الله علیه وسلم وفرمایل چې کله هم له تاسي څخه کوم یو کومې ښځې ته د نکاح پیام ورورې نو د امکان تر حده دي هغه ووینې چې ایا په هغې کې داسي کوم څه شته چې هغه د هغې ښځې سره په نکاح کې رغبت ورکونکې او سي.)

په دغه استثنا آتو باندي د غورکولو نه دا څرګندیږي چې د شارع هدف د لیدلو څخه په مکمله توګه مخنیوی نه دي بلکه په اصل کې د فتنې مخنیوي یې ترې مقصود دي او ددې غرض په خاطر یې یوازې دغسې لیدل منع کړي چې کومه اړتیا ورته هم نه وی ، تمدني ګټې ترې هم متصوري نه وي بلکه ددا ډول کتلو په واسطه د شهواني جذباتو د تحریکیدو له پاره لاره برابریږی. دغه حکم له څنګه چې د نارینه و له پاره دي په همدې توګه د ښځو له پاره هم دي لکه چې په حدیث شریف کې د سیدة ام سلمه رضي الله عنها څخه روایت دي چې یو ځل هغې او سیدې میمونې رضی الله عنهما او په یو بل روایت کې د سیدې عایشې رضی الله عنها یادونه شوي چې د رسول الله صلي الله علیه وسلم تر څنګ ناست وو په دغه وخت کې سیدنا ابن مکتوم رضي الله عنه ، چې په دواړه سترګو ړوند و ، راغي. نبي صلي الله علیه وسلم وفرمایل د هغې نه پرده وکړه . سیدة ام سلمه رضي الله عنها وایي چې ما پوښتنه وکړه چې ایا دا ړوند نه دي ؟ نه مونږ کتلاي شي او نه مونږ پیژندلاي شی ؟ رسول الله صلي الله علیه وسلم ځواب ورکړ چې ایا تاسي دواړه هم ړندي یاست ؟ ایا تاسي هغه نه وینئ ؟ «ترمذي»]

خو ښځو ته د سړیو او سړیو ته د ښځو د لیدلو په رواني اړخ کې هم ډیر نازک توپیر موجود دی. ځکه د سړي په فطرت کې اقدام وي ، د یوه شی د خوښولو نه وروسته د هغې د تر لاسه کولو له پاره هڅه کوي او په هغې لوري قدم پورته کوي .خو د ښځې په فطرت کې ویره او تیښته ده. تر هغو یې چې فطرت په مکمله توګه نه وي مسخه شوي تر هغې پورې هیڅکله هم دومره با جرأته او بې باکه کیږي نه ، چې د یو چا د خوښولو سره سم د هغې په لور وړاندې تګ وکړي. شارع ددغه توپیر دپه نظر کې نیولو په اساس په ښځو، د پردیو سړیو د لیدلو په وخت کې هومره سختي نه ده کړې څومره یې چې د نارینه و له پاره دپردیو ښځو دکتلو په معامله کې کړې ده. لکه چې په احادیثو کې سیدة بي بي عایشې رضي الله عنها څخه روایت کیږی چې رسول الله صلي الله علیه وسلم به د اختر په ورځو کې په هغې باندي د حبشو د لوبو د میلې نندارہ کوله١

[١:-دا روایت په بخاري ، مسلم او نسائي کې به مختلفو طریقو سره راغلي دي. د حبشي خلکو د هغې تو جیه داسي کړې چې، ګمان کیږي چې دا پیښه دهغې وخت وي چې د سیدي عایشې رضی الله عنها عمر کم و ، او د حجاب احکام(لا تردې وخته) نه و نازل شوي. خو ابن حیان کې تصریح شوې چې دا پیښه دهغه وخت وه چې د حبشو یوه هیئت مدینې ته را غلي و او تاریخ ددغې هیئت را تګ اووم هجري ښوولې دي ، په دې اساس د سیدي عایشې رضي الله عنها عمر په دغه وخت کې ١۵ یا ١٢ کاله و ، همدا راز په بخاري کې روایت دي چې رسول الله صلي الله علیه وسلم به بي بي عایشة رضی الله عنها په څادر کې را نغاړله او تلل به ، ددې نه دا په ډاګه ده چې د حجاب احکام په هغه وخت کې نازل شوی و .]

ددې څخه دا څرګندیږي چې ښځو ته د سړیو کتل له یوه سره ممنوع نه دی بلکه په یوه غونډه کې ګډه ناسته او یو په بل نظر ښخول مکروه کار دي، همدا راز داسي نظرکول هم روا نه دي چې د فتنې احتمال ترې را پیداکیږی. هماغه ړوند صحابي ابن مکتوم رضي الله عنه د چا څخه چې رسول الله صلي الله علیه وسلم

(c) ketabton.com: The Digital Library

سيدي ام سلمه رضی الله عنها ته د پردې کولو حکم کړې و په يوه بل وخت کې رسول الله صلي الله عليه وسلم د همغې (صحابي) په کور کې د قيس لور فاطمي ته د عدت د تيرولو حکم وکړ.

قاضي ابوبکر ابن العربي په خپل کتاب احکام القرآن کې دا پيښه داسې بيانوی:

[دقيس لور فاطمي د ام شريک په کور کې خپل عدت پوره کول او تيرول غوښتل ، رسول الله صلي الله عليه وسلم ورته وفرمايل چې دې کور ته خلک ځي راځي ، ته د ابن مکتوم په کور کې اوسه ، ځکه چې هغه يو ړوند سړی دی او هلته ته د پردې پرته هم اوسيدې شې] .

ددې نه دا په ډاګه کيږي چې د پردې څخه اصل مقصد د فتنې د احتمالاتو کمښت دی هلته چې د فتنې د راپيدا کيدو احتمال زيات دی نو هلته يې د اوسيدانې څخه منع کړې او هلته چې احتمال يې کم دی نو هلته يې ورته د اوسيدلو اجازه ورکړه ، ځکه چې دا ښځه په هر حال بايد يو چيرته اوسيدلې وای . هلته چې ربښتوني اړتيا ورته نه وي هلته دښځو د يو پردي سړي سره يو ځای په يوې غونډه کې راټوليدل او مخ پر مخ د ليدلو څخه منع راغلې ده.

دغه ټول مراتب د يوه حکمت په اساس جوړ شوي دي او څوک چې د شريعت تر روح پورې د رسيدو توان ولري په اسانۍ سره پوهيدای شي چې د نظر د ټيټوالي (غض بصر) احکام دکومو ښيګڼو درلودونکي دي او دهمدغه ښيګڼو په اساس په دې احکامو کې د سختوالي او نرمۍ مدار په کومو امورو باندې ولاړ دی.

د شارع اصل موخه د نظر جنګولو څخه ستاسې منع کول دي او که نه هغه ستاسې د سترګو سره کومه دښمني نه لري. دغه سترګې په اوله کې په ډيرو معصومو کتلو سره خپله پيلامه کوی د نفس شيطان دهغې د تائيد له پاره ډير ستر او د فريب نه ډک دلايل وړاندې کوي . ورته ويل کيږي چې دا د ښايست ذوق دی چې فطرت تاته درکړی دی. د فطرت د جمال نور تجليات چې کله ته وګوری نو روحاني لطف اوخوند به ترې واخلې خو دننه شيطان ددغه خوند اخيستنې شوق نور هم زياتوي ان تردې چې دښايست شوق ته پرمختګ ورکړي او د وصال يا يو ځای کيدو تر شوق پورې يې ورسوي ، هيڅوک هم ددې حقيقت څخه د انکار کولو جرئت کولی نه شی چې په نړۍ کې چې څومره بدکاري تر اوسه پورې شوې او يا همدا اوس کيږي دهغې تر ټولو لومړۍ او ستر محرک همدغه د سترګو فتنه ده ؟ څوک دا دعوه کولی شی چې د خپل مقابل صنف دکوم ښايسته او ځوان وګړي په ليدلو ورته هماغه کيفيت پيدا کيږي چې ديوه ښايسته ګل په ليدلو ورته پيدا کيږي ؟ که چيرې ددواړو ډولو په کيفياتو کې څه توپير موجود وي او د يوه پر خلاف د بل کيفيت لړ يا ډير شهواني کيفيت ولري نو بيا تاسې څنګه ويلای شئ چې د جمال د ذوق له پاره هم هماغسې ازادۍ ته اړتيا ده چې د نورو ښکلاو د ذوق له پاره شته دی.

شارع ستاسې د جمال ذوق له منځه وړل نه غواړي ، بلکه هغه وايې چې تاسې په خپله خوښه د ځان له پاره يوه جوړه او د ژوند ملګری /ملګرې غوره کړئ او چې په تاسې کې د جمال او ښکلا څومره شعور دی دهغې مرکز يوازې همدغه يو وګړی بيا چې څومره مو خوښه وي همغومره خوند ترې واخلئ خو که ددې مرکز نه اخوا د نظر لوبې کوئ نو په فواحشو کې به ککړ شئ . که چيرې د نفس د ضبط يا نورو خنډونو په اساس دخپل سرۍ په عمل کې و نه غورځيږئ خو بيا به هم د فکر او خيال د خپل سرۍ څخه خوندي و نه اوسئ ، ستاسې ډير

(c) ketabton.com: The Digital Library

زيات ځواک به د سترګو له لارې له منځه ولاړ شي او د ډيرو نه کړيو ګناهونو ارزو به ستاسې زړونه ناپاکه کړي. په وار وار به د محبت په فريب کې را ګيرېږئ او ډيرې شپې به د بيدارۍ په خوب ليدو کې ضايع کوئ ، د ډيرو ښايسته مارانو اوماريو په واسطه به چيچل کيږئ ، ستاسې د زړونو ډير توان به د زړه د ډوبيدو او د ويني د هيجان په واسطه له منځه ځی ، ايا دا څه کم زيان دی ؟ او دا ټول هر څه د خپل مرکز نه د نظر د بل خوا اړولو زيبښه ده. په دې خاطر خپلې سترګې په خپله ولکه کې و ساتۍ. پرته له اړتيا ليدل او داسې ليدل چې د فتنې سبب کيږي د عذر وړ دي. که چيرې د ليدلو له پاره ربښتيا هم اړتياوې يا ترې کومه تمدنې ګټه متصوره وي ، نو د احتمالې فتنې باوجود هم دهغې ليدل روا دی. خو که چيرې دليدلو حاجت هم نه وی او د فتنې احتما ل هم شتون ونه لري نو د ښځې له پاره دسړی ليدل روا دی خو د سړي له پاره دښځې ليدل روا نه دي مګر دا چې په ناڅاپي توګه يې پرې نظر ولويږي.

دښايست دښکاره کولو څخه ممانعت او دهغې حدود:

د سترګو ټيټولو يا نظر د ټيټولو(غض بصر) حکم د ښځو او نارينه و دواړو له پاره و ، خو دهغې څو احکام يوازې د ښځو له پاره دي ، دهغې لومړې حکم دادې چې ښځې دې د يوې محدودې دايرې څخه بيرون دخپل زينت دښکاره کولو څخه ډډه وکړی. ددې حکم په مقصد او دهغې په تفصيلاتو د غور کولو نه د مخه هغه احاکم يو ځل بيا په ذهن کې راتازه کړئ چې ددې تر مخه د لبا س او ستر په هکله بيان شوي دي.

- د مخ او لاسونو پرته دښځې ټول جسم ستر دې او دپلار ، کاکا ، ورور او ان دخپل زوې تر مخه يې هم ښکاره کول روا نه دي ، ان تردې چې ښځې ته هم دښځې عورت ښکاره کول مکروه دی ١

[١:- دښځې له پاره بلې ښځې ته د نامه د غوټۍ نه لاندې د زنګانه د سترګې پورې د برخې ليدل هم دغسې حرام دې لکه د سړي له پاره چې د بل سړې دغه برخه ليدل حرام دي ، د جسم پاته برخه ليدل ورته مکروه دې خو قطعي حرام نه دي]

- ښځې ته اجازه ورکړل شوې چې خپل زينت ددغې لاندې خپلوانو تر مخ ښکاره کولاې شي ، ميړه ، پلار ، خسر ، زوې ، دبنې زوې ، ورور ، وراره او دخور زوې.
- هغه دداسې وګړو تر مخ هم خپل زينت را څرګندولې شي چې تابع يا تر لاس لاندې خلک وي او دښځو په لور ميلان کونکو سړيو څه نه وی٢

[٢:-..... ددې حکم په تفسير کې حافظ ابن کثير ليکي چې ددې څخه هدف مزدور ، ملازم تابعدار سړې دي چې دښځو په لور ميلان لرونکې نه وي ، چالاکه او تيز ډوله خلک نه وی بلکه نيک او ساده خلک وي « ابن کثير» .

شهوانی ميلان نه درلودل په دوو حالاتو کې شوني دي، يو دا چې په هغې کې بلکل شهوت له منځه تللې وي ، لکه ډير زاړه خلک ، د ناقص عقل خاوندان ، ابله يا پيدايشی شنډ. بل داچې په هغوی کې شهوانی قوت او د ښځو په لور ميلان خو موجود وی مګر د خپلې ماتحتۍ او لاس لاندی توب په اساس هغه د هغه سړې دښځو سره کوم ډول شهوانی اړيکې نه شی پيداکولاې چيرته چې هغه د ملازم ،نوکر او يا مزدور په څير کار کوي ، او يا د چاپه کور کې چې هغه د مسکين او فقير په څير د خيرات د غوښتلو له پاره ورځي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د «أَوِ ٱلتَّٰبِعِينَ غَيۡرِ أُوْلِي ٱلۡإِرۡبَةِ مِنَ ٱلرِّجَالِ» اطلاق په همدغه ډول دواړو طبقو باندي کیږی. خو دا فکر به ساتئ چي ددغه ډول خلکو تر مخه چي ښځي ته د زینت سره د راتګ اجازه ورکړي شوي په هغوي کي ددغه دواړه ډولو صفتونو موجودیت حتمی دي، لمړی د اچي هغه دهغي کور تابع وي او بل دا چي هغه ددي کور د ښځو سره د شهوانی اړیکو د ټینګولو تصور او فکر هم نه شی کولاي او دا دهري کورنۍ د مشر مسؤلیت دي چي دغه ډول خلکو ته چي هغه ورته کورته د راتللو اجازه ورکوي په هغوي باندي د (غیر الاولي اربه) کیدو کوم ګومان چي هغه په لمړیو کي کړي و هغه سهي ثابیتږي او که نه، که چیري د لمړنی اجازت وروسته کله هم ددي شک ځاي پیدا شي نو دغه اجازه منسوخولاي شی په دي هکله بهترینه نمونه دهغي مخنث ده چي نبي کریم صلي الله علیه و سلم هغه ته کورته د ننوتلو اجازه ورکړي وه او بیا د یوي پوښتني وروسته نه یوازي دا چي هغه یي کور ته د ننوتلو څخه بندکړ بلکه د مدیني څخه یي هم وویست، دهغه قصه داسي ده چي: [په مدینه کي یو مخنث چي د پاکو بیبیانو کوروته به یي تګ راتګ کاوه، یوځل هغه د سیدي ام سلمي رضي الله عنها په کور کي ناست و او دهغي د وررور عبدالله رضي الله عنه سره یي خبري اتري کولي په دغه وخت کي نبي اکرم صلي الله علیه و سلم تشریف راوړ او دکور په دروازه کي یي د قدم د ایښودلو سره سم دا واوریدل چي هغه عبدالله رضي الله عنه ته ویل: که چیري سبا طائف فتح شی نو زه به د غیلان ثقفي لور تاته درو ښیم او په یوي ډیري شرمناکي توګه یي د هغي ستاینه وکړه، کله چي نبي کریم صلي الله علیه و سلم د هغي دغه خبري واوریدي نو ویي فرمایل:
[لقد غلغلت النظر الیها یا عدو الله «اي د الله دښمنه! تا په هغي کي خپلي سترګي ښې ورننویستي وي»]
بیا یي پاکو بیبیانو ته وفرمایل: زه وینم چي دا د ښځو د احوال څخه باخبره دي، په دي اساس باید دا ستاسي کورونو ته پس له دي را نه شي، بیا هغه په دي هم بسنه ونه کړه، هغه یي له مدیني څخه وویست او په بیدیا کي یي ورته د اوسیدو حکم وکړ. ځکه چي هغه چي د غیلان د ستر کومه نقشه ویستلي وه دهغه څخه نبي کریم صلي الله علیه و سلم دا اندازه وکړه چي ددي شخص د ښځیتوب په اساس ښځي ددي سره دومره بي تکلفي کوي لکه څومره یي چي د نورو ښځو سره کوي او په دي توګه هغه د هغوي دداخلي حالاتو څخه په خبریدو سره د هغوی ستاسینه دنارینه و ترمخ کوي چي ورڅخه لویږي او ستري فتني را ولاړیږي [بذل الجهود کتاب اللباس باب ماجاء في قوله تعالي « غیر الولي الاربة من الرجال»]

- ښځي دداسي کوچنیانو تر مخه هم زینت ښکاره کولاي شی په کومو کي چي تر اوسه پوري جنسی احساسات نه وي راپیدا شوي، قرآن مجید کي فرمایي چي:

[أَوِ ٱلطِّفۡلِ ٱلَّذِينَ لَمۡ يَظۡهَرُواْ عَلَىٰ عَوۡرَٰتِ ٱلنِّسَآءِۖ «النور ٣١»]

(او داسي کوچنیان چي تر اوسه د ښځو په پټو خبرو باندي پوه شوي نه وي یعني هغه ما شومان چي لا تر اوسه پوري دښځو له پټو خبرو سره اشنانه وی)

- د خپلو ناستو پاستو ښځو تر مخ هم د ښځي زینت ښکاره کول روا دي په قران مجید کي د« النساء» (ښځو) الفاظ نه دي استعمال شوي بلکه د «نسائهن» (خپلو ښځو) الفاظ را غلي دی. ددي نه را په

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډاګه کیږی چي ددې ښځه نیکي ښځې یا دخپل کور ،یا خپلواني یا د خپلي طبقي ښځې هدف دې دهغې نه اخوا پردی ښځې چي هر ډول مجهول الحال او د شکمنو کړو وړو خاوندانې او خپل سری او بدنامي ټولي ښځې شاملې دي ، ددې اجازې ځخه وتلي دي ځکه چي هغوې هم د فتنې سبب ګرځي. په همدې اساس کله چي د شام (سوریي) لوري ته مسلمانان ولاړل او د هغوې ښځې هلته د یهودې او نصراني ښځو سره بې تکلفه ورګډی شوې نو سیدنا عمر رضی الله عنه د شام امیر ابو عبیده بن الجراح رضی الله عنه ته ولیکل چي مسلماني ښځې د اهل کتابو دښځو سره یو ځاي حمامونو ته د تللو ځخه منه کړئ «ابن جریر».

سیدنا عباس رضی الله عنه په صراحت سره وایي چي مسلماني ښځې دکفارو او اهل ذمو دښځو تر منځ خپل ستر د هغه نه زیات نه شي ښکاره کولې لکه څومره چي دپردیو سړیو تر مخ یې ښکاره کولې شي « تفسیر کبیر».

ددې ځخه کوم مذهبی امتیاز هدف نه و بلکه مسلماني ښځې دداسي ښځو د اغیز ځخه خوندي ساتل و چي دهغوی د تهذیب او اخلاقو سهي حال معلوم نه و یا ترکومه حده پوري چي معلوم هم و نو هغه د اسلام له آنده د نیوکي وړ و ، پاته شوې هغه غیر مسلماني ښځې چي نیکي ،حیاداري او د نیک خوې خاوندانې وې نو هغوې په «نسائهن» کي شاملې دي.

په دغه حدودو باندې د غورکولو وروسته دوه خبرې مخته راځی:

لمړې:- دا چي دکوم زینت ښکاره کول چي په دغه محدوده کي راځې هغه د عورت د ستر ځخه نور شیان دی لکه د زیوراتو اچول ، بهترین کالي اولباس اغوستل ، ځان ښایسته کول ، رانجه کول ، د نکریزو پوري کول، د ویښتانو ړومنځول ، او نور ارایش دي چي ښځې یې دخپل اونثیت په غوښتنې په خپلو کورنو کي په کولو عادي وی.

دوېم:- دا چي ددغه ډول ارایشونو دښکاره کولو اجازه یا خو دهغه نارینه و تر مخ ورکړل شوې چي دهغې ابدې حرمت هغوې ددغه ښځو له پاره حرام کړې دي ، یا دهغه وګړو ترمخه چي جنسي میلانات و نه لري او یا د هغوې تر مخ چي د فتنې د راولاړیدو سبب نه شي ګرځیداي. په همدې خاطر یې دښځو له پاره د « نسائهن» قید ایښې دي د تابیعینو له پاره یې د « غیر اولي الاربة» او دکوچنیانو له پاره یې د« لم یظهروا علي عورات النساء» . ددې نه دا را په ډاګه کیږی چي د شارع هدف د ښځو د زینت ځرګندول په داسي یوې حلقی کي محدودول دی چي په هغې کي د هغوې د حسن او ارایش ځخه کوم ناروا جذبات را پیدا نه شي او د جنسي شکمنې انتشار د راپیداکیدو مخنیوی وشي.

ددې حلقي نه بیرون چي څومره سړي دي دهغوې په هکله یې فرمایلي دي چي دهغوې تر مخه به خپل زینت نه ښکاره کوي ، ان تردې چي فرمایې د تګ په وخت کي به خپلي پښې په ځمکه دومره په زور نه ږدی چي دهغې په واسطه ستاسي د پټ زینت حال « د اواز په واسطه » را ځرګند شی او د خلکو توجه ستاسي لوري ته معطوف شی. په دغې فرمان کي یې چي دپردیو ځخه د کوم زینت دپټولو حکم کړې نو د ا هماغه زینت دې چي درا ځرګندیدو په هکله یې یوې محدودې حلقې ته چي یادونه یې وشوه اجازه ورکړل شوې. هدف بلکل ځرګند دي ، که چیرې ښځې ځان سنګار او دداسي خلکو مخته را ووځی چي جنسی غوښتنې لری نو پرته له شکه به دهغوې اغیزې هماغسي وی لکه ځنګه چي د بشریت غوښتنه ده ، دا هیڅوک نه وایې چي د زینت دداسي را ځرګندیدو سره به هره ښځه فاحشه وی او هر نارینه به یو بدکاره انسان وي ،خو ددې ځخه هم څوک نه شی منکریداي چي د زینت او ارایش سره دښځوښکاره ګرځیدل راګرځیدل او په محفلونو او غونډو کي د

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګډون کولو ښځه بې شمیره پټ او ښکاره رواني او مادي زیانونه را ټوکیږي ، نن د اروپا او امریکاښځې دخپلو او دخپلو میړونو د ګټو ډیره برخه په ارایش باندې مصرفوي او ورځ په ورځ دهغوي دغه مصرف دومره زیاتیږي چې دهغو اقتصادي وسایل دهغې د بار دپورته کولو څخه عاجز دی ۱.

[۱:- همدا اوس اوس د کیمیاوي وسایلو د جوړونکو لخوا یو نمایش جوړ شوی و چې په کې د مختلفو پوهانو د بیانونو څخه څرګنده شوه چې د انګلستان ښځې په خپل ښایست او ارایش باندې د کال دوه کروړه (شل میلیونه) پونډه ، او امریکایي ښځې ۱۲ نیم کروړه پونډه مصرفوي ، د شمیرنو او احصائیو له مخې نژدې نوې په سلو کې ښځې د سینګار (Makeup) سره عادت دی.]

ایا په هغوي کې دغه لیونتوب د شوقي نظر د خاوندانو د لیدلو په واسطه نه دې را پیدا شوې چې تل په بازارونو ، دفترونو او د ټولنې په نورو ځایوکې سنګار شوو ښځو د استقبال اوښه راغلاست له پاره ولاړې وی ؟ بیا لږ څه دقت وکړئ چې اخر دښځو د ارایش ددومره شوق دپیدا کیدو او د طوفان په څیر دهغې د پرمختګ عوامل څه دي ؟ همدا دي که نه چې هغوي د نارینه و په واسطه استقبال او تحسین شي او دهغوي په سترګو کې د ورننوتلو هڅه او هاند وکړي ۱

[۱:-د ښایستې لیونتوب په ښځو کې دومره ډیر شوي دي چې د دغه هدف په خاطر دخپلو ځانو ورکولو ته هم تیاري دي ، دهغوي اخري هاند داوي چې د یوي ښکلې نانځکې په څیر و اوسي او دهغوي په وجود د یو پوټې په اندازه غوښه هم زیادت و نه مومي ،د ښایست له پاره چې د پنډیو ، ورنونو ، او تیونو کومه اندازه ددغې کار پوهانو ټاکلې نو هره ښځه خپل ځان په همدغه تول تلي ، یعنې دا چې دهغو بدبختو دژوندانه بل هیڅ هدف ددې پرته چې د نورو په سترګو کې مرغوبې او محبوبې و ګرځي نور څه نه دي. دهمدې مقصد په خاطر هغوي لوږې تیروي ، جسم ته وده ورکونکې غذاګانې په ځان بندوي د لیمو په جوس ، ترخې قهوی او داسې نورو سپکو غذاو باندې ګذاره کوي بلکه دهغې پر خلاف داسې ادویات استعمالوي چې هغې وچې کلکې کړي . دهمدغې لیونتوب په خاطر ډیرو ښځو خپل ځانونه له لاسه ورکړل او تر اوسه یې لا له لاسه ورکوي. په «۱۹۳۷» ز کال کې د بوډاپسټ یوې مشهورې لوبغاړې « جوسي لاباس» د زړه دحرکت د بندیدو په اساس ژوند له لاسه ورکړ ، وروسته له څیړنو څخه را څرګنده شوه چې هغې دڅوکالو را هیسی قصدا د نیمې لوږې ژوند تیراوو او دخپل وزن دکمښت له پاره یې درمل استعمالول، بالاخره د هغې ځواکونو ځواب ورکړ. ددې وروسته نورې پیښې هم په همدغې توګه را منځته شوې ، «ماګدابرمیلې» چې دخپل ښایست له پاره په ټوله هنګرۍ کې مشهوره وه دهمدغې (وجود سپکوالي) په شوق له منځه ولاړه ، بیا یوه سندرغاړې «لوئیسازابو» چې سندرو یې ټول بازارونه نیولې و د ستیج ترمخه دکینسر ت ورکولو په حالت کې د زړګونو لیدونکې په وړاندې پرځمکه راپریوته او بې هوشه شوه هغه ددې لامله غمجنه وه چې دهغې جسم د اوسنې وخت دمعیار سره برابر نه دي ، دهمدې مصیبت د لرې کولو له پاره یې د مصنوعي لارو خپلولو پریکړه وکړه اوپه دوه میاشتو کې یې (۲۰) پونډه وزن له لاسه ورکړ. پایلې یې دا شوې چې زړه یې بلکل کمزورې شو او یوه ورځ یې د حسن د رانیونکو تر مخ خپل ځان د تل له پاره و پلوره ، ددې وروسته «ایمولا » په نامه د یوې لوبغاړې نوبت راغې . او هغې هم د مصنوعي لارو څخه خپل ځان دومره نرې کړ چې په یوه تل پاتې ذهني ناروغۍ ککړه شوه او د ستیج په ځای د لیونیانو په خونه کې ورواچول شوه .

د همدې ډول مشهورو شخصیتونو پیښې خو په ورځپاڼو کې هره ورځ خپریږي خو څوک پو هیږي چې ددغه حسن او عشق لیونتوب چې په کور کور کې خپور شوې دي هره ورځ څومره صحتونه او څومره ژوندونونه له منځه وړي ؟ څوک ویلې شي چې ایا دا د ښځو ازادی ده او که غلامی ؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښځو ته ددغه تش په نامه ازادۍ پر هغوي د نارينه و د غوښتنو استبداد او تسلط نور هم زيات کړ ، دې کار خو هغوې د غلامۍ په داسې زنځير کې راونغاړلې چې هغوې د خوراک څښاک او ښه صحت څخه هم بې برخې شوې. د هغوې مسکينانو مرګ او ژوند يوازې د نارينه و په خاطر دې ؟]
دا ټول د څه له پاره ؟ ايا دا يوه معصومه اوپاکه جذبه ده ؟ ايا دهغې تر شا هغه جنسي غوښتنې قرار نه لرى چې د خپلې فطري دايرې څخه د راوتلو هڅه او د خپريدو هاند کوى ؟ او د کومو د غوښتنو د ځواب ورکولو له پاره چې په بل اړخ « نارينه و » کې هم هماغسې جذبات او غوښتنې موجودې دي؟ که چيرې تاسې ددې څخه انکار وکړئ نو امکان لري چې تاسې په دې دعوه کولو کې هم درنګ و نه کړئ چې دهغه غره په سر چې کوم دود تر سترګو کيږى د هغې په تل کې پرته «لاوا» دبيرون راوتلو له پاره ناقراره نه ده . تاسې د خپل عمل په هکله واک لرئ هر څه چې غواړئ ويې کړئ خو دحقايقو څخه انکار نه شئ کولاي. دا حقيقت څه پټ هم نه دي او زمونږ تر مخه دي او د لمر څخه ډير روښانه دخپلو نتيجو سره يو ځاې را ښکاره شوي او تاسې دغه نتايج د پوهې اويا ناپوهۍ دواړو حالاتو کې قبلوئ خو اسلام دا په هماغه خپل ځاې کې منه کول غواړي ، له کومه ځايه چې پيل کيږي ځکه چې د اسلام نظر د زينت او ښکلا په هغه معصومې پيلامې باندې نه دي بلکه دهغې په ډير بد نامعصومه او نا پاکه انجام باندې دي چې په ټوله ټولنه د قيامت د تورې تيارې په څير را خپريږي. لکه چې فرمايي:
[مثل الوافله في لاذينه في غير اهلها كمثل ظلمة يو القيمة لا نور لها] (د زيب او زينت سره د پردو خلکو تر مخ په ناز اونخرو ګرزيدو نکې ښځې داسې مثال لري لکه دقيامت د ورځې تياره چې هيڅ ډول نور په کې نه وي «ترمذي»].
چيرې چې په قران کې د پرديو تر مخې د زينت د راڅرګندولو څخه منه شوې هلته د «الا ماظهر منها » يوه استثنا هم شته چې مطلب يې دادې چې دهغې زينت په ښکاره کيدلو کې هيڅ مضايقه او باک نه شته چې په خپله را ښکاره شي. خو خلکو ددغه استثناء څخه د ډيروګټو د پورته کولو هڅه کړې ، مګر ستونزه داده چې په دغه الفاظو کې د ډيرې فايدې د پورته کولو ځاې نه شته ، شارع يوازې همدومره وايې چې تاسې په خپله اراده او خوښه د پرديو تر مخ خپل زينت مه ښکار کوئ ، خو هغه زينت چې پخپله را ښکاره شى يا په غيرې عادي حالاتو کې را څرګند شى نو د هغې په هکله تاسې مسؤل نه ياست ، مطلب په ډاګه دې ستاسې نيت بايد د زينت د ښکاره کولو نه وي ، همدا راز په تاسې کې داسې جذبه اواراده بايد وجود ونه لرى چې خپل ارايش او ښايست نورو ته و ښاياست او يا که نور څه نه وي نو دخپلو ګانو په شرنګولو د پرديو سړيو توجه خپلې لورى ته را وګرځوئ. تاسې بايد له خپله اړخه د ښکلا او زينت د پټولو هڅه وکړئ بيا کله چې کوم شې په غير عادي حالاتوکې څرګنديږي نو الله تعالي تاسې د هغې په هکله نه مواخذه کوى ، تاسې چې په کومو کاليو کې خپل زينت پټوئ نو هغه خو به په هر حال را څرګنديږي ، ستاسې قد او قامت ، جسماني تناسب ، غټوالي او وچوالي ، به په هغې کې محسوسيږي ، د اړتياو او ضرورتونو له پاره د لاس يا د مخ کومه برخه خو بايد را ښکاره کړل شي. نو که چيرې داسې وشول په هغې کې هيڅ حرج نه شته ، ځکه چې ستاسې په نيت کې د هغې را څرګندول نه و. تاسې دهغې په را څرګندولو مجبور شوي ياست . اوس نوکه ددغه شيانو څخه کوم ذليل انسان خوند اخلي نو اخلي دې يې ، ، هغه به د خپلې بد نيتۍ سزا په خپله ګالي ، د اخلاقو او تمدن له اړخه چې تاسې څومره مسؤليت په غاړه درلود هغه تاسې تر خپلې وسې پورې پوره کړې. دا د هغې آيت سهي مفهوم دې . د مفسيرينو تر منځ چې دهغې په هکله څومره توپير شته که چيرې تاسې په هغې ټولو غور

(c) ketabton.com: The Digital Library

وکړئ نو په ډاګه به شي چي د ټولو اختلافاتو تر څنګ دهغوې د ويناو هدف هماغه دي چي پورته بيان کړل شو.

د ابن مسعود ، ابراهيم نخعي او حسن بصري له آنده د ښکاره زينت څخه هدف هغه لباس او کالی دي چي دهغې په واسطه پټ زينت پټيږی لکه برقه او څادر. ابن عباس ، مجاهد ، عطاء، ابن عمر ، انس ، ضحاک ، سعيد بن جبير او زاعي رحمة الله عليهم اجمعين ، او د نورو حنفي علماؤ له «ماظهر منها » څخه مراد مخ او لاسونه دي او د ښايست او ښکلا هغه وسايل هم په کي شامل دي چي په مخ او لاسونو کي په عادي توګه موجود دي لکه د لاسو نکريزي ، ګوتي او دسترګو رانجه او ..... د سعيد بن المسيب له آند مخ تري مستثنا دي او دحسن بصري يوه وينا هم دهغه تائيد کوي. سيدة عايشه رضي الله عنها د مخ پټولو په لور ميلان لری د هغې له نظره د ښکاره زينت څخه مقصد لاس ، د لاس بنګړي ، او د لاس ګوتي هم دي. مسور بن محزمه او قتاده لاسونه د خپل ټول زينت سره دښکاره پريښولو اجازه ورکوی خو دمخ په هکله دهغې له وينا څخه داسي څرګنديږي چي د ټول مخ د ښکاره کولو پر ځاي يوازي د سترګو ښکاره کول جايز بولي.

ددي توپير په اهدافو غور وکړئ ، دغه ټولو مفسيرنيو د « الا ماظهر منها» څخه دا مقصد اخيستي دي چي الله تعالي دداسي زينت د ښکاره کولو اجازه ورکړي چي په غير عادی (اضطراري) حالاتو کي را څرګند شی يا د کوم چي د راښکاره کولو له پاره اړتيا پيدا شي ، دمخ او لاسونو را ښکاره کول او يا هغه د خلکو د نظر د جذباتو په خاطر استعمالول د هيڅ چا هدف هم نه دي ، هر يو د خپلي پوهي او د ښځي د اړتياو په نظر کي نيولو په اساس ددي هڅه کړي خو و پوهيږی چي ترکومه ځايه اړتيا دکوم ځاي د ښکاره کولو ايجاب کوي يا کوم ځاي په اضطراری حلاتو کي ښکاره کيداي شی او يا عادتا خلاص پاته شی ، مونږ وايو چي تاسي « الا ماظهر منها » دهغوي څخه د هيڅ يوه سره مه تړئ ، يوه مؤمنه ښځه چي د الله تعالي او دهغې د رسول صلي الله عليه وسلم د احکامو د زړه له خلاصه پابندی کوي ، او فتني کي د ککړيدو هيڅ ډول اراده و نه لري هغه دخپلو اړتياو او حالاتو به اساس پريکړه کولی شي چي مخ يا لاسونه ښکاره کړي او که نه ؟کله يې را ښکاره کړي او کله يې را ښکاره نه کړی.؟ او تر کومه حده پوري يې را ښکاره کړي ؟ په دي هکله قطعي احکام نه د شارع لخوا صادر شوي او نه په دي کي څه حکمت شته چي قطعي احکام وضع کړل شي ، کومه ښځه چي دخپلو اړتياو په خاطر بهر ته د تللو او د کار په کولو محبوريت ولري نو هغې ته کله د لاس د ښکاره کولو او کله د مخه د ښکاره کولو اړتيا پيدا کيږی ، دغسي ښځي ته د ضرورت په لحاظ اجازه شته او دکومي ښځي حال چي دغسي نه دي نو دهغې له پاره پرته له اړتياو قصداً ښکاره کول نه دی په کار. نو د شارع مقصد دادي چي د خپل ښايست د راښکاره کولو په خاطر که چيري کوم څيز قصدا بې حجابه کړي نو دا ګناه ده که پخپله له ارادي پرته کوم څه را ښکاره شول نو ګناه يې نه شته. که چيري واقعي اړتياوي او د کوم ځاي په ښکاره کولو سره هغوي مجبوره کړی نو دهغې ښکاره کول روا دی اوس پاته شوه داپوښتنه چي د حالاتو او اضطرار له مخې د مخ د ښکاره کولو حکم څه دي ؟ ايا شارع دهغې ښکاره کول غوره ګڼي يا نه ښکاره کول ؟ دهغې دښکاره کولو اجازه يوازي د اړتياو او اشد ضرورت پر محال ورکړل شوي او يا دهغوي په وړاندي د پرديو خلکو څخه دمخ پټول د اهميت وړ شي نه دي؟ ددغي پوښتنو دحل له پاره داحزاب د سوري (۵۹م) آيت داسي رڼا اچوي:

د مخ په هکله حکم:

هغه حواله چي د احزاب د سوري په هکله پورته ورکړل شوي دهغې الفاظ دادي:

(c) ketabton.com: The Digital Library

[يَٰٓأَيُّهَا ٱلنَّبِيُّ قُل لِّأَزۡوَٰجِكَ وَبَنَاتِكَ وَنِسَآءِ ٱلۡمُؤۡمِنِينَ يُدۡنِينَ عَلَيۡهِنَّ مِن جَلَٰبِيبِهِنَّۚ ذَٰلِكَ أَدۡنَىٰٓ أَن يُعۡرَفۡنَ فَلَا يُؤۡذَيۡنَۗ وَكَانَ ٱللَّهُ غَفُورٗا رَّحِيمٗا ﴿٥٩﴾ «الاحزاب ۵۹»].

(اي نبي ! خپلو بيبيانو او خپلو لوڼو ته او همدا راز د مسلمانانو ښځو ته وواياست چې په ځان د پاسه د خپلو ځادرونو پلوونه را ځوړند کړي دا د دوی له پاره ډېره موزونه لاره ده تر څو هغوې و پيژندلې شي او تنګې نه کړل شي).

دا ايت يوازې د مخ د پټولو په اړه دی ، «جلابيب» د «جلباب» جمع ده چې معنا يې ځادر دې ، د «ادنی» معنا «ارخاء» يعني را خپرول او د را ځوړندلو ده. د «يُدۡنِينَ عَلَيۡهِنَّ مِن جَلَٰبِيبِهِنَّ» لفظي ژباړه دا سې کيږي ، (دخپلو ځانونو دپاسه دخپلو ځادرونو يوه برخه را ځوړنده او را خپره کړئ) ، او د ځادر د پلو څخه هم همدغه مفهوم اخستل کيږي ، خو اصل مقصد تري هغه ځانګړې حالت نه دې چې په عامه توګه د پلو (ځادر د ځنډې) څخه تعبير يږي ، بلکه هدف يې د مخ پټول دي ، دا که د ځادر دځنډو په واسطه وشي او يا د نقاب په واسطه وي او يا دبلې کومې طريقې څخه ددې ګټې دا ښوول شوي دي چې کله هم مسلمانې ښځې په پوره ستر سره بيرون ووځي نو خلکو ته به معلومه شي چې دا ښځې نيکې ښځې دي ، بې حيا نه دي. په دې خاطر ځوک پرې غرض نه شي کولې ، د قران کريم ټولو مفسيرينو ددې آيت همدغه مفهوم بيان کړې، حضرت ابن عباس رضي الله عنه ددې آيت په تفسير کې وايې چې:

(الله تعالي مسلمانو ښځو ته ددې حکم کړې چې کله هم هغوې د خپلو اړتياو په خاطر دکورو څخه بهر وځي نو د سر د پاسه دې د خپلو ځادرونو دپلوونو په را ځوړندولو خپل مخونه پټ کړي. «تفسير ابن جرير»].

امام محمد بن سيرين دعبيده بن سفيان بن الحارث الحضري څخه و پوښتل چې په دې حکم څرنګه عمل کيداې شی ؟ هغه خپل ځادر په ځان را واچاوه او خپل تندې ، پوزه او يوه سترګه يې پټه کړه او يوه يې ښکاره پريښوده. «تفسير ابن جرير ۲۲م ټوک ۲۹م مخ»

علامه ابن جرير طبري ددې آيت په تفسير کې ليکي چې:

[اې نبي ! خپلو بيبيانو ، لوڼو او دمسلمانانو ښځو ته ووايه چې کله هم دکوم ضرورت له مخې د خپلو کورونو څخه وځي نو د وينځو په څير لباس دې نه اغوندي چې سر او مخ يې ترې ښکاره کيږي بلکه هغوې دې په خپلو ځانونو د پاسه د خپلو ځادرونو ځنډې را واچوی تر څو کوم فاسق هغوې ته تکليف ور و نه رسوي ، او ټول په دې و پوهيږي چې دغه نيکې ښځې دي «تفسير ابن جرير»].

علامه ابو بکر جصاص ليکي چې:

[دا آيت په دې خبرې دلالت کوي چې ځوانو ښځو ، ته د پرديو څخه د مخ د پټولو حکم شوې دې او هغوې ته د کورونو څخه د وتلو په وخت کې د خپل عفت او عصمت فکر کول په کار دي تر څو چې خلک دهغوې په هکله طمع و نه کړي « احکام القرآن دريم ټوک ۴۵۸م مخ»].

علامه نشاپوري په خپل تفسير غرايب القرآن کې ليکي چې:

[داسلام په لومړيو وختونو کې به ښځې دجاهليت د زمانې په څير په کميس او ټيکرې کې بهر ګرځيدلې او دنيکو ښځواو نورو ښځو په کاليوکې به کوم ځانګړې توپير نه تر سترګو کيده ، بيا حکم وشو چې ځادرونه دې په ځانونو راوا چوي او خپل سر او مخ دې پرې پټ کړي تر څو خلکو ته په ډاګه شی چې دا نيکې ښځې دي فاحشې نه دي « تفسير غرايب القران د ابن جرير په حاشيه ۲۲م ټوک ۳۲م مخ»].

(c) ketabton.com: The Digital Library

امام رازي ليکي چي:
[د جاهليت په وختونو کي د اشرافو ښځي او وينځي به په يوه شان ازادي ګرځيدي او بدکاره خلکو به هغوي تعقيبولي. الله تعالي شريفو او نيکو ښځو ته حکم وکړ چي هغوي دي د خپلو ځانو د پاسه څادرونه را واچوي اوورته يي وفرمايل چي « ذَٰلِكَ أَدْنَىٰٓ أَن يُعْرَفْنَ فَلَا يُؤْذَيْنَ».
نو ددي څخه دوه ډوله پوهه تر لاسه کيږي ، يو داچي د هغوي د لباس له مخي به هغوي و پيژندل شي چي دا نيکي او شريفي ښځي دي نو(ذليل وګړي به) دوي تعقيب نه کړاي شي. بل دا چي ددي نه به دا را په ډاګه شي چي دا بد کاره ښځي نه دي ، ځکه کومي ښځي چي مخ پټ کړي په داسي حال کي چي مخ عورت نه دي١
[١:- عورت په اصطلاح کي د جسم هغي برخي ته وايي چي د ښځي يا ميړه پرته د بل هر چا څخه يي د پټ پاته کيدو حکم شوي ، د سړي د جسم هغه برخي ته چي د نامه د غوټيې او زنګون د سترګو تر منځ ده ، عورت ويل کيږي] چي پټول يي فرض دي. نو هيڅوک به د هغي څخه دا هيله نه کوي چي داسي شريفي ښځي به هم د عورت د رابرسيره کولو له پاره اماده او تياري کړل شي نو ددغه ډول کاليود اغوستن څخه دا په ډاګه کيږي چي دا يوه پرده کوونکي ښځه ده او دبدکارۍ اميد تري نه شي کيداي «تفسير کبير ٧م ټوک ٥٩١م مخ».
قاضی بيضاوی ليکي چي «يُدْنِينَ عَلَيْهِنَّ مِن جَلَٰبِيبِهِنَّ» يعني کله چي هغوي د خپلو اړتياو په خاطر بيرون وځي نود خپلو څادرونو په واسطه دي خپل مخونه او جسمونه را ونغاړي ، دلته د «هِن» لفظ د بيلتون له پاره دي يعني د څادرونو يوه برخه دي پر مخ را واچوی او په بله برخه کي دي يي خپل جسم را ونغاړی «ذَٰلِكَ أَدْنَىٰٓ أَن يُعْرَفْنَ فَلَا يُؤْذَيْنَ» يعني په دغه ډول به د هغوي او د وينځو او سندرغا ړو تر منځ تميز پيدا شي. « فَلَا يُؤْذَيْنَ» او د شکمنو اعمالو خاوندان به د دوي په لوري د لاس اوږدوني جرئت ونه شی کړاي « تفسير بيضاوي ۴م ټوک ١٢٨م مخ »].
ددي ويناو څخه را په ډاګه کيږي چي د صحابه کرامو رضي الله عنهم د مبارک وخت نه تر اتمي پيړۍ پوي په هر وخت کي ددي آيت څخه همدغسي مفهوم اخيستل شوي دي او دا هماغه مفهوم دي چي مونږ هم ددي الفاظو څخه را اخستي دي. ددي نه وروسته د احاديثو په لور رجوع وکړئ نو هلته هم دا را په ډاګه کيږی چي ددي آيت د نازليدو وروسته په نبوي دور کي به مسلمانو ښځو په خپلو مخونو نقاب اغوست او د ښکاره مخونو د ګرځيدلو رواج بند شوي و.
په ابوداود ، ترمذي او د احايثو په نورو کتابونو کي راغلي چي نبي کريم صلي الله عليه وسلم د احرام په وخت کي ښځي د نقاب اچولو او لاسونو پټولو څخه منع کړي وي.
[المحرمه لا تنتقب و لاتلبس القفازين و نهی النساء في احرامهن عن القفازين و النقاب] . ددي نه دا په ډاګه کيږی چي په دغه مبارک دوران کي د مخونو د پټولو له پاره نقاب او د لاسونو د پټولو له پاره ددستانو رواج عام شوي و ، يوازي د احرام په حالت کي دهغي څخه منع شوي وه خو ددي نه هم دا هدف نه و چي په حج کي دي ښځي خپل مخونه په عام محضر کي خلکو ته ښکاره کړي ، بلکه هدف تري دا و چي د احرام په فقيرانه حالت کي نقاب د ښځي د لباس برخه و نه ګرځي. لکه چي په عامه توګه ده ، همدا اراز په ځينو نورو احاديثو کي

(c) ketabton.com: The Digital Library

په دي تصريح شوي چي د احرام په حالت کي هم پاکو بيبياني او عامو مسلمانو ښځو د نقاب اچولو پرته خپل مخونه د پردو سړو څخه پټول. په سنن ابوداود کي راغلي دي:

[عن عايشة رضي الله عنها قالت كان الركبان يمرون بنا و نحن مع رسول الله صلي الله عليه وسلم محرمات فاذا حازوا بنا سللت احدانا جلبابها من راسها على وجهها فاذا جاوزونا كشفناه «باب في المحرمة نعطي وجهها»]

سيدة عايشة رضي الله عنها فرمايي چي سپاره به زمونږ تر څنګ نژدي تيريدل او مونږ ښځي به د رسول الله صلي الله عليه وسلم سره د احرام په حالت کي وو کله به چي هغه خلک مونږ ته مخامخ شول نو مونږ به خپل ځادرونه دخپلو سرونو دپاسه په خپلو مخونو را اچول او کله به چي هغوي تير شول نو مخونه به موښکاره کړل)

په موطا امام مام مالک کي راغلي دي:

[عن فاطمة بنت المنذر قالت كنا نغمرو جوهنا ونحن محرمات و نحن مع اسماء بن ابوبكر الصديق فال تنكره علينا].

(دسيدي فاطمي بنت منذر وينا ده چي مونږ به د احرام په حالت کي په خپلو مخونو باندي پلو اچولي و ، زمونږ سره دابي بکر صديق لور اسماء هم وه هغي مونږ له دغي کار څخه منه نکړو. يعني هغي دا ونه ويل چي د احرام په حالت کي د نقاب د استعمالولو چي کوم ممانعت شوي د هغي اطلاق زمونږپه دغه فعل باندي هم کيږي)

په فتح الباري کتاب الحج کي د عايشي رضي الله عنها څخه روايت دي چي:

[تستدل المراة جلبابهامن فوق راسها على وجهها]

(ښځي دي داحرام په حالت کي خپل ځادرونه دخپلو سرونو له لوري په خپلو مخونو را ځپاره کړي.)

نقاب:

هر څوک چي د قرآن ددغه آيت الفاظ او دهغي متفقه تفسير او په نبوي عهد کي د هغي تعامل وګوري نو هغه ته به ددي حقيقت نه دانکار مجال پاته نه شي چي په اسلامي شريعت کي ښځو ته د پرديو څخه د مخونو دپټولو حکم شوي او دا حکم پخپله د نبي کريم صلي الله عليه وسلم په وخت کي پلي شوي و.

نقاب که په لفظي توګه په قران کريم کي نه شته خو معني او حقيقت يي په خپله د قران کريم وړانديز دي.

په هغي پاکي هستئ چي قران کريم نازل شو او دهغي د سترګو تر مخه مسلمانو ښځو دغه عمل د خپل کور نه بهر دخپل لباس يوه برخه وګرځوله په همغي وخت کي هم ددي نوم نقاب و. هو ! دا هماغه نقاب (Veil) دي چي په اروپا کي ورته ډير زيات سپک کتل کيږي او يوازي فکر او تصور يي هم په فرنګي ضمير يو درونند بار تماميږي او هلته ورته د ظلم ، تنګ فکرئ او وحشت علامه ويل کيږي ، بلي ! دا هماغه څيز دي چي نوم يي دکوم شرقي ولس د ناپوهئ او تمدني وروسته والي په يادولو کي تر ټولو لمړئ اخستل کيږي اويا کله چي دا وينا کيږي چي هغه شرقي ولس د تمدن اوتهذيب په لور پر مختګ کړئ نود ټولو تر مخه چي کومه خبره په پوره انشراح او انبساط سره کيږي هغه همدا ده چي ددي يا دهغي ولس څخه نقاب له منځه ولاړ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوس نو تاسې د شرم څخه سر ښکته کړئ ځکه چې دا کار وروسته نه دي ایجاد شوي بلکه دا پخپله د قرآن ایجاد دي او محمد صلي الله علیه وسلم دغه کار رائج کړي او عملي کړی یې هم دي. خو یوازې د شرم نه د سر د ټیټولو څخه ځه نه جوړیږي. شتر مرغ چې ښکاري ووینې او سر په شګو کې پټ کړي نو دښکاري وجود له منځه نه ځي که تاسې هم سر ټیټ کړئ نو خامخا به ټیټ شې خو د قرآن آیت له منځه نه ځي او نه د تاریخ څخه ثابت شوي پیښې له منځه تلای شي .که دتاویلاتو په واسطه په دې باندې پرده واچول شي نو دا د «شرم داغ» به نور هم زیات و ځلیږي ، کله چې دغرب څخه د مرعوبیت له مخې ستر او پرده او مخ پټول د «دشرم داغ» ګڼئ نو دهغې د لرې کولو له پاره اوس یوازې یوه لاره ده او هغه داده چې دهغې اسلام څخه د برائت اعلان وکړئ چې د نقاب ، څادر ، پلو، ستر او ستاسې په نظر دداسې نورو سپکو او بې هوده شیانو حکم کوي. ځکه تاسې د ترقۍ او پر مختګ غوښتونکي یاست. تاسې ته تهذیب او تمدن په کار دي. نو تاسې ته هغه دین کله داتباع وړ دي چې ښځې د محفل او مجلس د شمعې کیدو څخه بندوي ، هغوې ته دحیا، پردې او عزت تعلیم ورکوي. د کور ملکه د کور نه پرته ، دهر سړي له پاره د ساعت تیرۍ د الې د جوړیدو څخه منه کوی. ښه نو په داسې مذهب کې «ترقي» له کومه شوه !!! دداسې دین د تهذیب سره څه اړیکې !!! ځکه د تهذیب له پاره خو اړینه ده چې ښځه.... نه ،لیډي صاحبه، د بیرون وتلو څخه دوه ساعته دمخه د ټولو مصروفیتونو څخه ځان فارغ کړي او یوازې په خپل تزئین او ارایش کې مصروفه شي. خپل ټول جسم معطر کړي. د رنګ او موډ له اړخه او د اخري درجې جاذبو کالیو په اغوستنې او دمختلفو پاشونکو (Sprys) غازونو په واسطه د خپل مخ او غومبرو ښایست را تازه کړی او شونډې په (لپ سټک) باندې مزینې کړي ، د تورو وریځو لیندۍ جوړه او خمارې سترګې د غشو ویشتلو له پاره چمتو کړي . او کله چې ددې ټولو نخرو په وسله سنبال له کوره دباندې را ووځي نو شان یې داوي چې په خپله هره نخره د زړونو واګې دځان په لور را کاږي او دا اواز پورته کوي چې «ځاي همدغه ځاي دې» خو ددې سره یې بیا هم دځان ښودنې د ذوق تسکین نه پوره کیږی نو آئینه او دسینګار سامان تل د ځانه سره ګرځوي تر څو هر لږ ساعت وروسته په ښکلا او سنیګار کې دواقع شوې کمۍ تلافی وکړای شي.

لکه چې مونږ په وار وار ویلي چې د اسلام او غربي تهذیب په مقاصدو کې ډیر زیات توپیر دي او هغه وګړي سخت په غلطۍ کې دي چې د غرب له آنده د اسلامي احکامو تعبیر او تشریح کوي. ځکه په غرب کې چې د شیانو د قدرو قیمت کوم معیار موجود دي نو د اسلام معیار د هغه نه بلکل مختلف دي.

هغه شیان چې غرب یې ډیر مهم او د ژوند هدف بولي د اسلام له آنده هغه هیڅ اهمیت او ارزښت نه لري او هغه څه ته چې اسلام اهمیت ورکړي هغه دغرب له آنده بې ارزښته دي. اوس نو څوک چې د غربي معیار قایل دی نو هغوی ته د اسلام هر څه د اصلاح او ترمیم وړ ښکاري. کله چې هغه د اسلامي احکامو د تعبیر له پاره کینې نو دهغې په تحریفولو لاس پورې کړي او د تحریفولو وروسته یې هم په خپل عملی ژوندکې په هیڅ توګه نه پلې کوي. ځکه چې په هر قدم کې د قرآن او سنتو تصریحات دهغه له پاره خنډونه را پیدا کوی.

دداسې وګړي له پاره دعملی لارو په جزئیاتو باندې د نظر کولو څخه مخکې دا کتل په کار دي چې دکومو مقاصدو او اهدافو له پاره چې دغه طریقې اختیار شوي هغه پخپله تر کومه ځایه د قبول وړ دي؟ او که چیرې هغه دمقاصدو سره اتفاق نه شي کولې نو دمقاصدو د حصول په لارو چارو باندې د بحث کولو او دهغې د مسخ کولو او تحریفولو هسې عبث زحمت ولې کاږي؟ ولې هغه دین نه پریږدي چې مقاصد او اهداف یې له یوه سره غلط ګڼي او که چیرې د هغې د مقاصدو سره اتفاق وي نو هغه بحث یوازې په دې کې پاته کیږی چې دهغه اهدافو او مقاصدو له پاره چې کومه طریقه خپله شوي ده هغه مناسبه او یا نا مناسبه ده او دغه

(c) ketabton.com: The Digital Library

بحث په اسانۍ سره پر مخ تلاې شي ، خو دا طريقه يوازې شريف او نيک خلک اختيارولې شي ، پاتې شو منافقين ، دوې د الله تعالې په مخلوق کې تر ټولو ارزل مخلوق دې ، دهغوې سره همدغه ښکاريږی چې په يوه شي دعقدې درلودلو دعوی کوې خو په حقيقت کې په بل شی باندې باور لرې.

د نقاب او پردې په موضوع باندې چې څومره بحث او څيړنه کيږی هغه په حقيقت کې په همدغې نفاق باندې بنا ده. هغوې خپل ټول زور په دې مصرفوې چې دا ثابته کړې چې د پردې دغه اوسنې شکل د اسلام څخه تر مخه ولسونو کې رايج و او د جاهليت دغه ميراث د نبې صلي الله عليه وسلم د زمانې نه ډيره موده وروسته په مسلمانان کې وويشل شو ، د قران يو څرګند آيت او د نبې صلي الله عليه وسلم ود وخت د يو ثابت شوې عمل او د صحابه رضې الله عنهم او تابعينو دتشريحاتو په مقابل کې دتاريخی څيړنو د ثابتولو ددغه زحمت د پورته کولو ضرورت څه دې ؟ يوازې په دې خاطر چې دژوندانه هغه اهداف چې د هغوې تر مخه وو او دې او يا هغه چې په غرب کې عام مقبوليت لرې ؟ ددوې په ذهن کې د ترقۍ او تهذيب هغه تصور ناست دې چې دغرب څخه راوړل شوې. څرنګه چې د برقې اغوستل او د نقاب اچول د غربې تهذيب د مقاصدو خلاف دې او دهغې د تصوراتو سره هيڅ کله جوړ نه شي پيدا کولې نو په دې خاطر د تاريخې څيړنو په زور د هغه شي د له منځه وړلو هڅه کوې چې د اسلام په قانون کې ثبت دې ، دا ښکاره منافقت چې د نورو ډيرو مسايلو تر څنګ ددې موضوع په هکله هم کيږی ددې اصل علت همغه بې اصولې ، دعقل کمښت او د اخلاقې جرئت نشتوالې دې چې مونږ يې مخته يادونه وکړه که دا سې نه وای نو دا سلام د پيروۍ ددعوې تر څنګ به يې د قران په مقابل کې د تاريخ ددرولو خيا ل هم په ذهن کې نه را ته ، يا خو به يې (که مسلمان پاتې کيدل يې غوښتل) خپل مقاصد د اسلام په مقصدونو باندې بدلول او يا به په ډانګ پيبيلې توګه دهغه دين څخه جدا کيدل چې دهغوې د ترقۍ دمعيار له مخې دترقۍ مانع او خنډ دې.

هغوې چې د اسلامې قانون په اهدافو باندې پوهيږې او دهغې تر څنګ څه عام عقل(Common Sense) هم لرې نو د هغوې له پاره په دې پوهيدل څه ستونزمن کار نه دې چې ښځو ته په ښکاره مخونو د وتلو عامه اجازه ورکول دهغې اهدافو په خلاف دې چې اسلام ورته دومره ارزښت ورکړې. د يوه انسان کوم شې چې بل انسان ډير زيات اغيزمن کوې هغه دهغې مخ دې. د انسان پيدايشي ښايست يا په بل عبارت د انساني ښکلا تر ټولو لوې ښکارندوې دهغې مخ دې ، نظرونه يوازې دښکلې مخ په لور ګرځي ، جذبات تر ټولو زيات هماغه راپاروې ، د جنسي کشش تر ټولو قوي عنصر هماغه دې ، په دې خبرې د پوهيدو له پاره د رواني علومو ژورې کتنې ته هم اړتيا نه شته ، خپل زړه ته و وينئ ، د خپلو سترګو څخه فتوا واخلئ دخپلو رواني جذباتو جايزه واخلئ اووينئ ، د منافقت خبره پريږدئ ځکه که منافق د لمر وجود هم د خپل مقصد په خلاف تصور کړې نو د ورځې په رڼا کې به ووايې چې لمر وجود هم نه لرې ، خو که د صداقت نه کار واخلئ نو تاسې به په دې اعتراف وکړئ چې په جنسي کشش کې (Sex apeal) د جسم د ټولو ښايسته ځايو څخه د فطري ښکلاو ډيره برخه الله تعالې د مخ په جوړښت کې ايښې ده. که چيرې تاسې د کومې نجونې سره واده کول غواړئ نو تاسې هغه ووينئ او اخرې پريکړه کوئ نو رښتيا ووايئ چې دکوم ځاې په کتلو به تاسې خپله پريکړه وکړئ ، دهغې د کتلو يو شکل دادې چې د مخ پرته نوره په مکمله توګه ستاسې تر مخ وي او دويم شکل دا کيداې شي چې يوازې خپل مخ تاسې ته په يوه کوچنۍ کړکۍ کې و ښايې.

ووايئ چې ددواړو شکلونو څخه به کوم شکل ته تاسې ترجيح ورکړئ ؟ رښتيا ووايئ چې ايا د ټول جسم په نسبت به د مخ حسن ستاسې نظر ځان ته نه را نه کاږي؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

ددي حقيقت د منلو وروسته مخته ولاړ شئ اووګورئ چې که په ټولنه کې د جنسي بې لاريو او دبې ځايه تحريکاتو مخنيوي هدف نه وي نو بيا د مخ معني څه ده ؟ ايا تيونه ، متان ، پنډۍ او ورنونه ټول ښکاره پريښول په کار دي ؟ لکه څرنګه چې نن په غربي تهذيب کې دي ، په دغه صورت کې د قيودو او حدودو د وضع کولو هغه اړتيا هم نه شته چې د حجاب د اسلامي قانون په لړ کې يې تاسې تر اوسه مطالعه وکړه. خو که اصل خبره ددغه طوفان مخه نيوول وي نو ددې څخه به دحکمت خلاف بله ستره خبره نه وي چې د هغې د مخنيوي په خاطر ورو ورو دروازو ته قلفونه واچوئ او تر ټولو لويه دروازه بلکل پرانستې پريږدئ.
اوس تاسې پوښتلې شئ چې کله داسې ده نو اسلام په نا ببره حالاتو کې او داړتياو په وخت کې د مخ د لووڅوولو اجازه ولې ورکړې لکه چې تاسې پخپله مخته بيا ن کړي دي ؟ ددې ځواب دادې چې د اسلام قانون غير معتدل او يو اړخيزنه دې ، هغه که له يوه اړخه د اخلاقي ښيګڼو لحاظ کوي نو د بله اړخه د انسان د واقعي اړتياو هم خيال ساتي او دهمدغې دواړو تر منځ يې په ډير احتياط سره توازن او تناسب جوړ کړې .
هغه د اخلاقي فتنو مخنيوي هم کوي او تر څنګ يې په کوم وګړي داسې بنديزونه هم نه لګوي چې د هغې په اساس هغه خپلې ريښتونې اړتياوې پوره نه کړاې شي . همدا علت دې چې هغې د ښځې له پاره دمخ او نقاب په هکله هغسې قطعي احکام نه دې ورکړې لکه څنګه يې چې دستر او د زينت د پټولو په خاطر ورکړې و .
ځکه چې د ستر او زينت د پټوالي څخه د ژوندانه د اړتياو په پوره کولو کې هيڅ ډول ستونزه نه راپيدا کيږي خو دمخ او لاسو تل پټوالي ښځې د خپلو اړتياو په پوره کولوکې د ستونزو سره مخ کوي په دې خاطر دښځو له پاره عمومي لاره دا ټاکل شوې ده چې پرمخ دې نقاب يا پلو را ښکته کړې او په دې قاعده کې د (الا ماظهر منها) د استثناء څخه دا اساني را پيدا کړل شوې چې که په حقيقت کې د مخ د ښکاره کولو اړتيا پيدا شي نو ښکاره کولاې شي په دې شرط چې د حسن ښودانه ترې مقصد نه وي بلکه د اړتياو رفع کول ترې هدف وي او د بله اړخه چې دفتنې د خپريدو کوم خطرات شته دهغې مخنيوي يې په دې ترتيب سره وکړ چې د نارينه و له پاره يې د نظر د ټيټولو حکم وکړ تر څو چې که کومه با عفته ښځه د خپلو اړتياو له پاره مخ ښکاره کړې نو دهغوي نظر پرې و نه لړيږي او هغې ته د قصدې ليدلو څخه ځان و وژغوري.
که د پردې په دغه احکامو تاسې فکر وکړئ نو تاسې ته به په ډاګه شی چې اسلامي پرده کوم جاهلي رسم نه دې بلکه يو عقلي قانون دې. جاهلي رسم يو جامد شئ وي په هغه کې چې کومې طريقې په کوم شکل رواج و موند نو هغه په همغه حال پاته کيږي او تغير په کې نه راځي. کوم شي چې يو ځل پټ کړل شي نو هغه د تل له پاره پټ پاته کيږی ، تاسې به په مرګ ويده شئ مګر د هغې را څرګندول به شوني نه وي. ددې پر خلاف په عقلي قانون کې نرم والې او ملايمت وي ،په هغې کې د حالاتو مطابق سختوالي او نرمولاې راتلاې شي او د موقع او ځاي په اعتبار سره دهغې په عامو قواعدو کې استثنايي صورت هم اينبودل کيداې شی ، داسې قوانينو پيروې د ړندو په څير نه کيږي ، بلکه د عقل او تميز اړتيا ورته ليدل کيږي ، د پوهې او عقل پيروان پخپله پريکړه کولاې شي چې چيرته ددغې عامې قاعدې پيروي کول په کار دي ؟ او په کوم ځاي کې د قانون له آنده ريښتونې اړتيا شته چې د استثنايي حالاتو د رخصت څخه يې ګټه پورته کول روا دي. بيا هغه پخپله دا فکر کولاې شي چې په کوم ځاي کې د هغې د رخصت نه څومره ګټه وا خسل شي او د ګټې د اخيستلو په وخت کې د قانون دموخو څه ډول خيال و ساتل شي. په دې ټولو چارو کې د يوه نيک نيته مؤمن زړه تر ټولو ښه مفتي کيداې شې.
لکه څنګه چې نبي کريم صلي الله عليه وسلم فرمايلي:

(c) ketabton.com: The Digital Library

[استقت قلبک] او [دع ما حاک في صدرک] (د خپل زړه نه فتوا واخله او د کوم شي په اړه چې دې زړه کې شک پیدا شي هغه پریږده.)
همدا علت دې چې د اسلام سهي پیروي د جهالت او ناپوهی سره نه کیږي. دا عقلي قانون دې او د هغې د پیروی له پاره په هر قدم کې د شعور او پوهې اړتیا ده.

بیرون ته د وتلو قوانین:

د لباس او ستر د حدودو د ټاکلو وروسته چې د ښځو په هکله کوم اخري حکم راغلي هغه داې:

[وَقَرْنَ فِي بُيُوتِكُنَّ وَلَا تَبَرَّجْنَ تَبَرُّجَ ٱلْجَٰهِلِيَّةِ ٱلْأُولَىٰ........ ﴿٣٣﴾ «الاحزاب ۳۳»(په خپلوکورونو کې د عزت او وقار سره ناستې اوسئ او د جاهلیت د زماني په څیر په ځان جوړولو او ښایسته کولو بهر مه اوځئ.)

[........ وَلَا يَضْرِبْنَ بِأَرْجُلِهِنَّ لِيُعْلَمَ مَا يُخْفِينَ مِن زِينَتِهِنَّ....... ﴿٣١﴾ «النور ۳۱»

(او د تګ په وخت کې دې خپل پښې په ځمکه نه وهي ترڅو هغه زینت چې یې پټ کړې را ښکند شی.)
[فلا تخضعن بالقول فیطمع الذي في قلبه مرض]
(په پسته او نرمه ژبه داسې خبری مه کوئ چې دکوم وګړي په زړه کې که نارروغي «خرابي» پرته وی ، در څخه طمع پیدا شي)
د «وقرن» په قرائت کې اختلاف دې ، د مدیني عامو قاریانو او ځینې کوفیانو د قاف په فتح( )سره لوستې دې چې مصدر یې «قرار» راځي په دې اساس یې ژباړه داسې هم کیږي : « په خپلو کورنو کې قرار و نیسئ یا ناستې اوسئ» خو د بصري او کوفی نورو قاریانو قاف په کسرِ( ) سره لوستې چې مقصد یې ترې و قار دې نو په دې اساس ژباړه یې دا ډول کیږی: « په خپلو کورنو کې د وقار او عزت سره ناستې اوسئ»
د «تبرج» دوه معناوې دي یو د زینت او محاسنو را ښکندول اودویم دتګ په وخت کې ناز او نخرې کول ، کاږه واږه او په مستۍ سره تلل ، خپل امیل د سر ټیکه ، غوږوالۍ او غاړه ښکاره کول. یعني داسې تګ چې یو ډول داد ترې را ښکندیږي. په دې آیت کې دواړه معناوې ترې اخستل شوي. په لمړني جاهلیت کې به ښځې ښه په ډول او سینګار سره راوتلې لکه چې اوس د نوي جاهلیت په دور کې هماغسې راوځي ، اوبیا به یې تګ هم قصدا هماغسې کاوه چې هر قدم یې د ځمکې په سر نه بلکه دلیدونکو په زړونو باندې ایښوده . یو مشهور تابعي او دقران مفسر قتاده بن دعامه وایې [ددې حالت د پوهیدو له پاره کوم تاریخي بیان ته اړتیا نه شته کومې داسې ټولنې ته ولاړ شئ چې غربي ډوله ښځې هلته تګ راتګ کوي].
د لمړي جاهلیت د تبرج حال تاسې هملته په خپلو سترګو کتلای شئ. اسلام د هغه نه منه کړې هغه وایې چې تر هر څه لمړی ستاسې د قیام او اوسیدو ځاې ستاسې کور دې د کورنه بهر د مسؤلیتونو څخه تاسې په دې خاطر خلاصې کړل شوي یاست چې تاسې په سکون او وقار سره په خپلو کورونو کې ناستې اوسئ او د کورني ژوند

(c) ketabton.com: The Digital Library

فرائض ادا کړئ خو که چیري اړتیا پیدا شي نو دکور نه بهر وتل هم ستاسې له پاره روادي. خو د وتلو په وخت کې به دخپل عصمت لحاظ ساتئ چي نه ستاسي په کالیو کې داسې کشش وي چي د نارینه و سترګې ستاسې په لور متوجه کړي او نه د حسن دښکاره کولو له پاره تاسې دداسي بې صبرۍ نه کار واخلئ چي په لاره د تللو په وخت کې کله مخ را لوڅ کړئ او کله لاسونه را بربنډ اود نمایش له پاره جوړ کړئ او نه په تګ کې کومې داسې نخرې وکړئ چي سترګې پخپله تاسې واخلي. داسې زیورات هم مه اچوئ چي اواز یې د نورو د راجذبیدو سبب ګرځي. هو ! که چیري د خبرو اړتیا راغله نو خبرې کوئ خو د خوند نه ډک اواز د راویستلو هڅه مه کوئ. ددغه اصولو او قواعدو په نظر کې نیولو په اساس تاسې دخپلو اړتیاو د پوره کولو له پاره بیرون وتلائ شئ.

دا وه د قرآن تعلیم او ښوونه. راځئ چي اوس په حدیثو نظر واچوو او وګورو چي نبي کریم صلي الله علیه وسلم د همدغې ښوونې مطابق د ښځو له پاره په ټولنه کې کومې لارې ټاکلې دي او صحابه کرامو رضی الله عنهم اجمعین او دهغوی بیبیانو په هغه څه ډول عمل کړی دی.

دضرورت له پاره دکوره ښځه د وتلو اړتیا:

په حدیث شریف کې راغلي دي چي د حجاب د احکامو دنازلیدو تر مخه د سیدنا عمر رضي الله عنه د رسول الله صلي الله علیه وسلم څخه غوښتنه وکړه چي یا رسول الله ! د خپلو بیبیانو له پاره پرده و ټاکئ !

یو ځل ام المؤمنین سیدة سوده رضی الله عنها بنت زمعه د شپې بیرون را ووتله حضرت عمرر رضي الله عنه هغه وکتله او ورغږ یې کړ چي سوده ! مونږ ته و پیژندلې ، دهغې څخه دهغه مقصد داو چي څه ډول دکورنو ښځه دښځو وتل منه کړل شي.

ددې وروسته چي د حجاب احکام نازل شول نو سیدنا عمر رضی الله عنه پرې خوشحاله شو ، هغه به ښځې دکورنو څخه په را وتلو ترټلې ، یو ځل بیا سیدة سودة رضی الله عنها سره هماغسې پیښه تکرار شوه ، هغه دکوره را ووتله او سیدنا عمر رضی الله عنه ورته په قهر شو. هغې سیدنا رسول الله صلي الله علیه وسلم ته شکایت وکړ نو نبي اکرم صلي الله علیه وسلم ورته ووفرمایل: [قد اذن الله لکم ان تخجن لحوائجکن...] (الله تعالي تاسې ته د خپلو اړتیاو په خاطر دکورو نه د وتلو اجازه درکړې) ددې نه څرګنده شوه چي د «وقرن في بیوتکن» دحکم قرآني اهداف دا نه دی چي ښځې دې د کور د حدودو څخه هیڅکله هم خپلې پښې بیرون نه ږدی ، د اړتیاو او ضرورتونو په خاطر دهغوی د بیرون وتلو له پاره پوره اجازه ورکړل شوې خو دا اجازه نه غیر مشروط ده او نه غیر محدود.

ښځو ته ددې اجازه نه شته چي په پوره ازادۍ سره چیرته یې چي خوښه وي و ګرځي او د سړیو په غونډو کې یې چي چیرته زړه و غواړي ګډون وکړي. د حالاتو او اړتیا و څخه دشریعت مقصد هغه حاجات او اړتیاوی دي چي د هغه له رویه وتل او بیرون کار کول د ښځو له پاره حتمي وي. ښکاره ده چي د ټولو ښځو له پاره په ټولو وختونو کې د راوتلو او نه راوتلو او په هر وخت کې دهغې درخصت او نه رخصت حدود ټاکل ممکن نه دي خو شارع چي د ژوند په عامو حالاتو کې دښځو د رواتلو له پاره کوم اصول ټاکلي او د حجاب په حدودو کې یې لږ څه زیاتوالي یا کموالي کړي د هغې څخه د اسلامي قانون د روح او دهغې د رجحان اندازه کیداي شي چي د هغې دتوضیح له پاره مونږ د مثال په توګه څو موضوعات تر څیړنې لاندې نیسو .

(c) ketabton.com: The Digital Library

مسجد ته د تللو اجازه او دهغې حدود:

دا په ډاګه ده چې په اسلام کې تر ټولو مهم فرض لمونځ دې او د لمانځه له پاره په مسجد کې حاضریدل او په جَمعه لمونځ کولو ته ډیر اهمیت ورکول شوي دي . خو د جَمعې د لمانځه له پاره چې کوم احکام د سړیو له پاره دی دهغې برعکس د ښځو له پاره هغه لمونځ افضل او غوره ګڼل شوي چې په کور کې اود خلوت او تنهایي په حال کې اداء کړای شي. امام احمد رحمة الله او طبراني د ام حمید ساعدیه څخه یوحدیث را نقل کړي او لیکلي یې دي چې:

[قالت یا رسول الله صلي الله علیه وسلم آنی احب الصلوة معک قال قد علمت صلتک فی بیتک خیر لک من صلاتک فی حجرتک خیر من صلوتک فی دارک وصلوتک فی دارک خیر من صلوتک فی مسجدک وصلوتک فی مسجدک خیر من صلوتک فی مسجد الجمعة].

(هغې عرض وکړ ، اې د الله رسوله ! زړه مې غواړي چې له تاسره یو ځاې لمونځ ادا کړم. ورته یې و فرمایل ماته معلومه ده مګر(دکوټې) په یوه کونج کې لمونځ کول تاته د هغه نه غوره دي چې ته پخپله حجره کې لمونځ وکړې او په حجره کې لمونځ کول تا ته د هغه نه غوره دي چې ته یې د کور په انګړ کې وکړې او د کور په انګړ کې لمونځ کول تاته د هغه نه غوره دي چې ته یې د کلي په مسجد کې وکړې او د کلي په مسجد کې لمونځ کول تاته دهغه نه غوره دي چې ته یې په جامع مسجد کې ادا کړې.

[....ښځې ته چې په دومره خلوت کې د لمانځه د ادا کولو هدایت دکوم مصلحت په اساس ورکړل شوي دې هغه پخپله ښځې ښه درک کولاې شی. په میاشت کې څو ورځې داسې را ځې چې ښځې ته په کې مجبورا د لمانځه پریښوول په کار دي او په دې ډول هغه خبره راڅرګندیږي چې یوه حیاناکه ښځه یې خپل پلار او ورنو ته هم د ویلو څخه شرم محسوسوي. ډیرې ښځې دهمغې شرم په واسطه د لمانځه پریښوونکې کیږی ، شارع دهغه خبره محسوس کړې هدایت یې کړې چې په پټه او په پوره تنهایي سره په یوه کونج کې خپل لمونځ اداء کړي تر څو چې هیچا ته دا نه وي معلومه چې ته څه وخت او چیرته لمونځ کوې او څه وخت یې نه کوې . خو دا یوازې هدایت دی ، تاکید او حکم نه دي ، ښځې په کورونو کې ځانته جماعت درولاې شي او ښځه د هغوی امامت کولاې شي.

[ام ورقه بن نوفل ته سیدنا رسول الله صلي الله علیه وسلم اجازه ورکړې وه چې د ښځو امامت دې کوي «ابوداود» د دار قطني او بهیقي روایت دي چې عایشې رضی الله عنها به د ښځو امامت کاوه او د صف په منځ کې به دریده او لمونځ به یې ورکاوه. ددې څخه دا را په ډاګه کیږی چې کله چې کومه ښځه د ښځو د جماعت امامت کوي نو هغه دامام په څیر د صف نه مخته نه بلکه د صف په منځ په دریدو سره دغه دنده تر سره کولې شی.] په همدغه مضمون په ابوداود کې یو حدیث د ابن مسعود رضی الله عنه څخه روایت شوې دې چې په کې سیدنا محمد صلي الله علیه وسلم فرمایلي دي:

[صلوة المراة فی بیتها افضل من صلوتها فی حجرتها و صلوتها فی مخدعها افضل من صلوتها فی بیتها «باب ماجاء فی خروج»

(ښځې ته په خپل کور کې د لمونځ کولو څخه دا غوره او بهتره ده چې په خپلې کوټې کې لمونځ وکړي او هغې ته په هغه خپل پټ ځاې کې لمونځ کول په کور کې د لمونځ د ادا کولو څخه غوره دي)

ګورئ دلته ترتیب بلکل سرچپه دی ، د نارینه و له پاره تر ټولو ادنی درجه لمونځ هغه دي چې په تنهایي کې یې وکړې او تر ټولو ښه ورته هغه دي چې د لوې او سترې جَمعې سره یې ادا کړې. خو د ښځې له پاره په ډیر زیات خلوت او یوازیتوب کې لمونځ تر هر بل لمونځ بهتره دې او دغه پټ لمونځ ته نه یوازې د جماعت په

(c) ketabton.com: The Digital Library

لمانځه ترجیح ورکړل شوي بلکه دهغې لمانځه څخه ورته نور هم افضل ویل شوي دي چې د هغې څخه د مسلمان لپاره بل ستر نعمت نه شته. یعني د نبوي مسجد دهغه جماعت څخه هم ، چې امام یې په خپله د انبیاو امام محمد صلي الله علیه وسلم و. اخر ددې توپیر او امتیاز علتونه څه دي؟ همدا دې که نه چې شارع د ښځې د بیرون راوتل نه خوښوي او په جماعت کې یې دښځو او نرود خلط کیدو څخه مخنیوي کړې خو لمونځ یو مقدس عبادت دي او مسجد یو مقدس ځاي. حکیم شارع د جنسونو د اختلاط نه د مخنیوي په خاطر د خپلي خوښې څرګندونه د فضیلت او نه فضیلت په توپیر سره په ډاګه کړې خو دداسې پاکیزه کار له پاره یې داسې پاک ځاي ته دښځو د راتګ مخنیوي نه دي کړې. په حدیث کې چې دغه اجازه په کومو الفاظو سره راغلي هغه د شارع په بې مثله حکیمانه شان باندې دلالت کوي فرمایي:

[لا تمنعوا اماء الله مساجد الله اذا استاذنت امراة احدکم الی المسجد فال یمنعها« بخاري و مسلم»]

(د الله تعالي بندګاني «ښځې» د الله تعالي مسجدونو ته د ورتلو څخه مه منه کوئ کله چې ستاسو څخه دکوم یوه ببیې مسجد ته د تللو اجازه وغواړی نو تاسو هغوې مه منه کوئ.

[لاتمنعوا نساءکم المساجد و بیوتهن خیر لهن«ابوداود»]

(خپلي ښځې مسجدونو ته د تللو څخه مه منه کوئ خو دهغوې کورونه د هغوې له پاره ډیر غوره دي.) ددې الفاظو څخه دا په ډاګه کیږی چې شارع خو ښځې مسجدو ته دتللو څخه نه منه کوی ځکه چې مسجد ته د لمانځه له پاره تګ څه بدکار نه دي چې ناروا ورته وویلي شي خو مصالح ددې غوښتنه نه کوي چې په مساجدو کې د نر او ښځو جماعت یو ځاي ودریږي.په دې اساس هغوې ته یې د ورتللو اجازه خو ورکړې خو دایې نه دي ویلي چې ښځې مسجدونو ته ولیږئ ، یا یې د خپلو ځانونو سره راوړئ بلکه یوازې همدومره یې ویلي دي چې که چیرې هغوې افضل لمونځ پریږدي او د ادنې لمونځ له پاره مسجد ته راځي او ددې له پاره اجازه وغواړي نو مه یې منه کوئ. سیدنا عمر رضی الله عنه چې د اسلام د روح ډیر راز پیژندونکي و د شارع دغه حکمت یې ښه پیژ انده لکه چې په موطا کې راغلي دي چې د هغه ښځه عاتکه بنت زید به تل دهغه سره په جنجال کې وه. امیر المؤمنین عمر رضی الله عنه نه غوښتل چې هغه دې مسجد ته ولاړه شی خو هغې به په تللو اصرار کاوه کله به چې هغې اجازه غوښتله نو هغه به په سهي ډول په نبوي حکم عمل کاوه او خاموشه به پاته کیده. مقصد به یې داو چې زه تا نه منه کوم خو په ډانګ پیبلي توګه به یې اجازه هم نه ورکوله.

او هغه به هم په خپله خیره پښه ولاړه وه ، ویل به یې په الله تعالي سوګند چې زه به ځم ، تر هغې چې په څرګندو الفاظو باندې منه نه کړل شم [... دا یوازې دعمر رضی الله عنه د ښځې حال نه و ځکه په نبوي دور کې ډیرې زیاتې ښځې د جمعې د لمانځه له پاره مسجد ته تللې. په ابوداود کې راغلي چې په نبوي مسجد کې به زیات وخت د ښځو دوه دوه صفونه جوړیدل.]

مسجد ته د تللو شرایط:

مسجد ته د تللو سره څو شرائط هم تاکل شوي دي دهغوې څخه لومړی شرط دادې چې ښځې دې د ورځې په وختونو کې مسجد ته ولاړې نه شی. بلکه یوازې په هغو لمونځونو کې دې ګډون وکړي چې په تیاره کې اداء کیږي یعني د ماسختن او سهار لمونځونه:

[عن ابن عمر رضی الله عنه قال قال رسول الله صلي الله علیه وسلم ائذنوا للنساء باليل الي المساجد «ترمذي»]

(c) ketabton.com: The Digital Library

(د ابن عمر رضی الله عنه نه روایت دي چې رسول الله صلي الله علیه وسلم وفرمایل چې: د شپې په وخت کې ښځوته اجازه ورکړئ چې مسجدونو ته ولاړې شي.)
[قال نافع مولی ابن عمر کان احتصاص الیل بذالک لکونه استرو اخفی]
(دسیدنا عمر رضی الله عنه شاګرد نافع وایي چې د شپې تخصیص یې په دې خاطر ورکړې چې د شپې په تیاره کې په ښه توګه پرده خوندي پاته کیږي)
[عن عایشة رضی الله عنها قالت کان رسول الله صلي الله علیه وسلم لیصلی الصبح فینصرف النساء متلففات بمروطهن مایعرفن من الغلس]
(سیدة عایشة رضی الله عنها فرمایي چې رسول الله صلی الله علیه وسلم به د سهار لمونځ په داسې وخت کې کاوه چې ښځې به د لمانځه وروسته په خپلو ځادرونو کې داسې را تاوې وې چې په تیارې کې به نه پیژندل کیدې.)[د ترمذي په یوه حدیث کې دا هم راغلي چې د لمانځه د ادا کولو وروسته به نبي اکرم صلی الله علیه وسلم او ټول نارینه لمونځ کونکي تر هغې ناست پاته کیدل تر څو به چې ښځې په مکمله توګه نه وې را وتلي.]
دویم شرط یې دادي چې مسجد ته به د زینت سره نه را ځي او نه به د راتګ په وخت کې خوشبوي استعمالوي.
عایشة رضی الله عنها فرمایي چې یو ځل رسول الله صلی الله علیه وسلم په مسجد کې ناست و چې د مزینه د قبیلې یوه ډیره سینګار کړل شوي ښځه د نازو نخرو سره راغله ، نو نبي کریم صلی الله علیه و سلم سمدستي و فرمایل چې:
اې خلکو ! خپلې ښځې د زینت ، سینګار او نازو او نخرو سره مسجد ته د را تللو څخه منع کړئ « ابن ماجه باب فتنه النساء»
دریم : د خوشبوي په هکله فرمایي چې په کومه شپه چې تاسې په لمانځه کې د شرکت له پاره راځئ نو په هغې شپه د راتګ په وخت کې هیڅ ډول عطر مه استعمالوئ بلکه په ساده لباس کې راشئ هغه ښځه چې عطر استعمالوي او لمانځه ته راشي نو دهغې لمونځ نه کیږي «موطا باب خروج النساء الی المساجد»
څلرم شرط دادي چې ښځې دې د سړیو په صفونو کې ځان نه ورګډوي او نه دې مخکې صفونو کې دریږي هغوي باید د سړیو د صفونو وروسته و دریږي لکه چې فرمایي:
[خیر صفوف الرجال اولها او شرها اخرها و خیر صفوف النساء اخرها و شرها اولها]
(د نارینه و له پاره بهترین صف لمړی صف دي او بدترین صف وروستي صف دي او د ښځو له پاره بهترین مقام په اخري صفونو کې او بدترین مقام په لمړیو صفونو کې دي)
دجماعت د لمانځه په هکله سیدنا رسول الله صلی الله علیه وسلم دغه قاعده ټاکلې ده چې: (ښځې او نردې په یوه ځاي په ګډه دریدو سره لمونځ نه ادا کوي که څه هم هغه میره او ښځه او یا مور او زوي هم وي.)
د انس رضی الله عنه وینا ده چې زما نیا ملیکه رضی الله عنها سیدنا رسول الله صلی الله علیه وسلم ته میلمستیا وکړه له خوراک او څښاک وروسته رسول الله صلی الله علیه وسلم د لمانځه له پاره و درید زه او یتیم « دا غالبا چې د سید انس رضی الله عنه د ورور نوم دي» د محمد صلی الله علیه وسلم پسې وروسته ودریدو او زمونږ نیا ملیکه رضی الله عنا زمونږ نه وروسته د ودریدا « ترمذي»
د سیدنا انس رضی الله عنه څخه یو بل روایت دي چې فرمایي رسول الله صلی الله علیه وسلم زمونږ کور کې لمونځ ادا کړ زه او یتیم د هغې پسې و دریدو او زمونږ مور ام سلیم رضی الله عنها زمونږ پسې وروسته ودریده « بخاري»

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ابن عباس رضی الله عنه څخه روایت دي چي یو ځل رسول الله صلي الله علیه و سلم د لمانځه له پاره راپورته شو زه دهغي تر څنګ و دریدم او بي بي عایشة رضی الله عنها زمونږ پسي و دریده «نسايي باب موقف الامام اذا کان معه صبی او امراة»
پنځم شرط دادي چي ښځي دي په لمانځه کي اواز نه پورته کوی قاعده دغسي ټاکل شوي چي که چیرې امام څه اشتباه وکړي نو دهغي دتنبیه کولو له پاره سرې سبحان الله وایي او ښځي دي لاس و ټکوي «بخاري»
ددي ټولو حدودو او قیودو تر څنګ چي کله سیدنا عمر رضی الله عنه ته په مسجد کي دښځو ا و نرو د خلط کیدو اندیښنه پیدا شوه نو هغي مسجد کي دښځو له پاره یو ځانته دروازه ولګوله او سړې یې په هغې دروازې د تللو څخه منع کړل «ابو داود باب اعتزال النساء لي المساجد عن الرجال».

په حج کي دښځو له پاره اصول:

د اسلام دویمه ستره ټولنیزه فریضه د حج تر سره کول دي. دا د نارینه و په خیر په ښځو هم فرض دي مګر د امکان تر حده یي ښځي د طواف په وخت کي د نارینه و سره له ورګډیدو څخه منع کړی دي په بخاري کي د عطار څخه روایت دي چي په نبوي دور کي به ښځو د نارینه و سره یو ځاي طواف کاوه خو یوله بله سره به یې له ورګډوډیدو څخه ځان ژغوره «باب طواف النساء»

په فتح الباري کي د ابراهیم نخعي څخه روایت دي چي سیدنا عمر رضی الله عنه به د طواف په وخت کي دښځو او نرو د ګډو ډیدو څخه مخنیوي کاوه ، یو ځل هغه رضی الله عنه یو سړې دښځو په ډله کي وکوت نو ویي نیوه او په دُرّو یي وواهه «فتح الباري دریم ټوک ۳۱۲ م مخ»
په موطا کي راغلي چي عبد الله بن عمر رضی الله عنه به خپله ښځه او کوچنیان د مزدلفي څخه وختي منی ته لیږل ترڅو چي د خلکو د راتګ تر مخه د سهار د لمانځه او رَمي (شیطان ویشتلو) څخه فارغه شي. همدا راز د سیدنا ابوبکر رضی الله عنه لور اسماء رضی الله عنها به د سهار په تیاره کي مني ته تشریف یوړ ځکه چي د نبي کریم صلی الله علیه وسلم په عهد کي د ښځو له پاره همدغه دستور و « موطا ابواب الحج باب تقدیم النساء والصبیان»

د جُمعي او اخترونو په لمونځونو کي د ښځو ګډون:

په اسلام کي چي څومره اهمیت د جُمعي او اخترونو لمونځونه لري هغه د بیان محتاج نه دی ، دهغي د اهمیت په نظر کي نیولو په اساس شارع ددي غونډو له پاره په ځانګړي توګه هغه شرط له منځه وړي چي په عامو لمونځونو کي یي پر ښځو عاید کړي و. یعني دا چي دورځي دي په جماعت کي نه شریک کیږی که څه هم د جَمعي لمانځّه له پاره دغه ډول صراحت شوي چي ښځي د جَمعي د فرضیب څخه مستثنی دي «ابوداود باب الجمعة»
په اخترونو کي هم دښځو ګډون ضروري نه دي خو که هغوي غواړي نو د جُمعی د لمونځونو د نورو شرایطو دپه نظر کي نیولو سره په دغو لمونځونو کي هم ګډون کولي شي. د حدیث څخه دا ثابته ده چي رسول الله صلی الله علیه وسلم به پخپله خپلي بیبیاني د اخترونو د لمونځونو له پاره بوتللي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

[عن ام عطية قالت ان رسول الله صلى الله عليه وسلم كان يخرج الا بكار و العواتق و زوات الخدور و الحيض فى العيدين فاما الحيض فيعترلن المصلى و يشهدن دعوة المسلمين « ترمذي . باب خروج النساء فى العيدين»

د ام عطيه رضی الله عنها څخه روايت دي چې رسول الله صلى الله عليه وسلم به ځواني او پيغلي نجوني او په كور كي ناستي او په مياشتنۍ ناروغتياو ككړې ښځې هم په اخترونو كي له ځان ه سره لمانځه ته وړلې. كومي ښځې به چې د لمانځه وړ وي هغوي به لمونځ كاوه او كومي به چې د لمانځه ورنه وې نو هغوي به په ځانته ځاي كي ناستي وې او په دعاكي به يې ګډون كاوه.)

[عن ابن عباس رضی الله عنه ان النبى صلى الله عليه وسلم كان يخرج بناته و نسائه فى العيدين « ابن ماجه ، باب خروج النساء فى العيدين»

(د ابن عباس رضی الله عنه څخه روايت دي چې نبي كريم صلى الله عليه وسلم به خپلي لوني او بيبياني د اخترونو لمونځو نو له پاره له ځانه سروه بوتلې.)

د قبرونو زيارت او د جنازې په لمونځونو كي ګډون:

د يوه مسسلمان د جنازې په لمانځه كي ګډون كول كفايي فرض دي او د هغې په اړوند چې كوم تاكيدي احكام راغلي د پوهو خلكو څخه پټ نه دي خو دا ټول د نارنيه و له پاره دي. ښځې يې په جنازو كې د ګډون څخه منه كړې دي ، كه څه هم په دې ممانعت كي سختي نه شته او كله كله يې اجازه هم وركړې خو د شارع دارشاداتو څخه په ډاګه كيږي چې په جنازو كې د ښځو ګډون كول د كراهت نه خالي نه دي. په بخاري كي د ام عطيه رضی الله عنها څخه روايت دي چې:

[نهينا عن اتباع الجنائز و لم يعزم علينا] «باب اتباع النساء الجنازه»

(مونږ يې د جنازو سره د تللو څخه منه كړي يو خو په سختۍ سره نه)

په ابن ماجه او نسايي كي روايت دي چې رسو ل الله صلي الله عليه وسلم په يوې جنازې كي شريک و او يوه ښځه په نظر راغله ، سيدنا عمر رضی الله عنه هغه ورټله ، رسول الله صلى الله عليه وسلم وفرمايل :[يا عمر دعها](اي عمره ! پريږده يې !)

په ډاګه ده چې دا ښځه به د مړي د خپلوانو څخه وه ،او د غم د ډيروالي په خاطر به د جنازې سره تلله ، نبي كريم صلي الله عليه و سلم د هغې د جذباتو او احساساتو مراعات وكړ او سيدنا عمر رضی الله عنه يې د هغې د ترټلو نه منه كړ.

دقبرونو دزيارت كولو هم هدغه حال دي ،ښځې ډيرې نرم زړې وي ، د خپلو مړو خپلوانو غم د هغوي په زړونو كي ډيروي نو د هغوي جذبې او احساسات په مكمله توګه تر پښو لاندې كول د شارع له نظره درست كار نه دي خو دايي په ډانګ پيبلي فرمايلي چې قبرونو ته د ښځو ډير زيات ورتلل منه دي.

ترمذي كي د ابو هريرة رضی الله عنه څخه روايت دي چې:

[لعن رسول الله صلى الله عيله وسلم زوارات القبور] « باب ماجاء فى اكراهية زيارة القبور »

(رسول الله صلى الله عليه وسلم قبرونو ته ډيرې زياتې ورتلونكو «ښځو» باندې لعنت ويلې دي.)

(c) ketabton.com: The Digital Library

سیدة عایشه رضی الله عنها د خپل ورور عبدالرحمن بن ابی بکر قبر ته ولاړه او ویې ویل :[والله لو شهدتک مازرتک] (په الله سوګند که چیرې زه ستا د وفات په وخت کې موجوده واې نو اوس به ستا د قبر زیارت ته نه واې راغلې«ترمذي باب ماجاء فی زیارت القبور للنساء»)
د انس بن مالک رضی الله عنه څخه روایت دې چې نبي کریم صلی الله علیه وسلم یوه ښځه د قبر تر څنګ ناسته په ژړا و لیده نو هغه یې منه نه کړه بلکه یوازې یې دا ورته وویل چې [اتقي الله و اصبري] (د الله څخه وویریږه او صبر وکړه)
په دې احکامو غور وکړئ « لمونځ یو مقدس عبادت دې ، مسجد یو پاک مقام دې، په حج کې انسان د ډیرو پاکو فکرونو سره د الله تعالې په دربار کې حاضرېږي . قبرونو ته په ورتګ او جنازه کې د حاضریدو څخه د انسان مخې ته د مرګ فکر ار ژوندي کیږي او د غم او الم وریځې پرې خپرېږي ، دا ټولې هغه پیښې او فرصتونه دې چې جنسي جذبات په کې بلکل له منځه تللې وي او که پاته هم وي نو د نورورپاکو جذباتو تر اغیز لاندې راځي. خو ددې تر څنګ بیا هم شارع په دغسې ټولنو او غونډو کې د نارینه و او ښځو ګډوډ او خلط کیدل نه خوښوي ، د ځاې ، موقع ، داهدافو د پاکوالي او د ښځو د جذباتو د رعایت په ساتلو سره خو هغوې ته د وتلو اجازه ورکړل شوې او په ځینو وختونو کې یې پخپله له ځانه سره وړې خو د حجاب له پاره یې دومره بندیزونه پرې لګولي تر څو د فتنې د راپیدا کیدو ډیر لږ احتمالات هم پاته نه شي ، بیا د حج نه اخوا د ټولو نورو اموراتو په هکله یې فرمایلي چې په هغوې کې دښځو ګډون نه کول ډیر غوره دي.دکوم قانون چې دغسې رجحان وي ایا تاسې د هغې څخه دا توقع او امید کولې شئ چې هغه دې په مکتبونو او لیسو کې ، په دفترونو اوکارخانو کې ، په پارکونو او تفریح ځایو کې، په تیاترونو او سینماګانو کې ، په قهوه ځایو او نڅا ځایونو کې او .... د نر او ښځو اختلاط ته اجازه ورکړي ؟

په جنګ کې د ښځو ګډون:

تاسې د حجاب په هکله سختې و لیدله ، اوس و ګورئ چې په هغې کې نرمي ترکومه ځایه او د کومو اړتیاو په خاطر کیږي.
مسلمانان په جنګ کې اخته کیږی ، دعام مصیبت او غم وخت وي ، وخت غوښتنه کوی چې ولس خپل ټول توان په ټولنیزه دفاع کې صرف کړي. په دغسې حالاتو کې اسلام د ولس لوښو ته اجازه ورکړي چې هغوې دې په جنګی خدماتو کې ونډه واخلي خو ددې تر څنګ دا حقیقت هم دهغوې تر مخه دې چې ښځه د مور جوړیدلو له پاره جوړه شوې د سرغوځولو او وینې تویولو له پاره نه ده جوړه شوې. دهغې په لاس کې توره او ټوپک ورکول د هغوې د فطرت د مسخ کولو او له منځه وړلو په معنا دې. په دې خاطر هغه ښځو ته د خپل ځان ددفاع په خاطر د تورې او ټوپک د پورته کولو اجازه ورکوې اما په عمومي توګه په عسکري خدمت کې دښځو را ښکیلول د هغې د پالیسو نه بهر دي ، هغه په جنګ کې د ښځو څخه د غسې خدمت اخستل غواړی چې هغوې دې د زخمیانو په زخمونو ملهم کیږدي . ترږو خلکو ته اوبه ور ورسوي ، د عسکرو له پاره خوراک تیار کړي او د مجاهدینو تر شا د کمپونو ساتنه وکړي ، ددې کارونو دتر سره کولو له پاره د پردې حدود ډیر راکم کړل شوي دي بلکه ددغه خدماتو تر سره کولو له پاره د لږې اصلاح سره یې هماغه لباس اغوستل شرعا روا دي چې نن ورځ یې عیسایي تبلیغي ښځې اغوندي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ټولو احاديثو څخه ثابته ده چې په جنګ کې به پاکې بيبيانې او نورې مسلمانې ښځې د محمد صلی الله عليه وسلم سره يو ځاې تللې او مجاهدينو ته به يې اوبه ور رسولې او د زخميانو په زخمونو به يې ملهم پټۍ اېښودې او همدغه طريقه د حجاب د احکامو د نازليدو وروسته هم روانه وه.
په ترمذي کې راغلي دي چې ام سليم او دا نصارو نورې ښځې به ډير وخت د نبي کريم صلی الله عليه وسلم سره يو ځاي غزاواتو ته تللې «بخاري باب حمل الرجل المراة فی الغزو»
همدا راز په بخاري کې راغلي چې يوې ښځې نبي کريم صلی الله عليه و سلم ته عرض وکړ چې ماته دعا وکړه چې زه د بحري غازيانو سره يو ځاې شم هغه ورته وفرمايل [اللهم اجعلها منهم «بخاري»] د احد د غزا په وخت کې چې د اسلام لښکر د ماتې سره مخامخ شو نو سيدي عايشې ا و سيدي ام سليم دواړو به په خپلو ملاګانو مشکونه راوړل او جنګياليو غازانو ته به يې اوبه ورکولې ، سيد انس رضی الله عنه وايې چې په دغه وخت کې ما دغه دواړه بيبيانې و کتلې چې پايڅې به يې را پورته کړې وې او په ځغاسته به يې تګ راتګ کاوه او دهغوې دپنډيو لاندې برخه به ښکاريده «بخاري باب غزوة النساء و قتالهن مع الرجال»]
د يوې بلې ښځې ام سليم په اړه امير المؤمنين عمر رضی الله عنه د نبی کريم صلی الله عليه وسلم دا وينا را نقل کړې ده [د احد په جنګ کې ما خپل ښي او چپ اړخ ته او هري لورې ته چې کتل نو ام سليم زما څخه د دفاع له پاره په جنګ کې مصروفه په نظر راتلله]
په همدغه جنګ کې ربيع بنت معوذ او دهغې سره ښځينه ډلې د زخميانو په زخمونو ملهم او پټۍ اېښودلې او زخميان به يې پورته کول او د مديني ښار ته به يې رسول « بخاري باب مداوات النساء الجرمي فی العزء»
د حنين په جنګ کې ام سليمې يو خنجر په لاسکې نيولې و او ګرځيدله نبي کريم صلی الله عليه وسلم ورځيني پوښتنه وکړه چې دا د چا له پاره ؟ هغې ورته وويل چې که چيرې کوم مشرک ماته را نژدې شي نو دهغې ګيډه به په دې و شکوم. «مسلم باب غزوة النساء مع الرجال»
ام عطيه رضی الله عنها په اوو جنګونو کې ګډون کړې و او دکمپ ساتنه ، اود مجاهدينو له پاره د خوراک څښاک تيارول ، د زخميانو او ناروغانو خدمت د هغې په غاړه و .«ابن ماجه باب العبيد و النساء يشهدون مع المسلمين»
د ابن عباس رضی الله عنه وينا ده چې هغه خويندو به چې دغه ډول خدمات تر سره کول هغوې ته به د غنيمت دمال څخه انعام ورکول کيده.
ددې څخه دا اندازه کيږي چې د اسلامي پردې نو عيت د کوم جاهلي رسم او رواج په څير نه دي چې د ښيګڼو او اړتياو له اړخه په کې کمښت يا ډيرښت و نه شي. هلته چې ريښتونې اړتياوې را مخته کيږي هلته د هغې حدود کميږۍ ، نه يوازې څهره او لاس خلاص پرېښوول کيږۍ بلکه ځيني غړې چې په ستر عورت کې داخل دي که د هغې ځيني برخې هم د اړتياو په وخت کې را بربنډ شي نو کومه ګناه پرې نه شته. خو کله چې اړتياوې پوره شی نوحجاب دې بيرته په هماغه حدودو کې را ونغاړې چې په عامو حالاتو کې ورته ټاکل شوې.
لکه څنګه چې دغه پرده جاهلي پرده نه ده په دې اساس دهغې تخفيف هم د جاهلي ازادۍ په څير نه دي. همدا راز د مسلمانو ښځو حال د اروپايي ښځو په څيرهم نه دي چې کله هغوې د جنګ داړتياو په خاطر دکور نه بيرون را ووتلې نو د جنګ د پاې ته رسيدو وروسته يې خپلو حدودو ته د ورتګ څخه انکار وکړ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د پاې ټکي:

دا د عدل هغه اساسي او منځني مقام دي چي نړۍ دخپل پرمختګ ،خوشحالۍ او اخلاقي امن له پاره ورته اړ او ډيره زياته اړه ده. لکه څرنګه چي مو په لمړيو پاڼو کي بيان کړل چي نړۍ د زرګونو کالو را هيسي په تمدن کي دښځي يعني د انساني عالم د نيماي برخي د مقام دټاکلو په هکله تيندکونه خوري کله د افراط په لور ځي او کله هم د تفريط په لور. خو ددې دواړو پايلي د هغي له پاره زيانمني ثابتي شوي. تجربي او مشاهدې په دغه زيان باندې ګواهي ورکوي ، ددغې دواړو انتها و ترمينځ د عدل او وسط ځاي چې د عقل او فطرت عين مطابق او د انساني اړتياو له پاره بلکل مناسب دي هماغه دي چي اسلام وړاندې کړي. خو افسوس په دې دي چي په موجوده وختونو کي داسي بې شميره خنډونه را پيدا شوي دي چې دهغې په واسطه خلکو ته د صراط مستقيم پيژندل او دهغې قدر کول ډير ستونزمن شوي.

ددې خنډونو څخه تر ټولو مهم خنډ دادي چې د اوسنۍ نوي زماني انسان په عامه توګه د «يرقان يا زيړي» په ناروغۍ اخته شوي او د شرق په فرنګي ډوله خلکو باندې ددغې يرقان ناروغۍ يوه بله خطرناکه حمله کړې چي د يرقان ابيض په نامه ياديږي. زه په خپلو دغه سپينو خبرو دخپلو دوستانو او ورونو څخه بښنه غواړم خو هغه څه چي حقيقت دې د هغې په را څرګندولو کي هيڅ ډول مروت بايد خنډ و نه ګرځي دا يو واقعي امر دې چي د اسلام هيڅ حکم يا هيڅ مسئله داسي نه شته چې د ثابت شويو علمي څيړنو پر خلاف وي بلکه ډيره سهي خبره داده چي هرهغه څه چي علمي حقيقت دي هماغه پخپله اسلام دي. خو دهغې د کتلو له پاره بې رنګه نظر ته اړتيا ده تر څو هر شې په هغه خپل اصلي رنګ کي و کتل شي. پراخه نظر ته اړتيا ده تر څو د هرشي ټول اړخونه و کتل شي ، پراخه زړه او سليم فطرت ته اړتيا ده ترڅو حقايق لکه څنګه چي دي په هماغه ډول و منل شي او دخپلو غوښتنو د تابع کولو پر ځاي د نفس غوښتني دهغې تابع کړل شي.
هلته چي دغه شي نه دي موجود نو هلته که علم موجود هم وي خو بې کاره به وي ، رنګين نظر ونه چي څه ګوري په هماغه رنګ کي به يې ګوري چي پر هغې باندې رنګ کړل شوي وي. محدود نظر د مسايلو او معاملاتو يوازې هماغه څنډ ي کتلاې شي چې د هماغې زاويې ترمخه پرتې دي چي دې يې ترې ګوري ، بيا ددې ټولو ترڅنګ علمي څيړنې په خپلو اصلی حالاتو کي تر ډيرې ژورتيا پورې رسيږی چي په هغې هم د زړه تنګيدل او د فطرت کوږوالي خپل اغيز ښيندي. هغه د حقايقو څخه غوښتنه کوي چي د هغې د نفس غوښتني او دهغې د جذباتو او رجحاناتو په موافق پريوزی او که نه پريوزي نو هغه په هغې حقايقو د پوهيدو سره سره بيا هم هغه له نظره غورزوي او دخپلو غوښتنو تابعداري کوي. ښکاره ده چي کله چي انسان په داسي ناروغتيا ککړ شي نو بيا علم ، تجربه ، مشاهده... هيڅ شي هغه ته لارښوونه نه شي کولاي. او دداسي ناروغ له پاره دا نامکنه ده چي هغه دي داسلام کوم حکم په پوره توګه درک کړي څکه چي اسلام د فطرت دين ، بلکه پخپله فطرت دي ، د غربي نړۍ له پاره اسلام په دې خاطر ستونزمن ګرځيدلي چي هغوي په دغه ناروغۍ ککړ شوي دي ، دهغوی سره چې څومره علم شته هغه ټول « اسلام» دي خو پخپله دهغوي سترګي او نظرونه رنګين دي او بيا همدغه رنګ په يرقان ابيض باندې تبديل او دشرق د نوي تعليم يافته ځوانانو په سترګو باندې را خپور شوي او دغه ناروغتيا هغوي هم دعلمي څيړنو څخه د سهي نتايجو د لاسته راوړو او د ژوندانه مسايلو ته د فطرت په نظر د ليدلو څخه بيګانه کړې دي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د هغوې ځخه چې څوک مسلمان دی نو کيداې شي چې هغوې د اسلام په دين ايمان ولري او دهغې په رښتينوالي باندې اعتراف هم وکړي او ددين دجذبې د اتباع ځخه هم خالي نه وي.خو هغه غريب به دخپلو سترګو د يرقان سره څه کوي؟ ځکه هغه څه چې هغه يې په دغې يرقان وهلو سترګوويني نو د هغې رنګ ورته پخپله د(صبغت الله) «د الله د رنګ» په خلاف ښکاری. بل لامل چې د سهي پوهې په مخ کې خنډ واقع کيږي دادې چې کله هم په عام ډول خلک داسلام په کومه مسئله باندې غور کوي نو په هغه نظام او سيستم باندې په هر اړخيز ډول نظر نه اچوي چې دغه مسئله ورسره اړيکي لري. بلکه د نظام ځخه يې په بيلولو او په مجرده توګه تر بحث او ځيړنې لاندې راوړي. پايلي يې داکيږي چې هغه مسئله د ټولو حکمتونو او فايدو ځخه خالي او تشه په نظر راځې او ډول ډول شکونه ترې را ولاړيږي. د نمونې په توګه د سود په مسئله کې همداسې وشول ، هغه يې د اسلامي «فطرت»د اقتصادي اصولو او ګټيز نظام ځخه جدا کړ او په دې ترتيب په زرګونو ستونزې په کې په نظر راغلي ان تردې چې ډيرو سترو پوهانو هم د شريعت د مقاصدو او اهدافو په خلاف په هغې کې د ترميم يا اصلاح کولو اړتيا محسوس کړه ، غلامي او د ښځو په شمير کې او همدا راز د زوجنيو په حقوقو او داسې نورو ډيرو مسايلو کې د همدغې بنستيزې غلطۍ اعاده وکړل شوه او د پردې مسئله هم دهمدغې ناروغۍ ښکار و ګرځيده که چيرې تاسې د ټول عمارت د کتلو پر ځاې يوازې يوه ستنه ووينۍ نو طبيعې ده چې تاسې به حيران شئ چې دا دلته ولې ولاړه ده ، تاسې ته به په هغه ځاې کې دهغې دريدل د ټولو حکمتونو ځخه خالي په نظر درشي تاسې به هيځکله هم پوه نه شئ چې انجنير ددغه عمارت د جوړښت په خاطر په کوم ډول تناسب سره دا په موزون ډول لګولې ده. د هغې په را پرزولو سره به عمارت ته څومره زيان ورسيږي. د پردې مثال هم بلکل همداسې دې کله چې دا ددغه ټولنيز نظام ځخه جدا کړل شي چې ددې عمارت د يوې ستنې په څير د يوې اړتيا او مناسبت په نظر کې نيولو په اساس نصب کړل شوې نو هغه ټول حکمتونه به د سترګو ځخه پناه شی چې ددې پورې تړلي اوپه دې خبره به هيڅوک پوه نه شي چې د انساني نوع ددواړو صنفونو تر منځ دغه امتيازې پولې ولې جوړې کړل شوي دي. نو ددغې ستنو د حکمتونو د ښه پوهيدو له پاره دې ته اړتيا ده چې دغه ټول عمارت يو ځل و کتل شي په کوم کې چې دا ستن نصب شوي ده.

اوس د اسلام له اړخه نافذ شوې ريښتونې پرده سمدستي تر مخ ده او هغه ټولنيز نظام هم ستاسې تر مخ دې دکوم د خوندي ساتلو له پاره يې چې د پردې اصول او مقرارت ټاکلي دي.

ددې نظام ټول هغه ارکان هم ستاسې تر مخ دي چې د هغې سره يې د يو خاص توازن د په نظر کي نيولو په اساس د پردې رکن وريو ځاې کړې دي. هغه ټول ثابت شوي علمي حقايق او ځيړنې هم ستاسې تر مخ دي چې پرې ددغه ټول ټولنيز نظام بنستټ ايښودل شوې اوس ددې ټولو د ليدلو وروسته ووايا ست ايا په کوم ځاې کې تاسې ته کمزوري اوبې اعتدالي په نظر راځې؟ کوم ځاې داسې دي چې دکومې خاصې ډلې د نظر پرته يوازې په علمي او عقلي بنسټونو هلته کوم اصلاحي وړانديز وشي؟ زه په يقين سره دا وايم چې ځمکه او اسمان چې په کوم عدل ولاړ دي ، د کائناتو په نظام کې چې په کوم ډول هماهنګې او مساوات ليدل کيږي ، د يوې کوچنۍ زرې د جوړښت او شمسې نظام په بندش کې چې کو م توازن او تناسب تاسې وينئ نو په همدې توګه اعتدال ، برابري او توازن او تناسپب په دغه ټولنيز نظام کې هم موجود دې. افراط و تفريط چې د انسانی کارونو ځخه نه جدا کيدونکې کمزورې ده ، دهغه ځخه دغه نظام په مکمله توګه پاک دې. په دې کې د اصلاح وړانديز کول د انسان د توان او عقل نه بيرون دي. انسان د خپل خام عقل د مداخلې په اساس که چيرې په دې کې ډير کم وړاندې وروسته وکړي نو دهغې د اصلاح پر ځاې به دهغې توازون ګډوډ کړی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

افسوس چي له ماسره داسې وسايل نه شته چي خپلو هغه انسانانو ورونو ته خپل اواز ور ورسوم چي په امريکه ، روسيه ، جاپان او اروپا کي اوسيږي ، هغوي د يوه سهي تمدني نظام د نه لاسته راوړو په اساس خپل ژوند دتباهۍ سره مخ کړي او تر څنګ يې د نړۍ د نورو ولسونو دتباهۍ موجب هم ګرځيدلي . کاشکي چي ما تر هغوي پوري دغه د ژوند اوبه وررسولاي شواي چي هغوي ورته تږي ناست دي که څه هم هغوي دغه تنده نه شي محسوسولاي. بيا هم زمونږ د ګاونډيو هيوادونو ، هندوان ، سکهان ، عيسايان ، پارسيان ...زما سره نږدي دي او زيات يې زما په ژبه هم پو هيږي. زه هغو ته بلنه ورکوم چي د مسلمانانو سره دتاريخي او سياسي دښمنيو او نښتو په اساس چي کوم تعصب دهغوي په زړونو کي کي د اسلام پر خلاف پيدا شوي دهغي څخه خپل زړونه پاک کړئ او دحق د موندونکو په څير د اسلام دغه ټولنيز نظام ووينئ چي مونږ پرته د زيادت او کمښت څخه په دغه کتاب کي بيان کړي دي او بيا د غربي ټولنيز نظام سره دهغي موازنه وکړئ د کوم له پاره چي هغوي ډيري زياتي منډي ترړي وهي او په اخر کي زما يا د بل چا په خاطر نه بلکه پخپله دخپلي ګټي له پاره پريکړه وکړئ چي د هغوي ريښتوني بري او سوبه په څه کي ده ؟

ددي وروسته زه د عامو وګړو په لور مخ را ګرځوم او څو ټکي خپلو هغو بې لاري شوو ورونو ته وړاندي کوم چي د مسلمانانو په نوم ياديږي.

زمونږ يو شمير نوي تعليم يافته ورونه پورته ياده شوي خبره مني خو وايي چي د اسلام په قوانينو کي د وخت او حالاو په نسبت سره د نرمښت او سختۍ ډير ځاي شته چي دهغي څخه تاسي پخپله هم انکار نه شئ کولي نو زمونږ غوښتنه يوازي همدومره ده چي د همغي ځاي څخه ګټه پورته کړائ شئ او څرنګه چي د اوسنۍ زماني حالات د پردي په هکله د نرمښت غوښتنه کوي نو دي ته اړتياده چي مسلماني نجوني مکاتبو او ليسو ته ولاړي شي اولوړي زده کړي وکړي ، داسي روزنه ترلاسه کړي چي په کي ورته د هيواد دتمدني ، اقتصادي ، ټولنيزو او سياسي مسايلو د حل په لارو کي پوهه وريه برخه شي. او له دي پرته به مسلمانان د ژوند به ځغاسته کي د ګاونډيو څخه وروسته پاته شي او دا انديښنه راپيدا کيږي چي مسلمانان به ډير زيات زيانمن شي . همدا راز د هيواد په سياسی ژوند کي چي ښځو ته کوم حقوق ورکړل کيږی که چيري په مسلمانو ښځو کي د هغي حقوقو څخه دګټي پورته کول صلاحيت پيدا نه شي او يا دپردي د بنديزنو له امله هغوي دهغي څخه ګټه پورته نه کړاي شي نو دهيواد په سياسي تله کي به د مسلمانانو وزن ډير کم پاته شي . وګورئ ! د اسلامي نړۍ پر مختللي هيوادونه لکه ترکيه ، ايران هم د زماني د حالاتو د په نظر کي نيولو سره د اسلامي حجاب به بنديزونو کي ډيره نرمي کړې ده.[...دا لفظ يوازې د بحث له پاره استعمال شوي او که نه هلته تخفيف يا نرمي نه بلکه مسخ شوي ده] او يوازي په څو کالو کي يې له دي څخه ډيري ګټی ترلاسه کړي دي. که چيري مونږ هم دهغوي په قدم قدم کيږدو نو اخر په دي کي به څه بدي وي ؟

څومره خطرات چي دلته بيان شوي دي مونږ دا ټول لکه څنګه چي دي همغسي منو ، بلکه که دخطراتو په لست کي ددي لس هومره نور هم ورزيات کړل شی بيا هم په کي څه بدوالي نه ليدل کيږی.په هر حال ددغه ډول کوم خطر په اساس د اسلام په قانون کي ترميم يا تخفيف کول روا نه دی په اصل کي ددغي ټولو خطراتو نوعيت دادي چي د نموني په توګه تاسي قصدا دخپل حماقت او يا ناپوهۍ په واسطه او يا دخپلي کمزورۍ د محبوريت له مخي په بيهوده، چټل او مضر چاپيريال کي ژوند کوئ او هلته د صحت د ساتني د اصولو په اساس تاسي ته ژوند کول نه يوازي ستونزمن دي بلکه د چټلو خلکو په کلي کي د اوسيدو په اساس تاسي ته د ګندګی او چټلی دخپلولو څخه پرته ژوند کول ستونزمن دي. په دغسي حالاتو کي په ډاګه ده چي د صحت د ساتني په اصلوو کي د ترميم يا تخفيف پوښتنه هم نه راولاړيږي که چيري دغه اصول سهي ګڼئ نو په تاسي

(c) ketabton.com: The Digital Library

فرض دي چي دخپل چاپيريال سره مبارزه وکړئ ،پاک او اصلح يې کړئ خو که د مبارزې جرئت او همت نه لرئ او دخپلې کمزورتيا په اساس دخپل چاپيريال تر اغيز لاندې مغلوب شوئ ، نو بيا راشئ او ولاړ شئ او کومې چتلياوې چې وينئ ځان په کې ښه ککړ کړئ.

اخر ولې ستاسو په خاطر د صحت او روغتيا په قوانينو کې ترميم او اصلاح وشي ؟ او که چيرې په ريښتيا سره تاسې هغه قوانين غلط ګڼئ او د هغې غلاظت او چټليتا سره ستاسې طبيعت بلد شوې دې نو بيا تاسې دخپل ځا ن له پاره ځنګه مو چې خوښه وي قانون جوړ کړئ ، د پاکۍ او طهارت په قوانينو کې د هغې خلکو د غوښتنو له پاره هيڅ ځاي نه شته چي د چټلتيا له پاره ميلان ولري. په دې کې هيڅ شک نه شته چې د هر بل قانون په څير اسلامي قانون هم په دې خبره ټينګار کوي چې د سختۍ او نرمښت په هکله د پريکړې کولو له پاره حالات په هماغه نظر او هماغه روح سره وکتل شي چې د اسلام نظر او د اسلام روح دې. د يوه مختلف ليد څخه دحالاتو کتل او بيا په هغه کې د تخفيف د قينچې په استمال سره د هغې په قانوني موادو حمله کول د تخيف په تعريف کې نه راځي بلکه داښکاره او صريح تحريف دي. کومو حالاتو ته چې د غير اسلامي افکارو له اړخه ليدل کيږي او بيا په اسلامي قانون کې د تخفيف غوښتنه کيږي خو که د اسلامي فکر له اړخه وليدل شي نو دا پريکړه به وکړل شي چې په دغه حالاتو کې د تخفيف يا نرمښت نه بلکه شدت او سختوالي ته اړتياده. نرمښت يوازې هغه وخت کيدلاې شي چې د قانون اهداف د نورو لارو څخه نه تر سره کيږي. بلکه نور ټول قوانين دهغې د له منځه وړلو له پاره کارکوي او دهغې مقاصدو د ترلاسه کولو ټول مدار يوازې په تحفظاتو ولاړ وي نو په داسې وخت کې يوازې هغه څوک د تخفيف يا نرمښت خيا ل کولاې شي چې د قانون د روح څخه بلکل نا خبره وی.

په مخکينيو پاڼو کې مونږ په پوره تفصيل سره بيان کړل چې د اسلامي ټولنيزو قوانينو هدف د ازدواج د ظوابطو ساتنه ، د جنسي انتشار مخنيوي او د غير معتدلو شهواني تحريکاتو له منځه وړل دي. ددې مقصد په خاطر شارع درې تدبيرونه ښوولي دي.

لمړی د اخلاقو اصلاح:

دويم تعزيري يا جزايي قوانين:

دريم انسدادی يا د مخنيوی تدبيرونه (ستر و حجاب).

دا په حقيقت کې درې ستنې دي چې دغه عمارت پرې درول شوېدې او دهغې په ټينګښت کې د عمارت ټينګښت او ځواک نغښتې دې او دهغې د منځه وړل او نړيدل د ټول عمارت د را پرزيدو سبب ګرځي. راځئ چې اوس د خپل هيواد(هندوستان) په موجوده حالاتو باندې نظر وکړو او ووينو چې ددغې درې واړو ستنو حال دلته څه ډول دې ؟

تر هرڅه لمړی خپل اخلاقي چاپيريال ته نظر واچوئ تاسې په هغه هيواد کې اوسئ چې اويا سلمه نفوس يې ستاسې د پخوانيو او اوسنيو لنډپاليو او کمزورتياو په اساس تر اوسه پورې غير مسلمان دي. او يو غير مسلمان قوم پرې حکمراني کوي او يو غير اسلامي تهذيب پرې د سيلۍ او توپان په څير را خپور شوې دې. غير اسلامي اخلاق او د غير اسلامي تهذيب تخيلات د ساري ناروغيو په توګه ټوله فضا په خپله غيږ کې نيولې او هوا يې زهرجنه کړې ده او دهرې لورې يې تاسې راګير کړې ياست ، د فحش او بې حيايې دکومو خبرو تخيل چې څوکاله وړاندې يې ستاسې وينبتان را نيغول اوس دومره عام شوې دې چې تاسې يې ورځنې کارونه ګڼئ. ستاسې کوچنيان په ورځنې اخبارونو ،مجلو او اعلانونو کې فحش عکسونه هره ورځ

(c) ketabton.com: The Digital Library

ويني او د بې حيايي سره عادي کيږي . ستاسي بوډاګان ، ځوانان او کوچنيان ټول سينماو ته ځي چيرته چې د بې حيايي ، لوڅوالي ، بربنډتوب او شهواني محبت څخه پرته نور څه زيات په زړه پورې نه شته. پلار او زوې ، ورور او خور ميندې او لوڼې يو د بل په اړخ کې کيني او په ډاګه د مُچولو ا و غاړې غړۍ کيدو ،او د اختلاط او لوبو صحنې ويني او هيڅ شرم پرې نه محسوسوي. اخري درجه هيجان بارونکې او چټلې سندرې په کور کور او دکان دکان کې اوريدل کيږي او د هيچا غوږ ددغسې اوازونو د اوريدو څخه خوندې نه دې. د هندې او فرنګي ټولنو د لوړو طبقو ښځې په نيم لوڅو کاليو کې ګرځي را ګرځي او سترګې ددغه ډول کاليو سره اوس دومره عادي شوې چې هيڅوک په کې دبې حيايي احساس هم نه کوي. داخلاقو هغه تصور او نمونې چې د غربې ښوونې او روزنې سره يو ځاې خپريږي د هغې په اساس نکاح يو له منځه تللې زوړ او فرسوده رواج ، زنا يوه تفريح، د نرو اوښځو تر منځ اختلاط نه يوازې د نيوکې وړ نه بلکه يو ستايل شوې کار، طلاق يوه لوبه ، ازدواجي فرائض يو نه زغميدونکې تړون ، توالد او تناسل يو حماقت او بې عقلي ، د ميړه اطاعت يو ډول غلامي ، ښځه کيدل يو مصيبت او معشوق کيدل يو خيالي جنت ګڼل کيږي.

بيا په خپل ولس باندې دهمدې چاپيريال اغيز ووينئ چې څومره دئ ؟ ايا ستاسې په ټولنه کې اوس د سترګو ټيټوالي «غض بصر» چيرې هم شته؟ ايا په لکونو انسانانو کې داسې انسان پيدا کيږي چې د پرديو ښځو ښايست د ليدلو څخه دخپلو سترګو دښکته کولو پروا وکړي ؟ايا په ډانګ پيپلې توګه د سترګو اوژبې زنا نه کيږي ؟ ايا ستاسې ښځې هم د تبرج الجاهليه او د زينت څرګندونې او دښکلا د ښوونې څخه ځان ژغوری ؟ ايا نن ستاسې په کورنو کې هم هماغه ډول لباس نه اغوستل کيږي د کوم په اړه چې سيدنا رسول الله صلي الله عليه وسلم فرميلي چې:

[نساء کاسيات عاريات حميلات مائلات ؟]

ايا تاسې خپلې خويندې، لوڼې او ميندې په هماغه لباس کې نه وينئ چې يوه مسلمانه ښځه يې د ميړه پرته د بل چا په مخ کې نه شي اغوستلې ؟ ايا ستاسې په ټولنه کې د فحش داستانونه او دمحبت چټلې پيښې پرته له کومې ستونزې نه اوريدل او نه ويل کيږی ؟

ايا ستاسې په غونډو کې دخپلې بد فعلۍ په بيانولو څوک هم څه شرم محسوسوي؟

نو که حال همدا وی نو ووايا ست چې د اخلاقو د پاکوالي هغه لمړنۍ تر ټولو کلکه ستنه کله باقي پاته کيږی په کومه چې د اسلامي ټولنې عمارت جوړ شوې و ؟

اسلامي غيرت تردې حده پورې له منځه تللې چې مسلماني ښځې يوازې د مسلمانانو نه بلکه د کافرو په ناروا تصرف کې هم ورغلې دي يوازې د انګريزانو په حکومت کې نه بلکه په اسلامي رياستونه کې هم دغه ډول پيښې په ښکاره توګه کيږي. مسلمانان دغه پيښې ويني خو وينه يې په جوش نه راځي ، داسې بې غيرته مسلمانان هم شته چې خپلې خويندې يې د غير مسلمانو په تصرف کې دي او هغوې په فخر سره دا وايي چې زه د هغه فلانکي کافر خپلوان او اوښې يم [دا پيښنه د هند په جنوب کې شوې ، زما يو دوست ماته ډيرې دغسې افسوسناکې پيښې بيان کړې . په شرقي هند کې يوې په نوم مسلماني ښځې د يوه غير مسلمان شتمن سړي سره په ډانګ پيپلې اړيکې درلودل او د هغې په پايلو کې هغه ډير دولت او مال خاونده شوه ، زما دوست وايي چې ډيرځله ځايي مسلمانانو ... په نوم مسلمانانو ...په دې ډيره خوښې ښکاره کوله چې د يوه غير مسلمان څخه يو مسلمان ته دومره دولت په لاس ورغلې دې.]

ايا ددې وروسته هم د بې حيايي او اخلاقي انحطاط کومه درجه پاته کيږی ؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوس د دغې دويمې ستنې حال ووينئ ، د ټول هندوستان څخه د اسلامي تعزيراتو قانون په مکمله توګه لرې کړل شوې دي ، د زنا او قذف حد نه په اسلامي رياستونو کې نافذ دي او نه په انګليسي هند کې. يوازې دا نه ده بلکه هغه قانون چې نن په هيواد کې نافذ دې په هغه کې زنا ته د جرم په حيث نه کتل کيږي. که چيرې کومه نيکه او شريفه ښځه يا نجلۍ څوک تير باسي او دهغې د بد کاره کولو هڅه وکړي نو له تاسره هيڅ داسې قانوني ذريعه نه شته چې دهغې په واسطه دهغې عزت خوندي وساتل شي. که چيرې څوک په يوې بالغې ښځې سره دهغې په خوښه ناروا عمل «زنا » وکړي نو تاسې د قانون له مخې هغه ته سزا نه شئ ورکولاې. که چيرې کومه ښځه په ډاګه په بدکارۍ «زنا » لاس پورې کړي ، قانون يوازې د زنا بالجبر مخه نيسې خو هغوې چې په قانون پوهيږي دهغو څخه و پوښتئ چې د زنا بالجبر ثبوت وړاندې کول څومره ستونزمن کار دې.
دنکاح شوې ښځې غولول او وړل هم جرم دې خو د انګريزي قانو پوهانو څخه و پوښتئ چې که چيرې نکاح شوې ښځه په خپله خوښه د چا په کور ورننوځي نو دهغې له پاره ستاسې دبادارنو په محکمه کې څه ډول قانون شتون لري ؟
غور وکړئ دغه دواړه ستنې له منځه تللي او س ستاسې د ټولنې ټولنيز نظم يوازې په يوې ستنې ولاړ دې. ايا تاسې دغه ستنه هم له منځه وړل غواړئ ؟ له يوه اړخه د پردې هغه زيانونه دي چې تاسې ورته پورته ګوته نيولې ده او د بله اړخه د پردې په لرې کولو کې د اخلاقي او ټولنيز نظام مکمله تباهي نغښتې ده ، اوس ددې دواړو تر منځ موازنه وکړئ ، مصيبتونه خو دواړه دی. په هر حال د دواړو څخه به يو اخلئ اوس تاسې پخپله دخپل زړه څخه فتوې واخلئ چې په هغې دواړو کې کوم مصيبت کوچنې او وړوکې دې؟
نو که چيرې پريکړه د وخت او زمانې په حالاتو باندې منحصره وي نو زه وايم چې ددې ځاې حالات د پردې په تخفيف باندې نه بلکه د نورو ډيرو کلکيدو اهتمام او غوښتنه کوي ، ځکه چې ستاسې د ټولنيز نظام د ساتنې دوه ستنې پخوا تردې له منځه تللي او اوس د هغې تکيه او اعتماد يوازې په يوې ستنې باندې دې.
د تمدن ، اقتصاد او سياست ټول مسايل او ستونزې به تاسې حل کوئ نو سر په لاسو کې و نيسئ او فکر وکړئ چې ايا د اسلامي حدودو په داخل کې ددې د حل نورې کومې لارې هم پيدا کيږي؟ خو اوس هغه پاته ستنه چې وار تر مخه ډيره کمزورې شوې ددې نه زياته مه کمزورې کوئ. په دې کې د تخفيف کولو د مخه لږ تر لږه دومره توانايي پيدا کول په کار دي چې که چيرې کومه مسلمانه ښځه بې نقابه وي او دهغې لورې ته د بدو کتلو دپاره دوه سترګې موجودې وي نو هلته بايد د هغې سترګو د ويستلو له پاره پنځه لاسونه هم موجود وی.
پای.

د استاد قريب الرحمن سعيد نوري پښتو ژباړې:

1. اسلامي سيات.(مولانا ګوهر الرحمن«رح») (چاپ شوی)
2. اسلامي رياست.(مولانا ابوالاعلي مودودي «رح»)(د چاپ لاندې)
3. خلافت او ملوکيت..(مولانا ابوالاعلي مودودي «رح»)(چاپ شوی)

(c) ketabton.com: The Digital Library

4. پرده..(مولانا ابوالاعلي مودودي «رح»)(چاپ شوی)
5. د حدیثو د انکار نه د قران تر انکاره پوري. (مولانا عبدالسلام رستمي «رح»)(چاپ شوی)
6. دنبوت پائ. (مولانا عبدالسلام رستمي «رح»)(د چاپ لاندي)
7. دصلاح الدين يوبي رينبتني پيښي (د ايمان پلورونکو داستان) (التمش) (د چاپ لاندي)
8. د رسول الله (ص) د انقلاب حکمت. (سید اسعد ګیلاني «رح»)(چاپ شوی)
9. يو شمير نوري کوچنۍ رسالي (په اردو او پښتو ژبو) چي نومونه يي زما په ليکنو کي کتلائ شئ.
10. زيات شمير پښتو مضامين او دانګليسي او د اردو ژبو څخه ژباړل شوي او هم په انګليسي ژبه سياسي شنني ، مقالي او ليکني چي په پښتو او نګليسي ژبو ورځپاڼو او يو شمير اونيزو او مياشتنيزو کي خپاره شوي دي. (په خواشينۍ سره چي ريکارډ يي له ژباړن سره نشته.)

د ژباړي پای

قريب الرحمن سعيد

د ۱۳۸۸ لمريز هجري کال د اسد مياشت.

۲۰۰۹ زيږديز کال د اګست مياشت.

(c) ketabton.com: The Digital Library

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library